109E JAARGANG NUMMER 5 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MEI 2009

Liahona

Toespraken algemene conferentie

Ouderling Neil L. Andersen in de Twaalf geroepen

Het Quorum der Twaalf Apostelen

Zittend (v.l.n.r.): president Boyd K. Packer, ouderling L. Tom Perry, ouderling Russell M. Nelson, ouderling Dallin H. Oaks, en ouderling M. Russell Ballard. Staand (v.l.n.r.): ouderling Richard G. Scott, ouderling Robert D. Hales, ouderling Jeffrey R. Holland, ouderling David A. Bednar, ouderling Quentin L. Cook, ouderling D. Todd Christofferson en ouderling Neil L. Andersen.

109E JAARGANG NUMMER 5 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MEI 2009

Liahona

2 Beknopt overzicht van de 179ste algemene aprilconferentie

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

4 Welkom op de conferentie
President Thomas S. Monson

7 In stoffelijk en geestelijk opzicht voorzorgen nemen
Ouderling Robert D. Hales

11 Respect en eerbied
Margaret S. Lifferth

14 Geopenbaarde quorumbeginselen
Michael A. Neider

17 Kracht vinden in moeilijke tijden!
Ouderling Allan F. Packer

19 De kracht van verbonden
Ouderling D. Todd Christofferson

23 Tegenspoed
President Henry B. Eyring

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

27 De steunverlening aan kerkfunctionarissen
President Dieter F. Uchtdorf

29 Verslag van de afdeling verificatie over 2008
Robert W. Cantwell

30 Statistisch rapport 2008
Brook P. Hales

31 De lessen uit het verleden leren
Ouderling M. Russell Ballard

34 Het plan van onze Vader is berekend op al zijn kinderen
Ouderling Quentin L. Cook

38 Geloof in de Heer Jezus Christus
Ouderling Kevin W. Pearson

41 Geloof in tijden van tegenspoed
Ouderling Rafael E. Pino

43 Tempelbezoek: bron van macht en kracht in tijden van nood
Ouderling Richard G. Scott

46 Lessen uit de gebeden van de Heer
Ouderling Russell M. Nelson

PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST

49 Adviezen aan jongemannen
President Boyd K. Packer

53 Dit is uw telefoontje
Bisschop Richard C. Edgley

56 De verantwoordelijkheid van de priesterschap
Ouderling Claudio R. M. Costa

59 Wij zijn bezig met een groot werk en kunnen niet komen
President Dieter F. Uchtdorf

63 'Man geraakt!'
President Henry B. Eyring

67 Wees de bovenste beste
President Thomas S. Monson

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

75 Het pad van het discipelschap
President Dieter F. Uchtdorf

78 Kom tot Hem
Ouderling Neil L. Andersen

81 Verder gaan met ons leven
Ouderling Steven E. Snow

83 Dan nodigt u Jezus
Barbara Thompson

86 Niemand was bij Hem
Ouderling Jeffrey R. Holland

89 Houd goede moed
President Thomas S. Monson

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

93 Onbaatzuchtig dienstbetoon
Ouderling Dallin H. Oaks

97 Op eervolle wijze een naam en status behouden
Ouderling David A. Bednar

101 Heilig huis, heilige tempel
Ouderling Gary E. Stevenson

104 Gaven die richting geven aan ons leven
Ouderling José A. Teixeira

106 Zijn dienstknechten, de profeten
Ouderling F. Michael Watson

109 Zielen tot Mij brengen
Ouderling L. Tom Perry

112 Tot we elkaar weerzien
President Thomas S. Monson

ALGEMENE JONGEVROUWENBIJEENKOMST

114 Wees een voorbeeld voor de gelovigen
Ann M. Dibb

117 Stap voor stap naar een deugdzaam leven
Mary N. Cook

120 Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren
Elaine S. Dalton

123 Mogen jullie moed hebben
President Thomas S. Monson

72 Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

128 Zij hebben tot ons gesproken

130 Register conferentieverhalen

131 Leringen voor onze tijd

131 Algemene presidiums hulporganisaties

132 Kerknieuws

Res
Book Area
M205.5
S838DUT
2009
May

Beknopt overzicht van de 179ste algemene aprilconferentie

ZATERDAGMORGEN, 4 APRIL 2009, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Charles Didier. Slotgebed: ouderling William W. Parmley. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Edgar Thompson, dirigenten; Andrew Unsworth en Clay Christiansen, organisten: 'The Morning Breaks', *Hymns,* nr. 1; 'Press Forward, Saints', *Hymns,* nr. 81; 'Israel, Israel, God Is Calling', *Hymns, nr. 7,* arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Now Let Us Rejoice', *Hymns,* nr. 3; 'Consider the Lilies', *Roger Hoffman, arr. Lyon, uitg. Jackman;* 'My Redeemer Lives', *Hymns,* nr. 135, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZATERDAGMIDDAG, 4 APRIL 2009, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: President Thomas S. Monson. Leiding: president Dieter F. Uchtdorf. Openingsgebed: ouderling Spencer J. Condie. Slotgebed: ouderling Douglas L. Callister. Muziek verzorgd door een instituutskoor uit het gebied Salt Lake; Stephen P. Schank en Richard T. Decker, dirigenten; Bonnie Goodliffe en Linda Margetts, organisten: 'Come, Thou Glorious Day of Promise', *Hymns,* nr. 50; 'Come, O Thou King of Kings', *Hymns, nr. 59, arr. Kasen, uitg. Jackman;* 'Let Us All Press On', *Hymns, nr. 243;* 'Sing We Now at Parting', *Hymns,* nr. 156, arr. Wilberg, uitg. Deseret Book.

ZATERDAGAVOND, 4 APRIL 2009, PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST
Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Bruce D. Porter. Slotgebed: ouderling Shirley D. Christensen. Muziek verzorgd door een priesterschapskoor van Brigham Young University–Idaho; Kevin Brower en Randall Kempton, dirigenten; Richard Elliott, organist: 'Sing Praise to Him', *Hymns,* nr. 70, arr. Kempton, ongepubliceerd; 'Father in Heaven', *Hymns,* nr. 133; 'High on the Mountain Top', *Hymns,* nr. 5; 'I'll Go Where You Want Me to Go', *Hymns,* nr. 270, arr. Kempton, ongepubliceerd.

ZONDAGMORGEN, 5 APRIL 2009, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Daryl H. Garn. Slotgebed: ouderling Donald L. Hallstrom. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg, dirigent; Clay Christiansen en Richard Elliot, organist: 'Praise to the Lord, the Almighty', *Hymns,* nr. 72; 'Sweet Hour of Prayer', *Hymns,* nr. 142; 'You Can Make the Pathway Bright', *Hymns,* nr. *228,* arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Redeemer of Israel', *Hymns,* nr. 6; 'This Is My Beloved Son', *Children's Songbook,* 76, arr. Cardon, ongepubliceerd; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns,* nr. 19, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZONDAGMIDDAG, 5 APRIL 2009, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: president Henry B. Eyring. Openingsgebed: ouderling Spencer V. Jones. Slotgebed: ouderling Robert C. Oaks. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Mack Wilberg en Edgar Thompson, dirigenten; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organisten: 'Now We'll Sing with One Accord', *Hymns,* nr. 25, arr. Elliott, ongepubliceerd; 'O My Father', *Hymns,* nr. 292, arr. Gates, uitg. Jackman; 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns,* nr. 83; 'God Be with You Till We Meet Again', *Hymns,* nr. 152, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 28 MAART 2009, ALGEMENE JONGEVROUWENBIJEENKOMST
Presidium: president Thomas S. Monson. Leiding: Elaine S. Dalton. Openingsgebed: Elizabeth Bevan. Slotgebed: Muzna Bukhari. Muziek verzorgd door een koor uit ringen in East Millcreek, Cottonwood en Olympus; Merrilee Webb, dirigente; Linda Margetts, organiste: 'As Zion's Youth in Latter Days', *Hymns,* nr. 256, arr. Kasen, uitg. Jackman; 'He Sent His Son', *Children's Songbook,* pp. 34–35, arr. DeFord, uitg. DeFord Music (fluit: Rachel Miles; hobo: Elizabeth Quigley); 'More Holiness Give Me', *Hymns,* nr. 131, arr. Goates, ongepubliceerd (cello: Julia Marshall); 'True to the Faith', *Hymns,* nr. 254, melodie arr. Webb.

OPNAMEN CONFERENTIE VERKRIJGBAAR
Op www.lds.org zijn nu in verschillende talen opnamen van de conferentiebijeenkomsten beschikbaar. Doorgaans zijn die binnen twee maanden ook verkrijgbaar bij de distributiecentra.

CONFERENTIETOESPRAKEN OP INTERNET
Op www.lds.org vindt u de conferentietoespraken in veel talen. Klik op 'Gospel Library' en 'General Conference'. Kies vervolgens een taal.

HUISONDERWIJS EN HUISBEZOEK
Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak die het best aansluit op de behoeften van het gezin dat u bezoekt.

OP DE OMSLAG
Voor: Foto Craig Dimond. Achter: Foto Christina Smith.

FOTO'S CONFERENTIE
De foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Craig Dimond, Welden C. Andersen, John Luke, Matthew Reier, Christina Smith, Les Nilsson, Scott Davis, Lindsay Briggs, Rod Boam, Alpha Smooot, Cody Bell, Mark Weinberg, Deanna Van Kampen en Michael Sandberg; in Argentinië door Javier Coronati; in Brazilië door Laureni Ademar Fochetto; in Fiji door Talat Mehmood; in Mexico door Shelem Castañeda en Carlos Israel Gutiérrez; in Polen door Bev Robison; in Roemenië door Cody Holmes; en in Rusland door Vasiliy Grachev Kharlamova.

May 2009 109e jaargang Nummer 5
LIAHONA 04285 120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Spencer J. Condie
Adviseurs: Gary J. Coleman, Kenneth Johnson, Yoshihiko Kikuchi, W. Douglas Shumway

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Victor D. Cave
Senior redacteur: Larry Hiller
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredacteur: R. Val Johnson
Assistent-hoofdredactrice: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson
Mederedacteuren: Ryan Carr
Assistent-redactrice: Susan Barrett
Redactiemedewerkers: David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Annie Jones, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Judith M. Paller, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell
Directiesecretaresse: Laurel Teuscher

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Productiemanager: Jane Ann Peters
Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Eric P. Johnsen, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson
Voorbereiding drukwerk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick
Directeur distributie: Randy J. Benson

Vertaling: Jos Peeters
Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
European Distribution Ltd., Magazine Service,
Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland
Tel.: 00 49 6172 492858, fax: 00 49 6172 492890
E-mail: liahona-edl@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 16.00
De volgende betalingswijzen zijn mogelijk:
Creditcard (bel of e-mail EDL)
Overschrijving per bank op de volgende rekening:
Dresdner Bank, Bad Homburg
Rekening nummer 07 264 094 00, bankcode 500 800 00
Omschrijving: abonneenummer + naam + wijk/gemeente
BIC (SWIFT CODE): DRES DE FF 523
IBAN: DE52 5008 0000 0726 4094 00

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan:
Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks, Haïtiaans, Hindi, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoraans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:
© 2009 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

U kunt de *Liahona* in vele talen terugvinden op het internet onder www.liahona.lds.org.

For Readers in the United States and Canada:
May 2009 Vol. 109 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

SPREKERS IN ALFABETISCHE VOLGORDE

Andersen, Neil L., 78
Ballard, M. Russell, 31
Bednar, David A., 97
Christofferson, D. Todd, 19
Cook, Mary N., 117
Cook, Quentin L., 34
Costa, Claudio R. M., 56
Dalton, Elaine S., 120
Dibb, Ann M., 114
Edgley, Richard C., 53
Eyring, Henry B., 23, 63
Hales, Robert D., 7
Holland, Jeffrey R., 86
Lifferth, Margaret S., 11
Monson, Thomas S., 4, 67, 89, 112, 123
Neider, Michael A., 14
Nelson, Russell M., 46
Oaks, Dallin H., 93
Packer, Allan F., 17
Packer, Boyd K., 49
Pearson, Kevin W., 38
Perry, L. Tom, 109
Pino, Rafael E., 41
Scott, Richard G., 43
Snow, Steven E., 81
Stevenson, Gary E., 101
Teixeira, José A., 104
Thompson, Barbara, 83
Uchtdorf, Dieter F., 27, 59, 75
Watson, F. Michael, 106

REGISTER OP ONDERWERP

Aäronisch priesterschap, 14, 49
Afleidingen, 59
Algemene conferentie, 112
Bescherming, 97
Betrokkenheid, 59
Broederschap, 53, 63
Deugd, 117, 120, 123
Dienen, 23, 53, 63, 83, 93
Discipelschap, 75
Eenzaamheid, 86
Eerbied, 11
Eeuwig gezin, 43
Ervaring, 31
Gebed, 46, 67, 112
Geduld, 75
Gehoorzaamheid, 19, 38, 106
Geloof, 19, 38, 41, 49, 81, 83
Geschiedenis, 31
Getuigenis, 17, 31, 78
Gezin, 83, 101
Gezinsavond, 56
Heilige Geest, 17, 19, 104
Heractivering, 14, 63
Hoop, 75, 81, 89
Jezus Christus, 46, 75, 78, 86
Jongevrouwen, 114
Keuzevrijheid, 104
Leer, 34
Leren, 31
Moed, 123
Nederigheid, 23, 46
Offerande, 93
Onderwijs, 11
Oordelen 34, 123
Openbaring, 17
Permanent studiefonds, 4
Persoonlijke vooruitgang, 114
Perspectief, 81
Pioniers, 78
Pornografie, 112
Priesterschap, 56, 63
Priesterschapsquorums, 14, 53
Priesterschapszegens, 67
Prioriteiten, 59
Profeten, 81, 104, 106
Reinheid, 120
Respect, 11, 34
Schriftstudie, 67
Schulden, 7
Tegenspoed, 19, 23, 41, 89
Tempels, 4, 43, 97, 101, 112
Thuis, 101
Troost, 41
Twijfel, 38
Vasten, 46
Verandering, 81
Verantwoordelijkheid, 49, 56, 109
Verbonden 19, 97
Verslaving, 7
Verzoening, 34, 86, 117
Volharding, 89
Voorbeeld, 11, 114, 117
Voorbereiding, 43, 120
Voorzorgen nemen, 7
Vreugde, 89
Werk, 53
Woord van wijsheid, 49
Zelfzucht, 93
Zendingswerk door leden, 109
Zendingswerk, 4, 109

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST
4 april 2009

Welkom op de conferentie

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Broeders en zusters, het doet mij genoegen u mee te delen dat de kerk in uitstekende staat verkeert. Het werk van de Heer gaat ongehinderd vooruit.

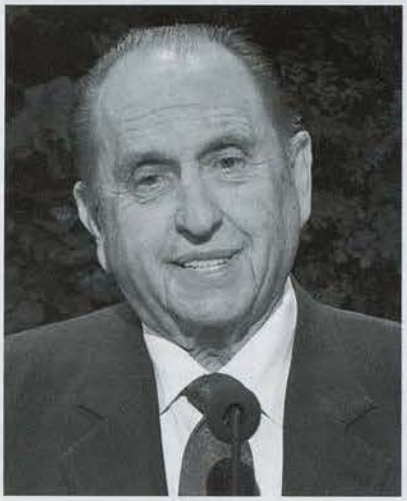

Aan het begin van deze 179ste algemene conferentie vermelden wij bedroefd dat ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen niet langer onder ons is. Wij betreuren zijn overlijden. Wij missen hem. Wij spreken onze liefde voor zijn familie uit. We zijn er zeker van dat hij zijn werk aan de andere kant van de sluier voortzet.

Door het overlijden van ouderling Wirthlin is er een onbezette plek in het Quorum der Twaalf Apostelen ontstaan. Na veel bidden en vasten hebben we ouderling Neil Linden Andersen geroepen om die onbezette plek te vervullen. Deze ochtend stellen wij hem ter steunverlening aan u voor. Allen die van mening zijn dat ze hem kunnen steunen in deze heilige roeping kunnen dat kenbaar maken door de rechterhand op te steken. Wie dat niet kunnen, geven dat aan met hetzelfde teken.

Wij danken u voor uw steunverlenende stem. De naam van ouderling Andersen zal vanmiddag met die van de andere functionarissen worden voorgelezen.

Ouderling Andersen, wij nodigen u uit om bij de andere leden van de Twaalf op het podium plaats te nemen. Wij zullen graag naar u luisteren in de zondagmorgenbijeenkomst van de conferentie.

Sinds we een half jaar geleden bijeen waren, broeders en zusters, ben ik naar Mexico-stad in Mexico gereisd met president Henry B. Eyring en zijn vrouw, om daar de tempel opnieuw in te wijden. De tempel was maandenlang uitgebreid gerenoveerd.

De avond voorafgaand aan de herinwijding werd er een fantastisch cultureel evenement gehouden in het Aztekenstadion. 87 duizend toeschouwers persten zich in het openluchtstadion waar meer dan achtduizend jonge mensen deelnamen aan een tachtig minuten durend programma vol muziek, dans en Mexicaanse geschiedenis.

President Eyring en ik kregen

allebei een serape en een sombrero aangeboden. Gehuld in deze volksdracht kon ik de verleiding niet weerstaan om de groep een geïmproviseerde serenade te brengen — ik zong 'El Rancho Grande', wat ik ooit in de derde klas in de Spaanse les had geleerd. Dat zal ik vandaag niet doen.

Beide inwijdingsdiensten de volgende dag waren vol van de Geest van de Heer.

En nog maar twee weken geleden hebben we in twaalf diensten de Drapertempel hier in Utah ingewijd. Het is een indrukwekkend gebouw in de heuvels aan de voet van het gebergte in het zuidelijk deel van de Salt Lake Valley. De open dagen werden door ongeveer 685 duizend mensen — zowel leden als niet-leden — bijgewoond. Meer dan 365 duizend leden namen deel aan de inwijdingsdiensten, onder meer in verschillende ringcentra, waarnaar de diensten per satelliet werden uitgezonden. De Geest van de Heer was overvloedig aanwezig bij de inwijding van de tempel.

Binnenkort wijden we de Oquirrh Mountaintempel (Utah) in en in de komende maanden en jaren volgen er nog veel meer inwijdingen. Wij zien altijd naar die gelegenheden uit. Op de een of andere manier zet een tempelinwijding je ertoe aan om nog eens te evalueren hoe goed je het doet in het leven en krijg je een verlangen om het nog beter te doen.

En nu, broeders en zusters, doet het mij genoegen om u mee te delen dat de kerk in uitstekende staat verkeert. Het werk van de Heer gaat ongehinderd vooruit.

We hebben nu ongeveer 53 duizend zendelingen in 348 zendingsgebieden over de hele wereld. We nemen deze opdracht van de Heiland uiterst serieus: 'Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes.'[1] Wij zijn erg dankbaar voor de inzet van de zendelingen en voor de opofferingen die zij en hun familie zich getroosten voor hun zending.

We hebben ook talloze vrijwilliger-zendelingen actief op andere terreinen. De meesten van hen zijn oudere leden die hun tijd en talenten bijdragen aan de bevordering van het werk van de Heer, tot zegen van de kinderen van onze hemelse Vader. We zijn erg dankbaar voor de waardevolle diensten die deze mensen verlenen.

Het permanent studiefonds, opgericht in 2001, blijft zich verder uitbreiden. Sinds de oprichting zijn er zo'n 35.600 jonge mannen en vrouwen ingeschreven om een opleiding te volgen teneinde hun vaardigheden uit te breiden en hun kansen op werk te vergroten. Tot nu toe hebben 18.900 van hen de opleiding afgemaakt. Gemiddeld krijgen ze 2,7 jaar lang onderricht en vermenigvuldigen ze hun inkomen met een factor drie tot vier. Wat is dat een zegen voor hen! Dit is beslist een geïnspireerd programma.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik wil u danken voor uw geloof en toewijding aan het evangelie. Ik wil u danken voor de liefde en zorg die u elkaar betoont. Ik dank u voor het werk dat u doet in uw wijk of gemeente en in uw ring of district. Het is dát werk dat de Heer in staat stelt om zijn doeleinden hier op aarde te verwezenlijken.

Ik spreek mijn dank aan u uit omdat u zo aardig voor me bent, waar ik ook kom. Ik dank u dat u voor mij bidt. Ik heb die gebeden gevoeld en ben er uiterst dankbaar voor.

Nu, broeders en zusters, willen we heel graag luisteren naar de boodschappen die we de komende twee dagen te horen krijgen om ons te onderrichten en te inspireren, en met hernieuwde vastberadenheid het evangelie na te leven en de Heer te dienen. De sprekers hebben bij het opstellen van hun boodschap om hemelse hulp en leiding gevraagd. Zij hebben ingevingen gekregen omtrent hun boodschap aan ons.

Wij heten allen welkom die nieuw in de kerk zijn. Tot diegenen onder u die worstelen met problemen, teleurstellingen of verliezen: wij bidden voor u. Onze hemelse Vader denkt aan ieder van ons en aan onze behoeften. Mogen wij vervuld worden met zijn Geest terwijl wij luisteren naar de toespraken. Dat is vanmorgen mijn gebed bij de opening van deze geweldige conferentie. Ook wil ik president Gordon B. Hinckley liefdevol in herinnering brengen, die mij voorging als president van de kerk. Ik ben er zeker van dat hij uitstekend dient aan de andere zijde. In de naam van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

1. Matteüs 28:19.

In stoffelijk en geestelijk opzicht voorzorgen nemen

OUDERLING ROBERT D. HALES
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als we voorzorgen nemen, kunnen we in het onderhoud van onszelf en ons gezin voorzien en ook het voorbeeld van de Heiland volgen om anderen te helpen en tot zegen te zijn.

Wat zijn we gezegend dat we door een levende profeet worden geleid! Toen president Thomas S. Monson tijdens de crisisjaren opgroeide, leerde hij hoe hij anderen moest dienen. Zijn moeder vroeg hem vaak om voedsel bij behoeftige buren af te geven, en ze liet dakloze mannen klusjes doen voor een warme maaltijd. Als jonge bisschop werd hij later door president J. Reuben Clark onderwezen: 'Wees goed voor de weduwe en zorg voor de arme.' (Thomas S. Monson, 'A Provident Plan—A Precious Promise', *Ensign,* mei 1986, p. 62.) President Monson is goed geweest voor 84 weduwen en heeft tot hun dood voor hen gezorgd. In de loop der jaren is zijn hulp aan leden en naasten over de hele wereld het kenmerk van zijn bediening geworden. Wij zijn dankbaar voor zijn voorbeeld. Dank u, president Monson.

Broeders en zusters, net als president Monson groeien onze kinderen op in een periode van economische onzekerheid. Net als onze grootouders en overgrootouders door de economische tegenspoed belangrijke lessen leerden, kan wat wij in de huidige omstandigheden leren, ons en onze nakomelingen tot zegen zijn.

Vandaag spreek ik tot iedereen van wie de keuzevrijheid wordt beperkt door de gevolgen van slechte keuzes uit het verleden. Ik spreek specifiek over keuzes die hebben geleid tot grote schulden en verslaving aan voedsel, drugs, pornografie en andere gedachte- en gedragspatronen waardoor hun gevoel van eigenwaarde afneemt. Al die buitensporigheden beïnvloeden onszelf en verzwakken onze familierelaties. Uiteraard kunnen sommige schulden, zoals voor een opleiding, een bescheiden woning of een eenvoudige auto, noodzakelijk zijn om voor een gezin te zorgen. Maar helaas krijgen we meer schulden als we onze wensen en verslavende impulsen niet kunnen beheersen. En voor zowel schulden als verslaving is de hoopgevende oplossing dezelfde — we moeten ons tot de Heer wenden en zijn geboden onderhouden. Maar we moeten vooral ons leven willen veranderen zodat we de cyclus van schulden en onbeheerste wensen kunnen doorbreken. Ik bid dat u de komende minuten, en gedurende de hele conferentie, vervuld zult worden met hoop in onze Heiland Jezus Christus en hoop in de leerstellingen van zijn herstelde evangelie.

Onze moeilijkheden, inclusief de problemen die uit onze eigen beslissingen voortkomen, maken deel uit van onze proeftijd. Ik wil u ervan verzekeren dat uw situatie niet buiten het bereik van onze Heiland valt. Door Hem kan iedere moeilijkheid voor uw ondervinding en uw bestwil zijn (zie LV 122:7). Iedere verleiding die we overwinnen zal ons versterken, niet vernietigen. De Heer zal ons nooit meer laten lijden dan wij kunnen doorstaan (zie 1 Korintiërs 10:13).

We mogen niet vergeten dat de boze ons heel goed kent. Hij weet waar, wanneer en *hoe* hij ons moet verleiden. Als we gehoor geven aan de influisteringen van de Heilige Geest kunnen we de verleidingen van de boze herkennen. Voordat we aan verleidingen toegeven, moeten we met onverschrokken vastberadenheid leren zeggen: 'Ga weg, achter Mij, Satan' (Matteüs 16:23).

Ons succes wordt nooit bepaald door de mate waarin we verleid

São Paulo, Brazilië

worden, maar door de manier waarop we reageren. We moeten onze hemelse Vader om hulp vragen en kracht halen uit de verzoening van zijn Zoon, Jezus Christus. In zowel stoffelijke als geestelijke zaken worden we door deze goddelijke hulp in staat gesteld om voor onszelf en voor anderen verstandige kostwinners te worden.

Wat is een verstandige kostwinner?

Wij zijn allemaal verantwoordelijk voor het onderhoud van onszelf en ons gezin, op stoffelijk en geestelijk gebied. Om een verstandige kostwinner te zijn, moeten we de beginselen van een verstandige leefstijl toepassen: vreugdevol minder uitgeven dan ons inkomen — tevreden zijn met wat we hebben, overmatige schulden mijden, ijverig sparen en een appeltje voor de dorst bewaren voor onvoorziene omstandigheden. Als we voorzorgen nemen, kunnen we in het onderhoud van onszelf en ons gezin voorzien en ook het voorbeeld van de Heiland volgen om anderen te helpen en tot zegen te zijn.

Als verstandige kostwinner moeten we het fundamentele gebod onderhouden: 'Gij zult niet begeren' (Exodus 20:17). In onze wereld vinden veel mensen dat ze bepaalde rechten hebben. Sommigen van ons voelen ons beschaamd en minderwaardig als ons gezin niet alles heeft wat de buren hebben. Daardoor gaan we schulden aan om spullen te kopen die we ons niet kunnen veroorloven — en spullen die we niet echt nodig hebben. Als we dat doen, worden we stoffelijk *en* geestelijk armer. We geven een deel van onze waardevolle keuzevrijheid op en komen door onze eigen schuld in slavernij terecht. Geld dat we voor het onderhoud van onszelf en ons gezin hadden kunnen gebruiken, is nu nodig om onze schulden af te betalen. Wat overblijft is meestal nauwelijks voldoende om in onze basisbehoeften te voorzien. Leven van het bestaansminimum maakt ons depressief, tast onze eigenwaarde aan en verzwakt onze relatie met familieleden, vrienden, buren en de Heer. Dan hebben we geen tijd, energie of interesse in geestelijke zaken.

Hoe kunnen we schulden en de verslaving aan wereldse zaken vermijden en overwinnen? Ik wil graag twee nuttige lessen op het gebied van een verstandige leefstijl bespreken. Deze lessen, samen met vele andere belangrijke levenslessen, heb ik van mijn vrouw en eeuwige metgezel geleerd. Deze lessen heb ik op twee verschillende momenten in ons huwelijk geleerd — in beide gevallen wilde ik een bijzonder cadeau voor haar kopen.

De eerste les leerde ik toen we pas getrouwd waren en heel weinig geld hadden. Ik zat bij de luchtmacht en we hadden samen geen Kerstmis kunnen vieren. Ik had een opdracht overzee. Toen ik thuiskwam zag ik een prachtige jurk in een etalage hangen. Ik zei tegen mijn vrouw dat als ze de japon mooi vond, ik die voor haar zou kopen. Mary ging de kleedkamer van de modezaak in. Even later kwam de verkoopster voorbij en hing de jurk weer terug in de etalage. Toen we de zaak verlieten, vroeg ik: 'Wat is er gebeurd?' Ze antwoordde: 'Het is een prachtige jurk, maar *we kunnen het ons niet veroorloven!*' Die woorden drongen diep tot me door. Ik heb geleerd dat de vier liefdevolste woorden voor hen die we liefhebben zijn:

'Ik hou van jou', en de zes zorgzaamste woorden: 'We kunnen het ons niet veroorloven.'

De tweede les leerde ik verscheidene jaren later, toen het ons financieel wat beter ging. We vierden onze trouwdag en ik wilde voor Mary een dure jas kopen om mijn liefde en waardering kenbaar te maken voor de vele gelukkige jaren samen. Toen ik haar vroeg wat ze van de jas vond, antwoordde ze opnieuw met woorden die diep tot mij doordrongen. 'Waar zou ik die jas dragen?' vroeg ze. (Ze was toen ZHV-presidente van onze wijk en hielp veel behoeftige gezinnen.)

Toen leerde ze me een onvergetelijke les! Ze keek me aan en vroeg vriendelijk: 'Wil je die jas voor mij kopen of voor jou?' Met andere woorden vroeg ze: 'Is het doel van dit cadeau om jouw liefde aan me te tonen of om me te laten zien dat je een goede kostwinner bent of wil je de wereld iets bewijzen?' Ik dacht over haar vraag na en besefte dat ik minder aan haar en ons gezin dacht en meer aan mijzelf.

Daarna hadden we een ernstig en ingrijpend gesprek over een verstandige leefstijl, en waren we het erover eens dat we ons geld beter konden gebruiken om extra op onze hypotheek af te lossen en wat op de studierekening van onze kinderen te storten.

Deze twee lessen zijn de essentie van een verstandige leefstijl. Als we op het punt staan om wereldse goederen te kopen en te consumeren, of aan evenementen deel te nemen, moeten we allemaal tegen elkaar leren zeggen: 'We *kunnen* het ons niet veroorloven, hoewel we het graag willen!' Of: 'We *kunnen* het ons veroorloven, maar we hebben het *niet nodig* — en eigenlijk willen we het niet!'

Achter deze lessen schuilt een even belangrijk beginsel: we kunnen veel leren van communiceren met onze huwelijkspartner. Als we in de

gezinsraad overleggen en samenwerken, kunnen we elkaar helpen om betere verstandige kostwinners te worden en onze kinderen een verstandige leefstijl bij te brengen.

Het fundament van een verstandige leefstijl is de wet van tiende. Het belangrijkste doel van deze wet is ons te helpen geloof in onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, te ontwikkelen. Door het betalen van tiende overwinnen we onze verlangens naar wereldse zaken en zijn we bereid om voor anderen offers te brengen. Tiende is de grote rechtvaardige wet, want hoe rijk of arm we ook zijn, we betalen allemaal hetzelfde 'tiende deel van al [onze] opbrengsten' (LV 119:4), en allemaal krijgen we 'zegen in overvloed' (Maleachi 3:10).

Naast het betalen van tiende moeten we ook een voorbeeld in het betalen van vastengaven zijn. Een vastengave is minimaal de kosten van twee maaltijden die we iedere maand vasten. Als we twee maaltijden overslaan, komen we door nederigheid en gebed dichter bij de Heiland en dragen we anoniem bij om onze broeders en zusters over de hele wereld tot zegen te zijn.

Een andere belangrijke manier om ervoor te zorgen dat onze kinderen verstandige kostwinners worden is het maken van een gezinsbegroting. We moeten tijdens de gezinsraad geregeld het inkomen, het spaargeld

en de uitgaven van het gezin bespreken. Daardoor leren de kinderen wat het verschil tussen wensen en benodigdheden is en dat ze de geldelijke middelen van het gezin nuttig moeten gebruiken.

Toen onze zoons nog jong waren, hielden we een gezinsraad en stelden we een doel om een 'droomvakantie' aan de Colorado River te plannen. Als iemand gedurende het jaar iets wilde kopen, vroegen we elkaar: 'Willen we dat nu echt kopen, of willen we later op onze droomvakantie gaan?' Dat was een goede leerervaring voor een verstandige leefstijl. Door niet onmiddellijk iedere wens te vervullen, verkregen we de gewenste beloning van eenheid in het gezin en geweldige herinneringen in de jaren daarna.

Als we iets willen bezitten of ergens aan mee willen doen waardoor wij en onze middelen beïnvloed worden, moeten we onszelf afvragen: 'Is het voordeel tijdelijk, of heeft het eeuwige waarde en betekenis?' Als we deze vragen eerlijk beantwoorden, kunnen we overmatige schulden en ander verslavend gedrag vermijden.

Als we ernaar streven om schulden en verslavingen te overwinnen, mogen we niet vergeten dat een verslaving een begeerte van de natuurlijke mens is die nooit volledig vervuld kan worden. Het is een onverzadigbaar verlangen. Als we verslaafd zijn, zoeken we naar wereldse bezittingen of lichamelijke lusten die ons verleiden. Maar als kinderen van God moeten we eigenlijk op zoek gaan naar wat alleen God ons kan geven — zijn liefde en gevoelens van waarde, zekerheid, vertrouwen, hoop op de toekomst en geruststelling die uit die liefde voortspruiten.

Bovenal moeten we de wil van onze hemelse Vader doen en op verstandige wijze voor onszelf en anderen zorgen. Net als de vader van koning Lamoni moeten we zeggen: 'Ik zal al mijn zonden afleggen om U te kennen' (Alma 22:18). Dan kunnen we met een vast voornemen naar Hem toegaan en beloven: 'Ik zal alles doen wat nodig is.' Door gebed, vasten, gehoorzaamheid aan de geboden, priesterschapszegens en zijn zoenoffer zullen we zijn liefde en kracht voelen. Dan zullen we door de influisteringen van de Heilige Geest zijn geestelijke leiding en kracht ontvangen. Alleen door de verzoening van onze Heer kunnen we een machtige verandering in ons hart ondervinden (zie Mosiah 5:2; Alma 5:14) en een machtige verandering in ons verslavende gedrag waarnemen.

Met alle liefde die ik in mij heb, en met de liefde van de Heiland, moedig ik u aan om u tot Hem te wenden en naar zijn woorden te luisteren: 'Welnu, besteedt geen geld aan wat geen waarde heeft, noch uw arbeid aan wat niet bevredigen kan. Luistert aandachtig naar mij en denkt aan de woorden die ik heb gesproken; en komt tot de Heilige Israëls en vergast u aan hetgeen niet vergaat noch kan bederven' (2 Nephi 9:51).

Ik getuig dat de begeerte naar wereldse zaken alleen overwonnen kan worden als we ons tot de Heer wenden. De honger van verslaving kan alleen door onze liefde voor Hem worden vervangen. Hij is bereid om ons allemaal te helpen. 'Vreest niet,' zei Hij, 'want u bent de mijnen, en Ik heb de wereld overwonnen' (LV 50:41).

Ik geef mijn apostolisch getuigenis dat Hij door de verzoening alles heeft overwonnen. Mogen ook wij de wereldse verleidingen overwinnen door ons tot Hem te wenden en op stoffelijk en geestelijk gebied verstandige kostwinners voor onszelf en anderen te worden. Dat is mijn nederig gebed, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Respect en eerbied

MARGARET S. LIFFERTH
Eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

We moeten bij ons thuis en in de leslokalen respect voor elkaar en eerbied voor God tonen.

Het laatste hoofdstuk van Johannes gaat over een innemend gesprek tussen Petrus en de herrezen Christus. Drie keer vraagt de Heiland: 'Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij lief?' En iedere keer dat Petrus de Heiland van zijn liefde verzekert, zegt Jezus: 'Weid mijn lammeren; hoed mijn schapen.'[1]

Het is in de huidige wereld hard nodig om de ziel van onze kinderen en jongeren te voeden met 'levend water'[2] en het 'brood des levens.'[3] Net als Petrus hebben we de Heer lief, en dus doen ouders en leiders en leidsters ijverig hun best om in ieder hart een getuigenis van Jezus Christus en zijn evangelie te planten. We geven les bij ons thuis, als we zendingswerk doen en in de leslokalen van onze kerkgebouwen. We bereiden ons voor en nodigen de Geest uit. Maar als we echt met ons getuigenis en de Geest zijn lammeren willen weiden en zijn schapen willen hoeden, moeten we ook bij ons thuis en in de leslokalen respect voor elkaar en eerbied voor God tonen.

Vandaag roep ik ouders, leerkrachten, leidsters en leiders op om samen te onderwijzen in en een voorbeeld te zijn van de normen van respect en eerbied en zo onze kinderen en jongeren sterker te maken en de Geest bij ons thuis en in de kerk uit te nodigen.

Ik ben van mening dat als we respect voor elkaar tonen we beter en op geloofwaardiger manier onze eerbied voor God zullen overbrengen. In de hedendaagse samenleving worden de normen van welvoeglijkheid, waardigheid en beleefdheid van alle kanten en in allerlei media op de korrel genomen. Als ouders en leidinggevenden is het respect dat we voor elkaar hebben van essentieel belang voor onze jongeren en kinderen. Zij kijken immers niet alleen naar de media, ze kijken ook naar ons! Zijn wij het voorbeeld dat we moeten zijn?

Stel uzelf deze vragen: Ben ik thuis een voorbeeld van respect in de manier waarop ik omga met mijn dierbaren? Hoe gedraag ik me tijdens sportevenementen? Als mijn kind een meningsverschil met een leerkracht, coach of leeftijdgenoot heeft, luister ik dan naar beide partijen? Heb ik respect voor het bezit van anderen en zorg ik goed voor mijn eigen spullen? Hoe reageer ik op anderen met wie ik het niet eens ben op het gebied van godsdienst, levensstijl of politiek?

Als wij als ouders en leiders respect voor anderen tonen, bevestigen we in het hart van onze kinderen dat iedereen daadwerkelijk een kind van God is en dat we in de eeuwigheid allemaal broers en zussen van elkaar zijn. Dan richten we ons op zaken die we gemeen hebben — op de eigenschappen van het hart die het gezin van God verenigen — en niet op onze verschillen.

Respect voor anderen en eerbied voor God zijn nauw met elkaar verbonden. Ze zijn allebei in nederigheid en liefde geworteld. President David O. McKay heeft gezegd dat 'eerbied een combinatie van respect en liefde is'[4] en ouderling Perry heeft gezegd dat 'eerbied voortvloeit uit onze bewondering en ons respect voor de Godheid.'[5] Jeugdwerkkinderen leren dit beginsel als ze dit couplet van een jeugdwerkliedje zingen:

Eerbied is meer dan gehoorzaam en stil zijn,
of praten met fluist'rende stem;
Ik denk aan de goedheid van mijn hemelse Vader.
Ja, eerbied is liefde voor Hem.'[6]

Maar de meeste kinderen hebben geen natuurlijke aanleg om eerbiedig te zijn. Het is een eigenschap die ouders en leiders ze door voorbeeld en onderricht bijbrengen. Maar bedenk dat als eerbied in liefde is geworteld, het onderricht daarvan dat ook is. Hardheid in ons onderricht brengt verontwaardiging voort, geen eerbied. Dus begin al op jonge leeftijd

en heb redelijke verwachtingen. Een peuter kan zijn handen leren vouwen als voorbereiding op het gebed. Maar daar is tijd, geduld en volharding voor nodig. Bedenk dat we niet alleen een kind zijn eerste les in eerbied geven, maar dat het mogelijk ook zijn eerste pogingen op het gebied van zelfbeheersing kunnen zijn.

Dit leerproces in zelfdiscipline geschiedt regel op regel en voorschrift op voorschrift. Op die manier leert een kind eerbiedig te zijn tijdens gebeden en het avondmaal. Het zit bij zijn ouders tijdens de kerkdienst. Langzaamaan leert het zelfdiscipline, zoals het later zal leren vasten, het woord van wijsheid naleven, goede internetkeuzes doen en de wet van kuisheid naleven. We groeien allemaal in vaardigheid en begrip. We zijn onze kinderen en jongeren tot zegen als we het goede voorbeeld geven en ze onderrichten en aanmoedigen. Immers, zelfbeheersing is niet alleen de basis van zelfrespect, het is even noodzakelijk om de Geest uit te nodigen, die onderricht, bevestigt en getuigt.

Ik herinner me een toespraak die president Packer bijna twintig jaar geleden tijdens de conferentie heeft gehouden, getiteld: 'Eerbied bevordert openbaring.'[7] Die zinsnede is me al die jaren bijgebleven. Ze herinnert me eraan dat we in ons hart, ons gezin en onze bijeenkomsten eerbied *moeten* bevorderen zodat de Geest er wordt uitgenodigd om te troosten, te leiden, te onderrichten en te getuigen. Want als de Geest tot een ieder van ons getuigt dat God onze Vader is en Jezus Christus onze Heiland, is het *die* openbaring waardoor ware eerbied wordt uitgenodigd die uit liefde en diep respect voortkomt.

Dus, wat kunnen we als ouders en leidinggevenden doen? We kunnen eerbied tonen als we nederig bidden, de juiste taal van het gebed gebruiken en de namen van de Godheid op de juiste manier gebruiken. We kunnen respect tonen voor de Schriften en de leerstellingen daarin met overtuiging verkondigen.

Eerbied zal toenemen als we niet alleen respect tonen voor de algemene autoriteiten, maar ook voor onze plaatselijke leidinggevenden in priesterschap en hulporganisaties. Mijn

ringpresident is al dertig jaar een goede vriend van ons en als vrienden noemen we elkaar altijd bij onze voornaam. Maar omdat hij onze priesterschapsleider is, doe ik mijn uiterste best om hem — in het openbaar en in de kerk — president Porter te noemen. Als we onze kinderen en jongeren leren dat het gepast is om onze leiders aan te spreken met president, bisschop, broeder en zuster, moedigen we respect en eerbied aan. We geven er ook mee aan dat leiders door God geroepen zijn en heilige taken hebben.

Als ouders en leiders *moeten* we in de kerk een goed voorbeeld van eerbiedig gedrag zijn. Onze kerkgebouwen worden voor veel verschillende activiteiten gebruikt, maar op zondag zijn ze gebouwen van aanbidding. We komen er bij elkaar om de verbonden te vernieuwen die onze ziel kunnen genezen. Wij komen er om leerstellingen te leren en ons getuigenis te versterken. Zendelingen brengen hun onderzoekers mee. Alleen als er eerbied is, kan de Geest de waarheden van het evangelie bevestigen die door het woord van God, muziek, getuigenis en gebed verkondigd worden.

We zijn een vriendelijk volk en we hebben elkaar lief, maar de eerbied zal toenemen als we onze gesprekken in de hal voeren en als de avondmaalsdienst met een preludium begint en niet met het openingsgebed. We moedigen eerbied aan als we een huilend kind mee uit de kapel nemen en in een ander lokaal naar de bijeenkomst luisteren totdat de baby is getroost of de verstorende peuter gekalmeerd. Eerbied houdt ook in dat we onze mobiele telefoon en blackberry uitzetten. Sms'en of het lezen van e-mails in een kerkdienst is niet alleen oneerbiedig; het leidt af en is een teken van gebrek aan respect voor de mensen om ons heen. Dus we geven blijk van eerbied als we aan de dienst deelnemen, naar de sprekers luisteren en samen de lofzangen van Zion zingen.

Onze leerkrachten in het jeugdwerk, de zondagsschool, de jongevrouwen en jongemannen hebben unieke mogelijkheden om respect en eerbied bij te brengen en te tonen. Ik wil graag enkele ideeën aanreiken.

Ten eerste: heb de kinderen lief. Het kind dat het lastigst is, heeft vaak het meest liefde nodig.

Neem de tijd om uit te leggen wat eerbied is en waarom die zo belangrijk is. Laat een afbeelding van de Heiland zien. Leg uit wat voor gedrag acceptabel is en wees dan liefdevol en consequent als u dat gedrag niet alleen aanmoedigt maar ook verwacht.

Wees voorbereid. Bereid niet alleen de les voor, maar bereid uzelf voor om met de Geest les te geven. Veel eerbiedsproblemen los je op met een goed voorbereide les waaraan de leerlingen deelnemen.

Praat met de ouders van gehandicapte kinderen om redelijke verwachtingen voor hun kind vast te stellen, want ieder kind moet de kans krijgen om vooruitgang te maken.

Gebruik de hulpbronnen in de wijk. Als kinderen of jongeren een probleem met eerbied hebben, is er vaak een probleem op het gebied van eerbied in de hele wijk. Bespreek dergelijke problemen in de wijkraad, waar wijkleiders kunnen samenwerken om respect en eerbied op verschillende niveaus te bevorderen.[8]

Jaren geleden heeft president Packer de zegeningen van de Heer beloofd aan hen die eerbiedig aanbidden. Die belofte is nog steeds van toepassing: 'We zien misschien geen onmiddellijke, wonderbaarlijke verandering, maar zo zeker als de Heer leeft, zal er een vreedzame verandering plaatsvinden. De geestelijke kracht van de leden en de kerk zal toenemen. De Heer zal zijn Geest overvloediger over ons uitstorten. We zullen minder problemen hebben, we zullen minder verward zijn. We zullen geopenbaarde antwoorden op onze persoonlijke en gezinsproblemen ontvangen.'[9]

Ik geloof in de beloften van een profeet. Ik weet dat ik een liefdevolle hemelse Vader heb en dat zijn Zoon, Jezus Christus, mijn Heiland is. Ik bid dat onze toegenomen eerbied een uiting zal zijn van onze diepste liefde voor Hen en onze taak om hun schapen te hoeden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Johannes 21:15–17
2. Zie Johannes 4:10–14
3. Johannes 6:48.
4. David O. McKay, Conference Report, april 1967, p. 86.
5. L. Tom Perry, 'Serve God Acceptably with Reverence and Godly Fear', *Ensign*, november 1990, p. 70.
6. 'Eerbied is liefde', *Kinderliedjes*, p. 12.
7. Zie Boyd K. Packer, 'The Temple, the Priesthood', *Ensign*, mei 1991, pp. 21–23.
8. *Zie Onderwijzen — geen grotere roeping* (1999), pp. 79–87.
9. *De Ster*, januari 1992, p. 21.

Geopenbaarde quorumbeginselen

MICHAEL A. NEIDER
Onlangs ontheven tweede raadgever in het algemeen jongemannenpresidium

Laten wij in geloof, vertrouwen en deugd dienen met Christus om bij te dragen aan de verlossing van onze familieleden en alle kinderen van onze hemelse Vader.

Deze woorden van Nephi raken mij: 'Wanneer iemand spreekt door de macht van de Heilige Geest, voert de macht van de Heilige Geest [de boodschap] tot het hart der mensenkinderen.'[1] Het is mijn gebed dat de macht van de Heilige Geest mijn boodschap tot uw hart zal voeren.

Namens de priesterschapsdragers van de kerk wil ik mijn dank uitspreken aan onze kerkleiders en het algemeen jongevrouwenpresidium omdat zij onlangs deugd hebben toegevoegd aan de waarden waar jongevrouwen zich op concentreren. Wanneer ik de jongevrouwen van de kerk het jongevrouwenthema hoor opzeggen, dan versterkt dat mijn verlangen en voornemen om deugdzaam en heilig te zijn. Als drager van het heilig priesterschap zouden we ervoor moeten zorgen dat de zusters niet de enige voorbeelden van deugdzaamheid zijn.

De Heer heeft ons allemaal geboden om deugdzaam te zijn, dat vinden we in afdeling 38 van de Leer en Verbonden: 'En laat ieder mens zijn broeder achten als zichzelf, en deugd en heiligheid voor mijn aangezicht betrachten.'[2]

Ik wil vandaag tot u spreken over de door God geopenbaarde quorumbeginselen en de geïnspireerde leiding door hedendaagse profeten van de Aäronische priesterschap. Ik nodig de jongemannen van twaalf tot achttien jaar en hun quorumpresidiums uit om te luisteren, want ik ga schriftteksten bespreken die rechtstreeks betrekking hebben op jullie. Ik nodig ook ouders en andere priesterschapsleiders uit om te luisteren zodat ze beter begrijpen hoe het quorum u helpt om Gods zonen te sterken en voor te bereiden.

Om te beginnen wil ik het beginsel van studie ofwel het verkrijgen van Gods woord onderstrepen. Ik heb door het voorbeeld van mijn vrouw, Rosemary, geleerd dat we ijverig moeten studeren. Net als velen van jullie bestudeert ze geregeld zowel de Schriften als andere goede boeken. Zij bestudeert Gods geboden, de beginselen van een goed huwelijk, van goed ouderschap en van een goede gezondheid. Vaak geeft ze mij met een glimlach een boek en zegt: 'Hier, je hoeft alleen maar de onderstreepte passages te lezen.' En als ze me een boek over het huwelijk geeft, glimlach ik naar haar en dank ik haar.

Broeders, wij moeten de geopenbaarde priesterschaps- en quorumbeginselen ernstig bestuderen. Ons doel is om de geïnspireerde leiding van God en zijn profeten goed toe te passen, optimaal gebruik te maken van de deugden en zegeningen van het quorum, en de jongemannen en hun familie een steuntje in de rug te geven. Het werk van het quorum houdt in jongemannen voor te bereiden en te verlossen, hun geloof in Christus te vergroten, en hen beter en ijveriger Gods wil te laten doen. Laten we in ons zoeken naar wijsheid van God ook de geopenbaarde quorumbeginselen bestuderen.

President Monson heeft gezegd: 'Wij moeten dringend in de fundamentele zaken onderwijzen, opdat wij onze taken en kansen beter mogen begrijpen. (...) Om de onderscheiding van de Geest te krijgen, moeten [priesterschapsleiders] hun huiswerk doen.'[3]

President Stephen L. Richards leerde ons dat een quorum een klas is, een broederschap en een hulpunit: 'een klas waar een jongeman onderricht kan worden in het evangelie van Jezus Christus; een broederschap waarin wij elkaar opbouwen, verheffen en vriendschap bieden; en een hulpunit ten dienste van quorumleden en anderen.'[4]

De Leer en Verbonden is een belangrijke en overvloedige bron van geopenbaarde quorumbeginselen. In Leer en Verbonden 107:85 staat hoe een quorumpresident diakenen zijn quorumleden behoort te dienen: 'En

voorts, voorwaar, Ik zeg u: Het is de plicht van een president van het ambt van diaken om twaalf diakenen te presideren, in raadsvergadering met hen bijeen te komen, en hun hun plicht te leren, elkaar opbouwend, zoals aangegeven is volgens de verbonden.'[5]

Onze kerkleiders hebben ons geleerd, en wij hebben gevoeld dat de Geest ons ertoe aanzet, om geïnspireerde vragen te gebruiken teneinde over God en zijn wil voor ons te leren.[6]

Ik nodig de quorumpresidiums uit om de volgende vragen te stellen en te streven naar inspiratie om nog meer vragen van de Geest te ontvangen: Wat doet een quorumpresident in de Aäronische priesterschap om zijn quorum te presideren? Wat zijn zijn taken? Wat doet hij als hij in raadsvergadering met zijn quorumleden is? Hoe en wanneer onderwijst hij hen? Wat zijn de verbonden waarnaar verwezen wordt in deze verzen? En wat doen de quorumadviseur en het lid van de bisschap om de president bij te staan in zijn taken en het gebruik van de priesterschapssleutels die hij als president draagt?

Broeders, bij het bestuderen van deze verzen en de handboeken zullen er meer vragen bij u rijzen. Bijvoorbeeld: functioneert mijn quorum zoals de Heer dat in de Schriften beschrijft? Zo niet, waarom? En wat moet ik doen om de geopenbaarde quorumbeginselen op de juiste wijze in mijn quorum toe te passen? Een presidium dat om hulp en leiding bidt, krijgt hulp van de Geest, de bisschap, de adviseurs en het quorum. Maak ook geregeld gebruik van de geïnspireerde handboeken van de kerk.

Veel quorumpresidenten en andere priesterschapsleiders over de hele wereld hebben ontdekt dat er meer te bereiken is door, en meer te verwachten van, Aäronisch-priesterschapsquorumpresidiums en hun quorums in hun wijk of gemeente.[7] De quorumpresidiums kunnen dan meer leiding geven aan de jongeren terwijl de adviseurs meer tijd kunnen besteden aan de ondersteuning en leiderstraining.[8] Richten we ons op quorumtaken, dan neemt de frequentie van de quorumpresidiumvergaderingen doorgaans toe en bereidt men zich beter voor en neemt men de leiderschapskansen beter waar. Quorumleiders zullen merken dat de individuele Aäronisch-priesterschapsquorums na de algemene opening van de priesterschap afzonderlijk moeten vergaderen voor een les op hun leeftijdniveau en om beter gebruik te maken van quorumleiderschapskansen. Combineren van quorums moet als een tijdelijke maatregel beschouwd worden.

De Heer en onze autoriteiten hebben veel hulpmiddelen gegeven bij het werk van de Aäronische-priesterschapsquorums, waaronder het krachtige gebed van geloof, vasten, schriftstudie, *Voor de kracht van de jeugd*, *Plicht jegens God*, het quorumhandboek, *Predik mijn evangelie* als informatiebron, diverse activiteiten, en scouting. Scouting is een programma dat gebruikt wordt in de Verenigde Staten, Canada en andere plaatsen in de wereld waar priesterschapsleiders dit hebben goedgekeurd.[9] De presidiums leren deze hulpmiddelen gebruiken en verweven ze op aanwijzing van de priesterschap en de Geest dusdanig met het quorum en zijn activiteiten dat ze voorzien in de behoeften van elk quorumlid, en ze de broederschap, het behoud van leden, zendingswerk en plezier vergroten.

Als we naar de hulpmiddelen kijken die de Aäronisch-priesterschapsquorums tot hun beschikking hebben, zien we dat er van het quorum wordt verwacht dat het ouders helpt om de geestelijke instelling van hun zoons te vergroten en elk ander facet van hun karakter, bezigheden en privéleven te verbeteren. Worden deze quorumbeginselen en hulpmiddelen goed gepland en met wijsheid en geloof gebruikt, dan vinden er wonderen plaats.

Er zijn elke minuut over de hele wereld heel veel voorbeelden van succesrijke leiding door jongeren. Ik zal er één voorbeeld van geven.

Ik maakte kennis met Matt Andersen, president van een lerarenquorum. Zijn vader was zendingspresident in Mexico. Toen Matt als quorumpresident werd aangesteld, was hij het enige lid van dat quorum dat naar de kerk ging. Jonge president Matt Andersen was een nieuwe taal aan het leren zodat hij zijn zendingswerk goed kon doen. Hij ging met alle geloof, moed en vertrouwen die hij thuis en in het diakenenquorum had opgedaan aan de slag en besloot de sleutels van zijn presidentschap te gebruiken om de leden van zijn quorum en hun familieleden tot zegen te zijn. Hij vroeg de wijkadministrateur meteen om een lijst met quorumleden, oefende zijn Spaans, en belde met een gebed in zijn hart de enige jongen van wie er een telefoonnummer vermeld was. Hij zei: 'Omar! Tú, Iglesia, Hoy!' Ofwel: 'Omar! Jij, kerk, vandaag!' Gewoon de minimale boodschap!

Het wonder is dat Omar die dag naar de kerk ging en dat zijn moeder en zus al spoedig volgden. Onze jonge quorumpresident, Matt Andersen, vroeg vervolgens aan de bisschop of die hem naar twee andere jongens wilde brengen en voor hem wilde tolken. Die jongens stonden ook op de lijst, maar zonder telefoonnummer.

Hij combineerde zijn presiderende sleutels, de bediening van engelen en de macht van de hemel. Het gevolg was dat deze twee jongens naar de kerk gingen en lid werden van het nieuwe quorumpresidium leraren. Ook andere jongens en hun familie keerden terug naar de zegeningen van het evangelie en het priesterschap.

Jonge broeders en zusters, jullie zijn krachtige werktuigen in de handen van de Heiland. Door jullie kan Hij anderen de zegeningen van het evangelie brengen. Bisschoppen, zie de kracht en de vaardigheid van de presidiums van Aäronisch-priesterschapsquorums en jongevrouwenklassen niet over het hoofd. De Heer heeft hen nodig bij dit belangrijke werk. Er zijn harten die zij kunnen bereiken en werk dat misschien alleen zij kunnen doen. Geef hun opdrachten! Doe deuren naar hun leiderschap en de bediening van engelen open, zoals beloofd in Leer en Verbonden 13.

Mogen wij, als leiders in de Aäronische priesterschap, het leven, de verzoening, de verlossing en het leiderschap van Christus bestuderen. Mogen wij de geopenbaarde beginselen van de Aäronische-priesterschapsquorums bestuderen, mogen wij de woorden van president Monson toepassen en ons huiswerk doen zodat wij onze opdrachten en onze kansen zullen begrijpen en de leiding van de Geest verdienen. En laten wij, net als president Matt Andersen, in geloof, vertrouwen en deugd dienen met Christus om bij te dragen aan de verlossing van onze familieleden en alle kinderen van onze hemelse Vader die binnen ons bereik zijn.

Ik getuig dat Jezus de Christus is, dat Hij leeft en ons liefheeft, en dat het werk van de Aäronische priesterschap een heilig en belangrijk deel van zijn werk is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Nephi 33:1.
2. LV 38:24.
3. Zie Thomas S. Monson, 'Back to Basics', instructiebijeenkomst voor regionale vertegenwoordigers, 3 april 1981, p. 2.
4. Stephen L Richards, Conference Report, oktober 1938, p. 118; zie ook L. Tom Perry, 'Wat is een quorum?' *Liahona,* november 2004, pp. 23–26; D. Todd Christofferson, 'Het priesterschapsquorum', *De Ster,* januari 1999, pp. 47–49; Robert L. Backman, 'Revitalizing Aaronic Priesthood Quorums', *Ensign,* november 1982, pp. 38–41; Robert L. Backman, 'Youth's Opportunity to Serve', *Ensign,* juli 1973, pp. 84–85.
5. LV 107:85; zie ook vss. 86–89.
6. Zie Henry B. Eyring, 'Ouderling David A. Bednar: voortgaan in de kracht van de Heer', *Liahona,* maart 2005, pp. 14–19; Neal A. Maxwell, 'Jesus, the Perfect Mentor', *Ensign,* februari 2001, pp. 8–17; David A. Bednar, 'Bidden in geloof', *Liahona,* mei 2008, pp. 94–97.
7. Zie *Ensign,* november 1982, pp. 38–41; *Ensign,* juli 1973, p. 84–85.
8. Zie Ezra Taft Benson, 'To the "Youth of the Noble Birthright"', *Ensign,* mei 1986, p. 43; *Handboek kerkbestuur, boek 2, leidinggevenden in priesterschap en hulporganisaties* (1998), afdeling 'Aäronische priesterschap', pp. 175–192; zie ook noot 7.
9. Zie Thomas S. Monson, 'Run, Boy, Run!', *Ensign,* november 1982, p. 19; *Scouting Handbook* (1997); zie ook noot 8.

Kracht vinden in moeilijke tijden!

OUDERLING ALLAN F. PACKER
van de Zeventig

Het vermogen om persoonlijke inspiratie te ontvangen zal de komende tijd hard nodig zijn.

Ouderling Andersen, wij houden van u en geven u onze steun voor uw nieuwe roeping. Broeders en zusters, de huidige omstandigheden stellen personen en gezinnen wereldwijd op de proef. Hoewel ik van mening ben dat er nog ernstige moeilijkheden in het verschiet liggen, geloof ik ook dat dit, vooral voor de jongeren, een geweldige tijd is om in te leven. Ik zie dat mijn kinderen en kleinkinderen ondanks moeilijkheden, tegenslagen en problemen een vol en tevreden leven leiden.

In deze tijden gaan profetieën in vervulling. We leven in de bedeling van de volheid der tijden. Dat is de periode waarin we ons op de terugkeer van de Heiland voorbereiden. Het is ook de periode waarin we ons op ons eigen eeuwig heil moeten voorbereiden.

Als de wind waait en de regen stroomt, waaien en stromen die voor iedereen. Wie zijn huis op een rots heeft gebouwd in plaats van op zand, zal de stormen overleven.[1] De manier om op een rots te bouwen is door een grondige, persoonlijke bekering tot het evangelie van Jezus Christus en door te weten hoe we inspiratie kunnen ontvangen. We moeten het weten, en weten dat we het weten. We moeten geestelijk en stoffelijk onafhankelijk boven alle wereldse schepselen staan.[2] Daartoe moeten we eerst begrijpen dat God de Vader van onze geest is en dat Hij ons liefheeft, dat Jezus Christus onze Heiland en Verlosser is, en dat de Heilige Geest met ons verstand en ons hart kan communiceren.[3] Op die manier ontvangen we inspiratie. We moeten leren hoe we deze influisteringen kunnen herkennen en toepassen.

Als jongeman op de middelbare school was American football een van mijn liefhebberijen. Ik speelde linebacker. De coach werkte hard aan het team en bracht ons de grondbeginselen bij. We oefenden totdat onze vaardigheden gewoontes en automatismen werden. Tijdens een wedstrijd tegen onze grootste rivaal, had ik een ervaring waar ik in de loop der jaren veel aan heb gehad. We waren in de verdediging. Ik wist wie mijn directe tegenstander was, maar tijdens de wedstrijd schoof hij plotseling op naar rechts. De spelers en het publiek maakten een hoop lawaai. Ik reageerde zoals de coach ons had geleerd en volgde mijn tegenstander. Ik wist echter niet of hij de bal had. Tot mijn verbazing voelde ik met mijn hand de bal. Ik gaf er een ruk aan, maar mijn tegenstander hield hem stevig vast. Terwijl we er allebei aan trokken, hoorde ik boven al het lawaai een stem roepen: 'Packer, tackle hem!' Dat was genoeg om me wakker te schudden, dus smeet ik hem op de grond.

Ik heb me afgevraagd hoe ik die stem boven alle tumult uit had kunnen horen. Ik was bekend geraakt met de stem van mijn coach tijdens de trainingen en ik had geleerd om erop te vertrouwen. Ik wist dat zijn instructies goed waren.

Wij moeten bekend worden met de influisteringen van de Heilige Geest en we moeten de evangeliebeginselen zolang inoefenen en toepassen tot ze gewoontes en automatismen worden. Die influisteringen worden het fundament van ons getuigenis. Dan zal ons getuigenis ervoor zorgen dat we in moeilijke tijden gelukkig zijn en veilig blijven.

Ouderling Dallin H. Oaks heeft een getuigenis als volgt gedefinieerd: 'Een getuigenis van het evangelie is een persoonlijke overtuiging die de Heilige Geest onze ziel geeft dat bepaalde feiten van eeuwig belang waar zijn, en dat wij weten dat ze waar zijn.'[4] Een andere keer heeft ouderling Oaks gezegd: 'Een getuigenis is weten en voelen, bekering is doen en worden.'[5]

Er zijn verscheidene dingen die we kunnen doen om ons oprecht te bekeren en te leren hoe we goddelijke inspiratie kunnen ontvangen. Ten

eerste moeten we een verlangen hebben. Alma heeft gezegd: 'Ik weet dat Hij de mensen geeft naar hun verlangen, hetzij ten dode of ten leven; (...) naar hun wil.'[6]

Vervolgens moedigt Alma ons aan om het woord te beproeven: 'Nu zullen wij het woord vergelijken met een zaadje. Welnu, indien gij plaats inruimt, zodat er een zaadje in uw hart kan worden gezaaid, zie, indien het een deugdelijk zaadje is, of een goed zaadje, zie, dan zal het — indien gij het niet uitwerpt door uw ongeloof, zodat gij u tegen de Geest des Heren verzet — in uw boezem gaan zwellen; en wanneer gij die zwelling bemerkt, zult gij bij uzelf beginnen te zeggen: het moet wel een goed zaadje zijn, ofwel een goed woord, want het begint mijn ziel te verruimen; ja, het begint mijn verstand te verlichten, ja, het begint heerlijk voor mij te zijn.'[7]

Studeren en leren is de volgende stap. Dat betekent onder meer overdenken, waardoor ons getuigenis zich verbreedt en verdiept. 'Maar zie, Ik zeg u dat u het in uw gedachten moet uitvorsen; daarna moet u Mij vragen of het juist is.'[8]

We kunnen geïnspireerde antwoorden leren ontvangen. Ze komen als gedachten en gevoelens in ons verstand en ons hart.[9] Af en toe komen antwoorden als een brandend gevoel in uw boezem. Elia heeft gezegd dat antwoorden als het 'suizen van een zachte koelte' komen.[10] De Heer heeft gezegd: 'En indien het juist is, zal Ik uw boezem in u doen branden; bijgevolg zult u voelen dat het juist is.'[11]

Joseph Smith heeft gezegd dat we antwoord kunnen ontvangen door aandacht te besteden aan de gedachten en gevoelens die we krijgen. Na verloop van tijd gaan we deze influisteringen herkennen.

Hij zei: 'Iemand kan er baat bij hebben de eerste aanduiding van de geest van openbaring op te merken, bijvoorbeeld als we zuivere intelligentie in ons voelen stromen. Dan kunnen we plotselinge invallen krijgen. Als we dat opmerken, kan het zijn dat we het diezelfde dag of spoedig daarna zien gebeuren; (d.w.z.) de zaken die ons door de Geest van God werden ingegeven, zullen gebeuren; en door de Geest van God te onderkennen en te begrijpen, groeien we in het beginsel openbaring, totdat we volmaakt worden in Christus Jezus.'[12]

Als we deze vaardigheid ontwikkelen kunnen we een getuigenis krijgen en zullen we in de toekomst meer inspiratie kunnen ontvangen.

Hoewel een getuigenis op dramatische wijze verkregen kan worden, is dat meestal niet het geval. Soms denken mensen dat ze een bijzondere ervaring moeten hebben, zoals het visioen van Joseph Smith, voordat ze een getuigenis kunnen ontvangen. Als we onrealistische verwachtingen koesteren over hoe, wanneer en waar God gebeden beantwoordt, lopen we het risico dat we de antwoorden mislopen die als zachte, geruststellende gedachten en gevoelens na ons gebed tot ons komen terwijl we iets anders aan het doen zijn. Deze antwoorden kunnen even overtuigend en krachtig zijn.

Over de jaren zullen we antwoorden ontvangen en leren hoe we inspiratie krijgen. Dat is iets dat iedere persoon zelf moet leren.

Als we om een getuigenis van de waarheid vragen, wordt er een raam van inspiratie opengezet. Het gebed is de gebruikelijkste en krachtigste manier om inspiratie te ontvangen. Ook als we slechts in gedachten een vraag stellen[13], kan dat raam geopend worden. In de Schriften staat: 'Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden.'[14]

Jezus heeft ons ook geleerd dat we de leer moeten toepassen: 'Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek.'[15]

Na verloop van tijd zullen we een persoonlijk getuigenis ontvangen: we zullen het weten, en we zullen weten dat we het weten. Dan zijn we onafhankelijk boven alle wereldse zaken want 'door de macht van de Heilige Geest [kunnen wij] de waarheid van alle dingen kennen'[16] die goed[17] en nuttig[18] voor ons zijn. We ontvangen dan kracht, troost en hulp om goede beslissingen te nemen en in moeilijke tijden vol vertrouwen te handelen.[19]

Dit getuigenis beperkt zich niet tot de leiders, maar is beschikbaar voor alle mannen, vrouwen, jongeren en zelfs kleine kinderen. Het vermogen om persoonlijke inspiratie te ontvangen zal de komende tijd hard nodig zijn.

Als jongeman heb ik geleerd dat mijn getuigenis kan groeien als ik mijn priesterschapstaken uitvoer. Ik had een verlangen naar kennis. Ik studeerde en dacht na; ik bad om een antwoord. Toen ik als priester een keer achter de avondmaalstafel zat, voelde ik het en wist ik het.

We leven in een geweldige tijd! De Heer heeft een ieder van ons nodig. Dit is onze tijd! In een van onze lofzangen lezen we:

'Verrijs, gij mannen [en vrouwen]
Gods!
Ooit met minder toebedeeld!
Geef hart en ziel en geest en kracht
In dienst van onze Heer.'[20]

Ik getuig van onze hemelse Vader, de Vader van onze geest; van Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser; en van de Heilige Geest, die het middel is waardoor wij goddelijke leiding ontvangen. Ik geef u mijn getuigenis dat wij persoonlijke inspiratie kunnen ontvangen. Mogen wij de stem herkennen waardoor wij die inspiratie ontvangen. Dat is mijn gebed, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Marcus 7:24-27.
2. Zie LV 78:14.
3. Zie LV 8:2–3.
4. Dallin H. Oaks, 'Getuigenis', *Liahona,* mei 2008, p. 26.
5. Dallin H. Oaks, geciteerd in 'Coming to Know for Ourselves', Kenneth Johnson, *Ensign,* juli 2008, pp. 29–31.
6. Alma 29:4.
7. Alma 32:28.
8. LV 9:8.
9. Zie LV 8:2–3.
10. 1 Koningen 19:12.
11. LV 9:8.
12. *History of the Church,* 3:381.
13. Zie Richard G. Scott, 'To Learn and to Teach More Effectively'. In: *Brigham Young University 2007–2008 Speeches* (2008), p. 7.
14. Lucas 11:9; zie ook Matteüs 7:7; 3 Nephi 14:7; LV 88:63–65.
15. Johannes 7:17.
16. Moroni 10:5.
17. Zie 3 Nephi 18:20.
18. Zie LV 88:64.
19. Zie Alma 48:15–16.
20. 'Rise Up, O Men of God', *Hymns,* nr. 323.

De kracht van verbonden

OUDERLING D. TODD CHRISTOFFERSON
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Geef uw verbonden in moeilijke tijden de hoogste prioriteit en wees stipt in uw gehoorzaamheid.

Ik wil ouderling Neil L. Andersen oprecht en hartelijk welkom heten in het Quorum der Twaalf Apostelen. Hij is een waardige en welkome aanvulling.

Op 15 augustus 2007 werd Peru getroffen door een enorme aardbeving die de kuststeden Pisco en Chincha vrijwel geheel vernietigde. Net als veel andere kerkleiders en -leden ging Wenceslao Conde, president van de kerkgemeente Balconcito in Chincha, meteen aan de slag om mensen te helpen die schade aan hun huis hadden opgelopen.

Vier dagen na de aardbeving was ouderling Marcus B. Nash van de Zeventig in Chincha om te helpen met het coördineren van de hulpacties van de kerk. Hij sprak met president Conde. Terwijl ze spraken over de vernietiging die er had plaatsgevonden en wat er werd gedaan om de slachtoffers te helpen, kwam Pamela, de vrouw van president Conde, eraan met een van hun kleine kinderen op de arm. Ouderling Nash vroeg zuster Conde hoe het met de kinderen ging. Met een glimlach antwoordde ze dat ze dankzij de goedgunstigheid van God veilig en wel waren. Hij vroeg naar het huis van de familie Conde.

'Dat is er niet meer', zei ze gewoon.

'En uw bezittingen dan?' vroeg hij.

'Alles ligt onder het puin van ons huis', antwoordde zuster Conde.

'En toch glimlacht u als u praat', merkte ouderling Nash op.

'Ja,' zei ze, 'ik heb gebeden en ben nu rustig. We hebben alles wat we nodig hebben. We hebben elkaar, we hebben onze kinderen, we zijn aan elkaar verzegeld in de tempel, we hebben deze fantastische kerk, en we hebben de Heer. Met de hulp van de Heer kunnen we ons huis herbouwen.'

Deze ontroerende uiting van geloof en geestelijke kracht is ook te zien in het leven van heiligen die over de hele wereld in veel verschillende omstandigheden leven. Het is een eenvoudige illustratie van een grote

kracht die we in onze tijd hard nodig hebben en die in de toekomende tijd nog crucialer zal worden. We hebben sterke christenen nodig die ondanks ontbering volhouden, die ondanks tragedies blijven hopen, die door hun voorbeeld en mededogen anderen opbeuren, en die voortdurend verleidingen overwinnen. We hebben sterke christenen nodig die door hun geloof belangrijke dingen tot stand brengen en die de waarheid van Jezus Christus verdedigen tegen moreel relativisme en militant atheïsme.

Wat is de bron van dergelijke morele en geestelijke kracht, en hoe krijgen we die? De bron is God. Door onze verbonden met Hem krijgen wij toegang tot die kracht. Een verbond is een overeenkomst tussen God en de mens, een akkoord waarvan God de voorwaarden vaststelt (zie Gids bij de Schriften, 'Verbond', pp. 201–202). In deze goddelijke overeenkomsten verbindt God Zich ertoe om ons te steunen, te heiligen en te verhogen als wij Hem op onze beurt toegewijd dienen en zijn geboden onderhouden.

Wij gaan verbonden aan door priesterschapsverordeningen, heilige rituelen die God heeft verordineerd zodat wij onze toewijding kunnen tonen. Ons basisverbond, bijvoorbeeld, is het verbond waarbij wij voor het eerst onze bereidheid betuigen om de naam van Christus op ons te nemen. Die bereidheid bevestigen we met de verordening van de doop. Dat wordt individueel gedaan, met vermelding van naam. Door deze verordening gaan wij deel uitmaken van het verbondsvolk van de Heer en worden wij erfgenaam van Gods celestiale koninkrijk.

Andere heilige verordeningen worden verricht in tempels die speciaal voor dat doel zijn gebouwd. Als wij de verbonden die we daar sluiten trouw nakomen, worden wij niet alleen erfgenaam van het celestiale koninkrijk, maar van de verhoging, de hoogste heerlijkheid in het hemelse koninkrijk, en krijgen wij alle goddelijke mogelijkheden die God ons kan geven.

In de Schriften is sprake van het nieuw en eeuwig verbond. Het nieuw en eeuwig verbond is het evangelie van Jezus Christus. Met andere woorden, de leringen en geboden van het evangelie vormen een eeuwig verbond tussen God en de mens, en dat verbond is in elke bedeling teruggebracht. Als wij het nieuw en eeuwig verbond in één zin moesten omschrijven, zou het aldus luiden: 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe' (Johannes 3:16).

Jezus heeft uitgelegd wat het inhoudt om in Hem te geloven: 'Welnu, dit is het gebod [of met andere woorden, dit is het verbond]: Bekeert u, al gij einden der aarde, en komt tot Mij en laat u dopen in mijn naam, zodat gij door het ontvangen van de Heilige Geest kunt worden geheiligd, zodat gij ten laatsten dage vlekkeloos voor mijn aangezicht kunt staan' (3 Nephi 27:20).

Hoe komt het toch dat we door verbonden met God te sluiten en die na te komen de kracht krijgen om te glimlachen in ontbering, beproeving om te zetten in overwinning, 'gedreven voor een goede zaak werkzaam te zijn (...) en veel gerechtigheid tot stand te brengen' (LV 58:27)?

Gesterkt door gaven en zegeningen

Ten eerste ontvangen wij bij gehoorzaamheid aan de beginselen en geboden van het evangelie van Jezus Christus een voortdurende stroom aan zegeningen die God in

zijn verbond aan ons heeft beloofd. Die zegeningen zijn de krachtbron die we nodig hebben om zelf te kunnen handelen in plaats van in het leven met ons te laten handelen.[1] Bijvoorbeeld de geboden van de Heer in het woord van wijsheid aangaande de zorg voor ons stoffelijk lichaam zegent ons vooral met 'wijsheid [...] en grote schatten aan kennis, ja, verborgen schatten' (LV 89:19). Bovendien leiden ze tot een betere algemene gezondheid en vrijheid van vernietigende verslavingen. Gehoorzaamheid geeft ons meer beheersing over ons leven en een groter vermogen om te gaan en komen en te werken en scheppen. Uiteraard eisen leeftijd, ongelukken en ziekten onvermijdelijk hun tol, maar onze gehoorzaamheid aan deze evangeliewet stelt ons beter in staat om met die moeilijkheden om te gaan.

Op het verbondspad vinden we een gestage stroom aan gaven en hulp. 'De liefde vergaat nimmermeer' (1 Korintiërs 13:8; Moroni 7:46), liefde verwekt liefde, mededogen verwekt mededogen, deugd verwekt deugd, toewijding verwekt trouw, en dienstbaarheid verwekt vreugde. Wij maken deel uit van een verbondsvolk, een gemeenschap van heiligen die elkaar aanmoedigen, ondersteunen en dienen. Zoals Nephi heeft verklaard: 'En indien de mensenkinderen de geboden Gods onderhouden, voedt Hij hen en sterkt Hij hen' (1 Nephi 17:3).[2]

Gesterkt door een groter geloof

Dit alles wil niet zeggen dat het leven in het verbond vrij van moeilijkheden is of dat de gehoorzame ziel verbaasd moet reageren als zijn vredige bestaan onderbroken wordt door teleurstellingen of zelfs rampen. Als u meent dat een rechtschapen leven alle verlies en lijden zou moeten uitsluiten, moet u eens met Job praten.

En dat brengt ons bij een tweede manier waarop onze verbonden ons kracht geven: ze brengen het geloof voort dat nodig is om te volharden en alles te doen wat goed is in de ogen van de Heer. Onze bereidwilligheid om de naam van Christus op ons te nemen en zijn geboden te onderhouden vereist een zekere mate van geloof, maar als we onze verbonden nakomen, wordt dat geloof vergroot. Ten eerste worden de beloofde vruchten van gehoorzaamheid zichtbaar, wat ons geloof bevestigt. Ten tweede brengt de Geest Gods behagen over en voelen we ons veilig met zijn voortdurende zegeningen en hulp. Ten derde kunnen we, wat er ook gebeurt, het leven onder ogen zien vol hoop en evenwichtigheid, wetend dat we uiteindelijk zullen slagen omdat we Gods belofte aan ons persoonlijk hebben, op naam aan ons gedaan, en wij weten dat Hij niet kan liegen (zie Enos 1:6; Ether 3:12).

Kerkleiders in het begin van deze bedeling hebben bevestigd dat we door het nakomen van verbonden de geruststelling krijgen die we in tijden van beproeving nodig hebben.

Het was [de wetenschap dat hun koers in het leven overeenkwam met de wil van God] die de heiligen vanouds in staat stelde om al hun kwellingen en vervolgingen te doorstaan en (...) niet alleen de teloorgang van hun goederen en verspilling van hun middelen blijmoedig te slikken, maar zelfs de dood in zijn afschuwelijkste vormen te ondergaan, wetend (en niet alleen gelovend) dat ze na het vergaan van dit aardse huis van hun tabernakel een gebouw van God hadden, een huis dat niet met handen gebouwd was, maar een eeuwig huis in de hemelen. (2 Korintiërs 5:1.)' (*Lectures on Faith* [1985], p. 67.)

Zij wezen erop dat wij, door de offers te brengen die God van ons vraagt, het getuigenis van de Geest krijgen dat onze koers goed is en God behaagt (zie *Lectures on Faith*, pp. 69–71). Met die kennis krijgen wij onbegrensd geloof in de verzekering dat God uiteindelijk elke beproeving ten goede keert voor ons. Sommigen onder u hebben geleund op dat geloof als er vanuit het 'groot en ruim gebouw' met spottende vingers naar u is gewezen, 'schande' roepend (zie 1 Nephi 8:26–27), en u bent net als Petrus en de eerste apostelen standvastig gebleven, 'verblijd, dat [u] verwaardigd [was] ter wille van de naam [Christus] smadelijk behandeld te zijn' (Handelingen 5:41).

De Heer heeft tegen de kerk gezegd:

'Voorwaar, Ik zeg u: Allen onder hen die (...) gewillig zijn hun verbonden na te komen door opoffering — ja, iedere opoffering die Ik, de Heer, gebieden zal — zij worden door Mij aanvaard.

'Want Ik, de Heer, zal hen doen voortbrengen als een zeer vruchtbare boom die in een voortreffelijk land is geplant, bij een reine beek, die veel kostbare vruchten draagt' (LV 97:8–9).

De apostel Paulus begreep dat iemand die een verbond met God heeft gesloten, zowel het geloof krijgt om beproevingen te doorstaan als een groter geloof krijgt door die beproevingen. Over zijn eigen 'doorn in het vlees' (2 Korintiërs 12:7) merkt hij op:

'Driemaal heb ik de Here hierover gebeden, dat hij van mij zou aflaten.

'En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid. Zeer gaarne zal ik dus in zwakheden nog meer roemen, opdat de kracht van Christus over mij kome.

'Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, smaadheden, noden, vervolgingen, benauwenissen ter wille van Christus, want als ik zwak ben, dan ben ik machtig' (2 Korintiërs 12:8–10).[3]

Gesterkt door 'de macht der goddelijkheid'

We hebben het eerst gehad over de zegeningen die ons kracht geven en

daarna over het geloof dat God aan hen geeft die zich aan hun verbonden met Hem houden. Een laatste aspect van kracht opdoen door verbonden dat ik wil noemen, is het verlenen van goddelijke macht. Onze verbondstoewijding aan Hem stelt onze hemelse Vader in staat zijn goddelijke invloed, de 'macht der goddelijkheid' (LV 84:20) aan ons toe te laten vloeien. Dat kan Hij omdat wij door onze deelname aan priesterschapsverordeningen onze keuzevrijheid gebruiken om die macht te ontvangen. Onze deelname aan die verordeningen geeft ook aan dat wij bereid zijn om de extra verantwoordelijkheid te aanvaarden die meer licht en geestelijke kracht met zich meebrengt.

Bij alle verordeningen, en vooral die van de tempel, worden wij begiftigd met macht van omhoog.[4] De 'macht der goddelijkheid' komt tot ons in de Persoon en door de invloed van de Heilige Geest. De gave van de Heilige Geest maakt deel uit van het nieuw en eeuwig verbond. Zij is een onmisbaar onderdeel van onze doop, de doop met de Geest. Ze is de boodschapper van de genade waardoor het bloed van Christus onze zonden wegneemt en ons heiligt (zie 2 Nephi 31:17). Ze is de gave waardoor Adam 'levend [werd] gemaakt naar de innerlijke mens' (Mozes 6:65). Het kwam door de Heilige Geest dat de eerste apostelen alles doorstonden wat ze te verduren hadden en dat zij door hun priesterschapssleutels het evangelie aan de hele hen bekende wereld brachten.

Als wij goddelijke verbonden hebben gesloten, is de Heilige Geest onze trooster, onze leidsman en onze metgezel. De vruchten van de Heilige Geest zijn 'de vredige dingen van de onsterfelijke heerlijkheid; de waarheid van alle dingen; datgene wat alle dingen bezielt, wat alle dingen levend maakt; datgene wat alle dingen weet en alle macht bezit volgens de wijsheid, de barmhartigheid, de waarheid, de gerechtigheid en het oordeel' (Mozes 6:61). De gaven van de Heilige Geest zijn getuigenis, geloof, kennis, wijsheid, openbaringen, wonderen, genezing en naastenliefde, om er maar een paar te noemen (zie LV 46:13–26).

Het is de Heilige Geest die getuigt van uw woorden wanneer u onderricht en getuigt. Het is de Heilige Geest die u, als u in een vijandige omgeving spreekt, in uw hart ingeeft wat u moet zeggen en de belofte van de Heer vervult dat 'u [...] niet [zult] worden beschaamd tegenover de mensen' (LV 100:5). Het is de Heilige Geest die u openbaart hoe u de volgende schijnbaar onoverkomelijke hindernis kunt nemen. Het is door de Heilige Geest in u dat anderen de reine liefde van Christus kunnen voelen en de kracht kunnen krijgen om voort te gaan. Het is ook door de Heilige Geest, in zijn rol als de Heilige Geest der belofte, die de geldigheid en de werkzaamheid van uw verbonden bevestigt en Gods zegeningen op u bezegelt.[5]

Goddelijke verbonden leveren sterke christenen op. Ik spoor u allen aan om in aanmerking te komen voor alle priesterschapsverordeningen en ze te ontvangen, en u dan trouw te houden aan de beloften die u hebt gedaan door de verbonden te sluiten. Geef uw verbonden in moeilijke tijden de hoogste prioriteit en wees zorgvuldig in uw gehoorzaamheid. Dan kunt u naar uw behoefte in geloof vragen, in geen enkel opzicht twijfelende, en God zal antwoord geven. Hij zal u steunen in uw werk en waken. Op zijn eigen tijd en wijze zal Hij zijn hand uitstrekken en tot u zeggen: 'Hier ben Ik.'

Ik getuig dat het priesterschapsgezag in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te vinden is, het gezag om de verordeningen te bedienen waardoor wij bindende verbonden kunnen sluiten met onze hemelse Vader, in de naam van zijn heilige Zoon. Ik getuig dat God zijn beloften aan u zal houden als u uw verbonden met Hem nakomt. Hij zal u zegenen met 'een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat' (Lucas 6:38). Hij zal u sterken en uw geloof voleindigen. Door zijn Heilige Geest zal Hij u

vervullen met goddelijke macht. Ik bid dat u zijn Geest altijd bij u mag hebben om u te leiden en u te ontdoen van behoefte, bezorgdheid en leed. Ik bid dat u door uw verbonden een krachtig werktuig ten goede mag worden in de handen van Hem die onze Heer en Verlosser is, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Omdat God ons geluk voor ogen heeft — en het geluk van al zijn schepselen — heeft Hij nooit, en zal Hij nooit, een verordening instellen of zijn volk een gebod geven dat niet gericht is op het geluk dat Hij bedoelt, en dat niet zal uitmonden in het grootste goed en de grootste heerlijkheid voor wie zijn wet en verordeningen ontvangen.' (*History of the Church,* 5:135.)
2. Sommigen zien uitsluitend opofferingen en beperkingen in gehoorzaamheid aan de geboden van het nieuw en eeuwig verbond, maar zij die het zelf ervaren — die zich vrijelijk en zonder voorbehoud overgeven aan het verbondsleven — ondervinden grotere vrijheid en voldoening. Als we ze echt begrijpen, willen we méér geboden onderhouden, niet minder. Elke nieuwe wet of gebod die we leren en naleven, is als een hogere sport op een ladder waardoor we steeds verder kunnen klimmen. Het evangelieleven is echt het goede leven.
3. De apostel Jakobus heeft dat ook onderricht:

   'Mijn broeders, rekent het geheel tot vreugde wanneer gij in vele benauwingen valt, want gij weet, dat de beproefdheid van uw geloof volharding uitwerkt.

   Maar die volharding moet volkomen doorwerken, zodat gij volkomen en onberispelijk zijt en in niets te kort schiet' (Bijbelvertaling van Joseph Smith, Jakobus 1:2–4).
4. Zoals de profeet Joseph vroeg in het gebed bij de inwijding van de Kirtlandtempel, welk gebed de Heer aan hem had geopenbaard: 'Wij bidden U, heilige Vader, dat uw dienstknechten van dit huis mogen uitgaan, gewapend met uw macht, en dat uw naam op hen zal mogen zijn, en uw heerlijkheid rondom hen, en uw engelen hen mogen bewaren' (LV 109:22).
5. In het inwijdingsgebed voor de Kirtlandtempel waarnaar ik eerder verwees, vroeg de profeet: 'En wilt Gij geven, heilige Vader, dat allen die in dit huis aanbidden (...) in U zullen opgroeien en een volheid ontvangen van de Heilige Geest' (LV 109:14–15). De 'volheid van de Heilige Geest' omvat wat Jezus beschreef als 'de belofte die Ik u geef van het eeuwige leven, ja, de heerlijkheid van het celestiale koninkrijk; welke heerlijkheid die van de kerk van de Eerstgeborene is, ja, van God, de heiligste van allen, door Jezus Christus, zijn Zoon' (LV 88:4–5).

Tegenspoed

PRESIDENT HENRY B. EYRING
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Ik geef u mijn getuigenis dat God de Vader leeft. Hij heeft voor ieder van ons een koers uitgestippeld die ons kan polijsten en perfectioneren, zodat we in zijn gezelschap kunnen zijn.

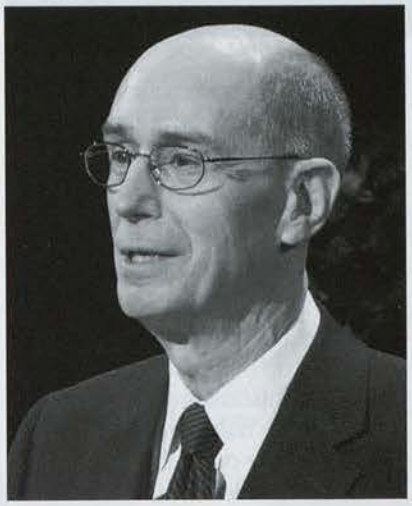

Geliefde broeders en zusters, het is mij een groot en heilig voorrecht u te kunnen toespreken. Ik bid dat mijn woorden u tot steun en hulp zullen zijn.

Hoewel we allemaal anders zijn, hebben we toch minstens één ding gemeen. We krijgen allemaal met tegenspoed te maken. Er kunnen periodes zijn, soms zelfs lange periodes, waarin ons leven rustig voortkabbelt. Maar het is inherent aan het leven dat pais en vree ingehaald worden door zorgen en verdriet, dat een goede gezondheid ons ontglipt en dat rampspoed zich aandient. Vooral als de aangename tijden lang aanhouden, kan plotseling lijden of financiële terugslag reden zijn voor angst en soms zelfs boosheid.

De boosheid vloeit deels voort uit het gevoel dat het oneerlijk is. De goede gezondheid en het serene gevoel van geborgenheid kunnen verdiend lijken en niet meer dan normaal. Als daar een eind aan komt, kan men dat onbillijk vinden. Zelfs een moedig man die ik gekend heb, barstte op zijn ziekbed in huilen uit en zei snikkend tegen de broeders die hem kwamen zalven: 'Ik heb altijd mijn best gedaan. Hoe kon dit gebeuren?'

Die vraag 'Hoe kon dit gebeuren?' hakt er zelfs nog dieper in als het een van onze dierbaren betreft. En het is vooral moeilijk te accepteren wanneer de slachtoffers geen schuld lijken te hebben. Dat kan ons geloof in een liefdevolle en almachtige God danig op de proef stellen. Sommigen onder ons zagen met eigen ogen dat in een tijd van oorlog en schaarste een hele generatie aan een dergelijke twijfel ten prooi viel. Een dergelijke twijfel kan sommigen ertoe brengen zich van God af te keren, omdat het voor hen onbegrijpelijk is dat Hij zo liefdeloos en wreed kan zijn. En de volgende stap is dat men niet meer gelooft dat God bestaat.

Ik wil u op het hart drukken dat onze hemelse Vader en de Heiland leven en dat Zij alle mensen liefhebben. Juist de tegenspoed die wij ondervinden is deels het bewijs dat

Zij oneindig veel van ons houden. God schonk ons de gave van het leven, zodat we ons kunnen voorbereiden op de grootste van alle gaven Gods, het eeuwige leven. Dan zal onze geest worden veranderd. Dan zullen we willen wat God wil en denken zoals God denkt, zodat ons een oneindig nakomelingschap kan worden toevertrouwd, dat wij dan zullen opvoeden en door een reeks toetsen leiden, om daarna te worden opgewekt en voor het eeuwig leven in aanmerking te komen.

Het is duidelijk dat we, om die gave en dat vertrouwen waard te zijn, gevormd moeten worden door goede keuzes te maken op momenten dat ons dat zwaar valt. En dit leven met zijn moeilijkheden en beproevingen verschaft ons die vorming. Die vorming kan alleen plaatsvinden als we onderhevig zijn aan beproevingen terwijl we God en anderen in zijn naam dienen.

Die vorming brengt ons ellende en geluk, ziekte en gezondheid, de smart van zonde en de vreugde van vergiffenis. Die vergiffenis is er alleen dankzij de oneindige verzoening van de Heiland, die Hij tot stand bracht met smarten die wij niet kunnen dragen, en die wij slechts vaag begrijpen.

Dat zal ons troosten als we in verdriet moeten wachten op de belofte van de Heiland dat Hij, uit ervaring, weet hoe Hij ons moet genezen en helpen. Het Boek van Mormon verzekert ons dat Hij de macht heeft om ons te troosten en te helpen. En geloof in die macht schenkt ons het nodige geduld terwijl we bidden, werken en op hulp wachten. Hij had alleen door openbaring kunnen leren hoe Hij ons te hulp kan komen, maar Hij koos ervoor om dat uit persoonlijke ervaring te leren. Hier is de beschrijving uit Alma:

'En Hij zal uitgaan en pijnen en benauwingen en allerlei verzoekingen doorstaan; en wel opdat het woord wordt vervuld dat zegt dat Hij de pijnen en ziekten van zijn volk op Zich zal nemen.

'En Hij zal de dood op Zich nemen, opdat Hij de banden des doods moge verbreken, die zijn volk binden, en Hij zal hun krankheden op Zich nemen, zodat naar het aardse lichaam zijn hart van barmhartigheid moge worden vervuld, opdat Hij volgens het aardse lichaam zal kunnen weten, hoe zijn volk hulp te verlenen volgens hun krankheden.

'Nu weet de Geest alle dingen; niettemin lijdt de Zoon Gods naar het vlees om de zonden van zijn volk op Zich te nemen, om hun overtredingen uit te wissen volgens zijn macht ter bevrijding; en nu, zie, dit is het getuigenis dat in mij is.'[1]

Zelfs als u weet dat de Heer u liefheeft en u in uw beproevingen te hulp kan komen, dan toch heeft u de moed en de kracht nodig om te volharden. De profeet Joseph Smith riep in een kerker gekweld uit:

'O God, waar zijt Gij? En waar is de tent die uw schuilplaats bedekt?

'Hoelang zult Gij uw hand weerhouden, en zal uw oog, ja, uw reine oog, vanuit de eeuwige hemelen het onrecht aanschouwen dat uw volk en uw dienstknechten wordt aangedaan, en zal uw oor doordrongen worden met hun kreten?'[2]

Het antwoord van de Heer heeft mij geholpen en kan ons allen moed schenken in donkere tijden. Hier is het:

'Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn;

'en dan, indien gij het goed doorstaat, zal God u ten hemel verhogen; gij zult over al uw vijanden zegevieren.

'Uw vrienden staan u bij, en zij zullen u wederom begroeten met een warm hart en vriendschappelijke handen.

'Gij zijt nog niet zoals Job; uw vrienden bestrijden u niet, noch beschuldigen zij u van overtreding, zoals Jobs vrienden dat deden.'[3]

Ik heb geloof en moed geboren zien worden uit een getuigenis dat het waar is dat we worden voorbereid op het eeuwige leven. De Heer zal zijn getrouwe discipelen redden. En de discipel die een beproeving verwelkomt als middel tot groei en zich zo te kwalificeren voor het eeuwige leven, kan desondanks gemoedsrust hebben.

Ik sprak onlangs met een jonge vader die zijn baan kwijt is geraakt door de heersende economische crisis. Hij weet dat honderdduizenden mensen met precies dezelfde

kwaliteiten wanhopig op zoek naar werk zijn om hun gezin te onderhouden. Hij straalde zo'n vertrouwen uit dat ik hem vroeg wat hij gedaan had om er zo zeker van te zijn dat hij weer werk zou vinden. Hij zei dat hij zijn leven onder de loep had genomen om er zeker van te zijn dat hij al het mogelijke had gedaan om de hulp van de Heer waardig te zijn. Het was duidelijk dat zijn noden en zijn geloof in Jezus Christus hem leerden gehoorzaam te zijn aan Gods geboden als dat moeilijk is. Hij zei dat hem dat duidelijk was geworden toen hij en zijn vrouw in het boek Alma lazen, waar de Heer een volk had voorbereid op het evangelie door ze tegenspoed te geven.

U herinnert zich het moment dat Alma zich tot de woordvoerder van een zorgelijke menigte wendde. De man zei tegen hem dat zij wegens hun armoede waren vervolgd en verworpen. En dan lezen we:

'En toen nu Alma dit hoorde, wendde hij zich om, met zijn gelaat naar hem toe, en hij aanschouwde met grote vreugde; want hij zag dat hun benauwingen hen waarlijk hadden verootmoedigd en dat zij gereed waren om het woord te horen.

'Daarom zeide hij niets meer tot de andere menigte; maar hij strekte zijn hand uit en riep hen aan die hij aanschouwde, die waarlijk boetvaardig waren, en zeide tot hen:

'Ik zie dat gij nederig van hart zijt; en gezegend zijt gij indien dat zo is.'[4]

Verder lezen we dat er lof is voor wie zich in betere tijden op tegenspoed voorbereiden. Velen van u hadden vóór de crisis toesloeg al het geloof om iets te doen om in aanmerking te komen voor de hulp die u nu nodig hebt.

Alma ging verder: 'Ja, hij die zich waarlijk verootmoedigt en zich van zijn zonden bekeert en volhardt tot het einde, die zal worden gezegend — ja, veel meer gezegend dan zij die wegens hun buitengewone armoede ertoe gedrongen worden ootmoedig te zijn.'[5]

Die jonge man met wie ik onlangs sprak, had meer gedaan dan voedsel inslaan en geld wegleggen voor de tegenspoed waarvoor de levende profeten hadden gewaarschuwd. Hij had zich in zijn hart verootmoedigd om de hulp van de Heer waardig te zijn, die hij in de nabije toekomst nodig zou hebben. Toen ik zijn vrouw op de dag dat hij zijn baan verloor vroeg of zij zich zorgen maakte, zei ze opgewekt: 'Nee, we komen net bij de bisschop vandaan. We zijn volledigetiendebetalers.' Er valt nog niet veel over te zeggen, maar ik ben er net als zij zeker van dat het wel goed komt. Ze lieten hun geloof niet ondermijnen door tegenspoed; het werd erdoor beproefd en gesterkt. En het gevoel van vrede dat de Heer belooft, is al te midden van de storm neergedaald. Meer wonderen volgen vast en zeker.

De Heer zal met de hulp die Hij iemand biedt altijd willen sterken en reinigen. Vaak komt die tot de hulpbehoevende in de vorm van inspiratie om datgene te doen wat juist bijzonder moeilijk is voor hemzelf. Een grote beproeving is de dood van man of vrouw. President Hinckley vertelde wel eens hoe zwaar het hem viel dat zijn vrouw, Marjorie, niet meer aan zijn zijde was. De Heer kent de noden van hen die met de dood van een dierbare te maken krijgen. Hij zag de smart van weduwen en wist uit eigen ervaring wat hun noden waren. Terwijl Hij leed aan het kruis vroeg Hij een geliefde apostel om te zorgen voor zijn moeder die weduwe was en nu een zoon ging verliezen. En nu voelt Hij de noden van mannen die hun vrouw verliezen en de noden van vrouwen die eenzaam achterblijven.

De meesten van ons kennen weduwen die hulp kunnen gebruiken. Wat mij ontroert is als ik hoor over een oudere weduwe die ik van plan was op te zoeken, die ertoe geïnspireerd werd een jongere weduwe op te zoeken en haar te troosten. Een weduwe die zelf behoefte had aan troost ging een andere weduwe troosten. De Heer hielp en zegende twee weduwen door hen te inspireren elkaar

moed in te spreken. Zo kwam Hij beiden te hulp.

De Heer stuurde op diezelfde manier hulp naar de nederige armen in Alma 34 die open stonden voor de leringen en het getuigenis van zijn dienstknechten. Toen zij zich hadden bekeerd en een nieuwe mens waren geworden, waren ze nog steeds arm. Maar Hij liet ze voor anderen doen wat zij in alle redelijkheid misschien dachten niet te kunnen, en waar zij zelf nog behoefte aan hadden. Zij moesten aan anderen geven, waarvan ze misschien hoopten dat Hij het aan hen zou geven. Bij monde van zijn dienstknecht gaf de Heer deze arme bekeerlingen deze moeilijke taak: 'Want indien gij, na al die dingen te hebben gedaan, de behoeftigen en de naakten wegzendt, en niet naar de zieken en lijdenden omziet, en niet geeft van uw bezit, indien gij hebt, aan hen die noodlijdend zijn — ik zeg u, indien gij geen van die dingen doet, zie, dan is uw gebed tevergeefs en baat het u niets, en zijt gij als de huichelaars die het geloof verloochenen.'[6]

Dat lijkt te veel gevraagd van mensen die zelf nog zoveel nodig hebben. Maar ik ken een jonge man die ertoe werd geïnspireerd om juist datgene al vroeg in zijn huwelijk te doen. Hij en zijn vrouw konden zelf maar net rondkomen. Maar hij zag een ander echtpaar dat het nog armer had. Tot verbazing van zijn vrouw hielp hij ze met hoe weinig het ook was. Hoewel ze nog steeds arm waren, kregen ze wel de beloofde zegen van vrede in hun hart. De zegen van voorspoed kwam later, en meer dan ze ooit hadden durven dromen. En dat is hij zijn hele leven blijven doen, hulp bieden aan mensen met noden, wat het ook was.

Er is nog een beproeving die ons, als we haar goed doorstaan, zegeningen in dit leven en in het hiernamaals brengt. Ouder worden en lichamelijk

achteruitgaan, kan zelfs de sterksten zwaar vallen. Een vriend van mij was onze bisschop toen mijn dochters nog thuis woonden. Ze hebben het nog over zijn eenvoudige getuigenis om het kampvuur in de bergen. Hij hield van ze en dat wisten ze. Hij werd ontheven als onze bisschop. Hij was in een andere staat al eens eerder bisschop geweest. Ook de mensen uit de wijk waar hij eerder bisschop was, dachten over hem zoals mijn dochters deden.

Ik zocht hem van tijd tot tijd thuis op om hem te bedanken en een priesterschapszegen te geven. Zijn gezondheid ging langzaam achteruit. Ik weet niet hoeveel kwalen hij wel niet gehad heeft. Hij moest geopereerd worden. Hij leed veel pijn. Maar elke keer als ik hem bezocht om hem te troosten, was ik de getrooste. Hij kreeg last van zijn rug en benen en moest een wandelstok gebruiken. En toch was hij altijd in de kerk. Hij zat dicht bij de deur om de mensen die vroeg waren met een glimlach te begroeten.

Ik zal nooit mijn verbazing en bewondering vergeten toen ik thuis de achterdeur opendeed en hem onze oprit op zag komen lopen. Het was de dag dat het vuilnis wordt opgehaald door de stadsreiniging. Ik had de vuilnisbak 's ochtends buitengezet. En daar kwam hij aan, de heuvel op met in zijn ene hand onze vuilnisbak achter hem aangesleept en in de andere hand zijn wandelstok om zichzelf in balans te houden. Hij gaf mij de hulp die hij dacht dat ik nodig had, hoewel hij die veel meer nodig had dan ik. En hij deed het met een glimlach zonder dat hem dat gevraagd was.

Ik zocht hem op toen hij medische hulp kreeg van artsen en verpleegsters. Hij lag in het ziekenhuis, hij had veel pijn, maar bleef opgewekt. Zijn vrouw belde mij om te zeggen dat hij achteruit ging. Mijn zoon en ik gaven hem een priesterschapszegen terwijl hij in bed lag, met slangetjes en zakjes aan zijn lichaam. Ik bezegelde de zalving met de belofte dat hij de tijd en de kracht zou krijgen om alles te doen wat de Heer hier voor hem te doen had, om elke toets te doorstaan. Hij pakte mijn hand vast toen ik op het punt stond om weg te gaan. Ik was verbaasd hoeveel kracht hij nog in zijn hand had en hoe vastberaden hij klonk toen hij zei: 'Ik ga het halen.'

Ik ging weg met de gedachte dat ik hem spoedig weer zou zien. Maar nog geen dag later ging de telefoon. Hij was naar die heerlijke plek gegaan waar hij de Heiland zal zien, die zijn volmaakte rechter is en die onze volmaakte rechter zal zijn. Toen ik op de begrafenis sprak moest ik denken aan de woorden van Paulus, toen hij wist dat hij naar de plek zou gaan waar mijn buurman en vriend naartoe is gegaan.

'Blijf gij echter nuchter onder alles, aanvaard het lijden, doe het werk van een evangelist, verricht uw dienst ten volle.

'Want wat mij aangaat, reeds word ik als plengoffer geofferd en het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur.

'Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb *mijn* loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden;

'voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Here, de rechtvaardige rechter, mij zal geven, doch niet alleen mij maar ook allen, die zijn verschijning hebben liefgehad.'[7]

Ik vertrouw erop dat mijn buurman zijn beproeving heeft doorstaan en zijn rechter vreugdevol in de ogen zal zien.

Ik geef u mijn getuigenis dat God de Vader leeft. Hij heeft voor ieder van ons een koers uitgestippeld die ons kan polijsten en perfectioneren, zodat we in zijn gezelschap kunnen zijn. Ik getuig dat de Heiland leeft. Zijn verzoening maakt onze zuivering mogelijk, doordat wij zijn geboden en onze heilige verbonden naleven. En ik weet uit eigen ervaring dat Hij ons de kracht kan en zal geven om elke beproeving te doorstaan. President Monson is de profeet des Heren. Hij bezit alle sleutels van het priesterschap. Deze kerk is de ware kerk van Christus, waarin wij, met zijn hulp, elkaar opbouwen en gezegend worden om de mede-lijdenden die Hij op ons pad plaatst te hulp te komen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Alma 7:11–13.
2. LV 121:1-2.
3. LV 121:7-10.
4. Alma 32:6–8.
5. Alma 32:15.
6. Alma 34:28.
7. 2 Timoteüs 4:5–8.

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST
4 april 2009

De steunverlening aan kerkfunctionarissen

PRESIDENT DIETER F. UCHTDORF
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

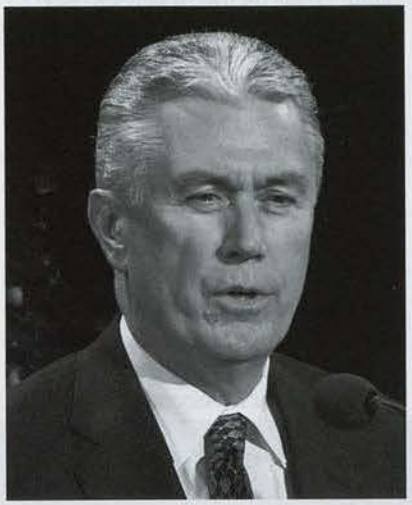

Broeders en zusters, wij stellen voor steun te verlenen aan Thomas Spencer Monson als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Henry Bennion Eyring als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en Dieter Friedrich Uchtdorf als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen u voor Boyd Kenneth Packer steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen, en de volgende broeders als lid van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson en Neil L. Andersen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen u voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen u voor ouderling Neil L. Andersen te ontheffen als lid van het Presidium der Zeventig.

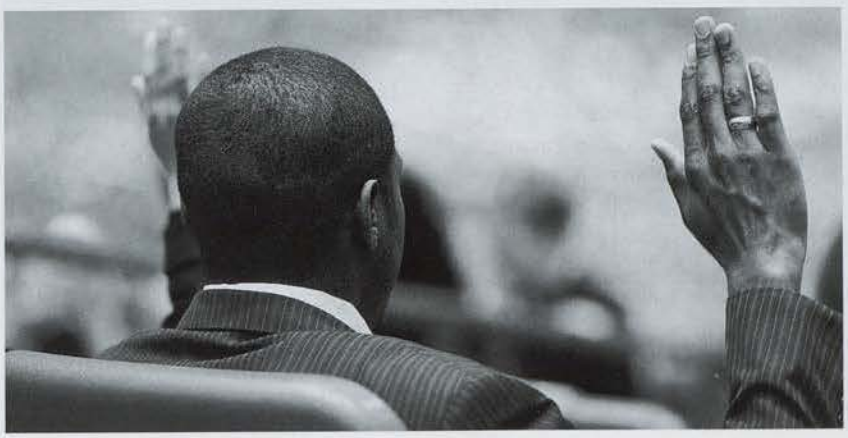

Wie hun waardering willen uiten, maken dit kenbaar.

Wij stellen voor de volgende gebiedszeventigers met ingang van 1 mei 2009 te ontheffen: Gutenberg G. Amorím, Wilford W. Andersen, Koichi Aoyagi, José E. Boza, G. Lynn Brenchley, John J. Chipman, Yoon Hwan Choi, Clayton M. Christensen, Ernesto A. Da Silva, James Dunlop, David W. Eka, I. Lee Ence, Edgardo E. Fernando, Luiz C. França, Joseph T. Hicken, Michael H. Holmes, Pita F. Hopoate, Tohru Hotta, William K. Jackson, Bin Kikuchi, Miguel A. Lee, Yong Hwan Lee, Alfredo Heliton de Lemos, James B. Martino, Lamont W. Moon, Kent H. Murdock, Brent H. Nielson, Alexander A. Nuñez, Russell T. Osguthorpe, Adilson de Paula Parrella, Pedro J. Penha, Errol S. Phippen, Neil E. Pitts, Gary L. Pocock, Dale G. Renlund, Ronald A. Stone, Jean Tefan en Allen P. Young.

Wie zijn waardering wil uiten voor het uitstekende werk dat zij verricht hebben, maakt dat kenbaar.

Wij stellen u voor de broeders A. Roger Merrill, Daniel K Judd en William D. Oswald te ontheffen als algemeen zondagsschoolpresidium.

Wij stellen u ook voor de broeders Charles W. Dahlquist, Dean R. Burgess en Michael A. Neider te ontheffen als algemeen jongemannenpresidium.

We ontheffen hierbij alle leden van de algemene besturen zondagsschool en jongemannen.

Wie zijn waardering wil uiten voor het uitstekende werk dat deze broeders verricht hebben, maakt dat kenbaar.

Wij stellen u voor ouderling Donald L. Hallstrom steun te verlenen als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen u voor steun te verlenen aan de volgende nieuwe leden van het Eerste Quorum der Zeventig:

Juchitán (Oaxaca, Mexico)

Mervyn B. Arnold, Yoon Hwan Choi, Brent H. Nielson, Dale G. Renlund, Michael T. Ringwood en Joseph W. Sitati; en als nieuwe leden van het Tweede Quorum der Zeventig: Wilford W. Andersen, Koichi Aoyagi, Bruce A. Carlson, Bradley D. Foster, James B. Martino, Kent F. Richards en Gregory A. Schwitzer.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen voor de volgende gebiedszeventigers met ingang van 1 mei 2009 steun te verlenen: Manuel M. Agustin, Victor A. Asconavieta, Juan C. Avila, Duck Soo Bae, Dennis C. Brimhall, Thomas M. Cherrington, Samuel W. Clark, Carl B. Cook, Kevin R. Duncan, Rodolfo C. Franco, Gerrit W. Gong, Mauro Junot, Larry S. Kacher, Von G. Keetch, Katsumi Kusume, German Laboriel, J. Christopher Lansing, David E. LeSueur, Paulo C. Loureiro, Steven J. Lund, Dmitry Marchenko, Abraham Martinez, Hugo E. Martinez, Freebody A. Mensah, Christopher B. Munday, Hirofumi Nakatsuka, Hee Keun Oh, Chikao Oishi, Alejandro S. Patanía, Renato M. Petla, Marcos A. Prieto, Jonathan C. Roberts, J. Craig Rowe, Manfred Schütze, Walter C. Selden, T. Marama Tarati, Warren G. Tate, Hesbon O. Usi, Jack D. Ward en Randy W. Wilkinson.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen u voor steun te verlenen aan Russell Trent Osguthorpe als de nieuwe algemeen zondagsschoolpresident, met David Merrill McConkie als eerste raadgever en Matthew Ottesen Richardson als tweede raadgever.

Wij stellen u voor steun te verlenen aan David Le Roy Beck als de nieuwe algemeen jongemannenpresident, met Larry Miner Gibson als eerste raadgever en Adrian Ochoa als tweede raadgever.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen u voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene presidiums van de hulporganisaties zoals die nu in functie zijn, steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

President Monson, voor zover ik dat heb kunnen waarnemen, was de steunverlening in het Conferentiecentrum unaniem bevestigend.

Dank u, broeders en zusters, voor uw steunverlening, uw geloof, toewijding en gebeden.

We nodigen ouderling Hallstrom, de nieuwe leden van de Zeventig, en de nieuwe algemene presidiums van de zondagschool en de jongemannen uit om hun plaats op het podium in te nemen. Dat wordt een lange wandeling, zoals president Monson vanochtend al opmerkte.

Wij verwelkomen u allen, en in het bijzonder ouderling Andersen, die vanmorgen de 97ste apostel in deze bedeling is geworden. De roeping van apostel gaat, zoals u weet, terug tot de Heer Jezus Christus. En over de zeventigers die u hier naartoe ziet lopen staat in de Schrift dat de Twaalf allereerst een beroep op hen dienen te doen (zie LV 107:38).

Dank u, broeders. ■

Verslag van de afdeling verificatie over 2008

VOORGELEZEN DOOR ROBERT W. CANTWELL
algemeen directeur, afdeling verificatie van de kerk

Aan het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Geachte broeders, zoals voorgeschreven in de openbaring in afdeling 120 van de Leer en Verbonden autoriseert de raad van tiendebesteding de uitgaven van de kerk. Deze raad bestaat uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en de Presiderende Bisschap. Deze raad keurt de begroting goed van alle afdelingen en ondernemingen van de kerk. Afdelingen van de kerk gebruiken de fondsen volgens de goedgekeurde begrotingen en in overeenstemming met de beleidslijnen en werkwijzen van de kerk.

De afdeling verificatie van de kerk heeft toegang tot alle verslagen en systemen die nodig zijn om de bijdragen, uitgaven en middelen van de kerk te verifiëren en te waarborgen. De afdeling verificatie van de kerk is onafhankelijk van alle andere afdelingen en ondernemingen van de kerk en bestaat uit registeraccountants, interne verificateurs, verificateurs van informatiesystemen en andere bekwame en gekwalificeerde vakmensen.

Gebaseerd op onze verificaties is de afdeling verificatie van de kerk van mening dat in alle materiële opzichten de ontvangen bijdragen, uitgegeven gelden en gebruikte middelen van de kerk in het jaar 2008 zijn beheerd en geadministreerd in overeenstemming met de geldende boekhoudkundige procedures, goedgekeurde begrotingen en de beleidslijnen en werkwijzen van de kerk.

Hoogachtend,
Afdeling verificatie
Robert W. Cantwell
Algemeen directeur ■

Statistisch rapport 2008

VOORGELEZEN DOOR BROOK P. HALES
Secretaris van het Eerste Presidium

Broeders en zusters, het Eerste Presidium heeft het volgende rapport uitgegeven over de groei en ontwikkeling van de kerk per 31 december 2008:

Units van de kerk

Ringen....2.818
Zendingsgebieden....348
Districten....622
Wijken en gemeenten....28.109

Ledental van de kerk

Ledental van de kerk....13.508.509
Ingeschreven kinderen....123.502
Bekeerlingen gedoopt....265.593

Zendelingen

Voltijdzendelingen....52.494

Tempels

Tempels in 2008 ingewijd....4
(Rexburg [Idaho], Curitiba [Brazilië], Panama-Stad [Panama] en Twin Falls [Idaho])
Tempels in 2008 ingewijd....1
(Mexico-stad [Mexico])
Aantal tempels in gebruik per 31 december....128

Vooraanstaande kerkleden die sinds vorig jaar april zijn overleden

Ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen; *zuster Alice Thornley Evans*, weduwe van ouderling Richard L. Evans van het Quorum der Twaalf Apostelen; *ouderling J. Thomas Fyans*, emeritus algemeen autoriteit; *ouderling Douglas H. Smith*, voormalig lid van de Zeventig; *zuster Harriet Barbara Washburn*, echtgenote van ouderling J. Ballard Washburn, voormalig lid van de Zeventig; en *broeder Daniel H. Ludlow*, voormalig hoofd van de afdeling coördinatie van de kerk en hoofdredacteur van de *Encyclopedia of Mormonism*. ■

De lessen uit het verleden leren

OUDERLING M. RUSSELL BALLARD
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als we de lessen uit het verleden leren kunnen we ons getuigenis bouwen op het stevige fundament van gehoorzaamheid, geloof en de influisteringen van de Geest.

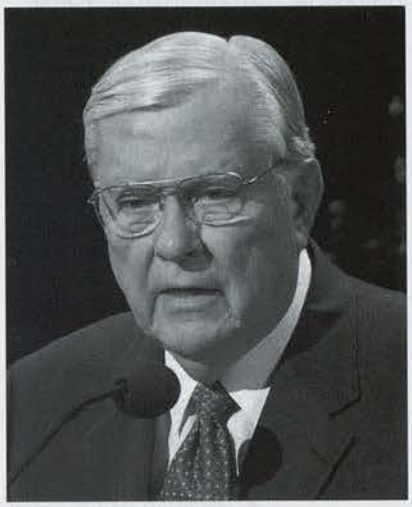

Wij leven in een fascinerende en soms verwarrende tijd. Onlangs zei ik tegen een van mijn kleinzoons dat ik de tekst van mijn conferentietoespraak wilde doornemen. Je kon de verwarring op zijn gezicht zien. 'U gaat uw toespraak via een tekstboodschap versturen?' vroeg hij. 'Ik dacht dat u die in het Conferentiecentrum moest houden.'

Hoewel een tekstboodschap voor sommige mensen gemakkelijker zou zijn, ben ik dankbaar voor deze gelegenheid omdat ik een boodschap heb die volgens mij belangrijk is voor mijn kleinzoon, mijn andere kleinkinderen en voor alle jongeren in de kerk.

Toen ik jaren geleden in het bedrijfsleven werkzaam was, leerde ik een hele dure les omdat ik niet goed naar de raad van mijn vader had geluisterd, en evenmin naar de influisteringen van de Geest die me leiding van mijn hemelse Vader had gegeven. Mijn vader en ik werkten in de autobranche en Ford was op zoek naar autobedrijven om hun nieuwe modellen te verkopen. Directieleden van Ford nodigden mijn vader uit voor een autoshow van wat volgens hen een spectaculair nieuw product zou worden. Toen we de auto's zagen, waarschuwde mijn vader, die ruim 35 ervaring in de autobranche had, me om geen dealer te worden. Maar de vertegenwoordigers van Ford waren heel overtuigend, en ik besloot om de eerste — en eigenlijk ook de laatste — Edseldealer in Salt Lake City te worden. Als je niet weet wat een Edsel is, vraag het dan aan je grootvader. Hij zal je vertellen dat de Edsel een enorm fiasco was.

Iedereen kan een belangrijke les van deze ervaring leren. Als je gewillig bent om te luisteren en te leren, kun je bijzonder belangrijke lessen leren van hen die ons zijn voorgegaan. Ze hebben gelopen waar jullie nu lopen en hebben veel dingen ervaren die jullie nu ervaren. Als jullie hun raad horen en toepassen, kunnen zij je leiden tot keuzen die voor jouw welzijn een zegen zullen zijn en je wegleiden van beslissingen die je kunnen vernietigen. Als je naar je ouders kijkt, en anderen die je zijn voorgegaan, zie je voorbeelden van geloof, toewijding, hard werk, en opoffering waar jij ook naar moet streven.

Ik kan me geen scenario voorstellen waarin het niet de moeite waard is om de ervaringen van anderen te overwegen en daarvan te leren. In veel beroepen moet je eerst stage lopen, waarbij aspiranten met ervaren veteranen samenwerken om van hun jarenlange ervaring en wijsheid te leren. Nieuwelingen in professionele sporten moeten vaak eerst op de bank zitten en naar de ervaren spelers kijken. Nieuwe zendelingen werken eerst met een senior collega samen die de nieuwe zendeling met zijn ervaring de juiste manier kan bijbrengen om de Heer effectief te dienen.

Uiteraard zijn er momenten waarop we niet anders kunnen dan iets zelf te ervaren, ons uiterste best te doen en al doende te leren. Er zijn in mijn generatie bijvoorbeeld niet veel mensen die met hun ervaring de modernste technologieën kunnen uitleggen. Als we problemen met de moderne technologie hebben, moeten we iemand vragen die er meer verstand van heeft dan wij — en dat betekent meestal iemand die veel jonger is.

Mijn jonge vrienden, het is mijn boodschap en getuigenis dat er voor de belangrijkste vragen over ons eeuwige leven antwoorden in de Schriften en in de woorden en getuigenissen van de apostelen en profeten te vinden zijn. Hoewel die woorden, zowel vroeger als tegenwoordig, voornamelijk van oudere mannen afkomstig zijn, wil dat niet zeggen dat ze minder relevant zijn. Het maakt ze zelfs waardevoller voor jullie omdat ze afkomstig zijn van hen die gedurende hun toegewijde leven veel geleerd hebben.

Er is een beroemd gezegde dat wordt toegeschreven aan George Santayana. Jullie hebben het waarschijnlijk weleens gehoord: 'Wie zich het verleden niet kan herinneren, is gedoemd het te herhalen.' (In: John Bartlett, samensteller, *Familiar Quotations,* 15de ed. [1980], p. 703). Er zijn in feite verschillende variaties op die uitspraak, waaronder: 'Wie zich het verleden niet herinnert, is gedoemd dezelfde fouten te herhalen.' Maar ongeacht de exacte bewoordingen is de strekking heel diepzinnig. We kunnen grote lessen uit het verleden leren, en die moeten we leren zodat we onze geestelijke kracht niet uitputten door fouten en verkeerde keuzen uit het verleden te herhalen.

Je hoeft geen heilige der laatste dagen te zijn — je hoeft niet eens godsdienstig te zijn — om het zich steeds herhalende patroon in het leven van Gods kinderen te zien, zoals in het Oude Testament staat beschreven. Keer op keer zien we een cyclus waarin rechtschapenheid wordt gevolgd door goddeloosheid. En in het Boek van Mormon staat dat oude beschavingen op dit halfrond precies hetzelfde patroon volgden: rechtschapenheid gevolgd door voorspoed, gevolgd door aardse gemakken, gevolgd door hoogmoed, gevolgd door goddeloosheid en een ineenstorting van deugdzaamheid totdat de mensen rampen over zich uitriepen waardoor ze weer nederig werden, zich bekeerden en veranderden.

In de relatief korte periode die het Nieuwe Testament bestrijkt, herhaalt het historische patroon zich weer. De mensen keerden zich nu tegen Christus en zijn apostelen. De ineenstorting was zo groot dat die periode bekend staat als de grote afval, die tot eeuwenlange geestelijke stagnatie en onwetendheid leidde — de donkere Middeleeuwen.

Ik moet heel duidelijk zijn wat deze historisch terugkerende perioden van afval en geestelijke duisternis betreft. Onze hemelse Vader heeft al zijn kinderen lief en Hij wil dat ze allemaal de zegeningen van het evangelie in hun leven hebben. Geestelijk licht gaat niet verloren omdat God Zich van zijn kinderen afkeert. Maar geestelijke duisternis vind plaats als zijn kinderen zich gezamenlijk van Hem afkeren. Het is een natuurlijk gevolg van slechte beslissingen die personen, samenlevingen, landen en hele beschavingen nemen. Dat heeft de geschiedenis keer op keer bewezen. Een van de grootste lessen van dit historische patroon is dat onze keuzen, persoonlijk en collectief, geestelijke gevolgen voor onszelf en onze nakomelingen hebben.

In iedere bedeling toont God zijn liefde en verlangen om zijn kinderen te zegenen door het evangelie op aarde door middel van zijn profeten op wonderbaarlijke wijze te herstellen. De herstelling van het evangelie door de profeet Joseph Smith in het begin van de negentiende eeuw is slechts het meest recente voorbeeld. Er zijn vroeger soortgelijke herstellingen geweest, door profeten als Noach, Abraham, Mozes en uiteraard door de Heer Jezus Christus zelf.

De 179 jaar die zijn voorbijgegaan sinds De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen officieel werd georganiseerd, zijn in alle opzichten buitengewoon geweest. Nog nooit in de geschiedenis is er een periode met zoveel vooruitgang op het gebied van wetenschap en technologie geweest. Deze ontwikkelingen hebben bijgedragen aan de groei en uitbreiding van het evangelie over de hele wereld. Maar ze hebben ook bijgedragen aan de opkomst van materialisme en genotzucht, en aan de afname van deugdzaamheid.

We leven in een tijdperk waarin de grenzen van goede smaak en

publiek fatsoen zover verlegd worden dat er bijna geen grenzen meer zijn. De geboden van God hebben een klap gekregen op een wankelende markt van ideeën die de begrippen goed en kwaad volledig verwerpt. Bepaalde groepen in de samenleving wantrouwen iedereen die een godsdienstige overtuiging heeft. En als gelovige mensen anderen proberen te waarschuwen voor de mogelijke gevolgen van hun zondige keuzen, worden ze uitgelachen en belachelijk gemaakt. Hun heiligste ceremoniën en gekoesterde waarden worden publiekelijk bespot.

Komt dit jullie bekend voor, mijn jonge broeders en zusters? Zien jullie het historische patroon weer verschijnen — het patroon van rechtschapenheid gevolgd door voorspoed, gevolgd door aardse gemakken, gevolgd door hebzucht, gevolgd door hoogmoed, gevolgd door goddeloosheid en een ineenstorting van de goede zeden — hetzelfde patroon dat we keer op keer in het Oude Testament, het Nieuwe Testament en het Boek van Mormon hebben gezien? Maar wat nog belangrijker is: wat voor invloed hebben die lessen uit het verleden op de beslissingen die jullie nu en tijdens de rest van je leven zullen nemen?

De stem van de Heer is duidelijk en onmiskenbaar. Hij kent jullie. Hij heeft jullie lief. Hij wil dat jullie voor eeuwig gelukkig zijn. Maar volgens de keuzevrijheid die jullie van God hebben gekregen, moeten jullie zelf kiezen. Jullie moeten zelf beslissen of je het verleden wilt negeren, de pijnlijke vergissingen en droevige valstrikken wilt ondervinden die voorgaande generaties hebben doorstaan en zelf de verschrikkelijke gevolgen van slechte keuzen wilt ervaren. Hoeveel beter zal je leven zijn als je het edele voorbeeld van de getrouwe volgelingen van Christus navolgt, zoals de zoons van Helaman, Moroni, Joseph Smith en de standvastige pioniers, en net als zij ervoor kiest om trouw aan de geboden van onze hemelse Vader te blijven.

Met heel mijn hart hoop en bid ik dat jullie verstandig genoeg zullen zijn om de lessen uit het verleden te leren. Jullie hoeven niet als Laman en Lemuël te leven om te weten dat het veel beter is om als Nephi of Jakob te zijn. Jullie hoeven het pad van Kaïn of Gadianton niet te volgen om te beseffen dat goddeloosheid nooit geluk voortbrengt' (Alma 41:10). En je hoeft je omgeving niet in een Sodom en Gomorra te laten veranderen om te begrijpen dat het geen goede plek is om een gezin groot te brengen.

Als we de lessen van het verleden leren, kunnen we vol vertrouwen in het licht lopen zonder het risico te lopen dat we in de duisternis terechtkomen. Zo behoort het eigenlijk te gaan. Dit is het plan van God: vader en moeder, grootvader en grootmoeder die hun kinderen onderwijzen. Kinderen leren van hen en worden een rechtschapen generatie door hun persoonlijke ervaringen en mogelijkheden. Als we de lessen uit

Moskou, Rusland

het verleden leren kunnen we ons getuigenis bouwen op het stevige fundament van gehoorzaamheid, geloof en de influisteringen van de Geest.

Uiteraard is het niet voldoende om deze lessen als geschiedenis of cultuur te leren. Als we de namen en datums van gebeurtenissen leren, helpt dat ons niet tenzij de betekenis en de boodschap in ons hart gegrift worden. Als de lessen uit het verleden door ons getuigenis voedsel en door ons geloof water krijgen, zullen ze in ons hart wortel schieten en een wezenlijk onderdeel worden van wie wij zijn.

Zoals altijd komt het allemaal weer neer op ons eigen geloof en getuigenis. Dat is het verschil, mijn jonge broeders en zusters. Dat is de manier om het te weten te komen. Op die manier kun je de fouten uit het verleden vermijden en je geestelijke instelling op een hoger plan brengen. Als je open staat en ontvankelijk bent voor de influisteringen van de Heilige Geest, zul je de lessen uit het verleden begrijpen en zullen ze door de kracht van je getuigenis in je ziel worden gegrift.

En hoe krijg je zo'n getuigenis? Daar is geen nieuwe technologie voor nodig, en die zal er ook nooit zijn. Je kunt een getuigenis niet met Google vinden. Je kunt je geloof niet sms'en. Tegenwoordig krijg je een levendig getuigenis dat je leven verandert op dezelfde manier als vroeger. Dat proces is niet veranderd. We moeten een verlangen hebben, studeren, bidden, gehoorzaam zijn en anderen helpen. Daarom zijn de leringen van de profeten en apostelen uit het heden en verleden vandaag in uw leven even belangrijk als ze altijd zijn geweest.

Dat jullie in de toekomst vreugde, geluk en vrede zullen vinden door de grote en eeuwige lessen uit het verleden te leren, is mijn gebed voor jullie — voor mijn kleinkinderen en alle jongeren van de kerk, waar je je ook bevindt — in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Het plan van onze Vader is berekend op al zijn kinderen

OUDERLING QUENTIN L. COOK
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Hoewel onze weg bezaaid ligt met beproeving is de bestemming onovertroffen glorierijk.

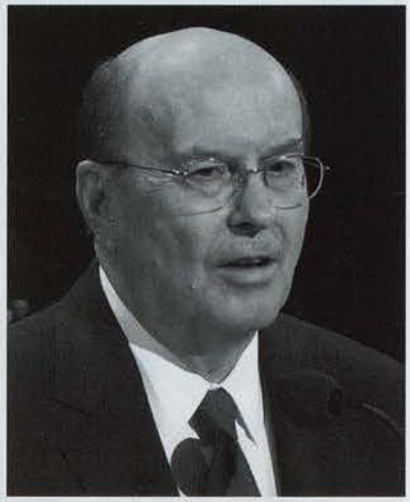

Dit aardse bestaan lijkt soms een onbegaanbare weg, maar de bestemming is onovertroffen glorierijk. Christus wees daar zijn discipelen op: 'Dit heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede *moed*, Ik heb de wereld overwonnen.'[1]

Mijn doel vanmiddag is tweeledig: Ten eerste wil ik enkele 'struikelblokken' bespreken die het geloof in de kiem smoren; en ten tweede wil ik uitleggen dat het plan van onze Vader berekend is op al zijn kinderen.

Onze geloofsleer is in de afgelopen twee jaar steeds vaker het onderwerp van gesprek geweest, zowel in de Verenigde Staten als in andere landen. Dat is niet nieuw, want het is in de kerkgeschiedenis vaker voorgekomen.

In 1863 ging de Engelse romancier Charles Dickens aan boord van het passagiersschip Amazon, dat New York als bestemming had. Hij was van plan verslag te doen van de mormoonse bekeerlingen, die gingen emigreren om de kerk in het westen van Amerika op te bouwen. Duizenden bekeerlingen waren al eerder geëmigreerd en er was veel over hen en hun geloofsovertuiging geschreven, in het bijzonder in de Britse media. De berichtgeving was grotendeels negatief.

'Ik ging aan boord', schreef Dickens, 'om mij tegen hen uit te spreken als daar redenen toe waren, wat voor mij zo goed als vaststond. Maar tot mijn grote verbazing, kon ik geen redenen vinden.'[2]

Nadat hij ze had gadegeslagen en zich onder hen had begeven, was Dickens onder de indruk van deze Engelse bekeerlingen, van wie de meesten arbeider waren, en noemde ze 'in hun stand de keur en bloem van Engeland.'[3]

Er doen over de kerk twee tegenstrijdige verhalen de ronde. Aan de ene kant wordt er positief bericht over goede kerkleden en hoe zij in het leven staan. Wie heiligen der laatste dagen kennen of wie de kans hebben hen van dichtbij gade te slaan, delen de visie van Charles Dickens 150 jaar geleden.

Het is de verheffende leer van de herstelling die de kerkleden ertoe brengt zich in het evangelie te verheugen en vreugde en voldoening in de kerk te vinden. Men denkt positief over de leden van de kerk als die de leringen van het herstelde evangelie van Jezus Christus naleven. Als ze dat niet doen, kan dat een struikelblok zijn voor hen die niet tot de kerk behoren.[4]

In tegenstelling tot de positieve berichten over goede kerkleden is de berichtgeving over de kerk en haar leer vaak verkeerd, oneerlijk en hard. Het moet gezegd dat ook het christendom in het algemeen zeer hard wordt aangepakt in de media.[5]

Die houding tegenover onze leer is geen verrassing. In de Leer en Verbonden geeft de Heer aan dat er mensen zijn die 'hun stem verheffen en God vervloeken'[6] en mensen die 'hun hart van mij [afwenden] wegens de voorschriften van de mens.'[7]

De busreclame die onlangs in Londen te zien was, bewijst dat religie in het algemeen spanningen oproept. Een groep atheïsten, agnostici en ongelovigen bekostigde de tekst die in het groot op de rode dubbeldekkers te zien was: 'Waarschijnlijk bestaat er geen God. Maak je dus geen zorgen en geniet van het leven.' Prompt kwamen ook christenen met een reclametekst op de bus: 'God bestaat absoluut', gevolgd door een stichtende boodschap.[8]

Ongelovigen hebben moeite met de wonderen in het Oude en Nieuwe Testament en de maagdelijke geboorte en opstanding van Jezus. Zij staan daar net zo sceptisch tegenover als tegenover onze leer dat God de Vader en Jezus Christus aan de profeet Joseph Smith zijn verschenen. De mogelijkheid van een hemels plan, gepresideerd door een Opperwezen, wijzen zij van de hand. Ze hebben geen geloof.[9]

Ik maak mij zorgen om een grote groep goede mensen die niet onwelwillend tegenover godsdienst staat, maar die door onjuiste leerstellingen in verwarring is geraakt. Zo'n onjuiste leerstelling is bijvoorbeeld dat de hemelen gesloten zijn en dat er nooit

meer levende openbaring, schriftuur en verkondigingen uit de hemel komen. Wie dat zijn hele leven gehoord heeft, zal wellicht moeite hebben met de door de kerk verkondigde leer van aanvullende openbaring. Ik stel met nadruk dat deze wijdverspreide dwaalleer, die voor sommigen een struikelblok blijkt te zijn, geen leerstellige basis heeft.[10]

Eén auteur baseert zich in zijn boek grotendeels op de metafoor van de zwarte zwaan, afgeleid van de eeuwenlang onder de Europeanen geloofde stelling dat alle zwanen wit waren. Pas toen Australië ontdekt was, bleek dat er ook zwarte zwanen bestonden. De auteur gebruikt deze metafoor om wereldgebeurtenissen uit te leggen, die niemand voorzien of verwacht had.[11] Toen ik over deze metafoor nadacht, besefte ik dat veel mensen de kerk niet serieus nemen, omdat ze geloven dat er in deze tijd geen hemelse openbaringen meer zijn. Een bekeerling, die nu werkzaam is als zendingspresident, beschrijft hoezeer deze dwaalleer hem parten speelde toen hij de kerk onderzocht. Hij zei: 'Mij was mijn hele leven geleerd dat er nooit meer profeten en apostelen op aarde zouden zijn. Geloven dat Joseph Smith een profeet was, was een groot struikelblok voor mij.' Hij besloot erover te bidden. Hij vervolgt: 'Ik ontving een bevestiging dat het evangelie wel degelijk op aarde was hersteld en dat Joseph Smith echt een profeet van God is.'[12]

Voor veel mensen die welwillend tegenover godsdienst staan, is er nog een kwestie die hen in het bijzonder zorgen baart. Volgens hen valt het niet met elkaar te rijmen dat een liefdevolle God het merendeel van het mensdom voor eeuwig naar de hel stuurt.

Dat was ook een probleem voor mijn betovergrootvader, Phineas Wolcott Cook. Hij was in 1820 in Connecticut geboren. In zijn dagboek schrijft hij dat hij de Heer de belofte had gedaan om Hem te dienen als hij de juiste kerk vond. Hij ging naar vele kerken en in een van die kerken werd hem gevraagd 'te getuigen [en] toe te treden [en] een christen te worden.' Zijn reactie was dat hij 'niet wist bij welke hij zich moest aansluiten, omdat er zoveel waren.' Hij bleef de verschillende leerstellingen onderzoeken. Een leerstelling hield hem in het bijzonder bezig. Hij legde uit: 'Soms gispten ze mij, omdat ik een breder heil voor het mensdom wilde. Het kon er bij mij niet in dat God een deel zou redden en een nog groter deel voor eeuwig zou verdoemen.'[13] Vanwege deze leerstelling liet hij zijn naam schrappen uit het register van een protestantse kerk. Toen mormoonse zendelingen hem in 1844 de ware leer van het heilsplan brachten, liet hij zich dopen.

Phineas' geloof in een liefdevolle en barmhartige God en zijn plan van geluk wordt gedeeld door vele goede mannen en vrouwen, zelfs wanneer de leringen in hun eigen kerk hen daar geen reden toe geven.

Frederic Farrar, theoloog in de anglicaanse kerk en classicus, auteur van het boek *The Life of Christ,* beklaagde zich er in zijn verhandelingen in Westminster Abbey over dat de leer van de protestantse kerken met betrekking tot de hel onjuist was. Hij zei dat elke omschrijving van de hel die uitgaat van 'eindeloze kwelling' en 'eeuwigdurende verdoemenis' het gevolg was van vertaalfouten in de King James-bijbel. Farrar wees ook op de vele goddelijke liefdesuitingen in de Bijbel als aanvullend bewijs dat de omschrijvingen van hel en verdoemenis in de Engelse vertaling onjuist waren.[14]

Lord Tennyson verwoordt in zijn gedicht 'In Memoriam' zijn oprechte standpunt. Eerst spreekt hij de hoop uit 'dat deugd hoe dan ook uiteindelijk zal zegevieren over doem', en vervolgt —

Dat niemands leven zonder doel is;
dat niemand eindigt in een krocht
of wordt afgedaan als vuilnis,
als de belt door God is onderzocht.[15]

In de tijd dat Joseph Smith openbaringen ontving en de kerk stichtte, predikten de meeste kerken dat de verzoening van Jezus *niet* het heil van haast alle mensen teweeg zou brengen. Het heersende idee was dat het heil slechts aan enkelen gegeven was, de overgrote meerderheid moest zich opmaken voor een onbeschrijfelijke, hevige, eindeloze kwelling.[16] De schitterende leer die aan de profeet Joseph is geopenbaard, ontvouwt een

heilsplan dat geldt voor het hele mensdom, ook voor mensen die niets van Christus afweten, voor kinderen die vóór de jaren van verantwoordelijkheid sterven, en voor wie niet toerekeningsvatbaar zijn.[17]

Na de dood gaat de geest van een rechtvaardige naar het paradijs. Alma de jonge leert ons dat het paradijs 'een staat van rust, een staat van vrede', is waar de rechtvaardige 'van al zijn moeiten, en van alle zorg en droefenis zal uitrusten.'[18] De geest van een onrechtvaardige verblijft in een ander oord in de geestenwereld, dat soms 'hel' wordt genoemd.[19] Dat oord wordt omschreven als een afschuwelijk oord, een donkere gevangenis waar zij die huiveren voor de 'gramschap van de verbolgenheid Gods' blijven tot de opstanding.[20] Maar dankzij de verzoening van Jezus Christus zal iedere geest op een gegeven ogenblik met zijn lichaam herenigd worden en herrijzen, en een van de hemelse koninkrijken beërven, die alle superieur zijn aan ons aardse bestaan.[21] Uitzonderingen beperken zich tot hen die, evenals Satan en zijn engelen, moedwillig tegen God in opstand kwamen.[22] Bij de opstanding zal het donkere oord in de geestenwereld, ofwel de 'hel', haar gevangen geesten opgeven. Jezus is in de wereld gekomen 'om voor de wereld te worden gekruisigd en de zonden der wereld te dragen, en de wereld te heiligen en van alle ongerechtigheid te reinigen.'[23]

Jezus heeft gezegd: 'uw hart worde niet ontroerd (...). In het huis mijns Vaders zijn vele woningen (...) want Ik ga heen om u plaats te bereiden.'[24] In het boek Mozes wordt dit kort en bondig samengevat: 'Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'[25]

Na alles wat de Heiland voor het mensdom had doorstaan, is het niet verrassend dat Hij Joseph in het eerste visioen de raad gaf zich bij geen van de bestaande kerken aan te sluiten, 'want ze hadden alle ongelijk.'[26] De Heiland luidde vervolgens de herstelling van zijn ware leer in omtrent het heilsplan en andere verlossende beginselen zoals de leer van Christus.[27]

Niettegenstaande de grote leerstellige verschillen die bestaan, onthouden wij ons echter van kritiek op andere kerken. Die doen veel goed. Ze zijn mensen tot zegen. Vele prediken Jezus en zijn leringen.

Een journaliste van de Washington Post woonde een van onze kerkdiensten in Nigeria bij. Zij interviewde een nieuw lid en vroeg naar zijn bekering. Daarop schreef zij:

'[Hij] zei dat hij uit een stadsbus stapte en de kerk van de [mormonen] binnenging. (...) Wat hij daar hoorde stond hem meteen aan; vooral dat er niet werd gepredikt dat mensen van andere kerken naar de hel gingen.'[28] Dat brengt goed het gevoel onder woorden dat veel bekeerlingen over de kerk hebben.

Onze leiders hebben ons voortdurend geadviseerd om 'respect en waardering te tonen voor andersdenkenden. Er is zoveel behoefte aan verdraagzaamheid en wederzijds respect onder de verschillende godsdiensten en levensbeschouwingen.'[29]

Het is evenzeer belangrijk om vriendelijk en liefdevol te zijn voor de leden van onze eigen kerk, ongeacht hun mate van toewijding of betrokkenheid. De Heiland heeft duidelijk gesteld dat we elkaar niet behoren te oordelen.[30] Dat geldt in het bijzonder voor onze eigen familie. Onze plicht is lief te hebben, onderricht te geven en het nooit op te geven. De Heer heeft 'alle mensen om niet' verlost, maar heeft 'zijn volk geboden alle mensen tot bekering te bewegen.'[31]

Onze innige wens gaat echter verder dan verlossing en onsterfelijkheid. We willen ook met onze familie in het celestiale koninkrijk worden toegelaten en eeuwig leven bij onze liefdevolle hemelse Vader en onze Verlosser. We kunnen alleen het eeuwige leven beërven als we gehoorzaam zijn aan de wetten en verordeningen van het evangelie.[32] 'Want indien u mijn geboden onderhoudt, zult u van zijn volheid ontvangen, en in Mij worden verheerlijkt.'[33]

De 19de-eeuwse Europese bekeerlingen die Dickens aan boord van de *Amazon* ontmoette, waren over veel struikelblokken heengestapt. Zij hadden een getuigenis dat er openbaring uit de hemel komt en dat er weer profeten en apostelen op aarde zijn. Zij geloofden in het herstelde evangelie van Jezus Christus.

Ze hadden zicht gekregen op de weergaloze bestemming die voor hen lag. Zij waren niet bang voor de moeilijke weg die zij waren ingeslagen en hun uiteindelijke bestemming was in feite niet de Salt Lake Valley. Hun ware bestemming was het paradijs, gevolgd door de verhoging in het celestiale koninkrijk.

Dat is de reden dat de heiligen der laatste dagen toen en nu het laatste vers van 'Komt, heil'gen komt' in geloof en verwachtingsvol zingen.

En sterven wij alvorens daar te zijn,
blijde dag, Ongehoord!
Dan zijn wij vrij van alle smart
en pijn
in het schoon, hemels oord!'[34]

Onze liefdevolle Vader is met een allesomvattend en barmhartig plan voor zijn kinderen gekomen 'dat de levenden redt, de doden verlost, de verdoemden bevrijdt, en allen die zich bekeren verheerlijkt.'[35] Hoewel onze weg bezaaid ligt met beproeving is de bestemming onovertroffen glorierijk.

Ik verheug mij in het grote heilsplan, dat berekend is op alle kinderen van onze hemelse Vader. Ik uit mijn onuitsprekelijke dank voor de verzoening van Jezus Christus. Ik getuig van Hem in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Geloof in de Heer Jezus Christus

OUDERLING KEVIN W. PEARSON
van de Zeventig

In een gezin vol geloof hoeft er geen angst of twijfel te zijn. Kies ervoor om in geloof en niet in angst te leven.

Ik nodig nederig de Heilige Geest uit om bij ons te zijn terwijl ik een belangrijk evangeliebeginsel bespreek: geloof in de Heer Jezus Christus. Met grote waardering en liefde eer ik de grote voorbeelden van waar geloof en getrouwheid in mijn eigen leven. Goede ouders, familieleden, priesterschapsleiders, geliefde zendelingen, fijne kinderen en een dierbare eeuwige metgezellin betuig ik mijn grote liefde en dankbaarheid. Ik erken dat ik als discipel en getuige van Christus groter geloof nodig heb en daarnaar verlang. Ik heb nooit een grotere behoefte aan geloof gehad dan nu.

Als ouders is ons geboden om onze kinderen 'de leer van [...] geloof in Christus, de Zoon van de levende God [te] leren begrijpen' (LV 68:25). Dat vergt meer dan alleen geloof als een evangeliebeginsel erkennen. 'Geloof hebben is in iets of iemand vertrouwen' (Bible Dictionary, 'Faith', p. 669). Waar geloof moet zich op Jezus Christus richten. 'Geloof is een krachtig actiebeginsel' (Bible Dictionary, p. 670). Het vereist dat we iets doen, niet alleen maar geloven. Geloof is een geestelijke gave van God die we door de Heilige Geest krijgen. Het vereist een juist begrip en juiste kennis van Jezus Christus, zijn goddelijke eigenschappen en volmaakte karakter, zijn leringen, verzoening, opstanding en priesterschapsmacht. Gehoorzaamheid aan deze beginselen leidt tot volledig vertrouwen in Hem en zijn geordende dienstknechten, en verzekering van de zegeningen die Hij heeft beloofd.

Dat is het enige waarvan we volkomen verzekerd kunnen zijn. Geen enkel ander fundament kan ons in dit leven dezelfde gemoedsrust, vreugde en hoop geven. In onzekere en moeilijke tijden is geloof een geestelijke gave die onze uiterste inzet meer dan waard is. We kunnen onze kinderen een opleiding, lessen, sport, kunst en materiële bezittingen geven, maar als we ze geen geloof in Christus geven,

NOTEN

1. Johannes 16:33.
2. Charles Dickens, 'The Uncommercial Traveller', *All the Year Round* (4 juli 1860), p. 449; zie ook David M. W. Pickup, The Pick and Flower of England (2001), p. 2.
3. *All the Year Round* (4 juli 1863), p. 446.
4. Zie Alma 4:10.
5. Zie Paul Johnson, 'Militant Atheism and God', *Forbes* (8 oktober 2007), p. 27; John Gray, 'Faith in Reason: Secular Fantasies of a Godless Age', *Harper's Magazine* (januari 2008), p. 86.
6. LV 45:32.
7. LV 45:29.
8. William Lee Adams, 'Christians and Atheists Battle in London Bus Wars', *Time*, 8 februari 2009, www.time.com.
9. Zie Lucas 18:8.
10. Soms wordt Openbaring 22:18 ten onrechte geciteerd. Dit slaat echter op het boek Openbaring, niet op de Bijbel. Zie ook Deuteronomium 4:2.
11. Zie Nassim Nicholas Taleb, *De zwarte zwaan: de impact van het hoogst onwaarschijnlijke* (2007), pp. XVII–XXVIII.
12. Gary G. Ely, 16 mei 2008, relaas van zijn bekering vlak voordat hij begon als president van het zendingsgebied Denver-Noord (Colorado, VS).
13. Newell Cook McMillan, samensteller, *The Life and History of Phineas Wolcott Cook* (1980), pp. 19–20.
14. Zie Frederic W. Farrar, *Eternal Hope* (1892), pp. XXXVI–XLII. Zie H. Wallace Goddard, God's Plan—Kinder Than We Dare to Expect, *Meridian Magazine* (2006) www.ldsmag.com/myth/060217plan.html, voor een uitgebreide bespreking van dit onderwerp.
15. *Poems of Tennyson*, Oxford University Press (1907), pp. 387–388.
16. Zie Frederic W. Farrar, *Eternal Hope* (1892), pp. XXII.
17. Zie LV 29:46–50; 137:7–10.
18. Alma 40:12.
19. Zie 2 Nephi 9:10–14; LV 76:84–86.
20. Alma 40:14.
21. Zie LV 76:89.
22. Zie Jesaja 14:12–15; Lucas 10:18; Openbaring 12:7–9; LV 76:32–37.
23. LV 76:41; zie ook 1 Korintiërs 15:22.
24. Johannes 14:1–2.
25. Mozes 1:39.
26. Geschiedenis van Joseph Smith 1:19; zie ook vs. 20.
27. Zie 2 Nephi 31:2–21; zie ook Hebreeën 6:1–2; 2 Johannes 1:9–10; 3 Nephi 11:30–40.
28. Mary Jordan, 'The New Face of Global Mormonism', *The Washington Post*, 19 november 2007, p. A01.
29. Gordon B. Hinckley, 'Dit is het werk van de Meester', *De Ster*, juli 1995, p. 65.
30. Zie Lucas 6:37.
31. 2 Nephi 26:27.
32. Zie LV 93:1.
33. LV 93:20.
34. 'Komt, heil'gen, komt', lofzang 15.
35. Orson F. Whitney, *Saturday Night Thoughts* (1921), p. 323.

hebben we ze maar weinig gegeven.

'Geloof wordt opgewekt als we het getuigenis van mensen met geloof horen' (Bible Dictionary, p. 669; zie ook Romeinen 10:14–17). Weten uw kinderen wat u weet? Zien en voelen zij uw overtuiging? Sterk geloof wordt ontwikkeld door gehoorzaamheid aan het evangelie van Jezus Christus (Bible Dictionary, p. 669).

Ouderling Bruce R. McConkie heeft ooit gezegd: '*Geloof is een gave die God verleent als beloning voor rechtschapenheid.* Het wordt altijd gegeven in geval van rechtschapenheid, en hoe groter de gehoorzaamheid aan Gods geboden, hoe groter de gave van geloof.' (*Mormon Doctrine,* 2e uitgave [1966], p. 264.) Als wij meer geloof willen, moeten we gehoorzamer zijn. Als we onze kinderen door ons voorbeeld of door voorschrift leren om nonchalant te zijn in het gehoorzamen van Gods geboden, dan verhinderen we dat zij deze onmisbare geestelijke gave krijgen. Geloof vereist een houding van zorgvuldige gehoorzaamheid, zelfs in de kleine, eenvoudige dingen.

Een onderdeel van geloof is verlangen, dat zich in ons ontwikkelt als we goddelijke waarheid ervaren. Het is een soort geestelijke fotosynthese. De invloed van de Heilige Geest, werkend op het licht van Christus dat in elke mens aanwezig is, levert het geestelijke equivalent van een scheikundige reactie op — een bezieling, een verandering van hart of een verlangen om te weten. Hoop kan zich ontwikkelen als sprankjes geloof moleculen worden, en men ertoe overgaat om ware beginselen na te leven.

Ontwikkelen er zich patronen van gehoorzaamheid, dan komen de zegeningen die met gehoorzaamheid verbonden zijn tot stand en ontstaat er overtuiging. Verlangen, hoop en overtuiging zijn vormen van geloof, maar geloof als krachtbeginsel is het gevolg van een consequente levenshouding en levenswijze van gehoorzaamheid. Een rechtschapen leven leiden is een keuze. Geloof is een gave van God en iemand die het bezit, kan grote geestelijke kracht krijgen.

Er is een aspect van geloof dat zich ontwikkelt als we er heel ons hart, macht, verstand en sterkte op richten. Het is te zien in de ogen van een goede zendeling, een kloekmoedige en deugdzame jonge vrouw, een rechtschapen moeder, vader of grootouder. Het is te zien in het leven van jonge en oude mensen, in alle landen en culturen, in alle taalgebieden en alle levensomstandigheden en sociale klassen. Het is het 'oog vol geloof' waar de profeet Alma het over heeft (zie Alma 5:15–26), het vermogen om zich te concentreren en standvastig te zijn, voortdurend vast te houden aan ware beginselen, onwankelbaar, zelfs als de mist der duisternis die ons tegemoet komt erg dicht is. Een dergelijk geloof is erg krachtig.

Maar, 'er moest wel een tegenstelling in alle dingen zijn. (...) De Here God [stond] de mens toe zelfstandig te handelen. Welnu, de mens kon niet zelfstandig handelen, tenzij hij door het een of het ander werd verlokt' (2 Nephi 2:11, 16). Dat geldt ook voor geloof. Het kan verleidelijk zijn om twijfel en ongeloof te verkiezen boven geloof.

Toen Jezus terugkeerde van de buitengewoon geestelijke ervaring op de

São Paulo, Brazilië

berg der verheerlijking, werd Hij benaderd door een wanhopige vader die hulp nodig had voor zijn zoon. De vader smeekte: 'Als Gij iets kunt doen, help ons en heb medelijden met ons!'

Jezus antwoordde: 'Als Gij kunt! Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft.

Terstond riep de vader van de knaap uit en zeide: Ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp!' (Zie Marcus 9:22–24.)

Geloof en angst sluiten elkaar uit. Het een maakt plaats voor het ander. We moeten allemaal voortdurend werken aan ons geloof en de bronnen van vernietigend ongeloof mijden. De lering van de Heiland aangaande geloof als een mosterdzaadje, is hier een voorbeeld van (zie Matteüs 13.31–32). Bekijk het eens zo: wat wij netto aan bruikbaar geloof hebben, is wat wij over houden na aftrek van onze bronnen van twijfel en ongeloof. U kunt u afvragen: 'Is mijn eigen netto geloof positief of negatief?' Als uw geloof groter is dan uw twijfel en ongeloof, dan is het antwoord waarschijnlijk positief. Als u zich laat beheersen door twijfel en ongeloof, dan is het antwoord waarschijnlijk negatief.

We hébben een keus. We krijgen dat waar we ons voortdurend op concentreren. Omdat er een tegenstelling in alle dingen is, zijn er krachten die ons geloof uithollen. Sommige zijn het rechtstreekse gevolg van Satans invloed. Maar andere hebben we alleen aan onszelf te wijten. Die komen voort uit persoonlijke neigingen, houdingen en gewoonten die we kunnen leren veranderen. Ik noem die invloeden de 'Zes afbrekers'. Bedenk als ik ze opnoem eens welke invloed ze op u of uw kinderen hebben.

De eerste is *twijfel*. Twijfel is geen evangeliebeginsel. Het komt niet voort uit het licht van Christus of de invloed van de Heilige Geest. Twijfel is een negatieve emotie die verband houdt met angst. Het ontstaat door een gebrek aan vertrouwen in zichzelf of zijn capaciteiten. Het is strijdig met onze goddelijke identiteit als kind van God.

Twijfel leidt tot *ontmoediging*. Ontmoediging komt door verwachtingen die niet uitkomen. Chronische ontmoediging leidt tot lagere verwachtingen, verminderde inzet, verzwakt verlangen en grotere moeite om de Geest te voelen en te volgen (zie *Predik mijn evangelie* [2004], p. 10). Ontmoediging en wanhoop zijn het tegenovergestelde van geloof.

Ontmoediging leidt tot *afleiding*, een gebrek aan concentratie. Afleiding voorkomt dat het oog vol geloof zich richt op de juiste zaken. Ontmoediging en afleiding zijn twee van Satans doeltreffendste middelen, maar het zijn tevens slechte gewoontes.

Afleiding leidt tot een *gebrek aan ijver*, tot verminderde trouw en doorzettingsvermogen ondanks ontbering en teleurstelling. Teleurstelling is een onvermijdelijk onderdeel van het leven, maar het hoeft niet noodzakelijkerwijs tot twijfel, ontmoediging, afleiding of een gebrek aan ijver te leiden.

Als we er echter niets aan doen, voert dit pad ons uiteindelijk naar *ongehoorzaamheid*, wat het fundament van geloof ondermijnt. Maar al te vaak is het gevolg ongeloof, de bewuste of onbewuste weigering om te geloven.

De Schrift omschrijft *ongeloof* als de toestand waarin men zich bevindt als men heeft besloten zijn hart te verharden. Men is dan ongevoelig.

Deze zes afbrekers — twijfel, ontmoediging, afleiding, gebrek aan ijver, ongehoorzaamheid en ongeloof — hollen alle ons geloof uit en vernietigen het uiteindelijk. We kunnen ervoor kiezen om ze te negeren en te overwinnen.

In moeilijke tijden hebben we meer geestelijke kracht nodig. Denk eens goed over deze belofte van de Heiland na: 'Indien gij geloof in Mij hebt, zult gij macht hebben om alles te doen wat Ik raadzaam acht' (Moroni 7:33).

Ik verklaar nederig dat God, onze hemelse Vader, leeft en dat Hij ieder van zijn kinderen liefheeft. Jezus Christus is onze Heiland en Verlosser. Hij leeft en leidt persoonlijk zijn kerk door middel van president Monson, zijn gezalfde profeet. Omdat Hij leeft, lacht de hoop ons altijd toe. In een gezin vol geloof hoeft er geen angst of twijfel te zijn. Kies ervoor om in geloof en niet in angst te leven. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Geloof in tijden van tegenspoed

OUDERLING RAFAEL E. PINO
van de Zeventig

Het evangelie naleven betekent dat we voorbereid zijn om tegenspoed met meer vertrouwen onder ogen te zien en te doorstaan.

Enkele jaren geleden kreeg ik op een ochtend een telefoontje van broeder Omar Alvarez, die toen een van mijn raadgevers in de bisschap was. Zijn dochtertje van drie was door een tragisch ongeval omgekomen.

Hij vertelde me wat er de vorige dag was gebeurd:

'Zodra we bij een van prachtige stranden van Venezuela aankwamen, smeekten onze kinderen of ze in een riviertje vlak bij het strand mochten spelen. We gaven ze toestemming. Wij begonnen alvast wat spullen uit de auto te halen. Twee minuten later zagen we dat onze kinderen te ver bij de oever vandaan gingen.

'Toen we naar ze toeliepen om ze te waarschuwen, zagen we dat ons dochtertje van drie niet bij de andere kinderen was. We zochten wanhopig naar haar en zagen haar uiteindelijk vlak bij de plek waar de andere kinderen waren in het water drijven. We trokken haar snel uit het water. Sommige mensen probeerden haar te reanimeren, maar het was te laat. Onze jongste dochter was verdronken.

'De volgende momenten waren uitermate moeilijk, vol met leed en pijn omdat onze jongste dochter was overleden. Dat gevoel veranderde al gauw in een bijna ondraaglijke kwelling. Maar, te midden van de verwarring en onzekerheid, moesten we eraan denken dat onze kinderen onder het verbond geboren waren, en dat onze dochter door dat verbond voor eeuwig onze dochter zou zijn.

'Wat is het een zegen dat wij lid van De Kerk van Jezus Christus zijn en dat we de verordeningen van zijn heilige tempel hebben ontvangen! Nu zijn we veel meer toegewijd om de Heer trouw te blijven en tot het einde te volharden, omdat we de zegeningen van de tempel waardig willen zijn zodat we onze dochter weer kunnen zien. Soms zijn we verdrietig, "maar we rouwen niet zoals de hopelozen rouwen."' (Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [lesboek Melchizedekse priesterschap en zustershulpvereniging, 2007] p. 191.)

Dit gelovige gezin ging begrijpen dat God in tijden van tegenspoed de enige ware bron van troost is. 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd' (Johannes 14:27).

Enkele jaren na die moeilijke beproeving van de familie Alvarez, zag ik hoe een ander getrouw gezin met grote tegenspoed omging. Verscheidene leden van de familie Quero waren in een verschrikkelijk auto-ongeluk omgekomen. Broeder Abraham Quero verloor zijn ouders, twee zussen, zijn zwager en zijn nicht in dat ongeluk.

De bewonderenswaardige houding van broeder Quero bleek uit wat hij toen zei:

'Dit was het ogenblik om aan God te laten zien dat ik trouw bleef, dat ik erkende dat ik van Hem afhankelijk ben, dat zijn wil moet geschieden en dat we aan Hem onderworpen zijn.

'Ik sprak met mijn broers en gaf ze kracht en moed om te begrijpen wat president Kimball jaren geleden heeft gezegd, "dat de dood niet tragisch is, alleen zonde is tragisch" (*Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* [lesboek Melchizedekse priesterschap en zustershulpvereniging, 2007] p. 20.) en dat het belangrijk is hoe iemand geleefd heeft, niet hoe hij gestorven is.

'De woorden van Job vervulden mijn ziel: "de Here heeft gegeven, de Here heeft genomen, de naam des Heren zij geloofd" (Job 1:21). En daarna van Jezus: "Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven" (Johannes 11:25).

Juchitán (Oaxaca, Mexico)

'Dit was een van de meest geestelijke ervaringen die we als familie hebben gehad; om in zulke moeilijke omstandigheden de wil van God te aanvaarden.'

In beide gevallen werd de pijn en het verdriet van die goede gezinnen verzacht door het licht van het evangelie dat hen met vrede en troost vervulde en hen geruststelde dat alles in orde zou komen.

Zelfs als de pijn van deze families niet vergeleken kan worden met het leed van de Heiland in Getsemane, ben ik nu beter in staat om het leed en de verzoening van de Heiland te begrijpen. Er is geen ongemak, leed of ellende die Christus niet in Getsemane gevoeld heeft.

De Heer openbaarde aan Joseph Smith het volgende in de Leer en Verbonden:

'Welk lijden Mij, ja, God, de grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en naar lichaam en geest deed lijden — en Ik wilde dat Ik de bittere beker niet behoefde te drinken, en kon terugdeinzen —

'Niettemin, ere zij de Vader, en Ik dronk en volbracht mijn voorbereidingen voor de mensenkinderen' (LV 19:18–19).

De profeet Joseph Smith, die veel over de stormen van het leven afwist, riep tijdens een van zijn moeilijkste momenten: 'O God, waar zijt gij? En waar is de tent die uw schuilplaats bedekt?' (LV 121:1).

Nadat de profeet zijn stem had verheven, hoorde hij deze vertroostende woorden van de Heer:

Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn;

en dan, indien gij het goed doorstaat, zal God u ten hemel verhogen; gij zult over al uw vijanden zegevieren' (LV 121:7–8).

President Howard W. Hunter heeft gezegd: 'Als ons leven en ons geloof op Jezus Christus en zijn herstelde evangelie zijn gericht, kan er nooit meer iets permanent misgaan. Als ons leven echter niet op de Heiland en zijn leringen is gericht, kan geen enkel ander succes dat ooit rechtzetten' (*The Teachings of Howard W. Hunter*, Clyde J. Williams [red., 1997], p. 40).

De Heiland heeft gezegd:

'Daarom, wie deze, mijn woorden, hoort en ze doet, die zal Ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op een rots bouwde —

'en de regen viel, en de watervloeden kwamen, en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis; en het viel niet in, want het was gegrondvest op een rots.

'En eenieder die deze, mijn woorden, hoort en ze niet doet, zal vergeleken worden met een dwaas man, die zijn huis op het zand bouwde —

'en de regen viel, en de watervloeden kwamen en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis; en het viel in en zijn val was groot' (3 Nephi 14:24–27).

Het is interessant om te zien dat de regen, de watervloeden en de winden tegen beide huizen sloegen! Als we het evangelie naleven wil dat niet zeggen dat we altijd van tegenspoed gespaard blijven. Maar het betekent wel dat we voorbereid zijn om tegenspoed met meer vertrouwen onder ogen te zien en te doorstaan.

Ik geef mijn plechtige getuigenis dat Jezus de Christus is, onze Heiland en Verlosser. Hij leidt zijn kerk door middel van een hedendaagse profeet, president Thomas S. Monson. Als wij ons leven volgens de leringen van de Heiland leiden, zullen we zeker de gemoedsrust en troost vinden die alleen God ons kan geven (zie Filippenzen 4:7). Ik getuig van deze dingen in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Tempelbezoek: bron van macht en kracht in tijden van nood

OUDERLING RICHARD G. SCOTT
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Er geen reden is om ons zorgen te maken of depressief te worden als we onze tempelverbonden naleven en als we rechtschapen leven.

De leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen leven in de gezegende tijd dat de Heer zijn profeten geïnspireerd heeft om wereldwijd meer heilige tempels te laten bouwen. Met een goede voorbereiding en enige opoffering kan het merendeel van de kerkleden voor zichzelf en hun voorouders aan de verordeningen deelnemen en gezegend worden door de verbonden die zij daar sluiten.

Ik hou van u, vandaar dat ik geen blad voor de mond zal nemen. Ik heb vaak gezien dat leden zich grote offers getroosten om naar een afgelegen tempel te gaan. Maar als er een tempel in de buurt of op korte afstand wordt neergezet, gaan velen er niet geregeld naartoe. Ik heb een suggestie om te voorkomen dat u zich er door kleinigheden vanaf laat houden om naar de tempel te gaan. Stel een specifiek doel om, afhankelijk van uw omstandigheden, geregeld naar de tempel te gaan en aan de verordeningen deel te nemen. Laat niets of niemand u daarna afbrengen van uw doel. Een dergelijk doel garandeert dat wie dicht bij een tempel wonen net zo gezegend worden als wie een lange reis naar de tempel maken.

Veertien jaar geleden stelde ik mij ten doel om minstens een keer per week naar de tempel te gaan om aan een van de verordeningen deel te nemen. Als ik op reis moet, haal ik het gemiste tempelbezoek in om mij aan mijn doel te houden. En ik heb mij aan mijn voornemen gehouden en het heeft mijn leven veranderd. Ik probeer aan alle verordeningen in de tempel deel te nemen.

Ik raad u aan zelf te beslissen hoe vaak u gaat om baat te hebben bij de verordeningen die in onze tempels worden aangeboden. Is er iets belangrijker dan in de tempel aan de verordeningen deelnemen? Kan iets grotere betekenis hebben voor een echtpaar en het meer vreugde en groter geluk brengen dan samen aan de tempelverordeningen deelnemen?

Ik geef nu aanvullende suggesties om meer baat te kunnen hebben bij uw bezoek aan de tempel.

- Begrijp de leer in verband met de tempelverordeningen, in het bijzonder het belang van de verzoening van Jezus Christus.[1]
- Overdenk uw relatie tot Jezus Christus en zijn relatie tot onze hemelse Vader terwijl u aan de tempelverordeningen deelneemt. Deze eenvoudige daad zal u meer begrip geven van het verheven karakter van de tempelverordeningen.
- Uit altijd uw dank in gebed voor de weergaloze zegeningen die uit de tempelverordeningen voortvloeien. Laat uw Vader in de hemel en zijn geliefde Zoon elke dag door uw wijze van leven zien hoeveel die zegeningen voor u betekenen.
- Rooster geregeld tempelbezoek in.
- Zorg dat u op tijd bent, zodat u zich in de tempel niet gehaast voelt.
- Rouleer de verordeningen, zodat u aan alle aspecten van het tempelwerk kunt deelnemen.
- Doe uw horloge af als u het huis des Heren binnengaat.
- Luister met hart en ziel naar de presentatie van elk onderdeel van de verordening.
- Wees de persoon indachtig voor wie u aan de plaatsvervangende verordening deelneemt. Bid dat hij of

zij het belang van de verordeningen inziet en waardig is of zal worden om er baat bij te kunnen hebben.

- Zie in dat niemand de grootsheid van de huwelijksverzegeling begrijpt en onthoudt na maar één keer aan de verordening te hebben deelgenomen. Alleen als iemand daarna vaak plaatsvervangend werk doet, zal de draagwijdte van de verordening hem of haar duidelijk worden.
- Besef dat de huwelijksverzegeling pas geldig is als die bezegeld is door de Heilige Geest der belofte. Beide personen moeten waardig zijn en de verzegeling eeuwig willen laten zijn.

Als u zich nog niet in de tempel aan uw huwelijkspartner heeft laten verzegelen, overweeg dan deze schriftuurplaats:

'In de celestiale heerlijkheid zijn drie hemelen of graden;

'en om de hoogste te verwerven, moet een mens tot deze orde van het priesterschap toetreden (namelijk het nieuw en eeuwigdurend huwelijksverbond);

'en als hij dat niet doet, kan hij die niet verwerven.

'Hij kan de andere ingaan, maar dat is dan het einde van zijn koninkrijk; hij kan geen vermeerdering hebben' (LV 131:1–4).

Als ik een koor hoor zingen tijdens een tempelinwijding, ervaar ik soms een gevoel zo verheven dat het mijn hart en ziel in vervoering brengt. Dan sluit ik mijn ogen en meer dan eens zie ik dan in gedachten een grote schare die begint bij de tempel en uitzwermt over de hemel. Voor mij staat dat voor de vele geesten die wachten tot het plaatsvervangende werk voor hen in dat heiligdom wordt gedaan en die verheugd zijn dat er eindelijk een plek is waar ze van de boeien kunnen worden bevrijd die hun eeuwige vooruitgang tegenhouden. Maar dan moet u wel het plaatsvervangend werk voor hen doen. U zult de gegevens van uw voorouders moeten opzoeken. De nieuwe FamilySearch™ website maakt dat eenvoudiger dan ooit. De gegevens van uw voorouders moeten worden opgezocht en ingevoerd, waarna u naar het huis des Heren gaat om aan de verordeningen deel te nemen. Wat schenkt tempelwerk toch veel vreugde!

Ik wil u iets vertellen over een voorouder van mijn vrouw, Jeanene. Ze heet Sarah DeArmon Pea Rich. Haar relaas maakt duidelijk hoeveel invloed de tempel op ons kan hebben. Toen ze 31 was ontving ze een roeping van Brigham Young om in de Nauvootempel te werken en aan zoveel mogelijk tempelverordeningen deel te nemen, voordat de heiligen naar het westen vertrokken. Dit is wat ze schreef:

'We ontvingen vele zegeningen in het huis des Heren die ons vreugde en troost boden te midden van al onze smarten en die ons in staat stelden om geloof in God te hebben, omdat we er zeker van waren dat Hij ons zou leiden en zou helpen op de ongewisse tocht die voor ons lag. Zonder het geloof en de kennis die in de Nauvootempel op ons was uitgestort door de invloed en hulp van de Geest des Heren, zou de tocht een sprong in het duister zijn geweest. Een dergelijke tocht in de winter aan te vangen, arm als we waren, zou veel weg hebben gehad van een onderonsje met de dood. Maar wij hadden geloof in onze hemelse Vader, en stelden ons vertrouwen in Hem, omdat we voelden

dat we zijn uitverkoren volk waren en het evangelie in ons hart hadden gesloten; en in plaats van verdriet voelden we juist vreugde, omdat de dag van onze bevrijding was aangebroken.'[2]

Nu wil ik het hebben over de diepe invloed die de tempel op mij heeft. Dit deel van mijn toespraak is nogal persoonlijk, vandaar dat ik u vraag voor mij te bidden, zodat ik niet al te emotioneel word.

Veertien jaar geleden riep de Heer mijn vrouw tot Zich. Ik hou zielsveel van haar, maar ik heb mij nooit beklaagd omdat ik weet dat Hij het zo wilde. Ik heb Hem nooit naar het waarom gevraagd, maar wel naar wat Hij wil dat ik eruit leer. Dat is, vind ik, de manier om de verdrietelijkheden des levens tegemoet te treden — niet klagen, maar de Heer danken dat Hij ons de gelegenheid biedt om moeilijkheden te overstijgen.

Ons was de zegen van kinderen vergund. Ons eerste kind, een dochter, is nog steeds een grote zegen voor ons. Een paar jaar later werd onze zoon Richard geboren. Een paar jaar daarna kregen we nog een dochter. Zij leefde maar een paar minuten.

Onze zoon, Richard, was geboren met een hartkwaal. Ons werd gezegd dat hij niet ouder dan twee of drie jaar zou worden, tenzij er een remedie voor zijn kwaal werd gevonden. De technieken waarmee men tegenwoordig dergelijke hartkwalen verhelpt, bestonden toen nog niet. Toch vonden we uiteindelijk een kliniek en artsen die hem, ondanks de risico's, bereid waren te opereren. De operatie moest worden verricht terwijl zijn hartje klopte.

De operatie vond zes weken na de geboorte en dood van ons dochtertje plaats. Direct na de operatie kwam de hoofdchirurg binnen, die ons vertelde dat de operatie geslaagd was. En we waren ongelooflijk blij! Onze zoon zal groot en sterk worden, en rennen en spelen! We dankten de Heer vanuit

het diepst van ons hart. Ongeveer tien minuten later kwam dezelfde arts met een bedroefd en bleek gezicht weer binnen en zei ons dat onze zoon het niet gehaald had. Kennelijk was de zware operatie te veel geweest voor zijn kleine lijfje.

's Avonds nam ik thuis mijn vrouw in mijn armen en zei tegen haar: 'We hoeven ons geen zorgen te maken, onze kinderen zijn in het verbond geboren. We hebben de zekerheid dat we hen in het hiernamaals bij ons zullen hebben. Nu hebben we een goede reden om een zeer goed leven te leiden. We hebben een zoon en een dochter die het celestiale koninkrijk zijn binnengegaan, omdat ze voor hun achtste overleden zijn.' Die kennis heeft ons veel troost gegeven. We verheugen ons dat al onze zeven kinderen voor tijd en eeuwigheid aan ons verzegeld zijn.

Geen van ons beiden ging gebukt onder die beproeving, want als we rechtschapen leven en aan de tempelverordeningen deelnemen, ligt al het andere in de handen van God. We kunnen ons uiterste best doen, maar uiteindelijk beslist Hij. Als we getrouw zijn, hoeven we niet te klagen over wat er in ons leven gebeurt.

Veertien jaar geleden besloot de Heer dat de aardse proeftijd van mijn vrouw voorbij was, waarna Hij haar tot Zich riep. Ik geef toe dat ik het er soms moeilijk mee heb dat ze er niet meer is, maar ik klaag niet. De Heer vergunde het mij op belangrijke momenten haar nabijheid te voelen.

Mijn boodschap kortom is dat er geen reden is om, wat er ook gebeurt, ons zorgen te maken of depressief te worden, als we onze tempelverbonden naleven en als we rechtschapen leven, zodat we recht blijven hebben op de zegeningen die ons in die verordeningen zijn beloofd.

Mij zal het voorrecht worden vergund om eenmaal weer in het gezelschap van die mooie vrouw te zijn, van wie ik zielsveel hou, en bij de kinderen die bij haar aan de overzijde zijn, vanwege de verordeningen die in de tempel worden voltrokken. Wat is het een grote zegen dat het verzegelingsgezag weer op aarde is, niet alleen voor dit leven, maar ook voor de eeuwigheid. Ik ben dankbaar dat de Heer zijn evangelie volledig heeft hersteld, met inbegrip van de verordeningen die vereist zijn om in deze wereld gelukkig te zijn en in het hiernamaals een eeuwigdurend en gelukkig leven te kunnen leiden.

Dit is het werk van de Heer. Jezus Christus leeft. Dit is zijn kerk. Ik ben een getuige van Hem en zijn verzoening, dat het fundament is waaraan elke tempelverordening blijvende geldigheid ontleent. Daarvan getuig ik met alle kracht waarover ik beschik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. U kunt beginnen met de afdelingen 88, 109, 131 en 132 van de Leer en Verbonden.
2. Sarah DeArmon Pea Rich. 'Autobiography, 1885–1893', bibliotheek voor kerkgeschiedenis, p. 66.

Lessen uit de gebeden van de Heer

OUDERLING RUSSELL M. NELSON
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Onze gebeden volgen de patronen en leringen van de Heer Jezus Christus. Hij heeft ons geleerd hoe we moeten bidden.

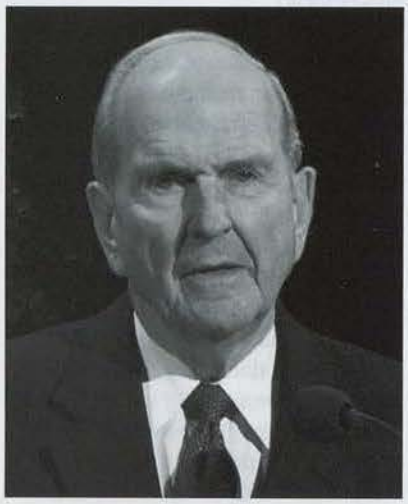

Geliefde broeders en zusters, met u spreek ik mijn liefde en bewondering uit voor ouderling Neil L. Andersen. Zijn roeping tot het heilig apostelschap komt van de Heer en is geopenbaard aan zijn profeet, president Thomas S. Monson. President Monson heeft al zijn hele leven lang zijn vermogen verfijnd om naar de wil van de Heer te luisteren. Zoals de Heiland zijn wil onderwierp aan zijn hemelse Vader, onderwerpt de profeet zijn wil aan de Heer. Dank u, president Monson, dat u die macht ontwikkelt en gebruikt. Wij feliciteren u, ouderling Andersen, en wij bidden voor u!

Het onzevader

Onze gebeden volgen de patronen en leringen van de Heer Jezus Christus. Hij heeft ons geleerd hoe we moeten bidden. Uit zijn gebeden kunnen we veel belangrijke lessen halen. We kunnen beginnen met het onzevader, en kunnen verder lering trekken uit andere gebeden die Hij ons heeft gegeven.[1]

Luister terwijl ik het onzevader opzeg wat we daaruit kunnen leren:

'Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd;

'uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op aarde.

'Geef ons heden ons dagelijks brood;

'en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.

'En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van het boze. Want Uwer is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.'[2]

Het Onze Vader staat twee keer vermeld in het Nieuwe Testament en één keer in het Boek van Mormon.[3] Het staat ook in de Bijbelvertaling van Joseph Smith,[4] waar een verklaring is toegevoegd aan deze twee zinsneden:

1. 'Vergeef ons onze overtredingen, gelijk ook wij vergeven hen die overtredingen tegen ons begaan'[5] en
2. 'Sta niet toe dat wij in verzoeking geleid worden, maar verlos ons van het boze.'[6]

De verklaring aangaande vergeving wordt ondersteund door andere uitspraken van de Meester. Hij zei tegen zijn dienstknechten: 'In zoverre u elkaar uw overtredingen hebt vergeven, [vergeef] Ik, de Heer, u evenzo.'[7] Met andere woorden, om vergeven te worden, moet men eerst vergeven.[8] De verklaring inzake verleiding is nuttig, want we zouden toch *niet* in verzoeking geleid willen worden door de Godheid. De Heer heeft gezegd: 'Waakt en bidt, dat gij niet in verzoeking komt.'[9]

Hoewel de vier versies van het Onze Vader niet identiek zijn, beginnen ze allemaal met de aanhef 'Onze Vader', wat een nauwe band van God met zijn kinderen aangeeft. De zinsnede 'uw naam worde geheiligd' geeft de respectvolle en aanbiddende houding aan die we zouden moeten hebben als we bidden. 'Uw wil geschiede' drukt een denkbeeld uit dat we straks zullen bespreken.

Zijn verzoek om 'dagelijks brood' omvat ook een behoefte aan geestelijke voeding. Jezus, die Zichzelf 'het brood des levens' noemde, gaf een belofte: 'Wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren.'[10] En als we goed leven en deelnemen aan het avondmaal, wordt ons beloofd dat we altijd zijn Geest bij ons mogen hebben.[11] Dat is geestelijke voeding die we op geen enkele andere wijze kunnen verkrijgen.

Als de Heer zijn gebed afsluit, erkent Hij Gods grote macht en

heerlijkheid en eindigt met 'amen'. Onze gebeden eindigen ook met *amen*. Hoewel het in verschillende talen anders wordt uitgesproken, betekent het overal hetzelfde. Het betekent 'waarlijk' of 'dat zij zo'.[12] *Amen* toevoegen, is een plechtige bevestiging van een toespraak of gebed.[13] Wie het met de inhoud eens is, dient hoorbaar *amen*[14] te zeggen om daarmee aan te geven: 'dat is ook mijn plechtige verklaring'.[15]

De Heer ging zijn gebed vooraf met een verzoek aan zijn volgelingen om 'ijdele herhalingen'[16] te vermijden en 'aldus'[17] te bidden. Zo dient het Onze Vader dus als een patroon dat wij moeten volgen en niet als een uit het hoofd te leren stuk tekst dat we herhaaldelijk opzeggen. De Meester wil gewoon graag dat we om Gods hulp bidden in ons voortdurende streven om het kwaad te weerstaan en een rechtschapen leven te leiden.

Hogepriesterlijke gebeden

Andere gebeden van de Heer zijn ook leerzaam, vooral zijn hogepriesterlijke gebeden. Ze worden ook wel voorspraakgebeden genoemd, omdat de Heer in gebed voorspraak deed bij zijn Vader ten behoeve van het welzijn van zijn discipelen. Stelt u zich in gedachten eens de Heiland van de wereld voor, geknield in gebed, terwijl ik uit Johannes 17 voorlees:

'Dit sprak Jezus en Hij hief zijn ogen ten hemel en zeide: Vader, (...) verheerlijk uw Zoon, opdat uw Zoon U verheerlijke, (...)

'en het werk is voltooid dat door U werd verwacht. (...)

'want de woorden, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven en zij hebben ze aangenomen en in waarheid erkend, dat Ik van U ben uitgegaan, en zij hebben geloofd, dat Gij Mij gezonden hebt.

'Ik bid voor hen.'[18]

Van dit gebed van de Heer leren we hoe verantwoordelijk Hij zich voelde

als onze Middelaar en Voorspraak bij de Vader.[19] Wij zouden ons net zo verantwoordelijk moeten voelen om zijn geboden te onderhouden en tot het einde te volharden.[20]

Jezus sprak ook een voorspraakgebed uit voor de inwonders van het oude Amerika. In de kroniek staat: 'Niemand kan zich de vreugde indenken die onze ziel vervulde op het ogenblik dat wij Hem voor ons tot de Vader hoorden bidden.'[21] Daar voegde Jezus aan toe: 'Gezegend zijt gij wegens uw geloof. En nu zie, mijn vreugde is overvloedig.'[22]

In een later gebed nam Jezus ook een smeekbede om eensgezindheid op. 'En nu, Vader,' zei Hij, 'bid Ik tot u voor hen (...) dat zij in Mij zullen geloven, opdat Ik in hen zal kunnen zijn, zoals Gij, Vader, in Mij zijt, opdat wij één zullen zijn.'[23] Wij kunnen ook bidden om eensgezindheid. Wij kunnen bidden om één van hart en zin te zijn met de gezalfden van de Heer en met onze dierbaren. Wij kunnen bidden om wederzijds begrip en respect tussen onszelf en onze naasten. Als wij echt om anderen geven, behoren we voor ze te bidden.[24] 'Bidt voor elkander', schreef Jakobus, 'het gebed van een rechtvaardige vermag veel.'[25]

Lessen uit andere gebeden

De Heer leerde ons nog meer over het gebed. Hij zei tegen zijn discipelen: 'Daarom moet gij altijd tot de Vader bidden in mijn naam.'[26] De Heiland beklemtoonde verder: 'Bidt in uw gezin tot de Vader, altijd in mijn naam.'[27] Wij passen die les gehoorzaam toe als we in de naam van Jezus Christus bidden tot de Vader.[28]

Een ander gebed van de Heer leert ons iets dat in drie opeenvolgende verzen herhaald wordt:

'Vader, Ik dank U dat Gij de Heilige Geest hebt gegeven aan dezen die Ik heb uitgekozen (...).

'Vader, Ik bid U, dat Gij de Heilige Geest zult geven aan allen, die in hun woorden geloven.

'Vader, Gij hebt hun de Heilige Geest gegeven, omdat zij in Mij geloven.'[29]

Als de nabijheid van de Heilige Geest zó belangrijk is, zouden ook wij erom moeten bidden. En we zouden ook alle nieuwe leden en onze kinderen moeten helpen om de gave van de Heilige Geest te leren gebruiken. Doen we dat, dan kan de Heilige Geest een drijvende kracht ten goede worden in ons leven.[30]

Onze gebeden verbeteren

De Heer heeft ons veel manieren geleerd om onze gebeden te verbeteren. Hij zei bijvoorbeeld: 'Het gezang der rechtvaardigen is een gebed tot Mij, en het zal met een zegening op hun hoofd worden beantwoord.'[31]

Het gebed krijgt ook een extra dimensie als we vasten.[32] De Heer heeft gezegd: 'Ook geef Ik u een gebod dat gij van nu af aan zult doorgaan met bidden en vasten.'[33] President Joseph F. Smith heeft echter wel gewaarschuwd om verstandig te zijn bij het vasten, omdat men dit tenslotte ook 'te ver kan voeren. Iemand kan vasten en bidden tot het hem het leven kost, maar dat is niet nodig, dat is niet wijs. (...) De Heer kan een eenvoudig gebed horen dat in geloof wordt uitgesproken, al bestaat het maar uit een half dozijn woorden, en kan een vasten die niet langer dan vierentwintig uur duurt net zo goed en doeltreffend erkennen als een gebed van duizend woorden en een vasten van een maand. (...) De Heer aanvaardt dat wat voldoet met aanzienlijk meer behagen en voldoening dan dat wat overdadig en onnodig is.'[34]

Dat idee van 'overdadig en onnodig' zouden we ook moeten toepassen op de lengte van onze gebeden. Een slotgebed in een kerkbijeenkomst hoeft geen samenvatting van elke boodschap te bevatten en moet geen ongeplande toespraak zijn. We kunnen een privégebed zo lang maken als we willen, maar een publiek gebed behoort een kort verzoek te zijn om de Geest van de Heer, of een korte uiting van dankbaarheid voor iets dat voorbij is.

En we kunnen onze gebeden ook op andere manieren verbeteren. We kunnen de 'juiste woorden'[35] gebruiken — speciale voornaamwoorden — als we het over de Godheid hebben. Hoewel we steeds vrijer worden in wereldse zaken zoals onze dagelijkse kleding en omgangstaal, is ons gevraagd om het formele, juiste taalgebruik voor het gebed in stand te houden. In onze gebeden gebruiken we de respectvolle voornaamwoorden *Gij*, *U* en *uw* in plaats van *jij* en *jouw*.[36] Dat houdt ons nederig. Dat komt onze gebeden ten goede. In de Schriften staat ook: 'Wees nederig; en de Heer, uw God, zal u aan de hand leiden en u antwoord geven op uw gebeden.'[37]

Het gebed begint met een individueel initiatief. 'Zie,' zegt de Heer, 'Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.'[38] We doen die deur open als we tot onze hemelse Vader bidden in de naam van Jezus Christus.[39]

Wanneer behoren wij te bidden? Wanneer we maar willen! Alma heeft gezegd: 'Raadpleeg de Heer bij al uw handelingen, en Hij zal u ten goede leiden; ja, wanneer gij u des nachts neerlegt, leg u dan neer in de hoede des Heren (...) en wanneer gij des ochtends opstaat, laat uw hart dan vol dankbaarheid zijn jegens God; en indien gij deze dingen doet, zult gij ten laatsten dage worden verhoogd.'[40] Jezus gebood zijn discipelen 'niet op te houden met bidden in hun hart.'[41]

Een gebruik van kerkleden is om 's morgens en 's avonds in gezinsgebed neer te knielen en daarnaast persoonlijke gebeden op te zeggen en een zegen over ons voedsel te vragen.[42] President Monson heeft gezegd: 'Laten we onze persoonlijke en gezinsgebeden tot de Heer in geloof en vertrouwen in Hem uitspreken.'[43] En dus behoren wij allemaal bij ons bidden om materiële en geestelijke zegeningen net als Jezus in het Onze Vader te zeggen: 'Uw wil geschiede.'[44]

Jezus Christus, de Heiland van de wereld — Hij die ons losgeld met zijn bloed heeft betaald — is onze Verlosser en ons Voorbeeld.[45] Aan het eind van zijn bediening in dit sterfelijk leven, bad Hij dat zijn wil — als de geliefde Zoon — mocht opgaan in de wil van de Vader.[46] Op dat cruciale moment riep de Heiland uit: 'Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig!'[47] En dus behoren wij tot God te bidden: 'Uw wil geschiede.'

En laten wij altijd bidden 'dat [het] koninkrijk [van de Heer] zich op aarde zal verbreiden, opdat haar bewoners (...) voorbereid zullen zijn op de (...) dagen, waarin de Zoon des Mensen (...) zal neerdalen, gekleed in de luister van zijn heerlijkheid, om het koninkrijk van God dat op aarde is opgericht, te ontmoeten.'[48]

Mogen wij in ons dagelijks leven en op onze eigen cruciale momenten deze waardevolle lessen van de Heer goed toepassen, dat bid ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. In 1976 was het hele januarinummer van de *Ensign* gewijd aan het gebed. Wie het onderwerp van het gebed oprecht wil bestuderen, kan veel uit die artikelen halen.
2. Matteüs 6:9–13.
3. Zie Matteüs 6:9–13; Lucas 11:2–4; 3 Nephi 13:9–13.
4. Zie Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 6:9–15.
5. Zie Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 6:13.
6. Zie Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 6:14.
7. LV 82:1.
8. Zie Matteüs 18:23–35; LV 64:10.
9. Matteüs 26:41.
10. Johannes 6:35; zie ook Johannes 6:48, 51.
11. Zie Moroni 4:3; 5:2; LV 20:77, 79.
12. In het Hebreeuws en het Grieks betekent *amen* 'waarlijk', 'zeker' of 'zo zij het'.

13. Zie Openbaring 1:18; 22:20–21. Het wordt ook gebruikt bij het bevestigen van overeenkomsten (zie 1 Koningen 1:36).
14. Zie 1 Korintiërs 14.16.
15. Zie Psalmen 106:48; Openbaring 5:13–14; 19:4; LV 88:135.
16. Matteüs 6:7; 3 Nephi 13:7.
17. Matteüs 6:9; 3 Nephi 13:9.
18. Johannes 17:1, 4, 8–9.
19. Zie 1 Timoteüs 2:5; 1 Johannes 2:1; LV 29:5; 45:3; 110:4.
20. Zie LV 14:7.
21. 3 Nephi 17:17.
22. 3 Nephi 17:20.
23. 3 Nephi 19:23.
24. Zie Matteüs 5:44; Alma 34:27; 3 Nephi 18:21.
25. Jakobus 5:16.
26. 3 Nephi 18:19.
27. 3 Nephi 18:21.
28. Zie 2 Nephi 32:9; 33:12; 3 Nephi 18:23, 30; 19:6–7; 20:31; 28:30.
29. 3 Nephi 19:20–22.
30. Zie Johannes 10:27–28 (vergelijk LV 84:43–47); 2 Nephi 31:17–20; Alma 5:38. En we kunnen de Geest uitnodigen om ons te helpen bedenken waar we over moeten bidden (zie Romeinen 8:26).
31. LV 25:12.
32. Zie Handelingen Acts 14:23; 1 Korintiërs 7:5 [Statenvertaling]; Omni 1:26; Alma 5:46; 6:6; 17:3; 17:9; 28:6; 45:1; 3 Nephi 27:1; 4 Nephi 1:12; Moroni 6:5.
33. LV 88:76.
34. Joseph F. Smith, Conference Report, oktober 1912, pp. 133–134.
35. Zie Bijbelvertaling van Joseph Smith, Psalmen 17:1.
36. Zie Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle,* (1972), p. 201; Stephen L Richards, Conference Report, oktober 1951, p. 175; Bruce R. McConkie, 'Why the Lord Ordained Prayer', *Ensign,* januari 1976, p. 12; L. Tom Perry, 'Our Father Which Art in Heaven', *Ensign,* november 1983, p. 13; en Dallin H. Oaks, 'The Language of Prayer', *Ensign,* mei 1993, pp. 15–18. Details van de te gebruiken taal zijn uitgelegd door Don E. Norton jr. in 'The Language of Formal Prayer', *Ensign,* januari 1976, pp. 44–47.
37. LV 112:10, zie ook Psalmen 24:3–4; Matteüs 6:12; Helaman 3:35; LV 64:8–10.
38. Openbaring 3:20.
39. Zie 3 Nephi 18:20; LV 88:64.
40. Alma 37:37. Zie ook Filippenzen 4:6; Alma 34:18–27; LV 10:5; 93:49.
41. 3 Nephi 20:1.
42. Zie *Ensign,* januari 1976, p. 11.
43. Thomas S. Monson, 'Een koninklijk priesterschap', *Liahona,* november 2007, p. 61.
44. Zie Matteüs 26:42; Jakob 7:14; Ether 12:29; LV 109:44; Mozes 4:2.
45. Zie 3 Nephi 27:13–15, 21–22.
46. Zie Mosiah 15:7.
47. Matteüs 26:39; zie ook Mozes 4:2, waaruit blijkt dat de Heiland al vanaf het begin een nederige houding had.
48. LV 65:5.

PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST
4 april 2009

Adviezen aan jongemannen

PRESIDENT BOYD K. PACKER
President van het Quorum der Twaalf Apostelen

De zekerheden van het evangelie, de waarheid, als je die eenmaal begrijpt, zullen je door moeilijk tijden heen loodsen.

Jonge mannen spreken over de toekomst omdat ze geen verleden hebben, en oude mannen spreken over het verleden omdat ze geen toekomst hebben. Ik ben een oude man, maar ik zal tot de jongemannen in de Aäronische priesterschap over jullie toekomst spreken.

Het Aäronisch priesterschap dat je draagt is hersteld door een hemelse boodschapper. 'De ordening vond plaats onder de handen van een engel die zich bekendmaakte als Johannes, hij die in het Nieuwe Testament Johannes de Doper wordt genoemd. De engel legde uit dat hij handelde in opdracht van Petrus, Jakobus en Johannes, de apostelen van weleer, die de sleutels droegen van het hoge priesterschap, dat het priesterschap van Melchizedek werd genoemd.'[1]

'De macht en het gezag van het lagere of Aäronisch priesterschap bestaat in het dragen van de sleutels van de bediening van engelen, en in het bedienen van uiterlijke verordeningen, de letter van het evangelie, de doop van bekering tot vergeving van zonden, overeenkomstig de verbonden en geboden.'[2]

Jij bent geordend tot een ambt in het priesterschap van God en hebt goddelijk gezag gekregen, dat niet wordt en niet kan worden gedragen door de koningen, magistraten en vooraanstaande mannen in de wereld, tenzij zij zich bekeren en de poort doorgaan die tot het eeuwige leven leidt.

Er staan in de Schrift veel verhalen over jonge mannen die dienden. Samuël diende met Eli in de tempel.[3] David was een jongeman toen hij tegen Goliat vocht.[4] Mormons werk begon toen hij tien was.[5] Joseph Smith was veertien toen hij het eerste visioen ontving.[6] En Christus was twaalf toen Hij in de tempel de wetgeleerden onderwees.[7]

Paulus zei tegen de jonge Timoteüs: 'Niemand schatte u gering om uw jeugdige leeftijd.'[8]

Toen ik mijn carrière als leraar begon, had president J. Reuben Clark jr., eerste raadgever in het Eerste Presidium, de kerkelijke leerkrachten toegesproken. Zijn woorden beroerden mijn hart en zijn mij altijd bijgebleven.

President Clark omschreef de jongeren als 'hongerend naar geestelijke zaken; zij willen graag meer over het evangelie te weten komen.' Hij zei: 'Zij willen het in zuivere en onvervalste vorm. Zij willen meer weten over (...) onze geloofspunten (...); ze willen een getuigenis krijgen van de waarheid. Zij zijn geen twijfelaars maar vraagstellers, zoekers naar waarheid.'

President Clark vervolgde: 'U hoeft deze geestelijk ervaren jongeren niet ongemerkt te besluipen om hen godsdienst in te fluisteren; u kunt zonder veel omhaal met hen spreken. (...) u kunt die waarheden brengen zoals ze zijn. (...) Het is niet nodig om ze omzichtig te benaderen.'[9]

Sindsdien heb ik jongeren op dezelfde manier lesgegeven als volwassenen.

Er zijn bepaalde zaken die je moet begrijpen.

Het priesterschap is iets wat je niet kunt zien, niet kunt horen, niet kunt aanraken, maar het is een reëel gezag en een reële macht.

Toen ik vijf was, werd ik erg ziek. Later bleek dat ik polio had, een ziekte die geheel onbekend was aan de dorpsdokter. Ik lag wekenlang op een veldbed uit de Eerste Wereldoorlog in onze zitkamer, vlak naast een kolenkachel. Nadien kon ik niet lopen. Ik herinner me goed dat ik rondschoof over het linoleum, me optrok aan stoelen, en opnieuw leerde lopen. Het liep met mij beter af dan met anderen. Een vriend zou zijn hele leven met krukken en stalen beenbeugels lopen.

Toen ik naar school ging, ontdekte ik dat ik zwakke spieren had. Ik was daar niet echt blij mee. Ik wist dat ik nooit aan sport zou doen.

En het hielp ook niet toen ik las over de man die naar een dokter ging om te zien of die hem van zijn minderwaardigheidscomplex kon afhelpen. De dokter onderzocht hem uitgebreid en zei toen: 'U hebt geen complex. U *bent* minderwaardig!'

Met die bemoediging in het achterhoofd ging ik door het leven en probeerde mijn zwakke punten op andere manieren te compenseren.

Ik putte hoop uit mijn patriarchale zegen. De patriarch, die ik nog nooit van mijn leven had gezien, bevestigde dat patriarchen een profetische gave hebben. Hij zei dat ik naar het leven verlangd had en bereid was geweest om de toetsen te ondergaan die bij het sterfelijk leven horen. Hij zei dat ik dusdanige lichaamskracht had gekregen om mijn geest te laten functioneren zonder door lichamelijke gebreken te worden gehinderd. En dat schonk mij moed.

Ik leerde dat je altijd goed voor je lichaam moet zorgen. Dat je nooit iets moet nemen dat je lichaam kan schaden, zoals ons in het woord van wijsheid wordt geadviseerd: thee, koffie, sterkedrank, tabak, of eigenlijk alles wat gewoontevormend, verslavend of schadelijk is.

Lees afdeling 89 in de Leer en Verbonden. Daar staan deze grote beloften:

'En alle heiligen die eraan denken deze woorden te bewaren en na te komen, wandelend in gehoorzaamheid aan de geboden, zullen gezondheid in hun navel ontvangen en merg voor hun beenderen;

'en zullen wijsheid vinden en grote schatten aan kennis, ja, verborgen schatten;

'en zullen snellen en niet moede worden, lopen en niet mat worden.'

En daarna volgt er deze belofte: 'En Ik, de Heer, geef hun een belofte, dat de engel der verwoesting aan hen zal voorbijgaan, zoals aan de kinderen van Israël, en hen niet zal doden.'[10]

Misschien vind je dat anderen een mooier lichaam hebben gekregen dan jij. Trap niet in de val om je niet goed te voelen over je lengte, je gewicht, je gelaatstrekken, je huidskleur of je ras.

Je bent een zoon van God. Jij leefde in het voorsterfelijk bestaan als een geestkind van hemelse ouders. Ten tijde van je geboorte kreeg je een lichaam van vlees en bloed waarmee je je aardse leven aanving. Je zult hier, voordat je terugkeert naar je hemelse Vader, getoetst worden.

Ik stel je dezelfde vraag die Paulus aan de Korintiërs stelde: 'Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u woont, die gij van God ontvangen hebt, en dat gij niet van uzelf zijt?'[11]

Je geslacht is in het voorsterfelijk bestaan bepaald. Je bent als man geboren. Je moet de mannelijke kant van je natuur koesteren en beschermen. Je moet alle vrouwen en meisjes respecteren en beschermen.

Doe niet aan zelfbevrediging. Sta anderen nooit toe om je lichaam op onbetamelijke wijze aan te raken, en raak zelf niemand op onbetamelijke wijze aan.

Mijd het dodelijke vergif van pornografie en drugs. Als je je er al mee in hebt gelaten, pas dan op! Als je ermee doorgaat, kan dat tot je ondergang leiden. Praat met je ouders; praat met je bisschop. Zij weten hoe ze je kunnen helpen.

Ontsier je lichaam niet met tatoeages of piercings. Begin er niet aan.

Trek niet op met vrienden van wie je ouders rillingen krijgen.

Overal om je heen is de invloed van Satan en zijn horden engelen voelbaar. Zij brengen je in de verleiding om datgene te doen, en datgene te zeggen en datgene te denken wat je zal vernietigen. Weersta elke impuls die niet goed aanvoelt.[12]

Je hoeft niet bang te zijn. De profeet Joseph Smith heeft verklaard dat 'allen die een lichaam bezitten, macht hebben over hen die dat niet bezitten.'[13] En Lehi predikte dat alle 'mensen voldoende [worden] onderricht om goed van kwaad te onderscheiden.'[14] Denk eraan, het gebedsvermogen van je geest zal je beschermen.

Ik herinner mij dat het mij aansprak dat ik was gedoopt 'door onderdompeling tot vergeving van zonden.'[15] Ik nam aan dat al mijn eerdere fouten waren weggewassen en dat ik, als ik nooit meer een fout beging, rein zou blijven. Dat wilde ik heel graag. Maar het ging toch niet zoals ik wilde. Ik maakte nog steeds fouten, niet expres, maar ik maakte ze wel. Eens kwam de dwaze gedachte bij mij op dat ik mij veel te vroeg had laten dopen. Ik begreep niet dat de verordening van het avondmaal, bediend door jullie in de Aäronische priesterschap, in feite een hernieuwing van het doopverbond is en de herstelling van de zegeningen die er verband mee houden. Ik zag nog niet in dat ik, zoals in de openbaringen beschreven staat, 'vergeving van [mijn] zonden [kon] behouden.'[16]

Als jij je schuldig aan zonde of kattenkwaad hebt gemaakt, zul je je in de verzoening moeten verdiepen, hoe die werkt. En met een grondige, oprechte bekering kun je die macht vrijmaken. Kleine zonden worden uitgespoeld, en voor ernstige overtredingen moet er veel geweekt en geschrobd worden. Er is niets waarvan je niet kan worden gereinigd.

De Heilige Geest, die ten tijde van je doop en bevestiging op je bevestigd is, is altijd bij je.

Ik was priester in het Aäronisch priesterschap toen de Tweede Wereldoorlog uitbrak. Ik werd tot ouderling geordend toen iedereen de oorlog tegemoet marcheerde.

Ik droomde ervan om in de voetsporen te treden van mijn oudere broer Leon, die toen B-24 bommenwerpers vloog in de Slag om Engeland. Ik meldde mij aan bij de Amerikaanse luchtmacht.

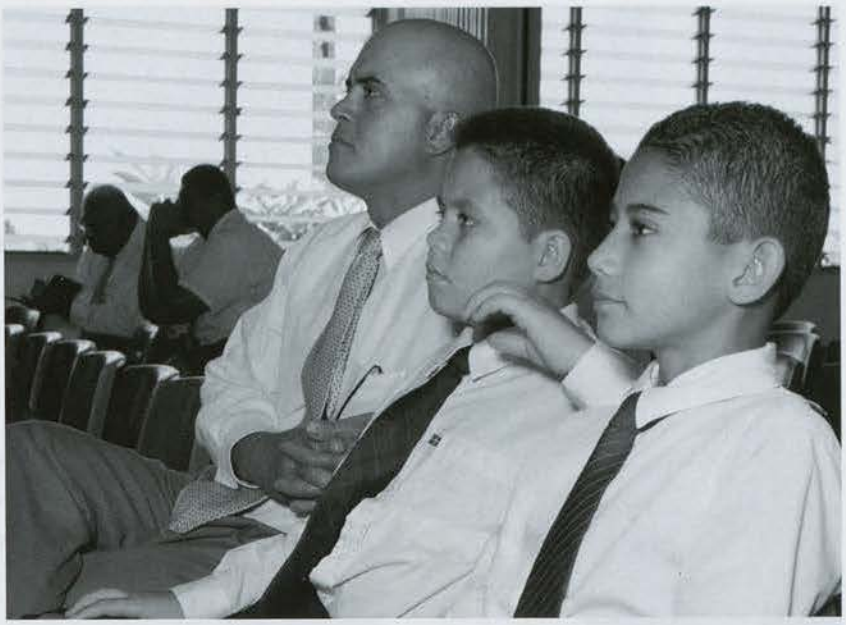

Suva, Fiji

Ik zakte op één punt voor de schriftelijke toets. Toen herinnerde de sergeant zich dat er verschillende tweepuntsvragen in stonden en dat ik, als ik twee ervan maar half goed had, door kon.

Een deel van de toets was multiple choice. Eén vraag luidde: Waar wordt etheenglycol voor gebruikt? Als ik niet in de garage van mijn vader had gewerkt, had ik nooit geweten dat het gebruikt wordt als antivries. Dus slaagde ik, maar dan ook net.

Ik bad over de medische keuring. Die bleek niet veel in te houden.

Jongemannen, jullie moeten niet zo klagen over school. Houd jezelf niet zo zeer met theorie bezig, dat je geen dingen in de praktijk leert. Je zult baat hebben bij alles wat je in de praktijk leert, of het nu in huis, in de keuken of in de tuin is. Klaag nooit over school. Leer hard en spijbel niet.

'De heerlijkheid Gods is intelligentie, of met andere woorden, licht en waarheid.'[17]

'Welk niveau van intelligentie wij in dit leven ook bereiken, in de opstanding zal het met ons verrijzen.'[18]

We moeten kennis opdoen over 'dingen die boven zijn en dingen die beneden zijn, dingen die in de aarde zijn en op de aarde en in de hemel.'[19]

Je kunt je bekwamen in dingen repareren en dingen schilderen en zelfs naaien en al het andere wat praktisch is. Het is het waard. Zelfs als jij er niet echt iets aan hebt, zal je er wel andere mensen mee kunnen helpen.

Ik belandde in het Verre Oosten en vloog daar dezelfde bommenwerpers als mijn broer in Engeland. Mijn zending was, zo bleek later, om tijdens mijn militaire dienst in Japan in het evangelie te onderwijzen.

Misschien wel het moeilijkste van een oorlog is omgaan met onzekerheden, niet te weten hoe het zal aflopen of wat de toekomst brengen zal.

Ik had een klein formaat boek-van-mormon voor militairen dat in mijn zak paste. Ik nam het overal mee naar toe; ik las het; het werd een deel van mij. Zaken die vraagtekens waren geweest, werden zekerheden voor mij.

De zekerheden van het evangelie, de waarheid, als je die eenmaal begrijpt, zullen je door moeilijke tijden heen loodsen.

Pas vier jaar later konden we verder met ons leven. Maar ik was wel te weten gekomen en had een vast

Warschau, Polen

getuigenis gekregen dat God onze Vader is, dat wij zijn kinderen zijn, en dat het herstelde evangelie van Jezus Christus waar is.

Jouw generatie kent nu heel wat onzekerheden. Aan een leven vol lol, computerspelletjes en dure cadeaus is abrupt een einde gekomen. We verruilen een tijd van gemak en vermaak voor een tijd van hard werken en verantwoordelijkheid. We weten niet hoe lang dat zal duren.

Dit leven zoals het is, behoort nu tot jouw priesterschapsplicht. Het kan geen kwaad als je iets wilt en het niet krijgt. Daar word je volwassen van en krijg je discipline van, en dat is niet verkeerd. En het zal ertoe leiden dat je een gelukkig leven krijgt en je kinderen goed kan opvoeden. Dat hoort allemaal bij je priesterschapsplicht.

Sommigen van jullie wonen in landen waar het meeste dat je eet en een deel van wat je draagt afhangt van wat je als gezin zelf produceert. Het kan zijn dat wat jij bijdraagt het verschil uitmaakt, zodat de huur betaald wordt of dat je familie te eten heeft en onderdak. Leer hard te werken en jouw deel te doen.

Het gezin is het fundament van het leven en van de maatschappij, ingesteld door het eerste gebod aan Adam en Eva, onze eerste ouders: 'Wordt talrijk; vervult de aarde.'[20]

Daarna kwam het gebod: 'Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Here, uw God, u geven zal.'[21]

Wees iemand die thuis verantwoordelijkheid neemt. Onderhoud je bezittingen goed: je kleding, je spullen. Verspil niet. Leer tevreden te zijn.

Het kan erop lijken dat de wereld in beroering is, en dat is zo! Het kan erop lijken dat er oorlogen en geruchten van oorlogen zijn, en die zijn er! Het kan erop lijken dat jou zorgen en problemen wachten, en daar heb je gelijk in! Angst is echter het tegenovergestelde van geloof. Wees niet bang! Ik ben niet bang.

Vanmiddag kwamen onze vier kleinzoons bij ons op bezoek. Drie van hen hadden een jongedame aan hun arm — een kwam praten over zijn aanstaande huwelijk, twee kondigden hun verloving aan, en de laatste kwam over zijn zendingsoproep naar Japan praten. We spraken met hen over de dag dat eenieder van julllie een reine en waardevolle dochter van onze hemelse Vader mee naar de tempel zal nemen om haar voor tijd en eeuwigheid aan je te laten verzegelen. Die jonge kleinzoons moeten weten wat Alma predikte: dat het evangelieplan 'het grote plan van geluk'[22] is en dat geluk het doel van ons bestaan is. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Inleiding van LV 13.
2. LV 107:20.
3. Zie 1 Samuël 1:24–28.
4. Zie 1 Samuël 17.
5. Zie Mormon 1:2.
6. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:7.
7. Zie Lucas 2:41–52.
8. 1 Timoteüs 4:12.
9. J. Reuben Clark, jr., *De uitgezette koers voor het kerkelijk onderwijs,* toespraak voor seminarie- en instituutsleiders, gehouden in Aspen Grove (Utah), 8 augustus 1938, [brochure, herzien 2004] pp. 3, 9.
10. LV 89:18–21.
11. 1 Korintiërs 6:19.
12. Zie Moroni 7:17.
13. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (cursus voor de Melchizedekse priesterschap en de zustershulpvereniging, 2007), p. 228.
14. 2 Nephi 2:5.
15. Geloofsartikelen 1:4.
16. Mosiah 4:12.
17. LV 93:36.
18. LV 130:18.
19. LV 101:34.
20. Genesis 1:28; Abraham 4:28.
21. Exodus 20:12.
22. Alma 42:8.

Dit is uw telefoontje

BISSCHOP RICHARD C. EDGLEY
Eerste raadgever in de Presiderende Bisschap

Wij roepen u nu op om uw priesterschapsquorums te mobiliseren om iets te doen aan de moeilijkheden waarmee onze leden geconfronteerd worden op het gebied van werk en financiën.

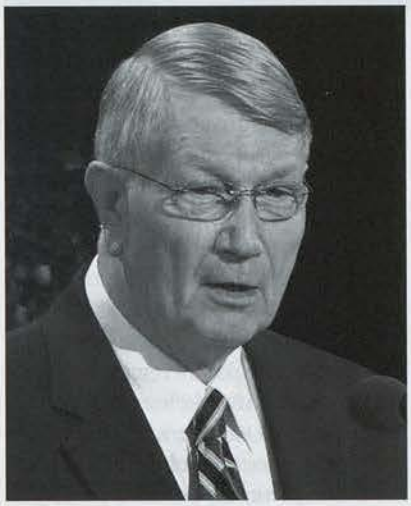

Mijn broeders van de priesterschap, de afgelopen jaren hebben we over de hele wereld veel noodsituaties en natuurrampen gezien. Onder meer orkanen, bosbranden, aardbevingen en een vernietigende tsoenami.

De kerk heeft op al deze en andere rampen fantastisch gereageerd. Groepen leden zijn snel gemobiliseerd om de mensen die in nood waren te helpen. Ze hadden er allemaal een goed gevoel bij om anderen door hun dienstbaarheid tot zegen te zijn.

Vaak maken mensen die niet van ons geloof zijn — leden van andere kerken, hulporganisaties, overheidsfunctionarissen en medewerkers van de nieuwsmedia — opmerkingen over hoe snel de kerk in staat is om zoveel bereidwillige helpers te mobiliseren. Ze vragen: 'Hoe doet u dat?' Het antwoord op die vraag is eenvoudig: 'Wij zijn voorbereid, we hebben de organisaties, we hebben empathie en we hebben naastenliefde.' Meestal zijn er maar een paar telefoontjes van de presiderende autoriteiten aan plaatselijke leiders nodig om honderden en soms duizenden mensen hun medebroeders en -zusters te hulp te laten snellen.

Vanavond wil ik het hebben over een ander probleem waarop wij kunnen reageren. En, broeders: *dit is uw telefoontje*. Dit probleem is geen natuurramp, maar de gevolgen zijn net zo erg en zijn over de hele wereld te merken. En hoewel we optimistisch zijn over de toekomst, blijven we — al tientallen jaren — bij het fundamentele beginsel dat we de hoeder van onze broeder zijn.

Ouderling Robert D. Hales heeft onlangs gezegd: 'De donkere economische wolken die de wereld al lang bedreigden, hangen nu recht boven ons. Vanwege de gevolgen van deze economische storm voor de kinderen van onze hemelse Vader, hebben wij nu meer dan ooit een evangelische kijk op de welzijnszorg nodig.'[1] De werkloosheid en financiële problemen die het gevolg zijn van deze storm, overspoelen elke ring en elke wijk in de kerk. Ik vermoed dat ieder van ons er op de een of andere manier wel gevolgen van ondervindt, hetzij persoonlijk of via leden van ons gezin of onze familie, of via een kennis.

Broeders, geen enkele organisatie is beter in staat om iets te doen aan de moeilijkheden van de mensheid dan de priesterschap van de allerhoogste God. We hebben de organisatie. Ringpresidenten, bisschoppen, quorumpresidenten ouderlingen en groepsleiders hogepriesters, wij roepen u nu op om uw priesterschapsquorums te mobiliseren om iets te doen aan de moeilijkheden waarmee onze leden geconfronteerd worden op het gebied van werk en financiën. *Beschouw dit als uw persoonlijke telefoontje.* Nu is de tijd om eensgezind de gezinnen in onze quorums die in moeilijkheden zijn te helpen en te verheffen.

Er zijn meer dan genoeg kansen om dit te doen, en u hebt de plicht en de gelegenheid om hierbij gebruik te maken van de middelen van de Heer. Onder onze quorumleden zullen we waarschijnlijk mensen vinden die vacatures weten en anderen die goed sollicatiesbrieven kunnen schrijven of die mensen kunnen voorbereiden op sollicitatiegesprekken. Wat hun titels of vaardigheden ook zijn, u zult een broederschap ontdekken die klaar staat om elkaars lasten te dragen.

President Monson vertelt het verhaal van Ed, een gepensioneerd manager, die een voorbeeld van een goed quorumlid was. President Monson sprak eens met hem en vroeg: 'Ed, wat doe jij in de kerk?' Hij antwoordde: 'Ik heb de beste roeping in de wijk. Het is mijn taak om werkloze mannen aan een vaste baan te helpen. Dit jaar heb ik twaalf werkloze broeders geholpen

om een goede baan te vinden. Ik ben mijn hele leven nog niet zo gelukkig geweest.' President Monson vervolgt: '"Kleine Ed", zoals we hem noemen omdat hij nogal klein van stuk is, stond die avond rechtop, met glimmende ogen en een trillend stemgeluid. Hij betoonde zijn liefde door mensen in nood te helpen. Hij geeft mensen hun waardigheid weer terug. Hij deed deuren open voor mensen die zelf niet wisten hoe ze dat moesten doen.'[2]

Er zijn manieren waarop bisschoppen en quorumleden mede het lijden en de stress van werklozen kunnen verlichten. Phil's Auto uit Centerville, in Utah, is een goed voorbeeld van wat de leiderschap van de priesterschap en een quorum kunnen bereiken. Phil was lid van een ouderlingenquorum en had een baan als monteur in een plaatselijke garage. Helaas leed de garage onder de economische moeilijkheden en moest Phil ontslaan. Hij was er kapot van.

Toen Phils bisschop, Leon Olson, en zijn ouderlingenquorumpresidium van zijn ontslag hoorden, overdachten zij onder gebed hoe zij Phil weer op de been konden helpen. Hij was tenslotte een medebroeder in het quorum en hij had hulp nodig. Zij concludeerden dat Phil de benodigde vaardigheden had om zijn eigen zaak op te zetten. Een van de quorumleden bood een oude schuur aan die misschien als garage gebruikt kon worden. Andere quorumleden boden hulp aan met het vergaren van gereedschappen en andere benodigdheden voor de garage. Bijna iedereen in het quorum kon in elk geval helpen met het schoonmaken van de oude schuur.

Ze legden hun ideeën aan Phil voor en toen aan de leden van hun quorum. De schuur werd schoongemaakt en gerenoveerd, de gereedschappen werden ingezameld, en alles werd in orde gemaakt. Phil's Auto was een succes en verhuisde uiteindelijk naar een beter, permanenter adres — en dat allemaal omdat zijn quorumleden hulp hadden geboden in een noodsituatie. Priesterschapsquorums kunnen en moeten iets voor hun leden betekenen.

Veel wijken en ringen hebben loopbaancoaches geroepen om bisschoppen en quorumleiders terzijde te staan. Aarzel niet om hen om hulp te vragen.

De kerk heeft in veel gebieden loopbaancentra opgericht. De medewerkers van die centra zijn getraind om u met de werkgelegenheidsbehoeften van uw quorum, wijk en ring te helpen. Door hun goede banden met werkgevers kunnen zij prima helpen met het ontwikkelen van loopbanen en vinden van werk.

De kringloopwinkels van Deseret Industries, ook van de kerk, bieden werkgelegenheids- en scholingskansen voor mensen van alle achtergronden. Ook mensen met beperkingen krijgen kansen op rehabilitatie, training en werk. Deseret Industries kan, waar aanwezig, een nuttige bijdrage leveren.

Bisschoppen, de zusters hebben ook een rol te spelen bij dit werk. Vanwege de economie zijn veel moeders genoodzaakt om hun begroting of levenswijze aan te passen. Sommige zijn zelfs genoodzaakt om buitenshuis een baan te zoeken. De ZHV-zusters, die met een mededogend hart zijn begiftigd, kunnen hulp bieden. Ze kunnen helpen

San Juan, Argentinië

uitzoeken wie er behoeftig is. Ze kunnen onderwijzen. Ze kunnen babysitten, troosten en bemoedigen. Ze kunnen iets betekenen.

Nu wil ik nog iets zeggen tegen hen die momenteel geen baan hebben. De verantwoordelijkheid om werk te vinden of een betere baan, berust bij uzelf. U kunt daar leiding voor ontvangen van de Heer als u geregeld vast en bidt. Uw quorumleiders, bisschop en de medewerkers van het loopbaancentrum zullen u helpen. Wij vrezen echter dat de priesterschapsleiders vaak niet op de hoogte zijn van uw situatie. *Laat van u horen!* Laat ze weten dat u op zoek bent naar werk. En, bisschoppen en priesterschapsleiders, *kom in actie* en laat de broederschap van de priesterschap zich inzetten om gebruik te maken van die fijne kans om waarlijk een quorum, een broederschap en hoeders van hun broeders te zijn.

President Gordon B. Hinckley heeft als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen het volgende gezegd:

'Ik ben ervan overtuigd, broeders, dat er genoeg expertise, kennis, kracht en zorgzaamheid in elk priesterschapsquorum is om de quorumleden te helpen die dat nodig hebben, als we deze hulpbronnen maar op de juiste manier gebruiken.

'(...) Het is de plicht van het priesterschapsquorum om deze krachten en middelen in te zetten en de behoeftige leden te voorzien van de mogelijkheden om blijvend in het onderhoud van zichzelf en hun gezin te voorzien.'[3]

In oktober 1856 vernam president Young tijdens een algemene conferentie dat er twee handkarcompagnies, die van Martin en van Willie, laat in het seizoen onderweg waren en bar winters weer zouden ondervinden op de vlakten van de westelijke staten. Hij stond als profeet van God op het spreekgestoelte en zei:

'Veel van onze broeders en zusters bevinden zich met handkarren op de vlakten (...) en we moeten ze hierheen brengen, we moeten ze hulp sturen. (...) Laat de gemeenschap ze ophalen en hierheen brengen. (...)

'Dat is mijn geloofsovertuiging; dat is wat de Heilige Geest, die ik heb, mij ingeeft, namelijk om de mensen te redden. (...)

'Ik zal u zeggen dat al uw geloof, godsdienst en het belijden van uw religie nooit uw ziel in het celestiale koninkrijk van God zullen brengen als u niet precies de beginselen uitvoert die ik u nu leer. Ga nu en breng die mensen van de vlakten hierheen!'[4]

Als gevolg van president Youngs oproep tot actie, werden er onmiddellijk wagens met trekdieren, menners, meel en andere hulpgoederen gestuurd naar de mensen die op de vlakten waren gestrand.

Broeders, dit is uw telefoontje. Dit is óns telefoontje. Moge de Heer ons allen zegenen met hetzelfde gevoel van urgentie om meteen gehoor te geven aan de oproep om onze mensen uit deze economische moeilijkheden te halen, zoals Hij ook deed voor de handkarcompagnies, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Robert D. Hales, 'A Gospel Vision of Welfare: Faith in Action', *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (2009), p. 1.
2. Thomas S. Monson, 'De reddende hand', *Liahona*, juli 2001, p. 59.
3. Gordon B. Hinckley, 'Welfare Responsibilities of the Priesthood Quorums', *Ensign*, november 1977, pp. 85–86.
4. Brigham Young, *Deseret News*, 15 oktober 1856, p. 252.

De verantwoordelijkheid van de priesterschap

OUDERLING CLAUDIO R. M. COSTA
van het Presidium der Zeventig

Een priesterschapsdrager kan een positieve invloed op anderen hebben.

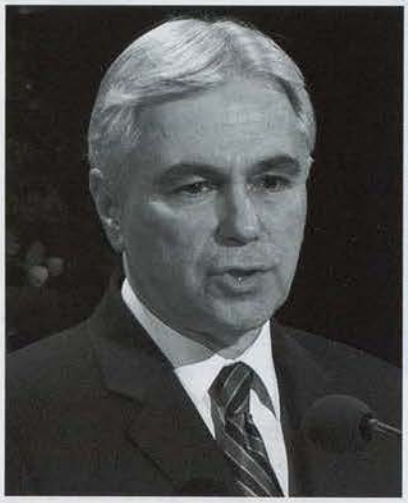

Ouderling Andersen, namens de zeventigers zeg ik u dat we van u houden en dat we u met hart en ziel steunen.

Broeders, het is mij een heilig voorrecht deel uit te maken van het vorstelijke leger Gods.[1] Het stemt mij nederig dat ik voor u sta, u die in plaatsen overal ter wereld bent vergaderd.

In de wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden van 21 juni 2003 verklaarde president Gordon B. Hinckley dat priesterschapsdragers een viervoudige verantwoordelijkheid hebben. Dit waren zijn woorden: 'Ieder van ons heeft een viervoudige verantwoordelijkheid. Ten eerste zijn we verantwoordelijk voor ons gezin. Ten tweede zijn we verantwoordelijk tegenover onze werkgever. Ten derde zijn we verantwoordelijk voor het werk Gods. En ten vierde zijn we verantwoordelijk voor onszelf.'[2]

Deze vier gebieden van verantwoordelijkheid zijn van wezenlijk belang.

President Hinckley gaf daarna aan: 'Het is van het grootste belang dat u uw gezin niet verwaarloost. Niets is waardevoller.'[3]

Het is de verantwoordelijkheid van de vader om zijn gezin voor te gaan in dagelijks gezinsgebed en schriftstudie, en in de gezinsavond. Laten we de kansen om het geestelijke fundament van ons gezin te leggen en verankeren, voorrang geven en beschermen. President Hinckley heeft gezegd: 'Probeer er niets tussen te laten komen. Beschouw die tijd als heilig.'[4]

Over de gezinsavond zei hij: 'Houd de maandagavond vrij voor de gezinsavond.'[5]

Onze kinderen krijgen het, evenals hun ouders, steeds drukker met allerhande zaken. Ze hebben activiteiten met de kerk, op school en met vrienden. Veel van onze kinderen zijn het enige lid van de kerk op school. Vaak plannen scholen activiteiten op maandagavond — activiteiten zoals sport, toneel, koor en andere evenementen. We doen er goed aan om onze maandagavonden vrij te houden van andere verplichtingen, zodat de gezinsavond kan worden gehouden. Er is geen activiteit die belangrijker is voor ons gezin.

Op de gezinsavond en bij andere gezinsaangelegenheden bereiden we onze kinderen voor op de zegeningen van de Heer. Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf heeft gezegd: 'Het is onze verantwoordelijkheid erop te toe te zien dat we gezinsgebed, schriftstudie en gezinsavond hebben. Het is onze taak onze kinderen voor te bereiden op de verordeningen van eeuwig heil en de verhoging.[6]

De gezinsavond is bij uitstek geschikt om onszelf en onze kinderen te sterken. Het is belangrijk dat het hele gezin betrokken wordt bij de gezinsavond. Een kind kan vertellen over de les die het in het jeugdwerk heeft gehad. Het geloof en het getuigenis van mijn eigen gezin zijn op de gezinsavond tot bloei gekomen.

Dagelijkse schriftstudie is nog zo'n belangrijke gezinsactiviteit. Ik herinner mij dat mijn zoon zeven was. Hij stond tijdens een storm onder de douche toen de stroom in huis uitviel. Mijn vrouw riep tegen hem dat hij zich moest aankleden, een kaars moest aansteken en langzaam naar beneden moest komen voor ons gezinsgebed. Ze waarschuwde hem om de kaars niet op de vloerbedekking te laten vallen, omdat er dan brand kon ontstaan en het huis zou afbranden. Een paar minuten later kwam hij voorzichtig de trap af met in zijn ene hand een kaars en onder zijn andere arm zijn schriften. Zijn moeder vroeg hem waarom hij zijn schriften had meegebracht. Hij antwoordde: 'Mam, als het huis afbrandt, wil ik wel mijn schriften

redden!' Toen wisten we dat het ons gelukt was om liefde voor de Schrift in zijn hart te laten ontspruiten.

Over onze verantwoordelijkheid jegens onze werkgever heeft president Hinckley gezegd: 'U hebt een plicht. Wees eerlijk tegenover uw werkgever. Doe geen werk voor de kerk in zijn tijd.'[7]

Hij wees ons er ook op dat onze baan ons in staat stelt om voor ons gezin te zorgen en een goede dienstknecht in de kerk te zijn.

Priesterschapsdragers dragen veel verantwoordelijkheid en hebben vele taken. We leggen bezoeken af, voeren gesprekken, geven onderricht en dienen onze naaste. Wij dragen de verantwoordelijkheid om de leden van de kerk op te bouwen en hun geloof in en getuigenis van onze Heiland Jezus Christus te vergroten. We krijgen de kans om zorg te geven aan onze huisonderwijsgezinnen, en om de leden te leren hoe zij op de wijze des Heren in het onderhoud van zichzelf, hun gezin, en de armen en behoeftigen kunnen voorzien. Priesterschapsdragers dragen de verantwoordelijkheid om jongeren te motiveren om zich voor te bereiden op een voltijdzending en een tempelhuwelijk.[8]

President Ezra Taft Benson heeft verklaard: 'Priesterschapsdragers hebben de plicht quorumleden en hun gezinnen door middel van het huisonderwijs te hoeden.'[9]

We moeten zorg hebben voor elk lid van de kerk voor wie wij verantwoordelijkheid dragen. Huisonderwijs is een van onze belangrijkste taken.

Als vader hebben wij ook de heilige verantwoordelijkheid onze kinderen het goede voorbeeld te geven, zodat ze later goede ouders worden en thuis leiding weten te geven. Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd, ik citeer: 'Wij verzoeken alle priesterschapsleiders, in het bijzonder u, vaders, om uw zoons voor te bereiden. Bereid ze zowel geestelijk als wereldlijk voor om eruit te zien en te handelen als dienstknecht des Heren.'[10]

Als wij het priesterschap ontvangen, sluiten we een eeuwig verbond om anderen te dienen.[11] Een priesterschapsdrager kan een positieve invloed op anderen hebben.

President Thomas S. Monson heeft aangegeven: 'We kunnen ons gelukkig en gezegend prijzen dat we deel van Gods priesterschap uitmaken. (...)

'Bedenk altijd dat de mensen op u rekenen voor leiding en dat u het leven van mensen beïnvloedt, ten goede of ten kwade, welke invloed nog generaties lang zal worden gevoeld.'[12]

Ons voorbeeld spreekt boekdelen. Ik ben in de kerk door het voorbeeld van vele leiders en leden beïnvloed. Ik ken een fantastisch echtpaar dat een groot voorbeeld was voor ons gezin en de hele wijk. Ze hadden zich in 1982 laten dopen. Ik was toen hun bisschop.

Celso en Irene woonden ver van de kerk af. Zij liepen op zondag anderhalf uur heen en terug, en misten nooit een bijeenkomst. Ze waren er altijd en waren altijd goedgeluimd. Ze stonden altijd klaar om te helpen. Marcos, de zoon van Celso en Irene, is verstandelijk en lichamelijk gehandicapt. Ze zorgden uitermate liefdevol voor hun zoon. In 1999 kreeg Celso een hersenbloeding

waardoor hij gedeeltelijk verlamd raakte. Celso bleef trouw met zijn gezin naar de kerk komen. Ze betaalden trouw hun tiende en een royale vastengave. Onze zoon, Moroni, is nu hun bisschop en hij heeft mij verteld dat Celso en Irene nog steeds even toegewijd zijn. Niet alleen hebben zij beiden een roeping in de wijk, ook zijn zij voorbeeldige tempelwerkers in de São Paulotempel. Zij zijn elke vrijdag de hele dag in de tempel. Zij zetten bereidwillig hun tijd en middelen in om hun kerktaken toegewijd te vervullen.

President Monson raadde aan: 'Het merendeel van het dienstbetoon dat priesterschapsdragers verrichten, gebeurt in stilte en zonder veel ophef. Een vriendelijke glimlach, een hartelijke handdruk, een oprecht getuigenis van de waarheid kan letterlijk mensen opbeuren, de menselijke aard veranderen en kostbare zielen redden.'[13]

Dat is de manier waarop Celso en Irene anderen steun bieden.

Nu we het hebben over het verstandige gebruik van onze tijd en middelen met betrekking tot ons gezin, onze baan en onze kerkroeping is het goed om te beseffen dat niet een priesterschapsdrager zonder geestelijke groei kan. Dat is een verantwoordelijkheid die we jegens onszelf hebben. Het is goed om te onthouden dat er altijd hulp beschikbaar is.[14] De raad van onze profeten, zieners en openbaarders is de belangrijkste hulp die we kunnen krijgen.

Onze Redder heeft ons allemaal deze uitnodiging gegeven:

'Neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, En gij zult rust vinden voor uw zielen;

want mijn juk is zacht en mijn last is licht.'[15]

Als we zijn werk en zijn wil doen in plaats van onze eigen wil, zullen we tot het besef komen dat zijn juk zacht is en zijn last licht. Hij zal altijd nabij zijn. Hij zal ons precies datgene openbaren wat we nodig hebben om succesvol te zijn in ons gezin, op ons werk en in de taak die we in zijn kerk hebben. Hij zal ons helpen groeien, individueel en als broeders in de priesterschap.

Ik weet dat de kerk waar is. Ik weet dat Joseph Smith een profeet van God is. Ik weet dat president Thomas S. Monson de profeet van de Heer op aarde is. Ik weet dat Jezus de Christus is, onze Redder en Verlosser. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 'O ziet! Een vorst'lijk leger', *Heilige lofzangen,* nr. 118.
2. Gordon B. Hinckley, 'Vreugde in het voorrecht om te dienen', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden,* 21 juni 2003, p. 22.
3. *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden,* 21 juni 2003, p. 22.
4. *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden,* 21 juni 2003, p. 22.
5. *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden,* 21 juni 2003, p. 23.
6. Russell M. Nelson, 'Onze heilige taak om de vrouw te eren', *Liahona,* juli 1999, p. 47.
7. *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden,* 21 juni 2003, p. 23.
8. Brief van het Eerste Presidium, 25 september 1996, 'Aandachtspunten en training door leiders'.
9. Ezra Taft Benson, 'Strengthen Thy Stakes', *Tambuli,* augustus 1991, p. 6.
10. M. Russell Ballard, 'Prepare to Serve', *Ensign,* mei 1985, p. 43.
11. Zie M. Russell Ballard, 'The Greater Priesthood: Giving a Lifetime of Service in the Kingdom', *Ensign,* september 1992, p. 72.
12. Thomas S. Monson, 'Een rechtschapen voorbeeld', *Liahona,* mei 2008, pp. 65–66; zie ook N. Eldon Tanner, 'For They Loved the Praise of Men More Than the Praise of God', *Ensign,* november 1975, p. 74.
13. Thomas S. Monson, 'Leren, doen, zijn', *Liahona,* november 2008, p. 62.
14. *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden,* 21 juni 2003, p. 23.
15. Matteüs 11:29–30.

Wij zijn bezig met een groot werk en kunnen niet komen

PRESIDENT DIETER F. UCHTDORF
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Wij kunnen en mogen ons niet laten afleiden van onze heilige plicht. Wij kunnen en moeten ons blijven concentreren op de zaken die het belangrijkst zijn.

Goedenavond broeders, ik weet al een paar maanden welke boodschap ik u vandaag wil brengen. In de tussenliggende tijd zocht ik naar een verhaal om te illustreren wat ik wilde zeggen. Ik zocht naar een verhaal over een boer. Ik zocht naar een verhaal over dieren. Ter ere van ouderling Scott zocht ik naar een verhaal over kerntechniek. En ter ere van president Monson een over duiven fokken.

Maar één verhaal bleef maar in mijn gedachten komen — een verhaal dat ik vele jaren geleden in mijn geheugen geprent heb. Het gaat niet over boeren, dieren, kerntechniek of duiven. Het gaat over — u raadt het al — luchtvaart. Ik heb het de titel 'Het verhaal van het controlelampje' gegeven.

Het verhaal van het controlelampje, ofwel het belangrijkste uit het oog verliezen

Op een donkere decemberavond, 36 jaar geleden, stortte een Lockheed 1011 jumbojet neer in de Everglades van Florida, waarbij meer dan honderd mensen om het leven kwamen. Dit verschrikkelijke ongeluk was een van de dodelijkste vliegrampen in de geschiedenis van de Verenigde Staten.

Wat vreemd was aan dit ongeluk, was dat alle vitale onderdelen en systemen van het vliegtuig perfect werkten: het vliegtuig had zonder enig probleem veilig kunnen landen op de luchthaven van Miami, slechts iets meer dan dertig kilometer verderop.

Maar bij het aanvliegen op de luchthaven merkte de bemanning dat één groen lampje niet aan was gegaan — het lampje dat aangeeft of het voorste landingsgestel wel of niet met succes is uitgeklapt. De piloten weken van de aanvliegkoers af, stelden een wachtpatroon in om rond te cirkelen boven de aardedonkere Everglades, en begonnen het probleem te onderzoeken.

Ze verdiepten zich zo in hun onderzoek dat ze niet beseften dat het vliegtuig geleidelijk aan daalde en steeds dichter bij het donkere moeras onder hen kwam. Tegen de tijd dat iemand merkte wat er gebeurde, was het te laat om een ramp te voorkomen.

Na het ongeluk probeerden onderzoekers de oorzaak vast te stellen. Het landingsgestel was wel degelijk op de juiste manier uitgeklapt. Het vliegtuig bevond zich in perfecte mechanische toestand. Alles werkte zoals het hoorde — alles, behalve één ding: één enkel opgebrand controlelampje. Dat kleine lampje — met een waarde van zo'n twintig cent — was de aanleiding geweest tot een serie gebeurtenissen die uiteindelijk tot de tragische dood van meer dan honderd mensen leidde.

Uiteraard had het defecte lampje het ongeluk niet veroorzaakt; dat vond plaats omdat de bemanning zich concentreerde op iets wat op dat moment belangrijk leek, maar waarbij ze uit het oog verloren wat in werkelijkheid het belangrijkste was.

Concentreer u op zaken die het belangrijkst zijn

De neiging om zich op het onbelangrijke te concentreren ten koste van het belangrijke, doet zich niet alleen voor bij piloten maar bij iedereen. Wij lopen allemaal dat risico. De bestuurder die zich op de weg concentreert, heeft veel meer kans om zonder ongelukken op zijn bestemming aan te komen dan de bestuurder die zich concentreert op sms-en met zijn mobieltje.

Wij weten wat in het leven het belangrijkste is: het licht van Christus

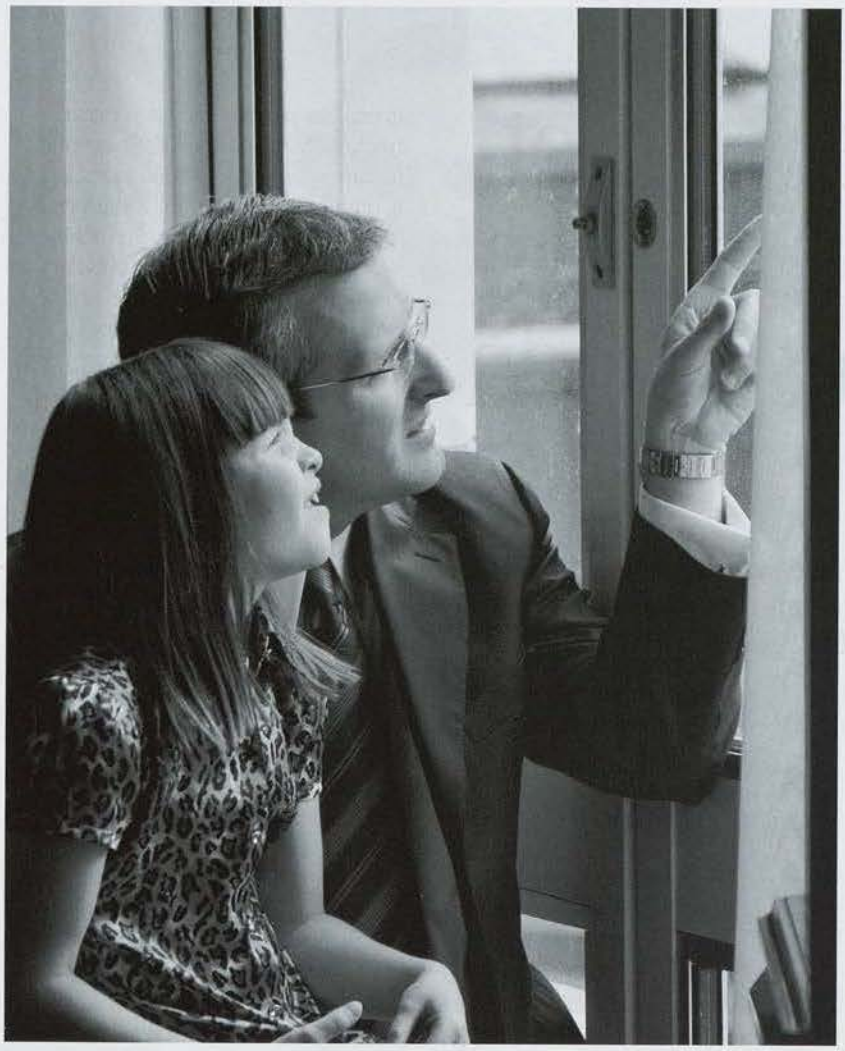

leert iedereen dat. Wij getrouwe heiligen der laatste dagen hebben de Heilige Geest als 'voortdurende metgezel' om ons zaken van eeuwige waarde te leren. Ik stel me zo voor dat elke priesterschapsdrager die zich vandaag onder mijn gehoor bevindt desgevraagd een goede toespraak over het onderwerp 'wat het belangrijkste is' zou kunnen houden. Onze zwakheid schuilt erin dat we ons handelen niet in overeenstemming brengen met ons geweten.

Denk daar eens over na en bedenk waar uw hart en uw gedachten op gericht zijn. Concentreert u zich op de zaken die het belangrijkst zijn? Hoe u uw stiltetijd doorbrengt, kan een belangrijke aanwijzing zijn. Waar denkt u aan als de druk van tijdslimieten weg is? Zijn uw gedachten en uw hart gericht op die kortstondige, vluchtige zaken die alleen maar even van belang zijn, of op de zaken die het belangrijkst zijn?

Wat zit u dwars? Welke smoesjes weerhouden u ervan de echtgenoot, vader, zoon en priesterschapsdrager te worden waarvan u weet dat u die zou moeten zijn? Welke dingen leiden u af van uw plichten of weerhouden u ervan uw roeping ijveriger groot te maken?

Soms zijn de zaken die ons afleiden op zich niet slecht; vaak geven ze ons zelfs een goed gevoel.

Maar het is mogelijk om zelfs goede dingen te ver te voeren. Een voorbeeld zou een vader of grootvader zijn die urenlang op zoek is naar zijn voorouders, of een blog opzet, maar zijn eigen kinderen en kleinkinderen verwaarloost of vermijdt. Een ander voorbeeld zou een tuinman zijn die dag in dag uit onkruid uit de grond trekt, maar het geestelijke onkruid negeert dat zijn ziel dreigt te verstikken.

Zelfs een programma van de kerk kan een afleiding worden als we er te ver mee gaan en toestaan dat het onze tijd en aandacht in beslag neemt ten koste van de zaken die het belangrijkst zijn. We hebben in het leven evenwicht nodig.

Als we onze hemelse Vader en zijn kinderen werkelijk liefhebben, laten we dat in ons gedrag zien. We vergeven elkaar en streven ernaar om goed te doen, want 'onze oude mens [is] medegekruisigd [met Christus].'[1] Wij zien 'om [...] naar wezen en weduwen in hun druk' en bewaren onszelf 'onbesmet van de [slechtheden van de] wereld'.[2]

Beste broeders van de priesterschap, wij leven in de laatste tijd. Het evangelie van Jezus Christus is weer op aarde. De sleutels van het priesterschap Gods zijn weer aan de mens gegeven. Wij leven in een tijdperk van verwachting en voorbereiding. God heeft ons de taak toevertrouwd om onszelf, ons gezin en onze wereld voor te bereiden op de nieuwe dageraad — de dag waarop de Zoon van God 'bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, [zal] nederdalen van de hemel'[3] om zijn millenniaanse regeringsperiode in te luiden.

Ons is het heilig priesterschap toevertrouwd, alsmede de verantwoordelijkheid, de macht en het recht om op te treden als vertegenwoordiger van onze hemelse Koning.

Dat zijn de zaken die het belangrijkst zijn. Dat zijn de zaken van eeuwige waarde die onze aandacht verdienen.

Wij kunnen en mogen ons niet laten afleiden van onze heilige plicht.

Wij kunnen en moeten ons blijven concentreren op de zaken die het belangrijkst zijn.

Nehemia

Nehemia uit het Oude Testament is een goed voorbeeld van iemand die zich vol toewijding bleef concentreren op een belangrijke taak. Nehemia was een Israëliet die in Babylonische ballingschap leefde en bekerdrager van de koning was. Op een dag vroeg de koning Nehemia waarom hij zo verdrietig was. Nehemia antwoordde: 'Hoe zou mijn gezicht niet somber staan, daar de stad, de plaats waar de graven mijner vaderen zijn, verwoest is en haar poorten door vuur verteerd zijn?'[4]

Toen de koning dit hoorde, werd zijn hart verzacht en gaf hij Nehemia toestemming om terug te keren naar Jeruzalem en de stad te herbouwen. Maar niet iedereen was blij met dat plan. In feite waren enkele heersers in de omgeving van Jeruzalem erg ontstemd 'dat er iemand gekomen was om het goede voor de Israëlieten te zoeken.'[5] Die mannen 'ontstak[en] in woede en ergerde[n] zich zeer [en] bespotte[n] de Joden.'[6]

Nehemia was echter onbevreesd en liet zich niet afleiden door de tegenstand. In plaats daarvan zette hij alle hulpmiddelen en mankrachten in die hij tot zijn beschikking had om de stad te herbouwen, 'want het volk had lust om te werken'.[7]

Maar toen de stadsmuren begonnen te verrijzen, nam de tegenstand toe. Nehemia's vijanden dreigden, spanden samen en spotten. Hun dreigementen waren uiterst serieus en werden zo intimiderend dat Nehemia toegaf dat het hen allen 'bevreesd'[8] maakte. Maar ondanks het gevaar en de alomtegenwoordige dreiging van een invasie, zetten zij het werk voort. Het was een tijd vol stress, want de bouwers 'hadden ieder zijn zwaard aan de heup gegord, terwijl zij aan het bouwen waren.'[9]

Naarmate het werk vorderde, werden Nehemia's vijanden wanhopiger. Vier keer drongen zij er bij hem op aan om de veiligheid van de stad te verlaten en een ontmoeting met hen te hebben, onder het voorwendsel dat zij hun conflict konden oplossen, maar Nehemia wist dat zij hem kwaad wilden doen. Iedere keer dat ze aandrongen, gaf hij hetzelfde antwoord: 'Ik ben bezig een groot werk te doen en kan niet komen.'[10]

Wat een opmerkelijk antwoord! Met dat duidelijke, onveranderlijke antwoord, met dat sterke voornemen, verrezen de muren van Jeruzalem totdat zij in een verbazende 52 dagen waren herbouwd.[11]

Nehemia weigerde zich af te laten leiden van de opdracht waarvan de Heer wilde dat hij die uitvoerde.

Wij kunnen niet komen

Het bemoedigt en inspireert mij dat tegenwoordig zo veel getrouwe priesterschapsdragers er ook zo over denken. Net als Nehemia hebt u de Heer lief en streeft u ernaar het priesterschap dat u draagt groot te maken. De Heer heeft u lief en is zich bewust van uw zuivere hart en vaste voornemens. Hij zegent u om uw trouw, leidt u op uw weg en gebruikt uw gaven en talenten voor de opbouw van zijn koninkrijk op deze aarde.

Niettemin is niet iedereen zoals Nehemia. Er is verbetering mogelijk.

Ik vraag me af, beste broeders van de priesterschap, wat we zouden kunnen bereiken als we allemaal, net als het volk van Nehemia, 'lust om te werken' hadden. Ik vraag me af wat we zouden kunnen bereiken als we aflegden 'wat kinderlijk was'[12] en ons met hart en ziel overgaven aan ons streven om goede, getrouwe priesterschapsdragers en ware vertegenwoordigers van de Heer Jezus Christus te worden.

Bedenk eens wat we in ons privéleven zouden kunnen bereiken, in ons werk, in ons gezin en in onze wijk of gemeente. Bedenk hoe het koninkrijk van God overal op aarde voortgang zou maken. Bedenk hoe de wereld zelf ten goede te keren zou zijn als iedere man die het priesterschap van God droeg zijn lendenen omgordde en voldeed aan zijn ware potentieel, zich tot het diepst van zijn ziel bekeerde en een trouwe priesterschapsman werd, toegewijd aan de opbouw van Gods koninkrijk.

Het is makkelijk om ons af te laten leiden — om ons te concentreren op dat ene opgebrande lampje of de onbeleefde daden van onvriendelijke mensen, wat hun motieven ook zijn. Maar bedenk eens hoeveel kracht we als individu en als broederschap van de priesterschap zouden hebben als we op elke verleiding om ons op het verkeerde te concentreren of onze normen — de normen van God — te verlagen, zouden antwoorden: 'Ik ben bezig een groot werk te doen en kan niet komen.'

Wij leven in een tijd met grote problemen en grote kansen. De Heer zoekt mensen als Nehemia — getrouwe broeders die de eed en het verbond van het priesterschap nakomen. Hij wil onwankelbare zielen rekruteren die ijverig aan de opbouw van Gods koninkrijk werken, die als ze tegenstand en verleiding ondervinden, in hun hart zeggen: 'Ik ben bezig een groot werk te doen en kan niet komen.'

Als ze beproevingen en tragedies ondervinden, zeggen ze: 'Ik ben bezig een groot werk te doen en kan niet komen.'

Als ze spot en smaad ondervinden, verklaren ze: 'Ik ben bezig een groot werk te doen en kan niet komen.'

Onze hemelse Vader zoekt hen die weigeren om zich door het onbeduidende te laten tegenhouden in hun streven naar het eeuwige. Hij zoekt hen die niet toestaan dat de aantrekkingskracht van gemak of de valstrikken van de tegenstander hen afleiden van het werk dat Hij hen te doen heeft gegeven. Hij zoekt hen die doen wat zij zeggen — zij die vol overtuiging zeggen: 'Ik ben bezig een groot werk te doen en kan niet komen.'

Ik getuig plechtig dat God leeft en dat Hij ieder van ons kent. Hij zal zijn hand uitstrekken en hen steunen die opstaan en het priesterschap eervol dragen, want Hij heeft in deze laatste tijd een groot werk voor ons.

Dit evangelie komt niet van de mens. De leer van de kerk is niet iemands giswerk naar de betekenis van Schriftuur uit de oudheid. Het is de hemelse waarheid die God zelf heeft geopenbaard. Ik getuig dat Joseph Smith heeft gezien wat hij zei dat hij had gezien. Hij keek echt in de hemel en communiceerde met God de Vader en de Zoon, en met engelen.

Ik getuig dat onze hemelse Vader spreekt tot hen die Hem in geest en in waarheid zoeken. Ik heb met eigen ogen gezien, en getuig met vreugde, dat God in onze tijd tot zijn profeet, ziener en openbaarder, namelijk Thomas S. Monson, spreekt.

Mijn geliefde broeders, net als Nehemia hebben wij een groot werk te doen. De horizon van ons tijdperk is in het zicht. Het is mijn vurig gebed dat wij ondanks verleidingen nooit onze normen zullen verlagen; dat wij ondanks afleidingen — wat die ook mogen zijn — nooit zullen ophouden ons te concentreren op het belangrijkste; dat wij vastbesloten zij aan zij zullen staan om het vaandel van de Heer Jezus Christus te dragen.

Ik bid dat wij het heilig priesterschap van de almachtige God waardig mogen zijn en dat elke man onder ons zijn hoofd kan opheffen en met vaste stem aan de wereld verkondigen: 'Wij zijn bezig een groot werk te doen en kunnen niet komen.' In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Romeinen 6:6.
2. Jakobus 1:27, naar de Bijbelvertaling van Joseph Smith.
3. 1 Tessalonicenzen 4:16.
4. Nehemia 2:3.
5. Nehemia 2:10.
6. Nehemia 4:1.
7. Nehemia 4:6.
8. Nehemia 6:9.
9. Nehemia 4:18.
10. Nehemia 6:3.
11. Zie Nehemia 6:15.
12. 1 Korintiërs 13:11.

'Man geraakt!'

PRESIDENT HENRY B. EYRING
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Verantwoordelijkheidsgevoel voor anderen is de kern van resoluut priesterschapswerk.

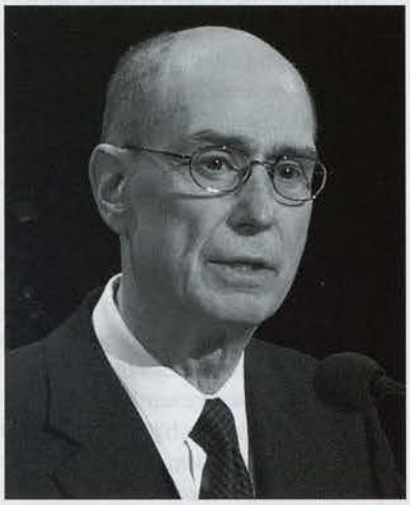

Ik acht het een eer en zegen dat ik de priesterschap van God kan toespreken. Ik wil u vanavond helpen om uw priesterschapswerk moedig en onverschrokken te doen.

U zult moedig en flink moeten zijn omdat u in deze laatste bedeling in actieve dienst in Gods leger bent. We leven niet in vredestijd. Dat is al zo vanaf de tijd dat Satan zich in het voorsterfelijk bestaan met zijn horden richtte tegen het plan van onze hemelse Vader. We hebben geen details van de strijd toen. Maar we weten wel wat het resultaat was: Satan en zijn volgelingen werden op de aarde neergeworpen. En vanaf de schepping van Adam en Eva is de strijd verder gegaan. Die is zelfs heviger geworden. En de Schrift geeft aan dat die strijd nog heviger zal worden en dat de slachtoffers aan de zijde des Heren zullen toenemen.

Haast iedereen heeft wel eens een slagveld gezien in een film of er wel eens over gelezen. Boven de explosies en het geschreeuw van de soldaten uit, klinkt opeens de kreet 'Man geraakt!'

Als die kreet klinkt, begeven soldaten zich naar de plek waar de kreet vandaan kwam. Een soldaat of een hospik negeert het gevaar en probeert de gewonde kameraad te bereiken. En de man die is neergeschoten weet dat er hulp op komst is. Met gevaar voor eigen leven zal iemand gebukt of kruipend toesnellen om op tijd bijstand te verlenen. Dat geldt voor elke groep mannen die zich op een moeilijke en gevaarlijke missie hebben begeven, die zij tegen elke prijs willen volbrengen. Uit de annalen blijkt dat er legio verhalen zijn over zulke groepen vastberaden mannen, die vastbesloten waren om niemand op het slagveld achter te laten.

Ik lees u voor uit een officieel verslag.[1] Bij gevechten in Somalië in oktober 1993, keken twee Amerikaanse commando's uit hun helikopter terwijl er een vuurgevecht aan de gang was en zagen dat twee andere helikopters waren neergestort. De twee commando's, relatief veilig in de lucht, hoorden via de radio dat er geen grondtroepen in de buurt waren om een van de neergeschoten vliegtuigbemanningen te redden. Een groeiend aantal vijandige troepen naderden de rampplek.

De twee mannen die vanuit de lucht toekeken, boden aan om op de grond actie te ondernemen [zijzelf noemden het via de radio 'te worden neergelaten'], om hun ernstig gewonde kameraden te beschermen. Hun verzoek werd afgewezen, omdat de situatie te gevaarlijk was. Ze vroegen het nogmaals. Weer kregen ze geen toestemming. Pas na hun derde verzoek werden ze op de grond afgezet.

Hoewel slechts bewapend met hun eigen wapens, vochten zij zich een weg naar de neergestorte helikopter en de gewonde piloten. Zij wisten de rampplek te bereiken, ofschoon de naderende vijand hen onder vuur nam met allerlei handwapens. Zij haalden de gewonden uit het wrak. Zij stelden zich verdekt op vóór de gewonden, waarbij zij de gevaarlijkste posities innamen. Zij beschermden hun kameraden totdat ze geen munitie meer hadden en zij dodelijk werden geraakt. Hun moed en hun offer redden het leven van een piloot die zeker zou zijn gesneuveld.

Zij kregen ieder postuum de *Medal of Honor*, de hoogste Amerikaanse onderscheiding voor moed in een vijandelijk vuurgevecht. In de eervolle vermelding staat dat zij 'veel meer deden dan van hen verwacht werd'.

Maar ik vraag mij af of zij dat zo zagen toen zij de neergestorte vliegeniers te hulp schoten. Uit loyaliteit voelden zij dat het koste wat het kost hun plicht was om hun kameraden te redden. Hun heldenmoed en hun onbaatzuchtigheid kwamen voort uit het gevoel dat zij verantwoordelijk waren voor het leven, het geluk en de veiligheid van hun kameraden.

Een dergelijk verantwoordelijkheidsgevoel voor anderen is de kern van resoluut priesterschapswerk. Onze kameraden lopen verwondingen op in de geestelijke strijd om ons heen. Maar ook de mensen die wij

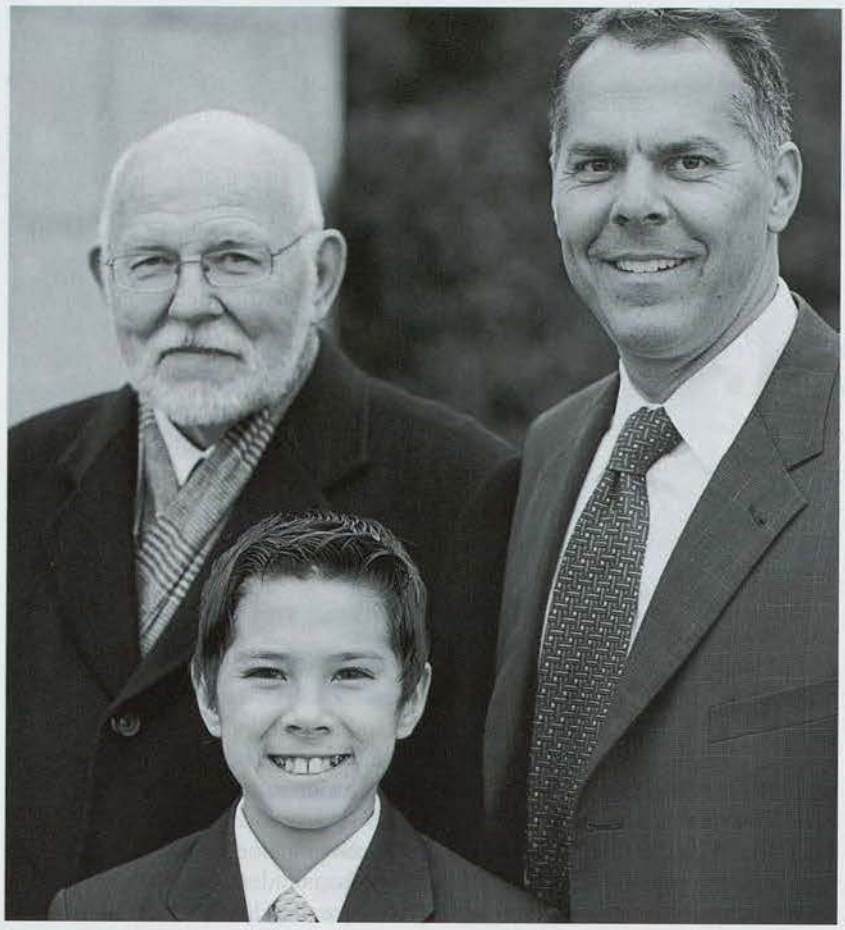

dienen en beschermen tegen het kwaad. Geestelijke wonden zijn niet gemakkelijk herkenbaar, alleen geïnspireerde ogen zien die. Maar bisschoppen, gemeentepresidenten en zendingspresidenten zien wel de gewonden en de wonden onder de mededisciepelen van Jezus Christus.

Dat is al jaren zo en overal op aarde. Ik herinner mij dat ik als bisschop in het gezicht en naar de houding van een jongeman in de priesterschap keek en dat er bij mij de gedachte opkwam, zo helder dat het bijna hoorbaar leek: 'Ik moet hem spreken (...) en snel. Er is iets gaande. Hij heeft hulp nodig.'

Als ik u was zou ik zo'n indruk nooit naast mij neerleggen, omdat ik uit ervaring weet dat de wonden van zonde vaak pas laat door het slachtoffer worden gevoeld. Satan lijkt iets te injecteren om, terwijl hij de wond slaat, de geestelijke pijn te verdoven. Tenzij er iets snel gebeurt om de bekering op gang te brengen, kan de wond verergeren en verder openrijten.

Derhalve zult u, een priesterschapsdrager verantwoordelijk voor de geestelijke veiligheid van een paar kinderen van onze hemelse Vader, in actie komen zonder de kreet, 'Man geraakt!' af te wachten. Zelfs iemands beste vriend, andere leiders of ouders zien misschien niet wat u ziet.

Wellicht bent u wel de enige die door inspiratie het gevaar inziet. De anderen denken misschien wat u ook het liefst zou willen denken: misschien beeld ik mij het maar in. Wie ben ik om anderen te oordelen? Dat is niet mijn verantwoordelijkheid. Ik doe niets tot hij om hulp vraagt.

Alleen een bevoegd rechter in Israël heeft de macht en de plicht om na te gaan of iemand een ernstige verwonding heeft, die te onderzoeken en dan onder inspiratie van God de noodzakelijke genezende behandeling voor te schrijven. Maar u heeft zich er wel toe verbonden om naar een geestelijk gewond kind van God toe te gaan. Het is uw plicht om in die mate moedig en flink te zijn dat u er niet voor terugschrikt.

In dat verband wil ik twee dingen zo goed mogelijk uitleggen. Ten eerste, waarom hebt u de plicht om uw gewonde vriend te helpen? En, ten tweede, hoe komt u die plicht na?

Ten eerste hebt u zich ertoe verbonden, en is het aan u uitgelegd toen God zijn vertrouwen in u stelde en u het priesterschap ontving, dat u verantwoordelijkheid neemt voor alles wat u doet of niet doet voor het heil van anderen, hoe moeilijk en gevaarlijk het u ook lijkt.

Er zijn talloze voorbeelden van priesterschapsdragers die deze zware verantwoordelijkheid op zich hebben genomen, en ook u en ik moeten dat doen. Jakob in het Boek van Mormon omschreef die heilige verantwoordelijkheid als volgt toen hij in een moeilijke situatie terechtkwam, waarin hij hulp wilde geven: 'Welnu, mijn geliefde broeders, volgens de verantwoordelijkheid die ik jegens God draag om mijn ambt in alle ernst groot te maken, en om mijn klederen van uw zonden te kunnen ontdoen, kom ik, Jakob, heden in de tempel om u het woord Gods te verkondigen.'[2]

Misschien werpt u tegen dat Jakob een profeet was en u niet. Maar uw priesterschapsambt, welke ambt dat ook is, komt met de plicht om de handen te verheffen die slap hangen en de knikkende knieën om u heen te sterken.[3] U bent een dienstknecht van de Heer die een verbond is aangegaan om voor anderen zo goed mogelijk te doen wat Hij zou doen.

In Prediker worden uw kansen en uw opdrachten als volgt omschreven:

'Twee zijn beter dan een, omdat zij een goede beloning hebben bij hun zwoegen.

Want, indien zij vallen, dan richt de

een de ander weer op; maar wee de ene die valt zonder dat een metgezel hem opricht!'[4]

Dat zal u begrip geven van de ware en tot ernst stemmende woorden van Joseph Smith: 'Alleen dwazen gaan lichtvaardig om met de zielen van mensen.'[5] Jakob geloofde dan ook dat de smart van de gevallen man of vrouw die hij had kunnen helpen, aan zijn smart zal worden toegevoegd. Uw geluk en dat van de mensen die u als priesterschapsdrager dient, zijn met elkaar verbonden.

Nu komen we op de vraag hoe u het beste hulp kunt bieden aan wie u geroepen bent te dienen en te redden. Dat zal afhangen van uw capaciteiten en van welke priesterschapsrelatie u hebt tot de persoon die in geestelijk gevaar is. Ik wil u drie scenario's aan de hand doen waarmee u in uw priesterschapswerk te maken zou kunnen krijgen.

Laten we beginnen met een onervaren junior huisonderwijscollega, een leraar in het Aäronische priesterschap, die met een ervaren collega aan een jong gezin is toegewezen. Voordat je op bezoek gaat, bid je om de kracht en inspiratie om hun noden te zien en te weten welke hulp je kunt geven. Zo mogelijk heb je dat gebed met je collega en noem je het gezin dat je bezoekt bij naam. Onder het gebed zul je in je hart liefde voor hen en voor God voelen. Jij en je collega zijn het erover eens wat er gedaan moet worden. Daar richt je je plannen op.

Wat je plan ook is, je zult tijdens het bezoek in alle nederigheid geconcentreerd toekijken en luisteren. Je bent jong en onervaren. Maar de Heer kent hun geestelijke toestand en hun noden beter dan wie ook. Hij houdt van hen. En omdat je weet dat Hij je gestuurd heeft om voor Hem te handelen, kun je erop vertrouwen dat je hun noden zult aanvoelen en zult voelen wat je kunt doen om je hulpverlenende plicht te vervullen. Dat zul je voelen als je bij hen thuis bent.

Daarom staat deze priesterschapsplicht in de Leer en Verbonden: 'Om elk lid thuis te bezoeken, en hen aan te sporen om overluid en in het verborgen te bidden, en alle huiselijke plichten na te komen.'[6]

En dan is er nog een belangrijkere taak, waarvoor je zelfs meer onderscheidingsvermogen zult moeten hebben:

'De plicht van de leraar is om altijd over de [leden der] kerk te waken, en met hen te zijn en hen te sterken;

'en erop toe te zien dat er geen ongerechtigheid in de kerk is, noch hardheid onder elkaar, noch liegen, laster of kwaadsprekerij;

'en erop toe te zien dat de kerk dikwijls tezamen komt, en er ook op toe te zien dat alle leden hun plicht nakomen.'[7]

Jij en je collega zullen zelden inspiratie ontvangen om in detail te weten of ze voldoen aan die norm. Maar ik kan je wel uit ervaring beloven dat je zult weten wat ze goed doen. En op basis daarvan kun je ze bemoedigen. Er is nog een belofte die ik je kan doen: jij en je collega zullen door inspiratie weten welke veranderingen zij kunnen aanbrengen om de geestelijke genezing te krijgen die ze nodig hebben. De inspiratie die je ontvangt en de woorden die je zult spreken, zullen bijna zeker gaan over de veranderingen die de Heer wil dat ze aanbrengen.

Als je collega zich door inspiratie gedrongen voelt om het over verandering te hebben, kijk dan wat hij doet. De manier waarop de Geest hem ingeeft te spreken, zal je waarschijnlijk verbazen. Er zal liefde in zijn

stem doorklinken. Het zal hem lukken om de benodigde verandering aan een zegening te verbinden. Als het de vader of de moeder is die zich moet veranderen, zal hij aangeven hoe dat het geluk van de kinderen ten goede zal komen. Hij zal de verandering brengen als een stap in de goede richting, naar een beter en veiliger plek.

Jouw bijdrage aan het bezoek zal je misschien als gering voorkomen, maar die kan meer invloed hebben dan je voor mogelijk houdt. Je zult door je blik en je manier van doen tonen dat je om het gezin geeft. Ze zullen zien dat jouw liefde voor hen en de Heer je onbevreesd maakt. En je zult flink genoeg zijn om te getuigen van de waarheid. Jouw nederige, eenvoudige en wellicht korte getuigenis kan misschien eerder het hart van iemand beroeren dan het getuigenis van je ervaren collega. Dat heb ik zien gebeuren.

Wat je aandeel in het priesterschapsbezoek ook mag zijn, je verlangen om in naam van de Heer naar die mensen toe te gaan om te helpen, brengt minstens twee zegeningen. Ten eerste zul je de liefde Gods voelen voor de mensen die je bezoekt. En, ten tweede, zul je voelen dat de Heiland je dankbaar is dat je verlangde de hulp te bieden, waarvan Hij weet dat ze die nodig hebben.

Hij zond jou naar hen toe, omdat Hij wist dat jij er bij hen op zou aandringen dichter tot Hem komen en gelukkiger te gaan leven.

Naarmate je ouder wordt, zal er zich een andere gelegenheid voordoen in jouw priesterschapswerk. Je zult je medequorumleden beter leren kennen. Misschien speel je basketbal of voetbal met ze, of heb je meegdaan aan dezelfde jeugdactiviteiten en dienstbetoonprojecten. Met sommigen zal je goede vrienden worden.

Je zult aan ze zien wanneer ze gelukkig of verdrietig zijn. Geen van jullie hoeft enig gezag in het quorum te hebben. Maar je zult je verantwoordelijk voelen voor je medelid in de priesterschap. Misschien vertrouwt hij je wel toe dat hij moeite heeft met een bepaald gebod, waarvan jij weet dat dat hem geestelijk zal schaden. Hij zal je om advies vragen, omdat hij je vertrouwt.

Ik kan je uit ervaring vertellen dat als het je lukt om hem van een gevaarlijk pad weg te leiden, je nooit de vreugde zult vergeten die ware vriendschap met zich meebrengt. Als je daar niet in slaagt, beloof ik je dat het verdriet dat hem zeker zal overvallen, ook door jou gevoeld zal worden, alsof het jezelf betreft. Maar als je hebt geprobeerd te helpen, zul je nog steeds zijn vriend zijn. En hij heeft het misschien nog jaren met je over het goede dat had kunnen gebeuren en hoe dankbaar hij is dat je genoeg om hem gaf om het in elk geval te proberen. Dan zul je hem troosten en hem er nogmaals toe bewegen, zoals je in je jongensjaren hebt gedaan, om terug te keren naar het geluk dat nog steeds mogelijk is dankzij de verzoening.

En later in je leven zul je een vader zijn — een vader met het priesterschap. Wat je in je priesterschapswerk hebt geleerd toen je anderen hielp om verdriet te mijden door voor geluk te kiezen, zal je de kracht geven die je nodig hebt en wilt hebben. Jarenlange verantwoordelijkheid voor de zielen van mensen zullen je voorbereiden om later je eigen gezin hulp en bescherming te bieden, waar je meer van zult houden dan je je in je jeugd kunt voorstellen. Je zult weten hoe je hen met je priesterschapsmacht in veiligheid kan brengen.

Het is mijn gebed dat je je leven lang en voor eeuwig vreugde zult vinden in je priesterschapswerk. Ik bid dat je die moed en dezelfde liefde zult krijgen voor de kinderen van onze hemelse Vader, die de zoons van Mosiah ertoe brachten te smeken om de kans met gevaar voor eigen leven het evangelie aan een wreed volk te gaan prediken. Hun verlangen en hun moed vloeiden voort uit hun verantwoordelijkheidsgevoel voor het eeuwige geluk van vreemden om hen te behoeden voor eindeloze kwelling.[8]

Mogen wij een deel van het verlangen hebben dat Jehova in de vorige wereld had, toen Hij verzocht het eeuwige koninkrijk te mogen verlaten om ons te dienen en zijn leven voor ons neer te leggen. Hij vroeg aan zijn Vader: 'Zend Mij.'[9]

Ik getuig dat u door God bent geroepen en bent gezonden om zijn kinderen te dienen. Hij wil dat er niemand achterblijft. President Monson bezit alle sleutels van het priesterschap op aarde. God zal u inspireren en sterk maken om gehoor te kunnen geven aan de taak om zijn kinderen de weg naar het geluk te wijzen, mogelijk gemaakt door de verzoening van Jezus Christus. Daarvan getuig ik tot u in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Noten

1. Zie *The US Army Leadership Field Manual* (2004), pp. 28–29.
2. Jakob 2:2.
3. LV 81:5.
4. Prediker 4:9–10.
5. *History of the Church,* 3:295.
6. LV 20:47.
7. LV 20:53–55.
8. Zie Mosiah 28:1–8.
9. Zie Abraham 3:27.

Wees de bovenste beste

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Ieder moet ernaar streven om zijn plicht te leren en die vervolgens naar zijn beste kunnen uit te voeren.

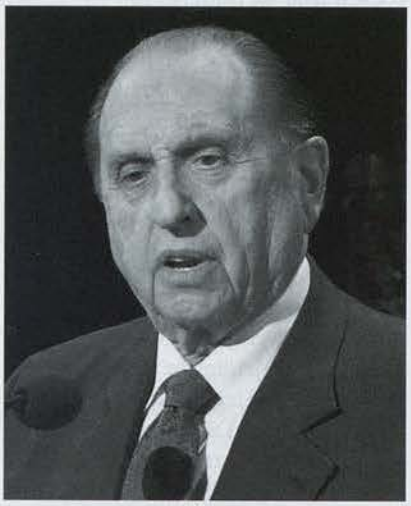

Geliefde broeders van de priesterschap, hier in dit volle Conferentiecentrum bijeen of op andere plaatsen elders in de wereld, de verantwoordelijkheid om tot u te spreken stemt mij ootmoedig. Ik onderschrijf de boodschappen die u al hebt gehoord en spreek mijn oprechte liefde voor ieder van u uit, alsmede mijn waardering voor uw geloof en uw toewijding.

Broeders, onze plichten als dragers van het priesterschap zijn uiterst veelbetekenend. We vinden ze in de Leer en Verbonden: 'De macht en het gezag van het hogere of Melchizedeks priesterschap bestaat in het dragen van de sleutels van alle geestelijke zegeningen van de kerk (...).'[1] En verder: 'De macht en het gezag van het lagere of Aäronisch priesterschap bestaat in het dragen van de sleutels van de bediening van engelen, en in het bedienen van uiterlijke verordeningen, de letter van het evangelie, de doop van bekering tot vergeving van zonden, overeenkomstig de verbonden en geboden.'[2]

In 1958 beschreef ouderling Harold B. Lee, die later de elfde president van de kerk zou worden, de priesterschap als 'het leger van de Heer (...) tegen de krachten van het kwaad'.[3]

President John Taylor heeft ooit gezegd dat 'de macht die de priesterschap tentoonspreidt eenvoudigweg de macht van God is.'[4]

Die opwindende verklaringen van profeten van God dragen bij tot ons begrip dat iedere man en iedere jongen die het priesterschap van God draagt, goed moet leven om dat grote voorrecht en die verantwoordelijkheid te verdienen. Ieder moet ernaar streven om zijn plicht te leren en die vervolgens naar zijn beste kunnen uit te voeren. Doen wij dat, dan zijn wij het middel waardoor onze hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus hun werk hier op aarde kunnen doen. Wij zijn hun vertegenwoordigers hier.

We worden in de huidige wereld geconfronteerd met moeilijkheden en problemen, en sommige kunnen ons erg ontmoedigen. Maar met God aan onze kant kunnen wij niet falen. Als we zijn heilig priesterschap eervol dragen, zullen wij overwinnen.

Tegen jullie die het Aäronisch priesterschap dragen, wil ik zeggen dat ik oprecht hoop dat ieder van jullie zich bewust is hoeveel je priesterschapsordening betekent. Jij hebt een belangrijke rol te spelen in het leven van elk lid van je wijk als je op zondag het avondmaal zegent of ronddient.

Ik was vroeger secretaris van mijn diakenenquorum. Ik herinner me de vele taken die wij als leden van dat quorum uit te voeren hadden. Het avondmaal ronddienen, de maandelijkse vastengaven ophalen en over elkaar waken zijn enkele die me te binnen schieten. Maar de beangstigendste vond tijdens de leiderschapsbijeenkomst van onze wijkconferentie plaats. Het lid van ons ringpresidium dat de bijeenkomst presideerde, vroeg een aantal wijkfunctionarissen om iets te zeggen. Dat deden ze. Toen ging hij zonder enige waarschuwing ineens staan en zei: 'We vragen nu een van onze jongere wijkfunctionarissen, Thomas S. Monson, secretaris van het diakenenquorum, om ons een verslag van zijn werk te geven en zijn getuigenis te geven.' Ik herinner me totaal niet wat ik zei, maar ik ben die ervaring nooit vergeten, en ook niet welke les ik eruit leerde. Het was de apostel Petrus die zei: '[Weest] altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is.'[5]

In een eerdere generatie heeft de Heer dragers van het priesterschap deze belofte gegeven: 'Ik zal voor uw aangezicht uit gaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen.'[6]

Dit is geen tijd om te vrezen, broeders, maar een tijd voor geloof — een tijd voor ieder van ons die het

priesterschap draagt om zijn bovenste beste zelf te zijn.

Hoewel onze reis door het sterfelijk leven ons soms in gevaar brengt, wil ik vanavond drie suggesties doen die ons in veiligheid zullen brengen als we ze opvolgen. Ze zijn:

1. IJverig studeren.

2. Vurig bidden.

3. Rechtschapen leven.

Die suggesties zijn niet nieuw. Ze zijn ons keer op keer geleerd en steeds herhaald. Echter, als we ze toepassen, zullen we de kracht hebben om de boze te weerstaan. Negeren we ze, dan doen we de deur open voor Satan om invloed en macht op ons uit te oefenen.

Ten eerste: **ijverig studeren.** Iedere priesterschapsdrager zou dagelijks in de Schriften moeten studeren. Stoomcursussen zijn lang niet zo goed als elke dag in de Schriften lezen en ze in ons leven toepassen. Raak vertrouwd met de lessen die de Schriften ons leren. Raak bekend met de achtergrond van, en het kader waarin de gelijkenissen van de Meester en de aansporingen van de profeten zijn gegeven. Bestudeer ze alsof ieder van hen tot u heeft gesproken, want eigenlijk is dat ook zo.

De profeet Lehi en zijn zoon Nephi kregen elk in een visioen het belang te zien van het verkrijgen en volgen van Gods woord. Over de ijzeren roede die hem werd getoond, zei Nephi tegen zijn ongelovige broers, Laman en Lemuël:

'En ik zeide tot hen dat [de roede] het woord Gods was; en wie ook naar het woord Gods luisterden en zich eraan vasthielden, zouden nimmer verloren gaan; evenmin konden de verzoekingen en brandende pijlen van de tegenstander hen overweldigen en verblinden om hen weg te voeren naar de ondergang.

'Daarom spoorde ik, Nephi, hen aan om acht te slaan op het woord des Heren; ja, ik spoorde hen aan met alle krachten van mijn ziel en met alle bekwaamheid die ik bezat, dat zij acht zouden slaan op het woord Gods en eraan zouden denken zijn geboden altijd en in alles te onderhouden.'[7]

Ik beloof u, of u nu het Aäronisch of het Melchizeks priesterschap draagt, dat ijverige schriftstudie uw kracht om verleiding te vermijden en leiding van de Heilige Geest te ontvangen in alles wat u doet, zal vergroten.

Ten tweede: **vurig bidden.** Voor God is alles mogelijk. Mannen van de Aäronische priesterschap, mannen van de Melchizedekse priesterschap, denk aan het gebed dat de profeet Joseph Smith uitsprak in het bos dat we heilig noemen. Kijk eens om u heen en aanschouw het resultaat van dat beantwoorde gebed.

Adam bad; Jezus bad. Wij weten wat de uitkomst van hun gebeden was. Hij die zelfs de val van een mus opmerkt, hoort het beslist ook als wij ons hart uitstorten. Denk aan deze belofte: 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.'[8]

Tegen ieder in mijn gehoor die worstelt met problemen en moeilijkheden, groot of klein, zeg ik dat het

gebed geestelijke kracht geeft; het is het paspoort naar gemoedsrust. Gebed is de brug naar onze Vader in de hemel, die ons liefheeft. Spreek Hem in gebed aan en luister dan of er antwoord komt. Door gebed komen er wonderen tot stand.

Zuster Daisy Ogando woont in New York City, een stad met meer dan acht miljoen inwoners. Enkele jaren geleden maakte zuster Ogando kennis met de zendelingen, die haar onderrichtten in het evangelie. Maar na een tijdje raakte ze het contact met de zendelingen kwijt. De tijd verstreek. In 2007 merkte ze echter dat de beginselen van het evangelie die haar door de zendelingen waren geleerd haar toch niet loslieten.

Op een dag stapte Daisy in een taxi en zag de zendelingen een eindje verderop, maar voordat ze contact met ze kon leggen, waren ze uit het gezicht verdwenen. Ze bad vurig tot onze hemelse Vader en beloofde Hem dat ze de zendelingen zou binnenlaten als Hij hen op de een of andere manier naar haar toe zou leiden. Die dag ging ze naar huis met in haar hart het geloof dat God haar gebed zou horen en verhoren.

In de tussentijd hadden twee jonge zendelingen oprecht gebeden en hard gewerkt om mensen te vinden die ze konden onderwijzen. Op een dag liepen ze de werknotities nog eens door van zendelingen die eerder in hun werkgebied waren geweest. Daarbij kwamen ze de naam Daisy Ogando tegen. Toen ze op de middag dat zuster Ogando dat eenvoudige maar vurige gebed had uitgesproken bij haar flat aankwamen, deed ze de deur open en sprak de woorden die elke zendeling die ze ooit heeft gehoord als muziek in de oren klonken: 'Kom binnen, ik heb op u gewacht!'

Twee vurige gebeden waren verhoord, het contact was opnieuw gelegd, er werden zendelingenlessen gegeven en er werd een datum vastgesteld voor de doop van Daisy en haar zoon, Eddy.

Denk eraan om vurig te bidden.

Mijn laatste suggestie, broeders: **rechtschapen leven.** Jesaja, de grote profeeet uit het Oude Testament, gaf dragers van het priesterschap deze belangrijke aansporing: 'Raakt het onreine niet aan (...), reinigt u, gij die de vaten des Heren draagt.'[9] Duidelijker kan het eigenlijk niet gezegd worden.

Dragers van het priesterschap zijn misschien niet altijd welsprekend. Ze hebben misschien geen hoge graden in moeilijke studievakken. Ze zijn misschien wel van eenvoudige komaf. Maar God is geen aannemer des persoons en Hij zal zijn dienstknechten steunen in rechtschapenheid als zij het kwaad van onze tijd vermijden en een deugdzaam en rein leven leiden. Dat zal ik illustreren.

Bijna anderhalf duizend kilometer ten noorden van Salt Lake City ligt de prachtige stad Calgary, in Alberta (Canada), locatie van de Calgary Stampede, een van Canada's grootste festivals en de grootste buitenrodeo van de wereld. Dit tiendaagse festival omvat een rodeowedstrijd, tentoonstellingen, agrarische wedstrijden en huifkarraces. De Stampede Parade, die plaatsvindt op de eerste dag, is een van de oudste en grootste tradities van het festival. De parade volgt een route van zo'n vijf kilometer in het centrum van Calgary en wordt bekeken door zo'n 350 duizend toeschouwers, onder wie velen in westernkleding.

Enkele jaren geleden deed een muziekkapel van een grote middelbare school in Utah auditie voor deelname aan de Calgary Stampede Parade en kreeg een van de felbegeerde plaatsen. Maanden van geld inzamelen, straten op en neer marcheren bij repetities op de vroege ochtend, en allerlei andere voorbereidingen werden getroffen zodat de kapel naar Calgary kon reizen en deelnemen aan de parade, waar één kapel zou worden uitgekozen als de beste.

Uiteindelijk brak de dag van vertrek aan en stapten de enthousiaste leerlingen en hun leiders op de bus en reden ze naar het noorden voor de lange reis naar Calgary.

Onderweg stopte de karavaan in Cardston, in Alberta (Canada), waar de groep overnachtte. De plaatselijke ZHV-zusters maakten verpakte lunches klaar voor de leden van de kapel om op te eten voordat ze weer vertrokken. Brad, een van de leden van de kapel, priester in de Aäronische priesterschap, had geen honger en besloot zijn lunch tot later te bewaren.

Hij zat graag achterin de bus. Hij nam zijn gebruikelijke zitplaats in voor de rest van de reis naar Calgary en gooide het zakje met zijn lunch op de plank achter de achterste rij stoelen. Daar lag de lunch voor het raam terwijl de julimiddagzon er doorheen scheen. Helaas bevatte de lunch een boterham met eiersalade. Voor diegenen onder u die niet begrijpen waarom dat van belang is, wil ik er even op wijzen dat eiersalade gekoeld moet worden. Wordt het niet gekoeld, maar wordt het blootgesteld aan grote hitte, bijvoorbeeld door de zon die op een zonnige dag door het raam van een bus schijnt, dan wordt het een uiterst doeltreffende kweekcel voor verschillende soorten bacteriën die kunnen veroorzaken wat we meestal een voedselvergiftiging noemen.

Een tijdje voor aankomst in Calgary kreeg Brad honger. Hij dacht aan de lunch en schrokte de boterham met eiersalade naar binnen. Toen de bussen in Calgary aankwamen en door de stad reden, raakten de leden van de muziekkapel steeds enthousiaster — allemaal, behalve Brad. Helaas was het enige dat bij hem toenam de hevige buikpijnen en andere ongemakken die een voedselvergiftiging tot gevolg heeft. U bent ermee bekend.

Toen ze op hun bestemming waren aangekomen, verlieten de leden van de kapel de bus. Maar Brad bleef achter. Hoewel hij wist dat zijn

medeleden erop rekenden dat hij de volgende morgen zijn trommel speelde tijdens de parade, lag Brad ineengekrompen van de pijn, veel te ziek om de bus te verlaten. Gelukkig voor hem ontdekten twee van zijn vrienden, Steve en Mike, die pas hun diploma hadden gehaald en kort daarvoor waren geordend tot ouderling in het Melchizedeks priesterschap, dat Brad ontbrak. Ze besloten hem te zoeken.

Toen ze Brad achter in de bus vonden en hoorden wat het probleem was, voelden Steve en Mike zich hulpeloos. Maar uiteindelijk bedachten ze dat ze ouderling waren en de macht van het Melchizedeks priesterschap droegen om de zieken te zegenen. Al hadden ze totaal geen ervaring met het zegenen van zieken, hadden deze twee kersverse ouderlingen geloof in de macht die ze droegen. Ze legden Brad de handen op en, zich beroepend op het gezag van het Melchizedeks priesterschap, spraken ze in de naam van Jezus Christus de eenvoudige woorden dat ze Brad zegenden dat hij beter mocht worden.

Vanaf dat moment waren Brads symptomen helemaal weg. De volgende morgen nam hij zijn plek in onder de andere leden van de muziekkapel en marcheerde hij trots door de straten van Calgary. De muziekkapel behaalde de eerste plaats en won het felbegeerde blauwe lint. Maar veel belangrijker was dat twee jonge, onervaren maar goede priesterschapsdragers gehoor hadden gegeven aan de oproep om de Heer te vertegenwoordigen en hun medemens te dienen. Toen het nodig was om hun priesterschap uit te oefenen voor iemand die dringend hun hulp nodig had, konden ze dat doen omdat ze een goed leven hadden geleid.

Broeders, bent u voorbereid op uw reis door het leven? Het pad kan soms moeilijk zijn. Zet uw koers uit, wees voorzichtig en besluit om **ijverig te studeren, vurig te bidden en rechtschapen te leven.**

Laten we nooit wanhopen, want het werk dat wij doen, is het werk van de Heer. Er is wel eens gezegd: 'De Heer zal de rug sterken voor de last die hij krijgt te dragen.'

De kracht die wij oprecht nastreven om de moeilijkheden van een complexe, veranderende wereld aan te kunnen, kunnen wij krijgen door net als Jozua krachtig, resoluut en moedig te verklaren: 'Maar ik en mijn huis, wij zullen de HERE dienen!'[10] Van deze goddelijke waarheid getuig ik, en doe dat in de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. LV 107:18.
2. LV 107:20.
3. Harold B. Lee, 'Priesthood' (toespraak tot personeel van seminarie en instituut, Brigham Young University, 17 juli 1958), p. 1.
4. John Taylor, *The Gospel Kingdom*, bezorgd door G. Homer Durham (1941), p. 130.
5. 1 Petrus 3:15.
6. LV 84:88.
7. 1 Nephi 15:24–25.
8. Jakobus 1:5.
9. Jesaja 52:11.
10. Jozua 24:15.

ZIONS BANK

Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

April 2009

HET EERSTE PRESIDIUM

Henry B. Eyring
Eerste raadgever

Thomas S. Monson
President

Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

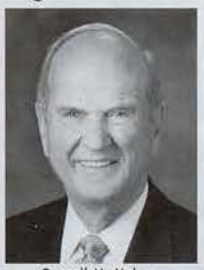

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

HET PRESIDIUM DER ZEVENTIG

Ronald A. Rasband

Claudio R. M. Costa

Steven E. Snow

Walter F. González

L. Whitney Clayton

Jay E. Jensen

Donald L. Hallstrom

HET TWEEDE QUORUM

Ronald A. Rasband | Claudio R. M. Costa | Steven E. Snow | Walter F. González | L. Whitney Clayton | Jay E. Jensen | Donald L. Hallstrom

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

Marcos A. Aidukaitis

Carlos H. Amado

Mervyn B. Arnold

David S. Baxter

Shayne M. Bowen

Gérald Caussé

Yoon Hwan Choi

Craig C. Christensen

Gary J. Coleman

Spencer J. Condie

Lawrence E. Corbridge

Benjamín De Hoyos

John B. Dickson

Charles Didier

David F. Evans

Enrique R. Falabella

Eduardo Gavarret

Carlos A. Godoy

Christoffel Golden Jr.

C. Scott Grow

Bruce C. Hafen

James J. Hamula

Keith K. Hilbig

Richard G. Hinckley

Marlin K. Jensen

Daniel L. Johnson

Kenneth Johnson

Paul V. Johnson

Yoshihiko Kikuchi

Paul E. Koelliker

Erich W. Kopischke

John M. Madsen

Richard J. Maynes

Lynn A. Mickelsen

Marcus B. Nash

Dennis B. Neuenschwander

Brent H. Nielson

Glenn L. Pace

Allan F. Packer

Kevin W. Pearson

Anthony D. Perkins

Paul B. Pieper

Rafael E. Pino

Bruce D. Porter

Carl B. Pratt

Dale G. Renlund

Michael T. Ringwood

Lynn G. Robbins

Cecil O. Samuelson Jr.

Joseph W. Sitati

Ulisses Soares

Gary E. Stevenson

Michael John U. Teh

José A. Teixeira

Octaviano Tenorio

Francisco J. Viñas

William R. Walker

F. Michael Watson

Lance B. Wickman

Jorge F. Zeballos

Claudio D. Zivic

W. Craig Zwick

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Richard C. Edgley
Eerste raadgever

H. David Burton
Presiderende bisschop

Keith B. McMullin
Tweede raadgever

HET TWEEDE QUORUM DER ZEVENTIG

Wilford W. Andersen

Koichi Aoyagi

Douglas L. Callister

Tad R. Callister

Craig A. Cardon

Bruce A. Carlson

Shirley D. Christensen

Don R. Clarke

James M. Dunn

Keith R. Edwards

Stanley G. Ellis

Bradley D. Foster

Daryl H. Gorn

Larry W. Gibbons

Spencer V. Jones

Won Yong Ko

James B. Martino

Clate W. Mask Jr.

Robert C. Oaks

William W. Parmley

Wolfgang H. Paul

Kent F. Richards

Gregory A. Schwitzer

W. Douglas Shumway

Lowell M. Snow

Paul K. Sybrowsky

Kent D. Watson

Robert S. Wood

Wereldwijd bezoeken heiligen der laatste dagen de algemene conferentie. Kloksgewijs: kerkleden uit Suva (Fiji), Cluj-Napoca (Roemenië), Moskou (Rusland), Bermejillo (Mexico), Juchitán (Mexico), Sao Paulo (Brazilië) en Warschau (Polen).

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST
5 april 2009

Het pad van het discipelschap

PRESIDENT DIETER F. UCHTDORF
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Nu is de tijd om het evangelie van Jezus Christus te omarmen, zijn discipel te worden en zijn wegen te bewandelen.

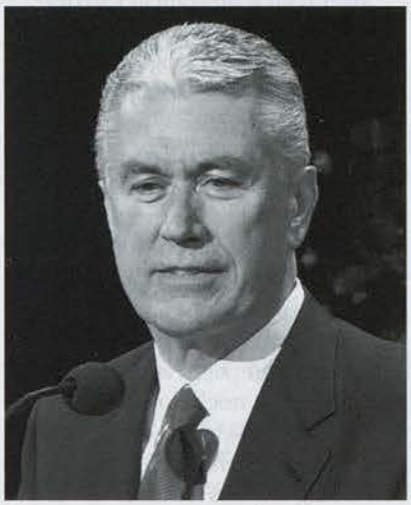

Deze dag wordt door de christelijke wereld van oudsher palmzondag genoemd. U herinnert zich dat het op die zondag bijna tweeduizend jaar geleden was dat Jezus Christus in de laatste week van zijn aardse leven de stad Jeruzalem inreed.[1] Als vervulling van de oude profetie van Zacharia[2] reed Hij op een ezel, en een grote schare mensen kwam de Meester begroeten en bedekte de weg vóór Hem met palmtakken en zelfs hun eigen klederen. Toen Hij dichterbij kwam, riepen zij: 'Gezegend Hij, die komt, de Koning, in de naam des Heren'[3] en 'Hosanna de Zoon van David.'[4]

De discipelen dachten wellicht dat dit een keerpunt was — het moment waarop de Joodse gemeenschap Jezus eindelijk zou herkennen als de langverwachte Messias. Maar de Heiland besefte dat de vele toejuichingen en het eerbetoon van tijdelijke duur zouden zijn. Hij wist dat Hij spoedig zou opgaan naar de Olijfberg en daar, alleen in Getsemane, de zonden van de wereld op Zich zou nemen.

Het evangelie van Jezus Christus

Het is gepast dat wij de week van palmzondag tot paasochtend onze gedachten op Jezus Christus, de Bron van licht, leven en liefde, richten. De menigten in Jeruzalem zagen Hem misschien als een grote koning die hen van politieke onderdrukking zou bevrijden. Maar in werkelijkheid heeft Hij ons veel meer dan dat gegeven. Hij heeft ons zijn evangelie gegeven, een parel van onschatbare waarde, de grote sleutel van kennis die een leven van geluk, vrede en vervulling ontsluit als we hem begrijpen en toepassen.

Het evangelie is het goede nieuws van Christus. Het is de openbaring dat de Zoon van God naar de aarde is gekomen, een volmaakt leven heeft geleid, verzoening voor onze zonden heeft gedaan en de dood heeft overwonnen. Het is het pad van heil, de weg van hoop en vreugde en de verzekering dat God een plan van verlossing en geluk voor zijn kinderen heeft.

Het evangelie is het pad van het discipelschap. Als wij dat pad bewandelen, kunnen wij vertrouwen en vreugde ervaren — ook in tijden van gevaar, verdriet en onzekerheid.

De weg van de wereld

Wij leven in een tijd waarin velen zich zorgen maken over hun bestaan. Zij maken zich zorgen over de toekomst en twijfelen aan hun vermogen om de moeilijkheden waarvoor ze staan op te lossen. Velen hebben persoonlijk met tegenspoed en verdriet te maken. Zij hongeren naar zingeving en een doel in hun leven.

Door de grote belangstelling voor dit soort zaken, komt de wereld met allerlei nieuwe antwoorden op al onze moeilijkheden. Mensen keren zich van het ene nieuwe idee tot het volgende, in de hoop iets te vinden wat antwoord geeft op de brandende vragen van hun ziel. Zij wonen studiebijeenkomsten bij en schaffen boeken, cd's en andere producten aan. Zij laten zich meeslepen in de opwinding van het zoeken naar iets nieuws. Maar de vlam van elke nieuwe theorie dooft onvermijdelijk weer, waarna de volgende 'nieuwe en verbeterde' oplossing zich aandient en van alles belooft.

Ik zeg niet dat deze wereldse oplossingen geen elementen van waarheid bevatten — vaak is dat wel het geval. Toch leiden ze geen van alle tot de blijvende verandering die wij in ons leven zoeken. Na het aanvankelijke enthousiasme blijft er een innerlijke leegte over, en zoeken wij naar het volgende nieuwe idee als de geheime sleutel tot geluk.

Het evangelie van Jezus Christus, daarentegen, biedt de antwoorden op al onze problemen. Het evangelie is geen geheim. Het is niet ingewikkeld of verborgen. Het kan de deur ontsluiten naar waar geluk. Het is geen

theorie of idee van iemand. Het is juist helemaal niet door mensen bedacht. Het komt voort uit de zuivere en eeuwigdurende bron van de Schepper van het heelal, die waarheden kent die wij niet eens kunnen bevroeden. En met die kennis heeft Hij ons het evangelie gegeven — een goddelijke gave, de ultieme formule voor geluk en succes.

Hoe worden wij discipelen van Jezus Christus?

Wanneer wij de allesovertreffende waarheden van het evangelie van Jezus Christus horen, beginnen hoop en geloof in ons te groeien.[5] Hoe meer wij ons hart en verstand vullen met de boodschap van de opgestane Christus, des te groter is ons verlangen om Hem en zijn leringen te volgen. Daardoor neemt ons geloof nog verder toe, en kan het licht van Christus ons hart verlichten. Daarbij herkennen wij de onvolmaaktheden in ons leven en verlangen wij ernaar om gereinigd te worden van de deprimerende last van onze zonden. Wij snakken naar de bevrijding van schuldgevoelens en willen ons bekeren.

Geloof en bekering leiden tot de reinigende wateren van de doop, waarin wij een verbond sluiten om de naam van Jezus Christus op ons te nemen en in zijn voetspoor te volgen.

Om ons te schragen in het verlangen naar een rein en heilig leven ondergaan wij de doop met vuur — de onuitsprekelijke gave van de Heilige Geest, een hemelse Trooster die ons vergezelt en leidt als wij wandelen op het pad van rechtschapenheid.

Hoe meer wij vervuld zijn met de Geest van God, hoe meer wij ernaar verlangen om anderen te helpen. Wij worden vredestichters in ons eigen huis en gezin, en wij helpen onze naaste overal met vriendelijke daden van barmhartigheid, vergeving, genade en geduld.

Dit zijn de eerste stappen op de ware weg naar leven en vervulling. Dit

is het vreedzame pad van de volgelingen van Jezus Christus.

Het pad van geduld

Het is echter geen kant-en-klare oplossing of snelle remedie.

Een vriend van mij schreef me onlangs dat hij het moeilijk vond om zijn getuigenis krachtig en sterk te houden. Hij vroeg mij om advies.

Ik schreef hem liefdevol terug en deed enkele suggesties om zijn leven meer in overeenstemming te brengen met de leringen van het herstelde evangelie. Tot mijn verrassing kreeg ik een week later alweer een brief van hem terug, met de volgende strekking: 'Ik heb je adviezen opgevolgd. Ze hebben niet geholpen. Wat heb je nog meer?'

Broeders en zusters, wij moeten doorzetten. Wij bereiken het eeuwige leven niet door een sprintje te trekken — wij moeten volharden in deze wedloop. Wij moeten de goddelijke beginselen van het evangelie steeds opnieuw toepassen. Wij moeten er dagelijks mee aan de slag om ze een deel van ons leven te maken.

Te vaak zien wij het evangelie als een boer die in de ochtend zaait en in de middag al wil oogsten. Toen Alma het woord van God met een zaadje vergeleek, legde hij uit dat het zaadje geleidelijk uitgroeit tot een boom die vruchten voortbrengt, vanwege ons 'geloof en [onze] ijver en geduld en lankmoedigheid.'[6] Zeker, sommige zegeningen volgen direct — spoedig nadat we het zaadje in ons hart hebben gezaaid, begint het te zwellen en te ontspruiten en te groeien, zodat we weten dat het zaadje goed is. Vanaf het moment dat wij het pad van discipelschap betreden, ontvangen wij zichtbare en onzichtbare zegeningen van God.

Maar u kunt de volheid van deze zegeningen niet ontvangen als u 'de boom verwaarloost en geen aandacht besteedt aan zijn verzorging.'[7]

Weten dat het zaadje goed is, is niet genoeg. Wij moeten het 'met grote zorgvuldigheid verzorgen, zodat [het] wortel zal schieten.'[8] Alleen dan kunnen wij er de vrucht van plukken, 'die zoet is boven alles wat zoet is, en (...) rein boven alles wat rein is' en ons 'aan die vrucht vergasten totdat [wij] verzadigd [zijn], zodat [wij zullen] hongeren noch dorsten.'[9]

Het discipelschap is een reis. Wij hebben de louterende lessen van de reis nodig om ons karakter te vormen en ons hart te zuiveren. Door het pad van het discipelschap met geduld te bewandelen, openbaart zich de mate van ons geloof en onze gewilligheid om Gods wil te doen en niet die van ons.

Het is niet genoeg om alleen maar te spreken over Jezus Christus of te verklaren dat wij zijn discipelen zijn. Het is niet genoeg om onszelf te omringen met symbolen van onze godsdienst. Het discipelschap is geen passieve kijksport. Wij kunnen de zegeningen van geloof net zo min ervaren door als toeschouwer aan de zijlijn te staan als een goede gezondheid genieten door op de bank naar sportwedstrijden op de televisie te

kijken en de sporters van advies te voorzien. En toch zijn sommigen liever toeschouwer en geven de voorkeur aan 'passief discipelschap' als voornaamste manier van aanbidding.

Onze godsdienst wordt niet indirect beleefd. Wij kunnen de zegeningen van het evangelie niet ontvangen door alleen maar te kijken naar het goede dat anderen doen. Wij moeten de zijlijn verlaten en wat wij zeggen zelf in de praktijk gaan brengen.

De weg ligt open voor iedereen

De eerste schrede op het pad van het discipelschap begint, gelukkig maar, precies op de plek waar we ons bevinden! Er zijn geen vereisten vooraf om die eerste stap te zetten. Het maakt niet uit of we arm of rijk zijn. Wij hoeven niet geleerd, welbespraakt of intellectueel te zijn. Wij hoeven niet volmaakt of welsprekend of zelfs welgemanierd te zijn.

U en ik kunnen het pad van het discipelschap vandaag nog inslaan. Laten wij nederig zijn; laten wij met heel ons hart tot onze Vader in de hemel bidden en ons verlangen uiten om dichter bij Hem te komen en van Hem te leren.

Heb geloof. Zoek en u zult vinden. Klop en de deur zal worden opengedaan.[10] Dien de Heer door anderen te dienen. Neem actief deel in uw wijk of gemeente. Maak uw gezin sterker door u voor te nemen volgens de beginselen van het evangelie te leven. Wees één van hart en één van zin in uw huwelijk en in uw gezin.

Nu is de tijd om uw leven op orde te brengen zodat u een tempelaanbeveling kunt krijgen en gebruiken. Nu is de tijd om zinvolle gezinsavonden te houden, om het woord van God te lezen en ons in oprecht gebed tot onze hemelse Vader te richten. Nu is de tijd om ons hart te vullen met dankbaarheid voor de herstelling van zijn kerk, voor levende profeten, het Boek van Mormon en de macht van het priesterschap die ons tot zegen

zijn. Nu is de tijd om het evangelie van Jezus Christus te omarmen, zijn discipel te worden en in zijn wegen te wandelen.

Sommigen geloven dat ze door hun fouten geen volledige aanspraak op de zegeningen van het evangelie meer kunnen maken. Wat begrijpen zij maar weinig van de doeleinden van de Heer. Een van de grootste zegeningen van het naleven van het evangelie is dat wij erdoor worden gezuiverd en van onze fouten kunnen leren. Wij 'allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods',[11] en toch kan de kracht van de verzoening van Jezus Christus ons genezen als wij ons bekeren.

Onze geliefde vriend ouderling Joseph B. Wirthlin heeft dit beginsel duidelijk uiteengezet:

'O, is het niet geweldig om te weten dat onze hemelse Vader ons liefheeft — ondanks onze zwakheden! Zijn liefde is zó bestendig: zelfs als wij het wat onszelf betreft opgeven, zal Hij dat nooit doen.

'Wij zien onszelf [wellicht] in het licht van ons verleden en ons heden. Onze hemelse Vader ziet ons in het licht van onze eeuwigheid. (...)

'Het evangelie van Jezus Christus is een evangelie van verandering. Het verandert en verfijnt ons, mensen van de aarde, tot mensen voor de eeuwigheid.'[12]

Degenen die het pad van het discipelschap om de een of andere reden hebben verlaten, nodig ik uit om vanuit de situatie waarin u zich bevindt tot het herstelde evangelie van Jezus Christus te komen. Wandel opnieuw in de wegen van de Heer. Ik getuig dat de Heer uw leven zal zegenen, u zal begiftigen met buitengewone kennis en vreugde en de hemelse gaven van de Geest op u zal laten neerdalen. Het is altijd de juiste tijd om zijn wegen te bewandelen. Het is nooit te laat.

Tot hen die zich onbekwaam voelen omdat ze niet hun hele leven lid

van de kerk zijn geweest, tot hen die denken dat ze de verloren tijd nooit kunnen inhalen, getuig ik dat de Heer uw specifieke mogelijkheden, talenten en vaardigheden nodig heeft. De kerk heeft u nodig; wij hebben u nodig. Het is altijd de juiste tijd om in zijn wegen te wandelen. Het is nooit te laat.

De zegeningen van het discipelschap

Laten wij deze palmzondag, deze paastijd en altijd bedenken dat het herstelde evangelie van onze Heer en Heiland Jezus Christus het vermogen heeft om elke leegte te vullen, elke wond te genezen en elk tranendal te overbruggen. Het is de weg van hoop, geloof en vertrouwen in de Heer. Het evangelie van Jezus Christus wordt in zijn volheid onderwezen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Deze kerk wordt geleid door een levende profeet, die door de Heer Jezus Christus is gemachtigd om richting en aanwijzingen te geven zodat wij de moeilijkheden van deze tijd kunnen overwinnen, hoe zwaar ze ook zijn.

Ik getuig plechtig dat Jezus de Christus leeft. Hij is de Heiland en de Verlosser van de wereld. Hij is de beloofde Messias. Hij heeft een volmaakt leven geleid en verzoening gebracht voor onze zonden. Hij staat altijd naast ons. Hij zal onze strijd voeren. Hij is onze hoop; Hij is ons heil; Hij is de weg. Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Matteüs 21:6–11.
2. Zie Zacharia 9:9.
3. Lucas 19:38.
4. Matteüs 21:9.
5. Zie Romeinen 10:17.
6. Alma 32:43.
7. Alma 32:38.
8. Alma 32:37.
9. Alma 32:42.
10. Zie Matteüs 7:7.
11. Romeinen 3:23.
12. Joseph B. Wirthlin, 'Het grote gebod', *Liahona,* november 2007, pp. 29–30.

Kom tot Hem

OUDERLING NEIL L. ANDERSEN
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik weet door de kracht van de Heilige Geest met volmaakte en zekere klaarheid dat Jezus de Christus is, de geliefde Zoon van God.

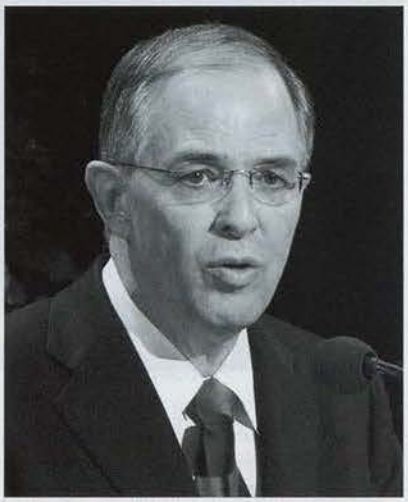

Goedemiddag broeders en zusters, mijn knieën knikken en mijn emoties roeren zich heftig. Ik heb u lief en dank u zeer voor uw steunverlenende stem. In zo veel opzichten voel ik mij onbekwaam en verdeemoedigd.

Het troost mij dat de Heer mij juist in één vaste vereiste voor het heilig apostelschap ten zeerste heeft gezegend. Ik weet door de kracht van de Heilige Geest met volmaakte en zekere klaarheid dat Jezus de Christus is, de geliefde Zoon van God.

Er is niemand die meer liefde bezit dan president Thomas S. Monson. Zijn warmte is als de middagzon. Toch kunt u zich vast wel indenken hoe beduusd ik mij voelde toen hij mij deze heilige roeping gaf en de ogen van Gods profeet de diepten van mijn ziel peilden. U zult zich *ook* de liefde kunnen indenken die God en zijn profeet mij lieten voelen toen president Monson zijn lange, liefdevolle armen om mij heen sloeg. Ik heb u lief, president Monson.

Tot hen die mij kennen, zeg ik: als ik naar uw mening ooit tekort ben geschoten, vraag ik om vergiffenis en geduld. Meer dan ooit heb ik behoefte aan uw geloof en uw gebeden.

Ik weet dat ik niet ben wat ik moet worden. Ik bid dat ik mij bereidwillig zal laten vormen door de lessen en discipline van de Heer. Ik vind troost in de woorden van president Monson die hij gisteravond in de priesterschapsbijeenkomst sprak, dat de Heer iemands rug zal vormen naar de last die hij te dragen krijgt.

Kort na mijn roeping als algemeen autoriteit, nu zestien jaar geleden, vergezelde ik president Boyd K. Packer naar een ringconferentie, waar hij iets zei wat ik altijd onthouden heb. Toen hij voor de aanwezigen stond, zei hij: 'Ik weet wie ik ben.' En na een korte pauze voegde hij daar aan toe: 'Ik ben niemand in het bijzonder.' Toen draaide hij zich om naar mij achter op het podium en zei: 'En u, broeder Andersen, bent ook niemand in het bijzonder.' En toen vervolgde hij met deze woorden: 'En als u dat ooit vergeet, zal de Heer u daar onmiddellijk aan herinneren, en dat zal niet aangenaam zijn.'

Ik uit grote dankbaarheid voor u, de getrouwe leden van de kerk. Als jonge zendeling in Frankrijk voelde ik mijn getuigenis groeien, doordat ik zag dat de leden volledig toegewijd waren aan het evangelie van Jezus Christus.

Van de afgelopen twintig jaar hebben we er tien voor de kerk buiten de Verenigde Staten doorgebracht. Ik heb in die landen met voor mij vreemde talen de macht Gods op u zien neerdalen. U die deel uitmaakt van de grote familie van gelovigen in het herstelde evangelie van Jezus Christus bent echt geweldig.

Ik zal de Heer nooit terug kunnen betalen voor alles wat Hij mij geschonken heeft. Hij stond mij toe te trouwen met een van zijn engelen op aarde. Mijn vrouw, Kathy, is mijn licht en mijn voorbeeld, een lieftallige dochter Gods, vol van reinheid en onschuld. Zonder haar zou ik niets zijn. Bijna mijn hele leven al probeer ik te worden wat zij dacht dat ik al was.

Twintig jaar geleden, toen onze kinderen nog jong waren, werden wij geroepen voor een zending in Frankrijk. Door deze en andere roepingen daarna, gingen ze in die jaren waarin ze eigenlijk vastigheid nodig hadden van stad tot stad, van werelddeel tot werelddeel. De Heer heeft hen nu ieder rijkelijk gezegend met een geweldige huwelijkspartner en prachtige kinderen. Ik wil hen danken voor hun welwillendheid en hun offers voor mij. Ik ben ook dankbaar voor mijn gelovige ouders — mijn moeder is aanwezig — en voor allen die mij met zo veel goeds hebben bedacht.

Ik uit mijn diepe respect voor de broeders van de Zeventig. Ik hou van hen als van mijn eigen broer. Onze band en kameraadschap zijn niet alleen van deze wereld, maar zullen na het graf voortduren.

Het Eerste Presidium en de Twaalf zijn nu al zestien jaar lang mijn voorbeelden en mijn leraren. Ik heb gezien hoe integer en rechtschapen ze zijn. In die vele jaren heb ik nooit ongebreidelde boosheid of enig verlangen naar persoonlijke eer of materieel voordeel gezien. Nooit heb ik gezien dat zij uit waren op macht of invloed.

In plaats daarvan heb ik gezien hoe trouw en zorgzaam ze voor hun vrouw en kinderen zijn. Ik heb hun liefde ervaren en ook hun zekere getuigenis van onze hemelse Vader en zijn Zoon. Ik heb gezien hoe zij zich onvermoeibaar inzetten om het koninkrijk Gods op te bouwen. Ik heb gezien hoe de macht Gods op hen rustte en hen grootmaakte en verhief. Ik ben er getuige van dat hun profetische stem in vervulling is gegaan. Ik heb gezien hoe de zieken genazen en naties gezegend werden door hun gezag, en was in hun bijzijn op momenten die te heilig zijn om over te praten. Ik getuig dat zij de gezalfden des Heren zijn.

Ik bid dat mijn geest als die van ouderling Joseph B. Wirthlin mag zijn — wiens dood mijn roeping teweegbracht — een geest wars van enig verlangen naar persoonlijke aandacht, bereid om daar naartoe te gaan en datgene te doen wat de profeten des Heren van mij vergen, tot aan mijn laatste ademtocht volledig toegedaan aan de Heiland en de opbouw van het koninkrijk Gods.

Er is door de eeuwen heen vaak uitgekeken naar onze tijd. De Schrift spreekt over dingen 'die de Heer heeft verordonneerd en bereid, vóór de grondlegging der wereld.' (LV 128:5.)

De openbaringen spreken van een grote vergadering die zal plaatsvinden (zie 2 Nephi:7–8; 3 Nephi 16:5). Jesaja profeteerde dat het huis des Heren zou worden gevestigd in het hoogste der bergen, en dat de stem des Heren vandaar over de hele aarde zal uitgaan (zie Jesaja 2:2–3). Daniël verklaarde dat zij als

Juchitán, Oaxaca, Mexico

een steen zou zijn die zonder toedoen van mensenhanden van een berg losraakte (Daniël 2:34, 44–45). Petrus sprak over de wederoprichting aller dingen (zie Handelingen 3:20–21). Nephi zag dat de leden van de kerk van het Lam niet groot in aantal zouden zijn, maar wel in elk land en elke natie aanwezig (zie 1 Nephi 14:12, 14).

We leven in de tijd van het 'wonderba[re] werk en een wonder' des Heren (Jesaja 29:14; zie 2 Nephi 25:17). Ons is de zegen ten deel gevallen het evangelie aan ons gezin en ons nageslacht te brengen, en te assisteren bij de voorbereiding op de wederkomst van de Heiland. De Heer omschreef de doeleinden van de herstelling: 'Om een licht voor de wereld te zijn, en een standaard voor [ons en zijn] volk, (...) en om een boodschapper te zijn voor [zijn] aangezicht om voor [Hem] uit de weg te bereiden (LV 45:9). Onze verantwoordelijkheid is niet onbeduidend; het is niet toevallig dat we zijn wie we zijn; het zal ons door de eeuwigheden heen tot eer strekken dat we in deze laatste dagen onze verbonden getrouw zijn nagekomen.

Ik acht het een voorrecht dat ik de hand des Heren overal ter wereld aan het werk heb gezien. Hoewel we de pioniers die over de vlakten naar de Salt Lake Valley liepen in ere houden, weten we dat er nu veel meer pioniers leven. Zij duwen geen handkarren, maar ze zijn in zo veel opzichten precies hetzelfde: zij hebben de stem des Heren gevoeld in de pagina's van het Boek van Mormon en in hun persoonlijke gebeden. Gelovig en bekeerlijk zijn zij in de wateren des doops afgedaald en hebben hun voeten stevig in de rijke evangeliegrond geplant. Als discipel van Christus zijn zij bereid offers te brengen voor wat juist en waar is. En met de gave van de Heilige Geest blijven zij standvastig op koers naar het eeuwige leven.

We moeten onthouden, geliefde broeders en zusters, wie we zijn en wat we hebben. We zijn niet alleen in ons verlangen om goed te doen; er zijn veel geweldige mensen in andere kerken en geloofsovertuigingen.

Wij zijn niet de enigen die tot onze hemelse Vader bidden of antwoord krijgen op onze gebeden; onze hemelse Vader houdt van al zijn kinderen.

Wij zijn niet de enigen die offers brengen voor een hoger werk; er zijn meer mensen die onbaatzuchtig zijn.

Er zijn meer mensen die in Christus geloven. Overal zijn er loyale en achtenswaardige ouders die van elkaar en van hun kinderen houden. We kunnen veel leren van al die andere goede mensen.

Toch moeten we ons niet onttrekken aan datgene wat *uniek* en *eigen* is aan De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen niet loslaten. Alleen *hier* is het priesterschap van God, hersteld door hemelse boodschappers. Alleen *hier* gaan het Boek van Mormon en de Bijbel hand in hand bij de openbaring en verkondiging van de godheid en het evangelie van Christus. Alleen *hier* zijn er profeten van God, die ons hemelse raad brengen en die de sleutels dragen die in de hemel binden wat op aarde is gebonden.

Onze kennis van de goddelijke zending van de kerk moet ons er niet toe brengen om superieur of arrogant te zijn, maar moet ons op onze knieën dwingen om de Heer te smeken ons te helpen te worden wat wij moeten worden. Evenmin hoeven we verlegen te zijn met deze woorden van de Heer: 'Dit is mijn kerk en Ik zal ze bevestigen; en niets zal ze te gronde richten' (Mosiah 27:13).

Bovenal verkondigen wij onze Redder en Verlosser, Jezus Christus. Alles wat we zijn, en alles wat we zullen zijn, danken wij aan Hem. Hoewel wij ontzag hebben voor zijn grootsheid, wil Hij niet dat we op eerbiedige afstand blijven. Hij wenkt ons tot Zich. 'Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen' (Openbaring 3:20).

Zijn woorden weerklinken door de eeuwen:

'Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven,

'en eenieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven' (Johannes 11:25–26).

Broeders en zusters, Hij leeft. Hij is uit de dood herrezen. Hij leidt zijn heilige werk op aarde. President Thomas S. Monson is zijn profeet. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Verder gaan met ons leven

OUDERLING STEVEN E. SNOW
van het Presidium der Zeventig

Luisteren we naar de profeten, hebben we een eeuwig perspectief, zijn we gelovig en goedsmoeds, dan kunnen we omgaan met onverwachte moeilijkheden.

Toen ze nog erg klein was, bracht ons nichtje Lachelle elke ochtend bij haar oma door. Die twee kregen een speciale band door al die uren samen. Al snel werd Lachelle vijf jaar en was ze oud genoeg om naar school te gaan. Op hun laatste ochtend samen las oma Squire haar kleindochter nog een verhaaltje voor en wiegde ze haar in de grote schommelstoel. 'We hebben het altijd erg leuk gehad samen, Lachelle', zei ze, 'en nu ga je naar school. Ik hou zoveel van je, wat moet ik toch zonder jou?'

Met meer wijsheid dan je op haar leeftijd zou verwachten, keek Lachelle haar oma met grote, bruine ogen aan. 'Oma', zei ze, 'ik hou ook van jou, maar het is tijd om verder te gaan met mijn leven.'

Dat is een goede raad voor ons allemaal. Wij moeten 'verder gaan met ons leven'. De meesten van ons kijken niet echt uit naar grote veranderingen. Toch is verandering een essentieel onderdeel van het leven.

Veel van die veranderingen komen volgens de natuurlijke levensweg op onze aardse reis. Ons leven verandert als we van kind en jongere de overgang naar volwassenheid en ouderdom doormaken. School, zending, huwelijk, werk en pensionering zijn bijvoorbeeld allemaal mijlpalen van verandering.

Te vaak aarzelen we om aan de volgende fase te beginnen, om de volgende uitdaging aan te gaan. Wellicht vinden we het nog te aangenaam zo, zijn we bang of hebben we niet genoeg geloof. Op schoot zitten bij oma is vaak aantrekkelijker dan de beproevingen van de kleuterschool. Op zolder bij onze ouders eindeloos videospelletjes doen, lijkt misschien aanlokkelijker dan een studie, huwelijk of beroep.

Hoe kunnen wij ons dan het beste voorbereiden op de veranderingen waar we onvermijdelijk mee te maken krijgen?

Ten eerste, volg de profeten. Luister naar de raad van de levende profeten. Profeten laten vaak een waarschuwende stem klinken, maar bieden ook degelijke, praktische adviezen waarmee wij de stormen in het leven kunnen doorstaan. In de eerste afdeling van de Leer en Verbonden geeft de Heer ons raad 'hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem mijner dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38). Profeten helpen ons omgaan met de veranderingen en uitdagingen waar we voortdurend mee te maken hebben. Het populaire jeugdwerkliedje *Volg de profeet* herinnert ons aan dit belangrijke beginsel: 'Gods profeet die helpt ons, wijst ons steeds de weg; luister altijd goed en doe wat hij je zegt' (*Kinderliedjes,* p. 58).

Ten tweede, houd een eeuwig perspectief voor ogen. Zie in dat veranderingen en moeilijkheden deel uitmaken van Gods plan. Dit aardse leven is met opzet een proeftijd of een tijd 'om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden' (Abraham 3:25). Om de keuzevrijheid die God ons heeft gegeven te testen, worden wij als mensen onderworpen aan een reeks veranderingen, moeilijkheden, beproevingen en verleidingen op ons levenspad. Alleen daardoor worden wij goed op de proef gesteld.

In 2 Nephi lezen wij: 'want er moest wel een tegenstelling in alle dingen zijn. Indien die er niet was, (...) dan kon er geen rechtvaardigheid worden teweeggebracht, noch goddeloosheid, heiligheid noch ellende, goed noch kwaad' (2 Nephi 2:11).

De moeilijkheden en veranderingen in het leven zijn mogelijkheden tot groei als wij goede beslissingen nemen.

Ten derde, heb geloof. President Gordon B. Hinckley heeft de leden van de kerk altijd aangemoedigd om voorwaarts te gaan met geloof (zie 'God Hath Not Given Us the Spirit of Fear', *Ensign*, oktober 1984, p. 4). Wij

hebben dagelijks te maken met een wereld vol negativiteit, waardoor twijfel, angst en zelfs vrees ons om het hart kunnen slaan. President Thomas S. Monson heeft ons voorgehouden: 'Niemand kan tegelijk geloven en twijfelen, want het ene zal het andere verjagen' ('Ga tot Hem in gebed en geloof', *Liahona,* maart 2009, p. 6). In Moroni lezen we: 'zonder geloof kan er geen hoop zijn' (Moroni 7:42). Wij moeten geloof oefenen om de uitdagingen en veranderingen in het leven het hoofd te bieden. Zo leren wij en maken wij vooruitgang.

Ten vierde, wees goedsmoeds. Veel van onze leden over de hele wereld hebben te maken met financiële en andere moeilijkheden. Op die momenten kunnen wij ons gemakkelijk terneergeslagen en verloren voelen. In de moeilijke begintijd van de kerk gaf de Heer de heiligen de raad om opgewekt te zijn: 'Weest goedsmoeds, kinderkens; want Ik ben in uw midden, en Ik heb u niet verlaten' (LV 61:36).

In zijn laatste conferentietoespraak zes maanden geleden leerde ouderling Joseph B. Wirthlin ons hoe wij op tegenspoed kunnen reageren. Een deel van zijn advies luidde: 'Als u de volgende keer op het punt staat om te mopperen, probeer dan te lachen. Dan zult u langer leven en zal het leven van de mensen om u heen ook prettiger zijn' ('Wat er ook gebeurt, geniet ervan', *Liahona*, november 2008, p. 27). Lachen en een goed gevoel voor humor kunnen de hobbels op onze levensreis verzachten.

Het zou fijn zijn als we alle veranderingen in ons leven konden zien aankomen. En voor sommige veranderingen is dat ook zo. Alle jongemannen in de kerk leren zich bijvoorbeeld op een voltijdzending voor te bereiden, wat een levensveranderende ervaring is. Elke waardige jonge alleenstaande begrijpt het belang van het kiezen van een levenspartner en de verzegeling van een huwelijk in de heilige tempel. Wij zien deze veranderingen aankomen en kunnen ons daarop voorbereiden. Maar wat als de veranderingen ons onverhoeds overvallen? Op deze veranderingen lijken we geen invloed te hebben. Economische terugval, werkloosheid, ernstige ziekte of invaliditeit, scheiding en overlijden zijn voorbeelden van veranderingen die we niet verwachten, zien aankomen of toejuichen. Hoe gaan wij met dergelijke tegenslagen op onze levensreis om?

Het antwoord blijft hetzelfde. Door te luisteren naar de profeten, een eeuwig perspectief voor ogen te houden, geloof te hebben en goedsmoeds te zijn kunnen wij omgaan met onverwachte moeilijkheden en 'verder gaan met ons leven'.

De levens van de eerste pioniers zijn uitstekende voorbeelden van het accepteren van veranderingen en het overwinnen van problemen en moeilijkheden.

Robert Gardner jr. liet zich in januari 1845 dopen in een bevroren vijver in de binnenlanden van het oosten van Canada. IJverig en getrouw trok hij met zijn gezin naar Nauvoo en kwam na vele ontberingen in oktober 1847 in de Salt Lake Valley aan. Na aankomst sloegen zij hun kamp op in een plaats die Old Fort werd genoemd, een paar straten van dit Conferentiecentrum verwijderd. In zijn met de hand geschreven verslag schreef hij: 'Ik maakte mijn ossen los en ging op de gebroken dissel van mijn huifkar zitten, en zei dat ik geen dag meer kon reizen' ('Robert Gardner Jr. Self History and Journal', Church History Library, p. 23).

Robert begon met niets en bouwde een nieuw leven op voor zichzelf en zijn gezin. Hoewel de eerste jaren moeilijk waren, ging het hen langzaam maar zeker beter toen hij met zijn broer Archibald watermolens ontwikkelde bij de Mill Creek en de Jordan River. Enkele jaren later kampte hij met tegenspoed. Het water dat zijn molen aandreef, veranderde stroomopwaarts van richting, zodat zijn gedeelte van de stroom droog kwam te staan. Pogingen om een kanaal van ruim tien kilometer aan te leggen, mislukten.

Ik citeer weer uit zijn dagboek: 'Het kanaal stortte steeds in en mondde uit in een mislukking. Al mijn gewassen gingen eraan en ik kreeg mijn molen niet aan het draaien. Mijn voorraden waren op en ik was helemaal blut.' ('Robert Gardner Jr. Self History and Journal', p. 26)

En om het nog erger te maken, vermeldt de volgende aantekening in zijn verslag dat hij op zending was geroepen naar Canada. Een paar maanden later nam hij afscheid van zijn gezin en reisde hij met een groep zendelingen per handkar, stoomboot en trein naar zijn werkgebied.

Hij voltooide deze zending en keerde naar zijn gezin terug. Hij werkte weer hard en ijverig en wist

zo wederom een zelfstandig bestaan op te bouwen.

Enige jaren later had broeder Gardner een paar vrienden op bezoek op zijn boerderij in Millcreek in de Salt Lake Valley. Een van hen merkte op: 'Ik ben blij om te zien dat je je weer zo goed omhoog hebt gewerkt nadat je geen stuiver meer had en alles kwijt was en op zending ging.'

In het dagboek van Robert staat: 'Mijn reactie was: "Ja, ik raakte eerder al eens in goede doen en raakte toen alles kwijt; ik ben bijna bang voor weer een [zendings]oproep." En ja hoor, een paar uur later kwamen enkele buren van mij langs. Zij waren naar een bijeenkomst in Salt Lake City geweest en vertelden mij dat mijn naam werd genoemd met diverse andere namen van leden die vandaag waren geroepen naar het zuiden op zending te gaan om een nieuwe nederzetting te vestigen en katoen te verbouwen. Wij moesten meteen vertrekken.'

'Ik keek en spuwde, deed mijn hoed af en krabde [op mijn hoofd], dacht even na en zei: "Goed."' ('Robert Gardner Jr. Self History and Journal', p. 35; cursivering toegevoegd.)

Robert Gardner wist wat het betekende om met veranderingen in zijn leven om te gaan. Hij volgde de raad van de algemene autoriteiten op, aanvaardde roepingen om dienstbaar te zijn toen het hem slecht uitkwam. Hij had een grote liefde voor de Heer en toonde een krachtig, vast geloof met een verbazingwekkend gevoel voor humor en grote welwillendheid. Robert Gardner jr. werd een van de vooraanstaande kolonisators in het zuiden van Utah. Mensen en talloze andere pioniers zoals hij geven ons de inspiratie om door te gaan en de vele veranderingen en uitdagingen in ons leven onverschrokken het hoofd te bieden. Ik bid dat wij, als wij voorwaarts gaan en 'verder gaan met ons leven', gehoorzaam, getrouw en opgewekt zullen zijn. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Dan nodigt u Jezus

BARBARA THOMPSON
Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

We moeten ernaar streven in geloof en rechtschapenheid vooruitgang te maken, ons gezin te versterken en de Heer en zijn kinderen te dienen.

Toen ik vele jaren geleden lid van het algemeen ZHV-bestuur was, had ik de opdracht om een groep ZHV-leidsters en priesterschapsleiders toe te spreken. We kwamen net op tijd aan, nadat we 's ochtends in een andere stad hadden gesproken.

Ik zou als eerste spreken na de openingslofzang en het openingsgebed. De openingslofzang werd aangekondigd als 'De tijd is zeer kort.'

Ik kende de titel van die lofzang niet en vond het vreemd dat we dat als openingslofzang zongen. Ik had nog niet eens gesproken en toen zongen ze al dat de tijd zeer kort was!

Toen we het lied zongen, begreep ik al snel dat het ging over de weinige tijd die we hebben om de boodschap van het evangelie te verkondigen en mensen tot Christus te brengen. De woorden van het vierde couplet bleven de hele avond in mijn gedachten en kwamen ook daarna vaak terug. Ze luiden:

Uw eeuw'ge volmaking zij 't doel van uw streven,
zoekt 's hemels beloning, o, neemt dat besluit,
want d'opstanding brengt u dan 't eeuwige leven,
dan nodigt u Jezus tot zijn feestmaal uit,
dan nodigt u Jezus tot zijn feestmaal uit.[1]

De boodschap van dat couplet is: wat er ook in het leven gebeurt, Jezus heeft de macht om ons te redden. Door zijn goddelijk offer heeft Hij de weg bereid waardoor wij het eeuwige leven kunnen verkrijgen. Waarlijk, het is zijn doel om 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'[2] Hij heeft onze hulp ingeroepen om elkaar te helpen datgene te doen wat tot het eeuwige leven leidt.

Afgelopen september heeft zuster

Beck tijdens de algemene ZHV-bijeenkomst drie dingen aangegeven die ons zullen helpen ons doel van het eeuwige leven te bereiken. Ze zijn:

1. 'In geloof en rechtschapenheid toenemen.'
2. 'Het gezin versterken.'
3. 'De Heer en zijn kinderen dienen.'[3] Dat houdt ook in dat we de armen en behoeftigen opzoeken en helpen.

We weten dat Satan ons zal verleiden en beproeven als wij die dingen proberen te doen, maar de Heer heeft beloofd dat Hij ons zal versterken. Hij zal ons helpen.[4]

In geloof en rechtschapenheid toenemen

Als kind leerde ik van mijn ouders dat mijn hemelse Vader en Jezus Christus me liefhebben. Ik leerde dat ik 'een kind van God'[5] ben. Ik kan me niet herinneren dat ik dat ooit niet heb geweten. Ze leerden me dat Jezus Christus onze Heiland is en dat we alleen door Hem verlost kunnen worden.[6]

Ik leerde ook dat ik iedere dag moest bidden om mijn geloof te laten groeien. Eigenlijk moest ik altijd bidden.[7] Ik leerde dat als ik de Schriften las en bestudeerde, mijn kennis en getuigenis van de waarheid van het evangelie zouden toenemen. Ze leerden me dat ik God moest liefhebben en dat ik mijn liefde kon tonen door zijn geboden te onderhouden.[8] Als kind leerde ik ook hoe belangrijk de tempel is. In mijn jeugd leerde ik dat ik door het sluiten en naleven van heilige tempelverbonden op de weg naar het eeuwige leven zou blijven.

Uiteraard moeten wij allemaal ons hele leven lang deze beginselen naleven om ons geloof en onze rechtschapenheid te laten toenemen.

Het gezin versterken

Wij hebben allemaal de taak en de zegen om ons gezin te versterken. Wij bevinden ons allemaal in verschillende gezinssituaties. Sommige gezinnen bestaan uit een moeder en vader en kinderen. Sommige echtparen hebben geen kinderen meer thuis. Veel leden van de kerk zijn ongehuwd en sommigen zijn ongehuwde ouders. Anderen zijn weduwen of weduwnaars.

Hoe uw gezin er ook uitziet — iedereen kan eraan werken om zijn eigen gezin te versterken of andere gezinnen daarbij te helpen.

Het volgende voorbeeld illustreert enkele manieren hoe we het gezin kunnen versterken. Ik was een keer voor de kerk in Boise (Idaho). Na de bijeenkomst op zaterdagmiddag ging ik naar het huis van mijn nicht en haar gezin. Voordat de kinderen die avond naar bed gingen, hadden we een korte gezinsavond en lazen we een verhaal uit de Schriften. Hun vader vertelde over het gezin van Lehi en hoe hij zijn kinderen bijbracht dat ze zich moesten vasthouden aan de roede van ijzer, die het woord van God voorstelde.[9] Als ze zich aan de roede van ijzer vasthielden, zouden ze beschermd worden en vreugde en geluk ontvangen. Als ze de roede van ijzer loslieten, liepen ze het risico in de rivier te verdrinken.

Om de kinderen dat duidelijk te maken, speelde hun moeder de 'roede van ijzer' waar ze zich aan vast moesten houden en hun vader speelde de rol van de duivel, die probeerde de kinderen van veiligheid en geluk te beroven. De kinderen vonden het verhaal prachtig en leerden hoe belangrijk het is om de roede van ijzer vast te houden.

Na het verhaal was het tijd voor het gezinsgebed. Hun moeder herinnerde de kinderen eraan om voor de bisschop te bidden, die ernstige oogproblemen had. De driejarige Brooklyn sprak die avond het gebed uit. Ze bedankte onze hemelse Vader voor hun zegeningen en smeekte toen vurig om de bisschop te zegenen 'omdat zijn ogen kapot waren'.

De volgende ochtend gingen we naar de avondmaalsdienst en gingen we in de kapel zitten. Brooklyn en haar vijfjarige zusje, Kennedy, keken naar het podium en zagen de bisschop staan. De meisjes wezen naar de bisschop en zeiden enthousiast tegen hun moeder: 'Kijk, daar is de bisschop.' Toen keken de twee meisjes elkaar aan alsof ze wilden zeggen: 'We hebben voor de bisschop gebeden en nu is hij beter.' Ze hadden in geloof gebeden en wisten dat onze hemelse Vader hun nederige gebed zou horen.

De Schriften, de gezinsavond en het gezinsgebed versterken het gezin. We moeten elke kans aangrijpen om ons gezin te versterken en elkaar te steunen om op het rechte pad te blijven.

De Heer en zijn kinderen dienen en de armen en behoeftigen opzoeken en helpen

Gedurende zijn aardse leven verkondigde de Heiland dat we voor elkaar moeten zorgen en elkaar moeten helpen. Hij genas de zieken,

liet de kreupelen lopen, gaf de blinden hun gezichtsvermogen terug en liet de doven horen. Hij onderwees de mensen in het evangelie. Hij zegende de mensen en verrichtte grote wonderen.[10]

Er zijn overal mogelijkheden om behoeftigen te helpen. Ik ben van mening dat we allemaal wel eens behoeftig zijn en de hulp van anderen nodig hebben. 'Want (...) zijn wij niet allen bedelaars?'[11]

President Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'God ziet ons echt en waakt over ons. Maar Hij komt meestal door een ander aan onze behoeften tegemoet. Daarom is het van essentieel belang dat wij elkaar dienen.'[12]

Toen ik vorige zomer van huis was, waaide en regende het hard in onze buurt. Een grote boom van de buren waaide om en kwam in onze tuin terecht. Hij had de elektrische leiding beschadigd. De boom moest verwijderd worden voordat de schade gerepareerd kon worden en ik weer stroom kon hebben in mijn huis.

's Morgens vroeg belde ik mijn broer die wat apparatuur probeerde te vinden en ons zo snel mogelijk zou komen helpen. Ik belde ook onze bisschop. Binnen enkele minuten waren mijn bisschop, huisonderwijzer, voormalige ringpresident en tien broeders uit de wijk bij mij thuis met hun kettingzagen om ons te helpen. Mijn huisbezoeksters brachten ons die avond een maaltijd. Gedurende de volgende week kwamen er 's avonds broeders van de hogepriestersgroep, het ouderlingenquorum en uit de buurt langs om ons gezin te helpen.

Ik was op dat moment behoeftig. Ik had hulp van anderen nodig. Mijn ontmoediging sloeg om in vreugde en dankbaarheid. Ik voelde dat mensen mij liefhadden en voor mij zorgden. Die mensen hadden snel opgemerkt dat iemand hulp nodig had. Ze brachten hun getuigenis in praktijk en

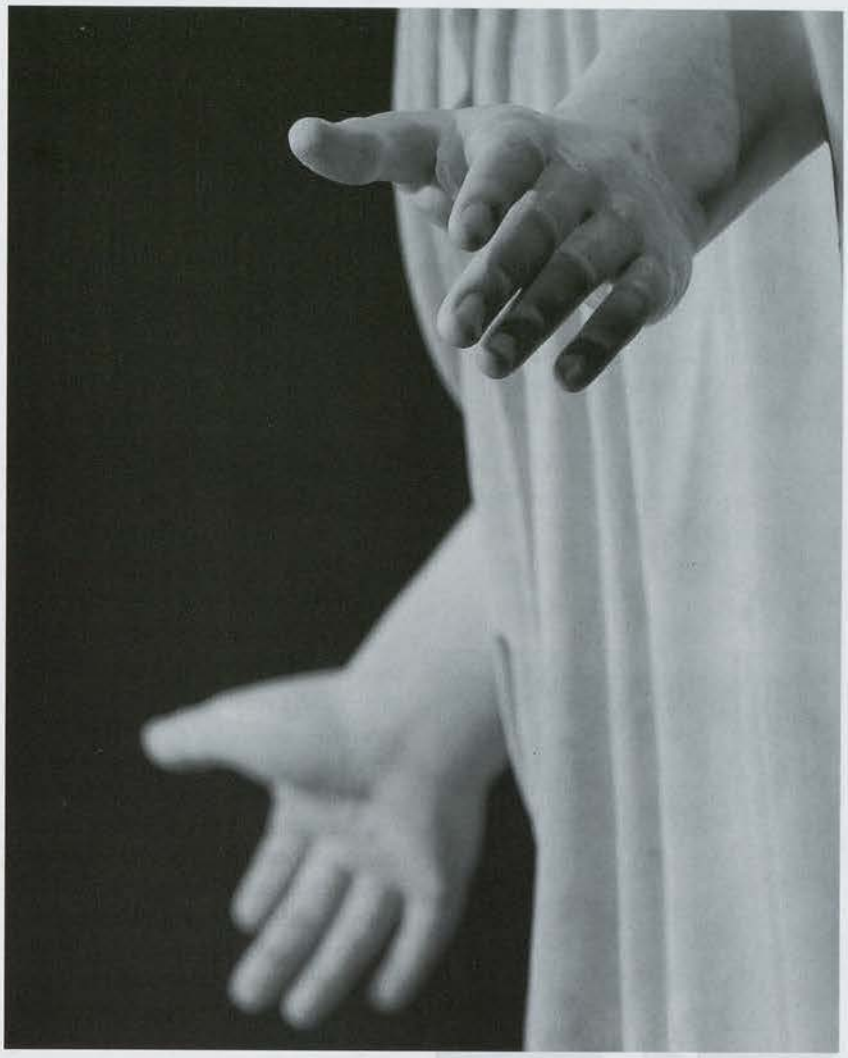

lieten zien dat ze verbonden hadden gesloten.

Op de hoofdzetel van de kerk krijgen we vaak bedankbriefjes van mensen die geen lid van onze kerk zijn en door leden zijn geholpen na een overstroming, een orkaan, een aardbeving of een andere ramp. Ik wil u bedanken dat u altijd bereid bent om te dienen, lief te hebben, te geven en een ware discipel van Jezus Christus te zijn.

We moeten onze 'eeuw'ge volmaking'[13] voor ogen houden als we ernaar streven in geloof en rechtschapenheid vooruitgang te maken, ons gezin te versterken en de Heer en zijn kinderen te dienen. Hoewel Satan onze inspanningen zal willen dwarsbomen, getuig ik van Jezus Christus en de kracht van zijn zoenoffer, dat ons in staat stelt om zijn wil te doen en onze inspanningen te laten slagen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'De tijd is zeer kort', lofzang 34.
2. Mozes 1:39.
3. Zie Julie B. Beck, 'Het doel van de ZHV verwezenlijken', *Liahona,* november 2008, pp. 109–111.
4. Zie Jesaja 41:10–14.
5. 'Ik ben een kind van God', lofzang 195.
6. Zie Mosiah 3:17.
7. Zie 3 Nephi 18:15, 18–19, LV 10:5.
8. Zie Johannes 14:15.
9. Zie 1 Nephi 8:2–37.
10. Zie Matteüs 4:23, 9:35, Lucas 4:40, Johannes 2:23, 3 Nephi 17:7–9, 3 Nephi 26:15, Mosiah 3:5, LV 35:9.
11. Mosiah 4:19.
12. Spencer W. Kimball, 'The Abundant Life', *Ensign,* juli 1979, p. 4.
13. 'De tijd is zeer kort', lofzang 34.

Niemand was bij Hem

OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Van de heuwel Golgota weerklinkt de waarheid dat wij nooit alleen of zonder hulp worden gelaten, ook al voelen wij dat soms wel zo.

Dank u, zuster Thompson, en dank aan de geweldige vrouwen in deze kerk. Broeders en zusters, mijn paasboodschap vandaag is tot iedereen gericht, maar speciaal bedoeld voor wie zich eenzaam of alleen voelen, of, erger nog, in de steek gelaten voelen. Voor hen die bijvoorbeeld verlangen naar een huwelijk, of die een huwelijkspartner hebben verloren, of die kinderen hebben verloren — of die nooit hebben gehad. Onze gedachten gaan uit naar vrouwen die door hun man zijn verlaten, mannen die door hun vrouw in de steek zijn gelaten, en kinderen die een van de ouders — of allebei — moeten missen. Tot deze omvangrijke groep kan eveneens een soldaat ver van huis worden gerekend, een zendeling in de eerste weken vol heimwee, of een vader zonder werk die de onzekerheid in zijn ogen voor zijn gezin probeert te verbergen. Kortom, deze gevoelens kunnen ons allemaal wel eens treffen in ons leven.

Ik wil dan ook spreken over de eenzaamste weg die iemand ooit heeft afgelegd, en de oneindige zegeningen daarvan voor de hele mensheid. Ik spreek over de eenzame taak van de Heiland om alleen de last van ons eeuwig heil te dragen. Hij kon terecht zeggen: 'Ik heb de pers alleen getreden en van de volken was niemand bij Mij (...) Ik zag rond, maar er was geen helper; Ik ontzette Mij, maar niemand bood [Mij] steun.'[1]

Zoals president Uchtdorf eerder al zo prachtig aangaf, blijkt uit de Schriften dat de Messiaanse intocht van Jezus in Jeruzalem op de zondag vóór het Pascha, een dag als vandaag dus, een grootse openbare gebeurtenis was. Maar het enthousiasme om bij Hem te blijven zou al spoedig verdwijnen.

Jezus werd al snel aangeklaagd door de Israëlitische leiders van die tijd — eerst verscheen Hij voor Annas, de vorige hogepriester, daarna voor Kajafas, de hogepriester dat jaar. Zij popelden om Hem te veroordelen en kwamen dan ook vlot tot een uitspraak. Zij riepen boos uit: 'Waartoe hebben wij nog getuigen nodig?' 'Hij is des doods schuldig.'[2]

Daarna werd hij voor de heidense heersers in het land geleid. Herodes Antipas, de viervorst over Galilea, ondervroeg Hem één keer en Pontius Pilatus, de Romeinse stadhouder over Judea, twee keer. Die tweede keer verklaarde hij tot het volk: 'Ik heb Hem in uw tegenwoordigheid verhoord en in deze mens geen enkele grond gevonden.'[3] Toen verrichtte Pilatus een even schandelijke als onlogische daad: hij 'geselde [Jezus] en hij gaf Hem over om gekruisigd te worden.'[4] Pilatus' schone handen waren nog nooit zo vuil geweest.

De verwerping door religieuze en politieke leiders werd persoonlijker toen het volk op straat zich eveneens tegen Jezus keerde. Ironisch genoeg bevond zich bij Jezus in de gevangenis een *echte* godslasteraar, een moordenaar en oproerkraaier met de naam of titel Barabbas, wat in het Aramees 'zoon van de vader' betekent.[5] Pilatus mocht volgens de traditie op het Pascha een gevangene loslaten. Hij vroeg dan ook aan de schare: 'Wie van die twee wilt gij, dat ik u loslaat? Zij zeiden: Barabbas.'[6] Zo werd één goddeloze 'zoon van de vader' in vrijheid gesteld, terwijl de goddelijke Zoon van zijn hemelse Vader zijn tocht naar het kruis vervolgde.

Het was ook een moment van de waarheid voor degenen die Jezus meer persoonlijk kenden. In deze groep is Judas Iskariot het moeilijkst te begrijpen. Wij weten dat Jezus volgens het goddelijke plan gekruisigd moest worden, maar het is onverdraaglijk dat een van zijn bijzondere getuigen die aan zijn voeten had gezeten, Hem had horen bidden, Hem mensen had zien genezen en zijn aanraking had gevoeld, Hem en alles wat Hij was kon verraden voor

dertig zilverlingen. Nooit in de wereldgeschiedenis heeft zo weinig geld zo veel schande opgeleverd. Wij kunnen niet oordelen over het lot van Judas, maar Jezus zei over zijn verrader: 'Het ware voor die mens goed geweest, als hij niet geboren was.'[7]

Uiteraard hadden ook andere gelovigen zo hun moeilijke momenten. Na het laatste avondmaal liet Jezus Petrus, Jakobus en Johannes wachten toen Hij de hof van Getsemane alleen verder inging. Hij liet zich op zijn gezicht vallen en bad, 'bedroefd, tot stervens toe'[8] volgens de Schriften, en zijn zweet werd als bloeddruppels[9] toen Hij de Vader smeekte om deze gruwelijke, bittere beker Hem voorbij te laten gaan. Maar die kon uiteraard niet voorbijgaan. Toen Jezus terugkwam na zijn angstige gebed, vond Hij zijn drie voornaamste discipelen slapende en vroeg Hij hun: 'Waart gijlieden zo weinig bij machte één uur met Mij te waken?'[10] Dat gebeurde nog twee keer, tot Hij de derde keer terugkwam en liefdevol zei: 'Slaapt nu maar en rust'[11], hoewel er voor Hem geen rust zou zijn.

Later, toen Jezus gevangen was genomen en voor de Raad was gebracht, werd Petrus ervan beschuldigd dat hij een vertrouweling van Jezus was. Hij ontkende het niet één keer, maar driemaal. Wij weten niet alles wat er toen is gebeurd en ook niet of de Heiland zijn apostelen uit voorzorg instructies voor hun bescherming had gegeven.[12] Maar wij weten wel dat Jezus besefte dat zelfs deze uitverkorenen niet tot het einde naast Hem zouden staan, en dat Hij Petrus daarvoor had gewaarschuwd.[13] Toen, bij het kraaien van de haan, 'keerde [de Here] Zich om en zag Petrus aan. En Petrus herinnerde zich het woord des Heren, (...) En hij ging naar buiten en weende bitter.'[14]

Zo werd uit goddelijke noodzaak de kring rond Jezus steeds kleiner en krijgt het korte vers in Matteüs meer

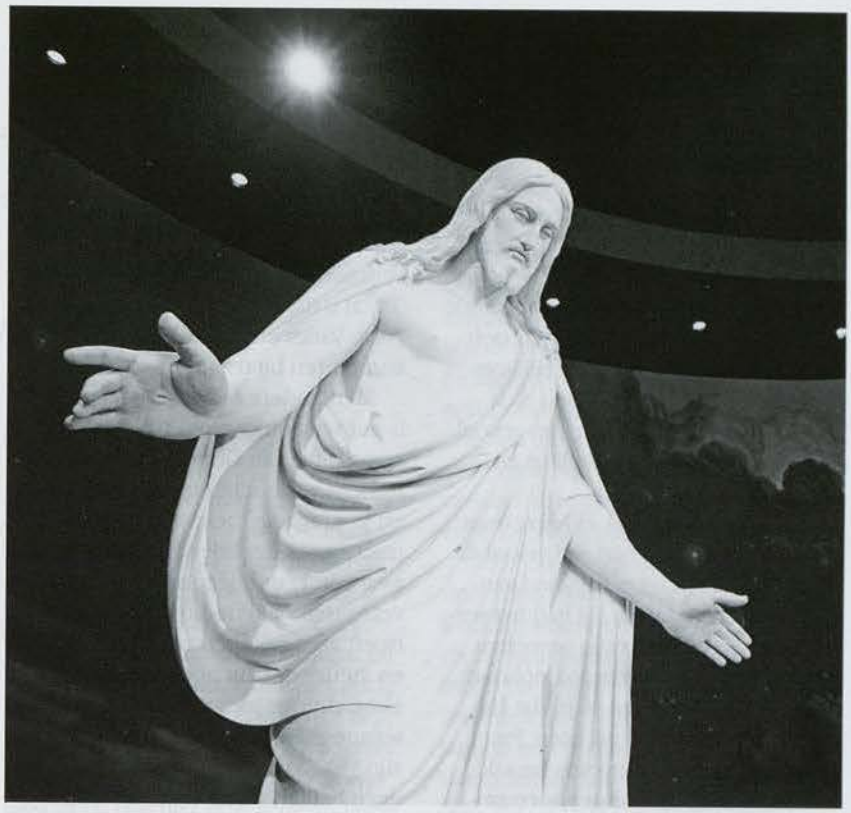

betekenis: 'Toen lieten al de discipelen Hem alleen en vluchtten.'[15] Petrus bleef wel dicht genoeg in de buurt om herkend te worden. Johannes stond aan de voet van het kruis met de moeder van Jezus. Vooral de gezegende vrouwen in het leven van de Heiland bleven steeds zo dicht mogelijk bij Hem staan. Maar uiteindelijk verliep de eenzame weg terug naar zijn Vader zonder de troost of het gezelschap van anderen.

Nu spreek ik heel voorzichtig, zelfs eerbiedig, over wat wellicht het moeilijkste moment op zijn eenzame weg naar de verzoening is geweest. Ik spreek over de laatste momenten van zijn leven waar Jezus ongetwijfeld verstandelijk en lichamelijk klaar voor was, maar die Hij emotioneel en geestelijk mogelijk niet helemaal had voorzien — de verlammende wanhoop dat God Hem had verlaten toen Hij in *ultieme* eenzaamheid uitriep: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt *Gij* Mij verlaten?'[16]

Hij had voorzien dat de mensen Hem alleen zouden laten, maar dit kon Hij kennelijk niet begrijpen. Hij had immers tegen zijn discipelen gezegd: 'Zie, de ure (...) is gekomen, dat gij verstrooid wordt, een ieder naar het zijne en Mij alleen laat. En toch ben Ik niet alleen, want de Vader is met Mij. (...) Hij heeft Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd wat Hem behaagt.'[17]

Met heel mijn ziel ben ik ervan overtuigd dat Hij volmaakt *deed* wat zijn Vader behaagde en dat een volmaakte Vader zijn Zoon op dat moment *niet* had verlaten. Ik denk persoonlijk dat de Vader tijdens de hele bediening van Christus op aarde wellicht nooit dichter bij zijn Zoon heeft gestaan dan in deze hartverscheurende laatste momenten van zijn lijden. Niettemin, om zijn Zoon het ultieme offer vrijwillig en volkomen alleen te laten brengen, onttrok de Vader aan Jezus voor een korte tijd de troost van zijn Geest en de steun van zijn persoonlijke tegenwoordigheid. Dat was een vereiste; ja het was zelfs de kern van de verzoening dat deze volmaakte Zoon die nooit kwaad

had gesproken, nooit kwaad had gedaan en het onreine nooit had aangeraakt, moest weten hoe de rest van de mensheid zich zou voelen na het begaan van deze zonden. Zijn verzoening kon pas oneindig en eeuwig zijn als Hij had gevoeld wat het betekende om niet alleen lichamelijk maar ook geestelijk dood te gaan, als Hij kon voelen dat de Geest van God zich terugtrekt, resulterend in een gevoel van volslagen, verschrikkelijke en hopeloze eenzaamheid.

Maar Jezus hield vol. Hij ging door. Door zijn goedheid had zijn geloof de overhand, zelfs in een toestand van onmetelijk groot leed. Hij had het vertrouwen dat ondanks zijn gevoelens goddelijk mededogen nooit ophoudt, dat God altijd getrouw blijft, dat Hij ons nooit in de steek zal laten. Pas toen de laatste penning was betaald, toen de onwankelbare gehoorzaamheid van Christus boven alle twijfel was verheven, was het eindelijk en gelukkig 'volbracht'.[18] Hoewel het onmogelijk leek en zonder enige hulp van buitenaf, had Jezus van Nazaret, de levende Zoon van de levende God, de dood overwonnen en voor een vreugdevolle, geestelijke bevrijding uit helse duisternis en wanhoop gezorgd. Met geloof in de God van wie Hij *wist* dat die er was, zei Hij zegevierend: 'Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest.'[19]

Broeders en zusters, de grote troost van deze paastijd is dat Jezus die lange, eenzame weg geheel alleen heeft afgelegd en dat *wij* dat daarom niet hoeven te doen. Zijn eenzame weg heeft ons geweldig gezelschap op onze eigen kleine versie van die weg bezorgd — de liefhebbende zorg van onze Vader in de hemel, de constante hulp van zijn geliefde Zoon, de grootse gave van de Heilige Geest, engelen in de hemel, familieleden aan beide kanten van de sluier, profeten en apostelen, leerkrachten, leiders en vrienden. Dit alles en meer is ons gegeven als metgezel op onze levensreis vanwege de verzoening van Jezus Christus en de herstelling van zijn evangelie. Van de heuvel Golgota weerklinkt de waarheid dat wij nooit alleen of zonder hulp worden gelaten, ook al voelen wij dat soms wel zo. De Verlosser van ons allen heeft gezegd: 'Ik zal u niet als wezen achterlaten. [Mijn Vader en Ik] zullen tot [u] komen [en bij u zijn].'[20]

Mijn andere bede in deze paastijd is dat wij de taferelen rond het eenzame offer van Christus, de momenten van verloochening en verlating en in één geval zelfs openlijk verraad, *nooit* herhalen. Hij heeft de weg één keer alleen afgelegd. Ik vraag u dat Hij nooit weer met zonde hoeft af te rekenen zonder onze hulp en steun, dat Hij nooit weer koele, afstandelijke toeschouwers aantreft, wanneer Hij u en mij ziet staan langs zijn *Via Dolorosa*. Wij staan nu voor deze heilige week — de donderdag van het Pascha met het paaslam, de vrijdag van de verzoening met het kruis, en de zondag van de opstanding met het lege graf. Ik hoop dat wij ons voornemen om betere discipelen van de Heer Jezus Christus te zijn, niet alleen in woord en in tijden van voorspoed, maar ook in daad, in moed en in geloof, en ook als de weg eenzaam is en ons kruis te zwaar lijkt om te dragen. Mogen wij deze paasweek en altijd bij Jezus Christus staan 'te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar [wij ons] ook [mogen] bevinden, (...) zelfs tot de dood'[21], want zo stond Hij ons bij toen het tot de dood *was* en Hij er helemaal alleen voor stond. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jesaja 63:3–5. Vergelijk LV 76:107; 88:106; 133:50.
2. Matteüs 26:65–66.
3. Lucas 23:14.
4. Matteüs 27:26.
5. Zie 'Barabbas' in de Gids bij de Schriften, p. 16.
6. Matteüs 27:21.
7. Matteüs 26:24.
8. Matteüs 26:38.
9. Zie Lucas 22:44; Mosiah 3:7; LV 19:18.
10. Matteüs 26:40.
11. Matteüs 26:45.
12. Zie Spencer W. Kimball, *Peter, My Brother*, BYU Speeches of the Year, 13 juli 1971, p. 5.
13. Zie Marcus 14:27–31.
14. Lucas 22:61–62.
15. Matteüs 26:56.
16. Matteüs 27:46; cursivering toegevoegd.
17. Johannes 16:32; 8:29.
18. Zie Johannes 19:30.
19. Lucas 23:46.
20. Johannes 14:18, 23.
21. Mosiah 18:9.

Houd goede moed

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Houd goede moed. De toekomst is net zo stralend als uw geloof.

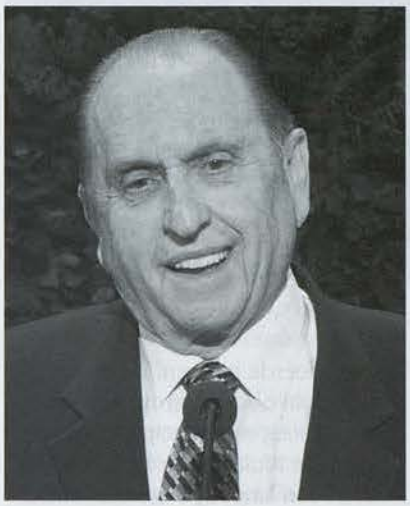

Geliefde broeders en zusters, ik heb u lief. Ik voel me nederig nu ik tot u ga spreken, maar ben ook dankbaar dat ik dat mag doen.

Sinds de afgelopen algemene conferentie een half jaar geleden zijn er voortdurend tekens geweest dat de situatie in de wereld er niet beter op lijkt te worden. De wereldwijde economie, die zes maanden geleden leek in te zakken, lijkt nu wel een vrije val door te maken. Al vele weken lang zijn de financiële vooruitzichten somber. Daarnaast gaat de samenleving er moreel gezien steeds verder op achteruit. Mensen die staan voor waarden en normen worden vaak belachelijk gemaakt en zijn soms het doelwit van openbaar protest en vervolging. Oorlogen, natuurrampen en persoonlijke tegenslagen lijken niet op te houden.

Er is alle reden om ontmoedigd te raken en de toekomst met cynisme — of zelfs angst — tegemoet te zien als we alleen maar kijken naar wat er mis is in de wereld en in ons leven. Vandaag wil ik niet verder stilstaan bij de moeilijkheden om ons heen, maar onze gedachten richten op onze zegeningen als lid van de kerk. De apostel Paulus schreef aan Timoteüs: 'Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid.'[1]

Niemand onder ons blijft in dit leven verstoken van problemen en moeilijkheden — en soms van tragedies en tegenspoed. Uiteindelijk zijn wij hier om te leren en te groeien door die gebeurtenissen in ons leven. Wij weten dat er tijden van verdriet, van pijn en van droefheid zullen zijn. Maar wij weten ook dat 'Adam viel, opdat de mensen zouden zijn; en de mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben.'[2]

Hoe kunnen wij vreugde hebben in ons leven, ondanks onze moeilijkheden? Ik haal weer de Schriften aan: 'Welnu, houdt moed en vreest niet, want Ik, de Heer, ben met u en zal u bijstaan.'[3]

De geschiedenis van de kerk in deze bedeling van de volheid der tijden staat bol van de ervaringen van mensen die het moeilijk hadden en toch standvastig en goedsmoeds bleven omdat zij het evangelie van Jezus Christus het middelpunt van hun leven hadden gemaakt. Met die houding kunnen wij alles in ons leven aan. Onze moeilijkheden zullen niet verdwijnen, maar wij kunnen ze met vertrouwen te lijf gaan en overwinnen.

Er zijn legio voorbeelden van mensen die in moeilijke omstandigheden hebben doorgezet en er doorheen zijn gekomen, omdat ze door hun geloof in het evangelie en in de Heiland de kracht ontvingen die ze nodig hadden. Ik wil u vandaag over drie van die voorbeelden vertellen.

Eerst vertel ik u een ontroerend verhaal uit mijn eigen familie, dat mij altijd heeft geïnspireerd.

Mijn overgrootouders van moeders zijde, Gibson en Cecelia Sharp Condie, woonden in Clackmannan (Schotland). Hun familieleden werkten in de kolenmijnen. Zij waren tevreden met hun leven, hadden familie en vrienden om zich heen en woonden in een tamelijk comfortabel huis in een land dat ze liefhadden. Toen hoorden zij de boodschap van de zendelingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en raakten tot in het diepst van hun ziel bekeerd. Zij hoorden en gaven gehoor aan de oproep om naar Zion te gaan.

Ergens in 1848 verkochten zij hun bezittingen en maakten ze zich gereed voor de gevaarlijke oversteek over de uitgestrekte Atlantische Oceaan. Met hun vijf jonge kinderen stapten ze aan boord van een zeilschip, met al hun aardse bezittingen in één kleine koffer. Het werd een tocht over het water van bijna vijfduizend kilometer — acht lange, vermoeiende weken op een verraderlijke zee, steeds op de uitkijk, steeds aan het wachten, met slecht eten, slecht water en geen andere hulp dan wat ze hadden op dat kleine scheepje.

Midden in deze moeilijke omstandigheden werd een van hun jonge zoons ziek. Er waren geen dokters, geen winkels om medicijnen te kopen en het leed te verzachten. Zij bleven bij hem waken, bidden en wachten, en waren verdrietig omdat zijn toestand

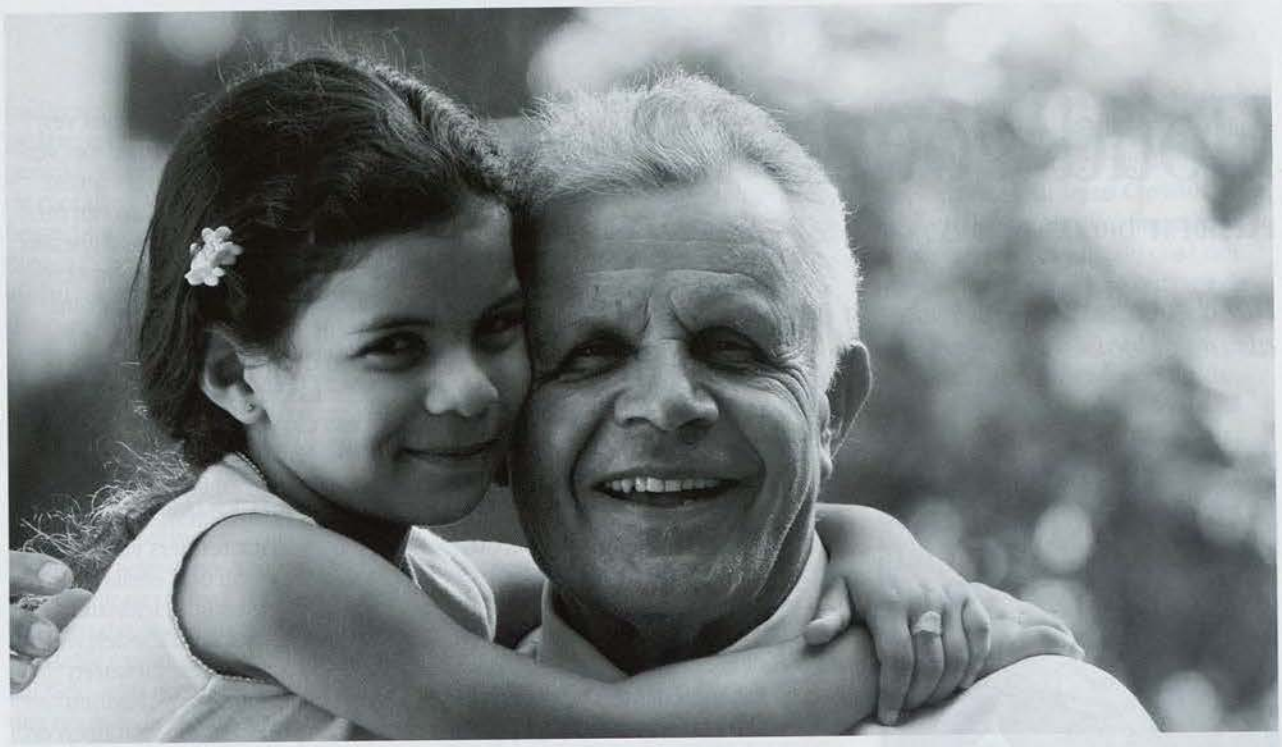

São Paulo, Brazilië

met de dag verslechterde. Toen hij uiteindelijk stierf, was hun hart verscheurd. Hun verdriet werd nog groter omdat de wetten van de zee gehoorzaamd moesten worden. De kleine jongen werd in een met ijzer verzwaarde zeildoek gewikkeld en overgeleverd aan het watergraf in de zee. Bij het wegvaren voelden die ouders als geen ander de vernietigende klap in hun gewonde hart.[4] Maar met een geloof dat verankerd was in hun diepe overtuiging van de waarheid en hun liefde voor de Heer, gingen Gibson en Cecelia voort. Zij putten troost uit de woorden van de Heer: 'In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.'[5]

Ik ben erg dankbaar voor voorouders die het geloof hadden om huis en haard te verlaten en naar Zion te reizen, die in mijn ogen bijna onvoorstelbare offers hebben gebracht. Ik dank mijn hemelse Vader voor het voorbeeld van geloof, moed en vastberadenheid dat Gibson en Cecelia Sharp Condie mij en al hun nakomelingen hebben nagelaten.

Nu vertel ik u over een vriendelijke man vol geloof, die een toonbeeld was van de vrede en vreugde die het evangelie van Jezus Christus kan brengen in ons leven.

Laat in de avond gleed een bootje zachtjes naar zijn ligplaats aan de ruwe pier van een eiland in de Stille Oceaan. Twee Polynesische vrouwen hielpen Meli Mulipola uit de boot en brachten hem naar het uitgesleten pad dat naar de dorpsstraat voerde. De vrouwen vergaapten zich aan de heldere sterren die aan de nachtelijke hemel fonkelden. Het maanlicht verlichtte het pad dat zij volgden. Maar Meli Mulipola kon deze schoonheden van de natuur — de maan, de sterren, de hemelboog — niet bewonderen, want hij was blind.

Tot de dag dat het noodlot toesloeg, was er niets met de ogen van broeder Mulipola aan de hand. Aan het werk op de ananasplantage werd het plotsklaps donker om hem heen. Oneindig was de nacht die opdoemde. Hij raakte somber en terneergeslagen, tot hij het 'goede nieuws' van het evangelie van Jezus Christus leerde kennen. Hij richtte zijn leven in naar de leringen van de kerk en kreeg weer hoop en vreugde.

Broeder Mulipola en zijn dierbaren hadden een lange reis ondernomen, omdat ze hadden gehoord dat een drager van het priesterschap Gods de eilanden in Oceanië bezocht. Hij vroeg om een zegen en ik had het voorrecht om, samen met een andere drager van het Melchizedeks priesterschap, hem die zegen te geven. Na de zegen zag ik tranen uit zijn lichtloze ogen over zijn bruine wangen stromen, die uiteindelijk op zijn inheemse hemd vielen. Hij viel op zijn knieën en bad: 'O God, U weet dat ik blind ben. Uw dienstknechten hebben mij een zegen gegeven dat ik weer zal zien. Maar of ik nu in uw wijsheid licht zie of alle dagen van mijn leven in duisternis leef, ik zal eeuwig dankbaar zijn voor de waarheid van uw evangelie die ik nu voor ogen heb en die mij het licht van het leven ontvouwt.'

Hij stond op, dankte ons met een glimlach voor de zegen en verdween toen in de stilte van de avond. Hij

kwam stilletjes en vertrok stilletjes. Maar ik zal hem nooit vergeten. Ik moest denken aan de boodschap van de Meester: 'Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben.'[6]

Broeders en zusters, wij hebben dat licht allemaal in ons leven. Wij wandelen niet alleen, hoe donker ons pad ook is.

Ik vind de volgende woorden van M. Louise Haskins erg mooi:

En ik zei tegen de man die aan de poort van het jaar stond:
'Geef mij een lamp, opdat ik veilig het onbekende kan betreden!'
En hij antwoordde:
'Loop het duister in en leg uw hand in de hand van God.
Dat is beter dan een lamp en veiliger dan de bekende weg.'[7]

Mijn laatste voorbeeld van iemand die, ondanks extreem moeilijke omstandigheden, doorzette en uiteindelijk overwon, begint in Oost-Pruisen na de Tweede Wereldoorlog.

Rond maart 1946, minder dan een jaar na het einde van de oorlog, had Ezra Taft Benson, toen lid van het Quorum der Twaalf, de opdracht gekregen om samen met Frederick W. Babbel een speciale naoorlogse ronde te maken door Europa om met de heiligen te vergaderen, hun behoeften te peilen en ze hulp te bieden. Ouderling Benson en broeder Babbel vertelden later het verhaal van een zuster zoals zij het uit haar mond hadden vernomen. Dit lid was woonachtig in een gebied dat niet langer werd bestuurd door de overheid waaronder zij voorheen viel.

Met haar man had zij een idyllisch leven geleid in Oost-Pruisen. Toen brak de tweede grote wereldoorlog uit die zij in hun leven hadden meegemaakt. Haar geliefde jonge echtgenoot sneuvelde in de laatste dagen van de verschrikkelijke veldslagen in hun vaderland, waarna zij alleen voor haar vier kinderen moest zorgen.

De bezettende machten beslisten dat de Duitsers in Oost-Pruisen naar West-Duitsland moesten gaan om een nieuw onderkomen te vinden. De vrouw was Duitse, dus moest ze gaan. De reis was meer dan zestienhonderd kilometer lang, die ze alleen te voet kon afleggen. Zij mocht alleen de hoogst noodzakelijke dingen meenemen die ze in haar kleine kar met houten wielen kon laden. Behalve haar kinderen en deze schamele bezittingen beschikte ze over een sterk geloof in God en in het evangelie dat aan de hedendaagse profeet Joseph Smith was geopenbaard.

Zij ving de reis met haar kinderen tegen het einde van de zomer aan. Ze had geen eten of geld bij zich, en moest hun dagelijkse rantsoen in de velden en bossen langs de weg bijeen zien te sprokkelen. Daarbij had ze voortdurend te maken met de gevaren van doodsbange vluchtelingen en plunderende troepen.

De dagen werden weken en de weken werden maanden. De temperatuur daalde tot onder het vriespunt. Elke dag schuifelde ze over de bevroren grond, met haar jongste kind — een baby — in de armen. Haar drie andere kinderen ploeterden achter haar voort, waarbij de oudste — van zeven jaar — de kleine kar met spullen trok. Ze hadden versleten stukken jute om hun voeten gewikkeld. Dat was hun enige bescherming, omdat hun schoenen al lang uit elkaar waren gevallen. Een dunne, gerafelde jas over hun dunne, gerafelde kleding was de enige bescherming tegen de kou.

Al snel begon het te sneeuwen en werden de dagen en nachten een nachtmerrie. In de avond probeerde ze met haar kinderen een plek te vinden om te schuilen — een schuur of een afdak — en kropen ze dicht tegen elkaar aan om warm te blijven onder een paar dunne dekens uit de kar.

Ze probeerde voortdurend de overweldigende angst uit haar hoofd te zetten dat ze zouden omkomen voordat ze hun bestemming hadden bereikt.

En toen gebeurde op een ochtend het ondenkbare. Ze werd wakker met een akelig gevoel. Het lichaampje van haar driejarige dochtertje was koud en roerloos, en zij besefte dat haar kind door de dood was opgeëist. Hoewel ze overmand was door verdriet, wist ze dat ze met de andere kinderen verder moest gaan. Eerst gebruikte ze echter het enige hulpmiddel dat ze had — een eetlepel — om in de bevroren grond een graf te graven voor haar lieve kleine meid.

De dood zou haar op de reis echter nog vaker vergezellen. Haar zevenjarige zoon stierf, van de honger of van de kou — of van allebei. Ook nu was de eetlepel haar enige schep, en ook nu groef ze urenlang en vertrouwde ze zijn stoffelijk overschot voorzichtig aan de aarde toe. Daarna stierf haar vijfjarige zoontje, en weer gebruikte ze haar eetlepel als schep.

Haar wanhoop was compleet. Alleen haar kleine baby leefde nog,

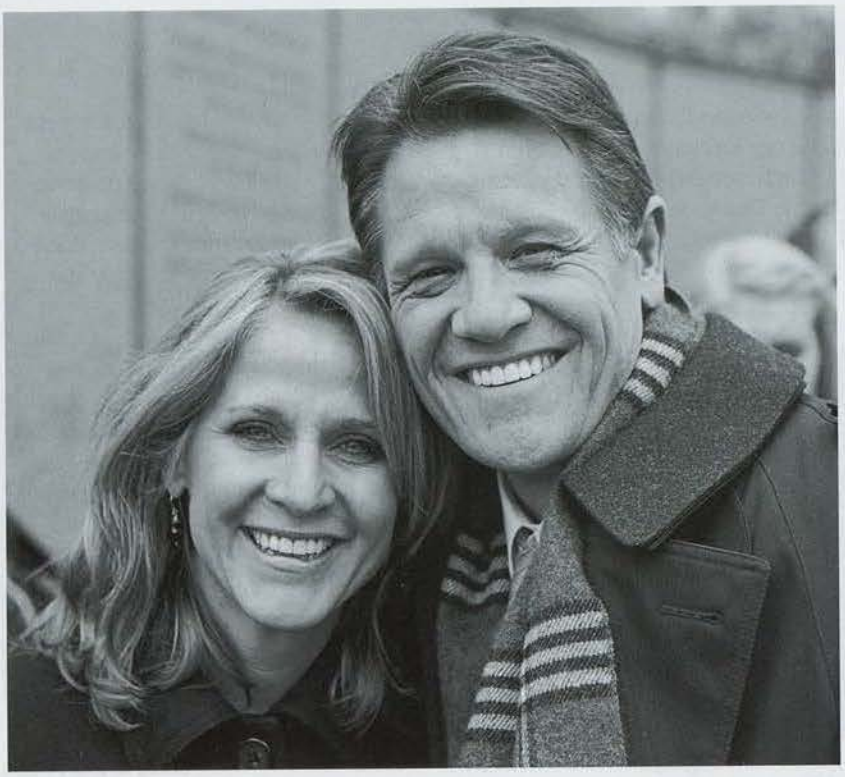

maar het arme meisje had het erg moeilijk. Uiteindelijk, toen het einde van de tocht nabij was, overleed de baby in haar armen. De lepel had ze niet meer, dus groef ze urenlang een graf in de bevroren aarde met haar blote vingers. Haar verdriet werd ondraaglijk. Hoe kon ze ooit knielen in de sneeuw naast het graf van haar laatste kind? Ze had haar echtgenoot en al haar kinderen verloren. Ze had al haar aardse goederen opgegeven, haar huis en zelfs haar vaderland.

Op dat moment van overweldigende smart en volledige radeloosheid leek het alsof haar hart letterlijk brak. In haar wanhoop dacht ze na hoe ze zichzelf het leven kon benemen, zoals zo velen van haar landgenoten dat deden. Het zou niet moeilijk zijn om van een nabije brug te springen, dacht ze, of om zich voor een naderende trein te werpen.

Toen ze zo geplaagd werd door deze gedachten, zei iets in haar: 'Ga op je knieën in gebed.' Ze negeerde die influistering tot ze geen weerstand meer kon bieden. Ze knielde en bad vuriger dan ze ooit had gedaan:

'Lieve hemelse Vader, ik weet niet hoe ik nog door kan gaan. Ik heb niets meer — behalve mijn geloof in U. Ik voel, Vader, door alle bedroefdheid van mijn ziel heen, een overweldigende dankbaarheid voor het zoenoffer van uw Zoon, Jezus Christus. Ik kan mijn liefde voor Hem niet in woorden uitdrukken. Ik weet dat Hij heeft geleden en is gestorven, zodat ik eenmaal weer zal leven met mijn gezin; dat Hij de ketenen van de dood heeft verbroken, zodat ik mijn kinderen weer zal zien en in vreugde mag grootbrengen. Hoewel ik op dit moment niet wil leven, doe ik dat toch, zodat wij als gezin herenigd kunnen worden en — samen — bij U kunnen terugkeren.'

Toen ze uiteindelijk op haar bestemming in Karlsruhe (Duitsland) aankwam, was ze uitgemergeld. Broeder Babbel zei dat haar gezicht paarsgrauw was, haar ogen rood en gezwollen waren en haar gewrichten uitstaken. Ze was letterlijk in een ver stadium van uithongering. In een kerkbijeenkomst kort daarna gaf ze een stralend getuigenis. Ze zei dat van alle zieke mensen in haar treurende land zij een van de gelukkigste was, omdat ze wist dat God leeft, dat Jezus de Christus is en dat Hij is gestorven en is opgestaan zodat wij weer zullen leven. Zij getuigde dat ze wist dat ze bij haar getrouwheid tot het einde toe herenigd zou worden met degenen die ze had verloren, en gered zou worden in het celestiale koninkrijk van God.[8]

In de heilige Schrift lezen we: 'Maar zie, de rechtvaardigen, de heiligen van de Heilige Israëls, zij die hebben geloofd in [Hem], zij die de kruisen van de wereld hebben verdragen (...), zij zullen het koninkrijk Gods beërven (...) en hun vreugde zal voor eeuwig overvloedig zijn.'[9]

Ik getuig tot u dat de beloofde zegeningen onmetelijk zijn. Hoewel de onweerswolken samenpakken en de regen op ons neerklettert, zullen onze kennis van het evangelie en onze liefde voor onze hemelse Vader en onze Heiland ons troost en steun geven en vreugde brengen in ons hart, als wij oprecht wandelen en de geboden onderhouden. Er is dan niets in deze wereld dat ons kan verslaan.

Geliefde broeders en zusters, wees niet bang. Houd goede moed. De toekomst is net zo stralend als uw geloof.

Ik verklaar dat God leeft en dat Hij onze gebeden hoort en verhoort. Zijn Zoon, Jezus Christus, is onze Heiland en Verlosser. De zegeningen van de hemel staan ons te wachten. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Timoteüs 1:7.
2. 2 Nephi 2:25.
3. LV 68:6.
4. Aangepast overgenomen uit Thomas A. Condie, 'History of Gibson and Cecelia Sharp Condie' (1937); niet gepubliceerd.
5. Johannes 16:33.
6. Johannes 8:12.
7. Uit: 'The Gate of the Year'. In: James Dalton Morrison, *Masterpieces of Religious Verse* (red., 1948), p. 92.
8. Uit persoonlijke gesprekken; ook uit: Frederick W. Babbel, *On Wings of Faith* (1972), pp. 40–42.
9. 2 Nephi 9:18.

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST
5 april 2009

Onbaatzuchtig dienstbetoon

OUDERLING DALLIN H. OAKS
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Onze Heiland leert ons Hem te volgen door de offers te brengen die nodig zijn om onszelf te verliezen in onbaatzuchtige hulp aan anderen.

Onze Heiland wijdde Zich aan onbaatzuchtig dienstbetoon. Hij vroeg ieder van ons Hem daarin na te volgen door onze zelfzuchtige belangen op te geven om anderen te kunnen dienen.

'Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij.

'Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verloren heeft om Mijnentwil, die zal het vinden' (Matteüs 16:24–25; zie ook Matteüs 10:39).

I.

Als groep zijn heiligen der laatste dagen uniek in het opvolgen van die raad — uniek vanwege de omvang van hun onbaatzuchtige dienstbetoon.

Ieder jaar sturen tienduizenden heiligen der laatste dagen een aanbeveling voor een voltijdzending in. Gepensioneerden doen afstand van hun ontspannende activiteiten, de gemakken van hun huis en het liefdevolle gezelschap van kinderen en kleinkinderen om vreemdelingen op onbekende plekken te gaan dienen. Jongemannen en jongevrouwen stellen hun werk en opleiding uit en stellen zich beschikbaar om te dienen waar ze ook naartoe gestuurd worden. Honderdduizenden trouwe leden nemen deel aan het onbaatzuchtige 'tempelwerk' waarvoor het enig motief is: liefde voor en toewijding aan de dienst van hun naasten, zowel de levenden als de doden. Dezelfde onbaatzuchtige toewijding zie je bij vele functionarissen en leerkrachten in onze ringen, wijken en gemeenten. Ze worden niet betaald, maar zijn toegewijd aan christelijk dienstbetoon voor hun naasten.

Het is niet gemakkelijk om persoonlijke prioriteiten en verlangens op te geven. Vele jaren geleden was een nieuwe zendeling in Engeland gefrustreerd en ontmoedigd. Hij schreef naar huis en zei dat hij vond dat hij zijn tijd verspilde. Zijn wijze vader antwoordde: 'Vergeet jezelf en ga aan het werk.'[1] De jonge ouderling Gordon B. Hinckley ging op zijn knieën en sloot een verbond met de Heer om zichzelf te vergeten en zich in dienst van de Heer te verliezen.[2] Jaren later, als volwassen dienstknecht van de Heer, zou ouderling Hinckley zeggen: 'Hij die alleen voor zichzelf leeft, kwijnt weg en gaat dood, terwijl hij die zichzelf vergeet in dienstbetoon aan anderen, groeit en bloeit in dit leven en in de eeuwigheid.'[3]

Afgelopen januari zei president Thomas S. Monson tegen studenten aan de Brigham Young University dat hun studententijd ook 'geestelijke voorbereiding' moest omvatten, waaronder hulp aan anderen. 'De zending van de Meester werd gekenmerkt door een houding van liefde', aldus president Monson. 'Hij liet de blinden zien, de lammen lopen en bracht de doden tot leven. Als we voor onze Schepper zullen verschijnen zal Hij ons waarschijnlijk niet vragen: "Hoeveel functies heb je bekleed?", maar eerder: "Hoeveel mensen heb je geholpen?"' President Monson zei tot slot: 'In werkelijkheid kun je de Heer eigenlijk niet liefhebben totdat je Hem dient door zijn kinderen te dienen.'[4]

Een vertrouwd voorbeeld van mensen die zich in dienst van anderen verliezen — en dat is niet uniek voor heiligen der laatste dagen — zijn de offers die ouders voor hun kinderen brengen. Moeders lijden pijn en geven persoonlijke prioriteiten en gemakken op om ieder kind te baren en op te voeden. Vaders passen hun leven en prioriteiten aan om in het onderhoud van het gezin te voorzien. Het gat tussen zij die wel en zij die niet bereid zijn om dat te doen, wordt tegenwoordig steeds groter. Een van onze familieleden hoorde onlangs in een vliegtuig een jong echtpaar uitleggen dat ze in plaats van kinderen een hond hadden genomen. 'Honden zijn minder lastig', vertelden ze. 'Ze spreken ons niet tegen en we hoeven ze geen huisarrest te geven.'

Wij verheugen ons dat er zo veel echtparen in de kerk zijn die zich in die onbaatzuchtig groep bevinden en bereid zijn om hun persoonlijke prioriteiten op te geven en de Heer te dienen door kinderen van onze hemelse Vader te baren en op te voeden. We verheugen ons ook in hen die voor gehandicapte familieleden en bejaarde ouders zorgen. In geen van die gevallen wordt gevraagd: 'Wat levert het mij op?' In al die gevallen moeten we ons persoonlijke gemak opzij zetten om onbaatzuchtig te kunnen dienen. Dat alles in tegenstelling tot de roem, rijkdom en andere onmiddellijke wereldse voldoening die zo veel mensen in deze tijd nastreven.

Het begrip offerande heeft voor heiligen der laatste dagen een unieke betekenis. Door iedere week aan het avondmaal deel te nemen, betuigen we onze toewijding aan het dienen van de Heer en onze medemens. In heilige tempelceremoniën sluiten we een verbond dat we onze tijd en talenten voor het welzijn van anderen zullen opofferen en toewijden.

II.

Heiligen der laatste dagen staan er ook om bekend dat ze goed kunnen samenwerken. De mormoonse pioniers die het westen koloniseerden, vestigden onze gerespecteerde traditie van onbaatzuchtige samenwerking voor het algemeen belang. In navolging van die traditie hebben we nu in veel landen onze projecten 'mormoonse helpende handen'.[5] In recente verkiezingen hebben heiligen der laatste dagen zich verenigd met gelijkgezinden ter verdediging van het huwelijk. Sommige mensen hebben daarvoor grote offers gebracht en veel geleden.

Door hun geloof en dienstbetoon in de kerk hebben onze mensen geleerd hoe ze moeten samenwerken voor het algemeen nut. Daarom zijn vrijwilligers van de kerk zeer gewild in het onderwijs, bij plaatselijke overheden, liefdadigheidsinstellingen en talrijke andere projecten die grote vaardigheid op het gebied van samenwerking vereisen en onbaatzuchtige offers van tijd en middelen vragen.

Sommige mensen schrijven die bereidwilligheid van de leden om offers te brengen en hun zin voor samenwerking toe aan de effectieve organisatie van de kerk of aan wat sceptici ten onrechte 'blinde gehoorzaamheid' noemen. Geen van beide verklaringen is juist. Geen imitatie van onze organisatie en geen toepassing van blinde gehoorzaamheid kunnen de staat van dienst van deze kerk of de prestaties van haar leden kopiëren. Onze bereidheid om offers te brengen en onze vaardigheden om samen te werken, komen voort uit ons geloof in de Heer Jezus Christus, uit de geïnspireerde leringen van de leiders van de kerk en uit de toezeggingen die we doen en de verbonden die we met volle overtuiging sluiten.

III.

Helaas zijn er heiligen der laatste dagen die afzien van onbaatzuchtig dienstbetoon aan anderen, en hun prioriteiten op de normen en waarden van de wereld baseren. Jezus waarschuwde dat Satan ons wil ziften als de tarwe (zie Lucas 22:31; 3 Nephi

18:18), wat betekent dat hij wil dat wij zijn als de mensen om ons heen. Maar Jezus heeft gezegd dat wij die Hem volgen waardevol en uniek zijn, het zout der aarde (Matteüs 5:13) en het licht der wereld, om voor alle mensen te schijnen (Matteüs 5:14, 16; zie ook 3 Nephi 18:24).

We dienen onze Heiland niet goed als we de mens meer vrezen dan God. Hij berispte enkele leiders in zijn herstelde kerk omdat ze de lof der wereld zochten en omdat hun gedachten meer bij de dingen van de aarde waren dan bij de dingen van de Heer (zie LV 30:2; 58:39). Die berispingen herinneren ons eraan dat we geroepen zijn om de normen van de Heer te vestigen, niet om die van de wereld te volgen. Ouderling John A. Widtsoe heeft verklaard: 'Wij kunnen niet als andere mensen lopen, als andere mensen praten of doen wat andere mensen doen, want wij hebben een andere bestemming, verplichting en verantwoordelijkheid waaraan we ons moeten aanpassen.'[6] Tegen die realiteit moeten we ieder moderne trend afwegen, zoals bijvoorbeeld het dragen van onfatsoenlijke kleding. Een wijze vriend heeft ooit gezegd: 'Je kunt geen strandwacht zijn als je er hetzelfde uitziet als alle zwemmers op het strand.'[7]

Zij die hun leven willen redden door de lof van de wereld na te jagen, verwerpen eigenlijk de geruststellende lering van de Heiland dat we, om ons eeuwige leven te behouden, elkaar moeten liefhebben en ons in de dienst aan anderen moeten verliezen.

C. S. Lewis heeft deze leerstelling van de Heiland als volgt uitgelegd: 'Vanaf het moment dat u een eigen persoon bent, is er de mogelijkheid dat u zichzelf op de eerste plaats gaat zetten — in het middelpunt — met het verlangen om God te zijn. Dat was de zonde van Satan: en dat was de zonde die hij de mens bijbracht. Sommige mensen denken dat de val van de mens iets met seks te maken had, maar dat is een vergissing. (...) *Wat Satan onze verre voorouders wijsmaakte, was het idee dat ze "als de goden konden zijn" — dat ze zich konden opwerpen alsof ze zichzelf geschapen hadden — dat ze hun eigen meester waren — dat ze buiten God om voor zichzelf een soort geluk konden bedenken.* En uit die hopeloze poging is (...) het lange, verschrikkelijke verhaal voortgekomen van de mens die iets anders dan God nastreeft om gelukkig te worden.'[8]

Een zelfzuchtig persoon wil eerder de mens behagen — en dan vooral zichzelf — dan God. Hij kijkt alleen naar zijn eigen behoeften en verlangens. Hij wandelt 'op zijn eigen weg, en naar het beeld van zijn eigen god, wiens beeld naar de gelijkenis der wereld is' (LV 1:16). Zo iemand verwijdert zich van de beloften van God (zie LV 1:15), maar ook van de sterfelijke vriendschap en hulp die we in deze verwarrende tijd nodig hebben. Als we elkaar daarentegen liefhebben en helpen zoals de Heiland heeft verkondigd, blijven we trouw aan onze verbonden en aan onze medemens.

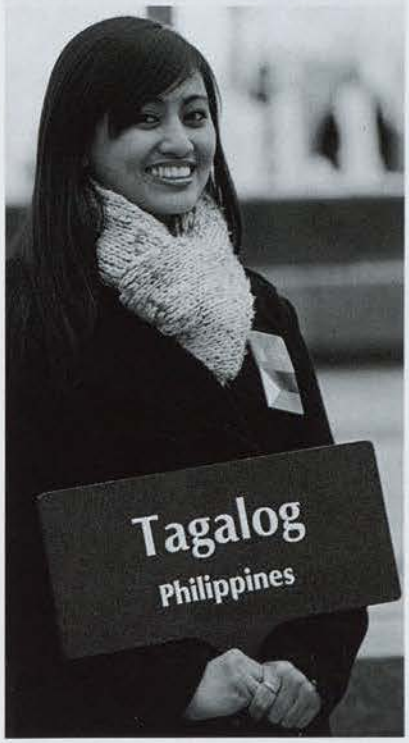

IV.

We leven in een tijd waarin opoffering beslist uit de mode is omdat de externe factoren die onze voorouders het belang van onbaatzuchtige behulpzaamheid voorhielden, duidelijk aan invloed hebben ingeboet. Iemand heeft dit de 'ik-generatie' genoemd — een zelfzuchtige tijd waarin het lijkt of iedereen vraagt: 'Wat levert het mij op?' Zelfs sommige mensen die beter zouden moeten weten, lijken zich in te spannen om de lof te krijgen van de spotters in het grote en ruime gebouw dat in het visioen de hoogmoed der wereld voorstelt (zie 1 Nephi 8:26–28; 11:35–36).

Het wereldse verlangen van deze tijd is om iets voor niets te krijgen. De oude zonde van hebzucht vertoont zich als een verklaring van verkregen recht: ik heb hier of daar recht op omdat ik een zoon of dochter, een burger, een slachtoffer of lid van een bepaalde groep ben. Als we vinden dat we ergens recht op hebben, is dat meestal egoïstisch. Er wordt veel vereist, maar weinig of niets gegeven. Door dat denkbeeld gaan we onszelf boven de mensen om ons heen verheffen. Daardoor worden we verwijderd van de goddelijke, eerlijke norm van vergoeding, die bepaalt dat als iemand enige zegening van God ontvangt, dat komt door gehoorzaamheid aan de wet waarop die zegening is gegrond (zie LV 130:21).

De gevolgen van hebzucht en verkregen recht komen tot uitdrukking in de miljoenen aan bonussen die sommige directeuren van grote bedrijven opstrijken. Maar de gevolgen zijn veel verstrekkender dan dat. Hebzucht en denkbeelden van verkregen recht hebben ook geleid tot achteloze leningen en buitensporige uitgaven die mede de financiële crisis veroorzaken die de wereld dreigt te overspoelen.

Gokken is nog een voorbeeld van hebzucht en zelfzucht. De gokker zet een klein bedrag op het spel in de hoop op een grote opbrengst die van anderen wordt afgenomen. Ongeacht hoe het voorgesteld wordt, iets voor niets krijgen staat lijnrecht tegenover de evangelische wet van de oogst: 'Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten' (Galaten 6:7; zie ook 2 Korintiërs 9:6).

De waarden van de wereld leren ons ten onrechte dat 'alles om mij draait'. Die corrupte houding heeft geen verandering of groei tot gevolg, maar staat lijnrecht tegenover de eeuwige vooruitgang naar het doel dat God in zijn grote plan voor zijn kinderen heeft vastgesteld. Het plan van het evangelie van Jezus Christus verheft ons boven onze zelfzuchtige verlangens en leert ons dat het er in dit leven om gaat wat we worden.

Een groot voorbeeld van onbaatzuchtig dienstbetoon is wijlen moeder Teresa uit Calcutta. Door haar gelofte wijdde ze zichzelf en haar medewerkers toe om 'oprecht gratis hulp te verlenen aan de armen.'[9] Ze zei: 'We kunnen maar op één manier voor altijd een plek in de hemel bemachtigen — door de daden van naastenliefde waarmee we ons leven vervullen.'[10] Moeder Teresa beweerde ook: 'Wij kunnen geen grote dingen doen, slechts kleine dingen met grote liefde.'[11] Toen deze geweldige katholieke dienstmaagd overleed, schreef het Eerste Presidium in een condoleancebericht: 'Haar leven van onbaatzuchtig dienstbetoon is een inspiratie voor de hele wereld, en haar christelijke goedheid is een monument voor toekomstige generaties.'[12] De Heiland noemde dat: ons leven verliezen in dienst van anderen.

Eenieder van ons zou zich door dat beginsel moeten laten leiden in verband met onze houding als we naar de kerk gaan. Sommige mensen zeggen: 'Ik heb vandaag niets geleerd.' Of: 'Niemand was aardig tegen me.' Of: 'Ik ben beledigd.' Of: 'De kerk voldoet niet aan mijn behoeften.' Al die antwoorden zijn egocentrisch en beperken onze geestelijke groei.

Een andere wijze vriend heeft geschreven:

'Jaren geleden veranderde ik mijn houding op het gebied van kerkgang. Ik ga niet meer naar de kerk voor mezelf, maar voor anderen. Ik zorg ervoor dat ik mensen begroet die alleen zitten, dat ik bezoekers welkom heet, (...) dat ik vrijwillig opdrachten aanneem. (...)

'Kortom, ik ga iedere week naar de kerk met het voornemen om actief te zijn, niet passief, en om een positieve invloed op anderen te hebben. Op die manier is mijn kerkgang veel leuker en bevredigender geworden.'[13]

Uit dit alles blijkt het eeuwige beginsel dat we gelukkiger en tevredener zijn als we ons concentreren op wat we kunnen geven, niet op wat we kunnen krijgen.

Onze Redder leert ons Hem te volgen door de offers te brengen die nodig zijn om onszelf te verliezen in onbaatzuchtige hulp aan anderen. Als we dat doen, belooft Hij ons het eeuwige leven, 'de grootste van alle gaven Gods' (LV 14:7), de heerlijkheid en vreugde om terug te keren in de tegenwoordigheid van God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus. Ik getuig van Hen en van hun grote plan voor het eeuwig heil van hun kinderen in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Gordon B. Hinckley, 'Taking the Gospel to Britain: A Declaration of Vision, Faith, Courage, and Truth', *Ensign,* juli 1987, p. 7.
2. Zie *Ensign,* juli 1987, p. 7.
3. *Teachings of Gordon B. Hinckley,* (1997), p. 588.
4. Thomas S. Monson, 'Great Expectations' (CES-haardvuuravond voor jongvolwassenen, 11 januari 2009), www.ldsces.org.
5. Zie 'Tienjarig bestaan van "Behulpzame handen"', *Liahona,* maart 2009, p. N1.
6. John A. Widtsoe, Conference Report, april 1940, p. 36.
7. Ardeth Greene Kapp, *I Walk by Faith* (1987), p. 97.
8. C.S. Lewis, *Mere Christianity* (1980), p. 49; cursivering toegevoegd.
9. *The Joy in Loving: A Guide to Daily Living with Mother Teresa,* samengesteld door Jaya Chaliha en Edward Le Joly, 1996, p. 15.
10. *Life in the Spirit,* onder redactie van Kathryn Spink (1983), p. 42.
11. *Life in the Spirit,* p. 45.
12. 'News of the Church', *Ensign,* november 1997, p. 110.
13. Mark Skousen, brief aan Dallin H. Oaks, 15 februari 2009.

Op eervolle wijze een naam en status behouden

OUDERLING DAVID A. BEDNAR
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het vuur van het verbond zal in het hart branden van elk getrouw lid van deze kerk dat het heilige huis des Heren bezoekt en daarin op eervolle wijze een naam en status behoudt.

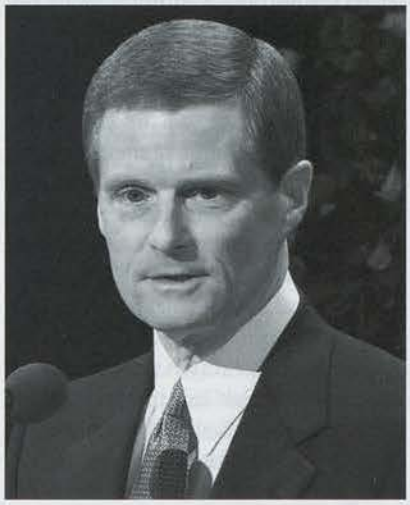

Kort nadat ik in 1987 als ringpresident was geroepen, sprak ik met een goede vriend die onlangs als ringpresident was ontheven. Tijdens ons gesprek vroeg ik hem wat hij mij kon leren om een effectieve ringpresident te worden. Zijn antwoord heeft grote invloed gehad op mijn bediening.

Deze vriend gaf aan dat hij kort na zijn ontheffing als tempelwerker was geroepen. Toen zei hij: 'Ik wou dat ik tempelwerker was geweest voordat ik ringpresident werd. Als ik dat was geweest vóór mijn roeping als ringpresident, zou ik een heel andere ringpresident zijn geweest.'

Zijn antwoord wekte mijn belangstelling en ik vroeg hem om een nadere toelichting. Hij antwoordde: 'Ik geloof wel dat ik een goede ringpresident was. De programma's in onze ring liepen goed en onze cijfers lagen boven het gemiddelde. Maar mijn roeping in de tempel heeft mij een ruimere visie gegeven. Als ik nu als ringpresident geroepen zou worden, zou ik mij vooral richten op het grote belang van de tempelverbonden. Ik zou de voorbereiding op de tempel de kern maken van alles wat we doen. Ik zou de heiligen beter naar het huis des Heren begeleiden.'

Dat korte gesprek heeft me als ringpresident geholpen om steeds weer te hameren op het eeuwige belang van tempelverordeningen, tempelverbonden en tempelbezoek, en daarvan te getuigen. Als ringpresidium wilden we boven alles dat elk lid in onze ring de zegeningen van de tempel ontving, een tempelaanbeveling waardig was en deze vaak gebruikte.

In deze toespraak zal ik dieper ingaan op de zegeningen van de tempel, en ik bid dat de Heilige Geest ons verstand zal verlichten, ons hart doordringen en tot ons allen van de waarheid getuigen.

Het goddelijke doel van vergadering

De profeet Joseph Smith heeft verklaard dat in elk tijdperk het goddelijke doel van de vergadering van Gods volk de bouw van tempels is geweest, waar zijn kinderen de hoogste verordeningen kunnen ontvangen en daardoor het eeuwige leven kunnen verkrijgen (zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith,* [2007], pp. 449–452). Deze essentiële relatie tussen het beginsel van vergadering en de bouw van tempels wordt beklemtoond in het Boek van Mormon:

'Zie, het veld was rijp, en gezegend zijt gij, want gij hebt uw sikkel ingeslagen en met al uw kracht geoogst, ja, de gehele dag hebt gij gearbeid; en ziet het aantal van uw schoven! En zij zullen in de graanschuren worden vergaard, zodat zij niet verloren gaan' (Alma 26:5).

De schoven in deze metafoor stellen de pasgedoopte leden van de kerk voor. De graanschuren zijn de heilige tempels. Ouderling Neal A. Maxwell heeft gezegd: 'Bij de doop moet onze blik langs de doopvont op de heilige tempel zijn gericht. De grote graanschuur waarin deze schoven dienen te worden vergaard, is de heilige tempel.' (John L. Hart, 'Make Calling Focus of Your Mission', *Church News*, 17 september 1994, p. 4.) Deze uitspraak verduidelijkt en onderstreept het belang van heilige tempelverordeningen en -verbonden — zodat de schoven niet verloren gaan.

'Ja, zij zullen ten laatsten dage niet worden platgeslagen door de storm; ja, noch zullen zij door de wervelwinden worden uiteengeslagen; maar

wanneer de storm komt, zullen zij op hun eigen plaats worden vergaard, zodat de storm niet tot hen kan doordringen; ja, evenmin zullen zij door hevige winden worden gedreven waar het de vijand ook belieft hen heen te voeren' (Alma 26:6).

Ouderling Dallin H. Oaks heeft uitgelegd dat we door van de zinnebeelden van het avondmaal te nemen om ons doopverbond te hernieuwen 'niet getuigen dat we de naam van Jezus Christus *op ons nemen*. [Nee,] we getuigen dat we *gewillig zijn* dat te doen (zie LV 20:77). Het feit dat we alleen getuigen van onze gewilligheid, impliceert dat er nog iets moet gebeuren voordat we die heilige naam daadwerkelijk op ons nemen in de [ultieme en] belangrijkste zin.' ('De naam van Jezus Christus op ons nemen', *De Ster*, juli 1985, p. 75.) Het doopverbond verwijst naar iets wat in de toekomst gaat gebeuren en blikt vooruit naar de tempel.

In hedendaagse openbaringen spreekt de Heer over tempels als huizen die zijn gebouwd 'voor mijn naam' (LV 105:33; zie ook LV 109:2-5; 124:39). In het inwijdingsgebed van de Kirtlandtempel bad de profeet Joseph Smith tot de Vader: 'dat uw dienstknechten gewapend met uw macht van dit huis zullen kunnen uitgaan, en dat uw naam op hen zal rusten' (LV 109:22). Hij vroeg ook om een zegen 'op uw volk, op wie uw naam zal worden gevestigd in dit huis' (vs. 26). En toen de Heer Jezus Christus in de Kirtlandtempel verscheen en die als zijn huis aanvaardde, verklaarde Hij: 'Want ziet, Ik heb dit huis aanvaard en hier zal mijn naam zijn; en in dit huis zal Ik Mij in genade aan mijn volk bekendmaken' (LV 110:7).

Deze schriftteksten maken duidelijk dat het proces waarbij we de naam van Jezus Christus op ons nemen, in het water van de doop begint en wordt voortgezet en uitgebreid in het huis van de Heer. Wanneer we ons in de wateren van de doop bevinden, kijken we vooruit naar de tempel. Wanneer we van het avondmaal nemen, denken we aan de tempel. Wij beloven dat we de Heiland altijd indachtig zullen zijn en zijn geboden zullen onderhouden, zodat wij kunnen deelnemen aan de heilige tempelverordeningen en de hoogste zegeningen kunnen ontvangen die beschikbaar zijn door de naam en het gezag van de Heer Jezus Christus. Met de verordeningen van de heilige tempel nemen we de naam van Jezus Christus dus nog verder op ons.

'En dit grotere [of Melchizedeks] priesterschap bedient het evangelie en omvat de sleutel van de verborgenheden van het koninkrijk, ja, de sleutel van kennis van God.

'Daarom, in de verordeningen daarvan is de macht der goddelijkheid kenbaar.

'En zonder de verordeningen daarvan, en het gezag van het priesterschap, is de macht der goddelijkheid niet kenbaar voor de mens in het vlees' (LV 84:19–21).

Geen combinatie van het kwaad zal de overhand krijgen op uw volk

Wij leven in een tijd waarin wereldwijd vele tempels worden gebouwd. En de tegenstander is zich zeker bewust van het toenemende aantal tempels op aarde. De bouw en inwijding van deze heilige gebouwen gaan niet alleen gepaard met tegenstand van vijanden van de kerk, maar ook met misplaatste kritiek binnen de kerk.

Die tegenwerking is niet nieuw. In 1861, toen de Salt Laketempel in aanbouw was, moedigde Brigham Young de heiligen aan: 'Als u deze tempel wilt, ga dan aan het werk en doe alles wat u kunt (...) Sommigen zeggen: "Liever niet, want altijd als we van start gaan met de bouw van een tempel beginnen de klokken in de hel te luiden." Ik wil ze weer horen luiden. Alle helse scharen zullen in actie komen (...) Maar waar zal dat toe leiden? U hebt steeds gezien waar dat toe geleid heeft.' (*Deseret News*, 10 april 1861, p. 41.)

Als getrouwe heiligen zijn wij gesterkt door tegenspoed en hebben wij de tedere barmhartigheden van de

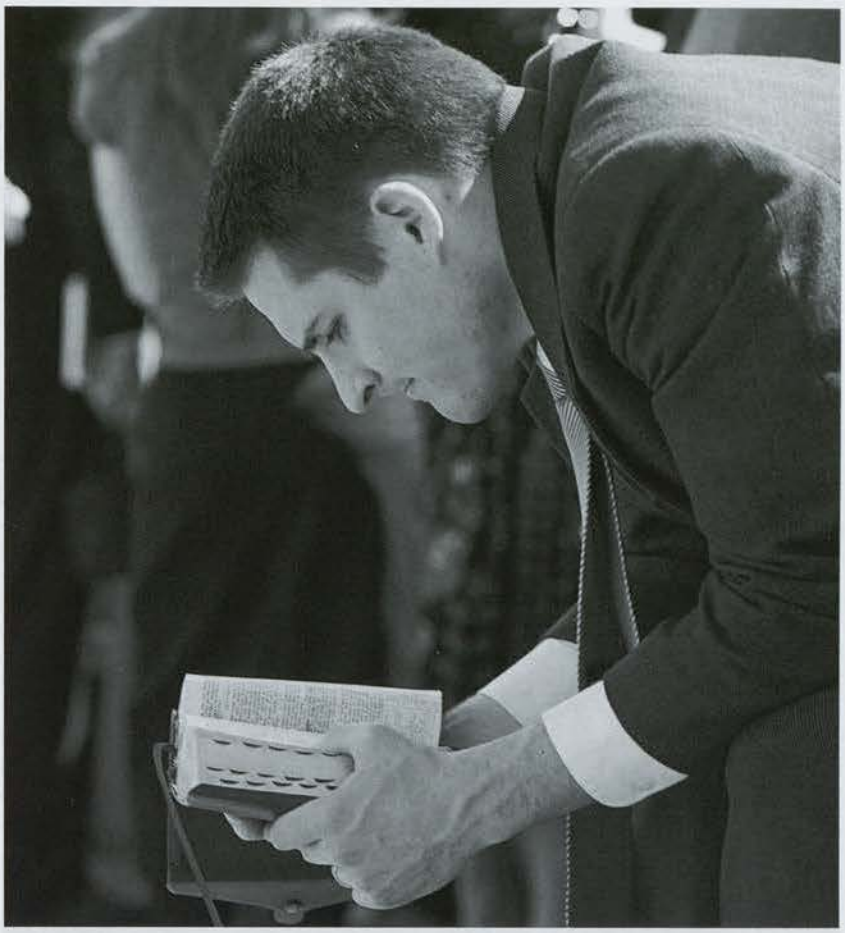

Heer ontvangen. Wij zijn voorwaarts gegaan volgens de belofte van de Heer: 'Ik zal niet dulden dat [mijn vijanden] mijn werk vernietigen; ja, Ik zal hun tonen dat mijn wijsheid groter is dan de geslepenheid van de duivel' (LV 10:43).

Mijn vrouw en ik hebben vele jaren getrouwe mannen en vrouwen verwelkomd die kwamen spreken aan de Brigham Young University–Idaho. Veel van deze sprekers waren emeritus of ontheven leden van de Zeventig die na hun werkzaamheden als algemeen autoriteit als tempelpresident hadden gediend. In onze gesprekken met deze toegewijde leiders stelde ik altijd de volgende vraag: 'Wat hebt u als tempelpresident geleerd dat u als algemeen autoriteit graag beter had willen begrijpen?'

Uit de antwoorden die ik kreeg, kwam steevast hetzelfde thema naar voren, dat ik als volgt wil samenvatten: 'Ik ben gaan inzien dat we beschermd worden door onze tempelverbonden en wat het betekent om een aannemelijk offer te brengen wat ons tempelbezoek betreft. Er is een verschil tussen de leden die zondags naar de kerk gaan en hun tiende betalen maar die zo af en toe binnenwippen voor een tempeldienst, en de leden die de tempel getrouw en regelmatig bezoeken.'

Het trof mij dat hun antwoorden zo op elkaar leken. Alle antwoorden op mijn vraag maakten melding van de beschermende kracht van de beschikbare verordeningen en verbonden in het huis van de Heer. Hun antwoorden corresponderen precies met de beloften in het inwijdingsgebed van de Kirtlandtempel in 1836

'Wij vragen u, heilige Vader, het volk dat in dit, uw huis, zal aanbidden, en daarin op eervolle wijze een naam en status zal behouden, in alle geslachten en voor eeuwig staande te houden;

'dat geen wapen dat tegen hen wordt gesmeed, iets zal uitrichten; dat wie voor hen een kuil graaft, er zelf in zal vallen;

'dat geen combinatie van het kwaad de macht zal hebben om zich te verheffen en de overhand te krijgen op uw volk, op wie uw naam zal worden gevestigd in dit huis;

'en indien enig volk tegen dit volk zal opstaan, dat uw toorn ertegen zal ontbranden;

'en indien zij dit volk zullen slaan, dat Gij hen zult slaan; dat Gij voor uw volk zult strijden, zoals Gij dat deed ten dage van de krijg, zodat zij uit de handen van al hun vijanden zullen worden bevrijd' (LV 109:24–28).

Overdenk deze verzen eens in het licht van de huidige razernij van de boze en wat we hebben besproken over onze gewilligheid om de naam van Jezus Christus op ons te nemen, en de beloofde zegen van bescherming aan hen die op eervolle wijze een naam en status in de heilige tempel hebben. En wat veelbetekenend is: deze zegeningen van het verbond gelden voor alle generaties en in alle eeuwigheid. Ik nodig u uit de betekenis en gevolgen van deze teksten in uw leven en voor uw gezin regelmatig en gebedvol te lezen en te overdenken.

Wij hoeven niet verrast te zijn door de moeite die Satan doet om het werk in de tempel te dwarsbomen of in diskrediet te brengen. De duivel veracht de reinheid en de kracht van het huis van de Heer. En de bescherming die wij allemaal kunnen genieten in en door de tempelverordeningen en -verbonden, vormen een groot struikelblok voor de kwade bedoelingen van Lucifer.

Het vuur van het verbond

De uittocht uit Nauvoo in september 1846 heeft de toenmalige heiligen der laatste dagen onvoorstelbaar veel leed berokkend. Velen zochten hun

toevlucht in kampen langs de oever van de Mississippi. Toen Brigham Young in Winter Quarters bericht kreeg over de toestand van deze vluchtelingen, stuurde hij onmiddellijk een brief over de rivier naar Council Point met de aansporing aan de broeders om te helpen — hij herinnerde hen daarbij aan het verbond dat zij in de Nauvootempel hadden gesloten. Hij gaf hen de volgende raad: 'Het is nu de tijd om te werken. Laat het vuur van het verbond dat u in het huis van de Heer hebt gesloten, in uw hart branden, als een onuitblusbaar vuur.' (*Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 28 september 1846, p. 5.) Binnen enkele dagen waren er wagens op weg naar het oosten om de heiligen uit hun moeilijkheden te redden.

Wat gaf de heiligen in die begintijd zo veel kracht? Het was het vuur van het tempelverbond dat in hun hart brandde. Het was hun toewijding om te aanbidden en op eervolle wijze een naam en status in de heilige tempel te behouden.

Wij zullen nu en in de toekomst grote tegenstand tegen het werk van de Heer ondervinden. Maar net als de pioniers het land vonden dat God voor hen had bereid, kunnen wij moed vatten en voortgaan in de wetenschap dat God de zijnen niet verlaat (zie 'Komt, heil'gen, komt, lofzang 15). In deze tijd zijn er tempels over de hele wereld, als heilige plaatsen van verordeningen en verbonden, van geestelijke verlichting en als een toevlucht voor de storm.

Uitnodigingen en waardering

De Heer heeft verklaard: 'Daarom moet Ik mijn volk vergaderen (...), opdat de tarwe in de graanschuren zal worden geborgen om het eeuwige leven te verkrijgen en met celestiale heerlijkheid te worden gekroond' (LV 101:65).

Er zijn veel jongevrouwen, jongemannen en kinderen onder u. Ik smeek jullie om waardig te zijn, standvastig te zijn, en vol verwachting uit te kijken naar de dag waarop je de verordeningen en zegeningen van de tempel zult ontvangen.

Er zijn mensen onder u die de verordeningen van het huis des Heren zouden moeten ontvangen maar dat nog niet hebben gedaan. Wat de reden daarvan ook is, hoe lang u er al mee hebt gewacht, ik nodig u uit om de geestelijke voorbereidingen te treffen zodat u de zegeningen kunt ontvangen die alleen in de heilige tempel beschikbaar zijn. Zet alstublieft opzij wat u tegenhoudt. Houd u bezig met wat van eeuwige waarde is.

Er zijn mensen onder u die de verordeningen van de tempel hebben ontvangen en om verschillende redenen al geruime tijd niet zijn teruggekeerd naar het huis van de Heer. Bekeer u alstublieft, bereid u voor en doe alles wat nodig is zodat u de tempel weer kunt bezoeken en uw heilige verbonden beter indachtig kunt zijn en kunt nakomen.

Er zijn ook veel mensen onder u die een geldige tempelaanbeveling hebben en die waardig gebruiken. Ik prijs u om uw getrouwheid en toewijding.

Ik getuig plechtig dat het vuur van het verbond in het hart zal branden van elk getrouw lid van deze kerk dat het heilige huis des Heren bezoekt en daarin op eervolle wijze een naam en status behoudt. Jezus de Christus is onze Heiland en Verlosser. Hij leeft en Hij bestuurt de aangelegenheden van zijn kerk door middel van openbaring aan zijn gezalfde dienstknechten. Daarvan getuig ik in de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

Heilig huis, heilige tempel

OUDERLING GARY E. STEVENSON
van de Zeventig

Als u de eeuwige aard van de tempel begrijpt, wordt u tot uw gezin aangetrokken; als u de eeuwige aard van het gezin begrijpt, wordt u tot de tempel aangetrokken.

Wat hebben we een geweldige conferentie gehad. Wat zijn we gezegend dat we naar de raad van het Eerste Presidium en van het Quorum der Twaalf kunnen luisteren, die we steun verlenen als profeet, ziener en openbaarder.

Ik kan me nog een warme, zonnige middag in Cache Valley (Utah) herinneren toen de lente probeerde een lange winter te verjagen. Mijn vader, die op zaterdag altijd met klusjes voor zijn kleinzoons bezig was, kwam bij ons langs en bood aan om 'een ritje te maken'. Onze zoons van vier en zes vonden het altijd leuk om in opa's pick-up te rijden en sprongen op het achterbankje. Ik ging voorin naast mijn vader zitten. We reden door de straten van Logan en langs de tempel, die prominent op een heuvel in het centrum van de stad staat. Toen we de stad uitreden, veranderden de drukke, geasfalteerde straten in weinig gebruikte zandwegen. We reden over oude bruggen en tussen bomen door, steeds verder weg. Er was geen ander verkeer. We waren helemaal alleen.

Mijn vader wist dat zijn kleinzoons hier nog nooit geweest waren en hij stopte. 'Denken jullie dat we verdwaald zijn?' vroeg hij aan de jongens, die met hun ogen wijd open door het raam over de vallei uitkeken. Toen het even doodstil was geweest, hoorden we het wijze antwoord van een kind. 'Kijk', zei hij, wijzend met zijn vinger. 'Opa, je bent nooit verdwaald als je de tempel kunt zien.' We keken in de richting die hij aanwees en zagen de torenspitsen van de Logantempel die aan de andere kant van de vallei het zonlicht weerspiegelden.

Je bent nooit verdwaald als je de tempel kunt zien. De tempel geeft u en uw gezin leiding in deze chaotische wereld. De tempel is een eeuwige wegwijzer waardoor je nooit in de 'mist van duisternis'[1] zult verdwalen. Hij is het 'huis des Heren'.[2] Het is een plek waar verbonden worden gesloten en eeuwige verordeningen worden verricht.

In het boek van Mormon gaf koning Benjamin de heiligen in zijn tijd opdracht om zich te vergaderen '(...) iedere man met de ingang van zijn tent naar de tempel toe gekeerd (...)'[3] Wij, leden van de kerk, hebben onlangs raad van hedendaagse profeten ontvangen. Als we die opvolgen, zal de deur van ons huis volledig naar de tempel zijn gekeerd.

Het Eerste Presidium heeft alle volwassen leden gevraagd om een geldige tempelaanbeveling te hebben en — als tijd en omstandigheden dat toelaten — vaker naar de tempel te gaan. Ze hebben ons aangemoedigd om enkele vrijetijdsbestedingen te vervangen door tempelwerk. Daarnaast hebben ze nieuwere leden van de kerk, en jongeren van twaalf jaar en ouder, aangemoedigd om goed te leven, zodat ook zij kunnen meehelpen in dit grootse werk door zich plaatsvervangend te laten dopen en bevestigen.[4] Ook jongere kinderen worden aangemoedigd om het tempelterrein te bezoeken en de tempel aan te raken.[5] President Thomas S. Monson heeft ooit gezegd: 'Als wij de tempel aanraken, zal de tempel ons aanraken.'[6]

Wat een zegen om in een bedeling te leven waarin 146 tempels[7] zijn ingewijd of aangekondigd. Onder 'Temple' in de Bible Dictionary lezen we: '(...) het is de heiligste plek op aarde om te aanbidden', gevolgd door deze veelzeggende zin: 'Alleen het gezin kan wat heiligheid met de tempel vergeleken worden.'[8] Er bestaat dus een heilige relatie tussen de tempel en het gezin. We kunnen niet alleen de deur van ons huis naar de tempel, ofwel het 'huis des Heren', keren, we kunnen ook van ons huis een 'huis des Heren' maken.

Onlangs werden de aanwezigen op een ringconferentie door de bezoekende autoriteit, ouderling Glen

Jenson, een gebiedszeventiger, gevraagd om in gedachten een rondleiding door hun huis te maken. Ik wil u ook graag aanmoedigen om dat te doen. Waar u ook woont, en hoe uw huis er ook uitziet, de toepassing van eeuwige evangeliebeginselen thuis is universeel. Laten we beginnen. Stel u voor dat u de voordeur opendoet en uw huis inloopt. Wat ziet u en hoe voelt u zich? Is het — net als de tempel — een plek van liefde en rust en een toevluchtsoord voor de wereld? Is het er schoon en netjes? Als u door de kamers van uw huis loopt, ziet u inspirerende afbeeldingen van onder andere de tempel en de Heiland? Is uw slaapkamer of slaapplaats een plek voor persoonlijk gebed? Is de eetkamer of keuken een plek waar de maaltijden gezamenlijk worden voorbereid en genuttigd, zodat het gezin gezellig kan praten en met elkaar tijd doorbrengen? Liggen de Schriften ergens waar de gezinsleden samen kunnen studeren, bidden en leren? Hebt u een eigen evangelieplekje? Is de muziek die u hoort en het amusement dat u ziet, online of anderszins, aanstootgevend voor de Geest? Zijn de gesprekken opbouwend en conflictloos? Dat is het einde van onze rondleiding. Misschien hebt u, net als ik, enkele plekjes gevonden die verbeterd kunnen worden. Hopelijk hebt u geen volledige renovatie nodig.

Of uw leefruimte groot of klein is, eenvoudig of luxueus ingericht, deze evangelieprioriteiten horen bij ons thuis aan bod te komen.

De Heer heeft door middel van zijn dienstknechten de profeten normen vastgesteld om de heiligheid van de tempel en zijn bezoekers te vrijwaren. Het is wellicht verstandig om samen, als gezinsraad, normen voor ons gezin vast te stellen, zodat ons huis heilig is en een 'huis des Heren' kan zijn. De aanmoediging 'Vestigt (...) een huis van gebed, een huis van vasten, een huis van geloof, een huis van leren, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God'[9], geeft ons een goddelijke voorstelling van het soort huis dat de Heer wil dat wij bouwen. Als we dat doen, beginnen we met de bouw van een 'geestelijk huis' waarin we allemaal, ongeacht onze wereldse omstandigheden, mogen wonen — een huis vol schatten, waar mot noch roest ze bederven.[10]

Er bestaat een gerechtvaardigde verbondenheid tussen de tempel en het gezin. Als u de eeuwige aard van de tempel begrijpt, wordt u tot uw gezin aangetrokken; als u de eeuwige aard van het gezin begrijpt, wordt u tot de tempel aangetrokken. President Howard W. Hunter heeft gezegd: 'Met de verordeningen van de tempel wordt het fundament van het eeuwige gezin gelegd.'[11]

President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'Zeg het woord *tempel*. Zeg het zachtjes en eerbiedig. Zeg het keer op keer. *Tempel. Tempel. Tempel*. En voeg daar het woord *heilige* aan toe. *Heilige tempel.* Spreek die woorden uit alsof ze in hoofdletters geschreven staan, ongeacht waar ze in de zin voorkomen.

'Tempel. Er is nog een woord dat voor heiligen der laatste dagen even belangrijk is: *Gezin.* Verbind de woorden *heilige tempel* en *gezin* met elkaar en je hebt een beschrijving van het huis des Heren!'[12]

Vorig jaar kwamen de kinderen van het jeugdwerk bij elkaar, duizenden kinderen uit de hele wereld in hun wijk of gemeente om te zingen voor hun familie en wijk als onderdeel van het kinderprogramma in

de avondmaalsdienst. Ze zongen over verlangens, beloften en voorbereiding. De dingen waar ze over zongen beginnen in een 'heilig huis' en worden in de 'heilige tempel' voortgezet. Ik denk dat u de melodie in uw hart zult horen als ik de woorden voorlees:

Ik kijk graag naar de tempel,
eens zal ik er ook zijn,
hoe mooi zal 't zijn daarbinnen,
dan voel ik mij heel fijn.
Want de tempel is het huis van God,
vol liefde, en zo prachtig.
Ik bereid me voor, daarheen te gaan:
dat houd ik in gedachten.

Ik kijk graag naar de tempel,
eens zal 'k daarbinnen zijn;
'k beloof dan aan mijn Vader
gehoorzaam steeds te zijn.
Want de tempel is de plek om de gezinnen te verzeeg'len.
Want als kind van God heb ik geleerd:
Hij zal ons eeuwig zeeg'nen.[13]

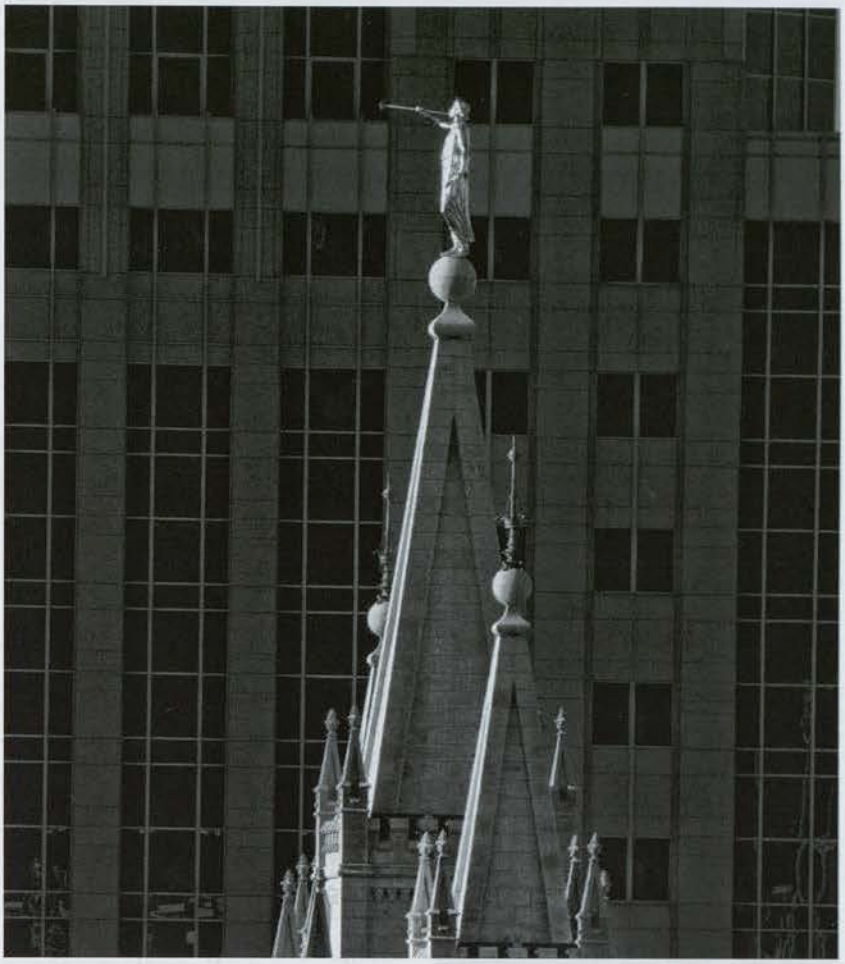

President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'Het uiteindelijke doel van al ons onderricht is ouders en kinderen in geloof te verenigen in de Heer Jezus Christus, te zorgen dat zij thuis gelukkig zijn, in een eeuwig huwelijk worden verzegeld, verbonden aan hun voor- en nageslacht, en verzekerd van verhoging in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader.'[14]

Ik getuig dat wanneer we deze beginselen gaan toepassen, we de deur van ons huis naar de tempel, ofwel naar het 'huis des Heren' keren en we in staat zullen zijn om van ons heilig huis een huis des Heren te maken.

Ik besluit waarmee ik begonnen ben, met de woorden van een onschuldig kind: 'Je bent nooit verdwaald als je de tempel kunt zien.' Daar voeg ik mijn getuigenis aan toe van de heilige aard van ons gezin en van de tempel van de Heer. Ik weet dat God onze dierbare Vader in de hemel is. Ik getuig van Jezus Christus en van zijn rol als onze Heiland en Verlosser, en van hedendaagse profeten die de bevoegdheid hebben om alle sleutels van het priesterschap te gebruiken, vanaf Joseph Smith tot en met Thomas S. Monson. Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 1 Nephi 8:24.
2. Zie 'Tempel, huis des Heren', *Gids bij de Schriften,* pp. 193–194.
3. Mosiah 2:6.
4. Brief van het Eerste Presidium, 11 maart 2003.
5. Zie Thomas S. Monson, 'Vrede vinden', *Liahona,* maart 2004, pp. 5–6.
6. JoAnn Jolley, 'A Shining Beacon on a Hill: Jordan River Temple Is Dedicated', *Ensign,* januari 1982, p. 77: 'Eerder deze week beklemtoonde ouderling Thomas S. Monson van het Quorum der Twaalf de diepe geestelijke betekenis van iemands fysieke aanwezigheid bij de tempel. Hij vertelde het verhaal van wijlen ouderling Matthew Cowley over een grootvader die zijn kleindochtertje op haar verjaardag meenam naar het tempelterrein van de Salt Laketempel. Met toestemming van de tuinman liepen ze naar de grote deuren van de tempel. Hij vroeg haar om haar hand op de muur van de tempel te leggen en vervolgens op de deur. Hij zei liefdevol tegen haar: 'Vergeet nooit dat je vandaag de tempel hebt aangeraakt. Op een dag zul je door deze deur naar binnen gaan.' Zijn bijzondere verjaardagsgeschenk aan zijn kleindochter was waardering voor het huis des Heren. Evenzo heeft president Thomas S. Monson gezegd: 'Als wij de tempel aanraken, zal de tempel ons aanraken.'
7. Zie 'Temples around the World', http://temples.lds.org. Klik op Chronological.
8. Bible Dictionary, 'Temple', p. 781.
9. LV 88:119.
10. Zie Mattheüs 6:19–20; 3 Nephi 13:19–20.
11. Howard W. Hunter, 'Een tempelgericht volk', *Liahona,* mei 1995, p. 4.
12. Boyd K. Packer, 'The Temple, the Priesthood', *Ensign,* mei 1993, pp. 20–21.
13. 'Ik kijk graag naar de tempel', *Kinderliedjes,* p. 99.
14. Boyd K. Packer, 'The Shield of Faith', *Ensign,* mei 1995, p. 8.

Gaven die richting geven aan ons leven

OUDERLING JOSÉ A. TEIXEIRA
van de Zeventig

Wij staan er niet alleen voor. God heeft ons de nodige gaven gegeven om ons te helpen in deze wereld.

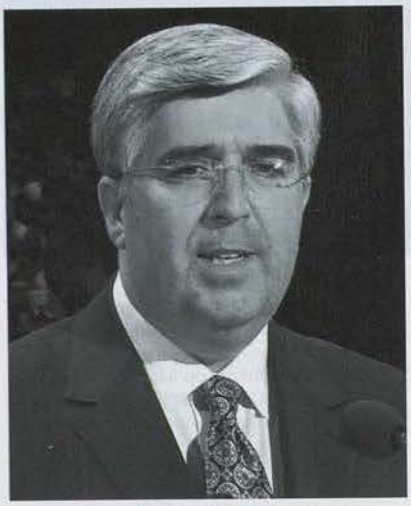

Onze hemelse Vader heeft een plan voor ons, een plan van geluk. In zijn plan staan de Heer Jezus Christus en zijn verzoening centraal. Als wij de leringen en het voorbeeld van Jezus Christus volgen, zullen wij ons aandeel in dat plan beter begrijpen.

In het eerste hoofdstuk van het boek Mozes staat een korte maar waardevolle uitspraak die het werk van God eenvoudig samenvat, namelijk: 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'[1]

Op onze levensreis om terug te keren naar en te worden zoals onze Vader, staan we er niet alleen voor. God heeft ons de nodige gaven gegeven om ons te helpen in deze wereld.

Geestelijke gaven zijn zegeningen of talenten die God aan zijn kinderen geeft.[2] Deze gaven geven richting aan ons leven, op weg naar eeuwige doelen.

Wat is het een troost om te weten dat er een plan is dat voorziet in een Heiland, Jezus Christus.[3] Zijn offer maakt het voor alle mensen die de leringen van zijn evangelie naleven mogelijk om vergeving te ontvangen op voorwaarde van bekering. Wat is het een troost om te weten dat er hulp beschikbaar is waarmee het ons zal lukken om terug te keren naar onze Vader in de hemel. Wat is het een troost om te weten dat we niet aan ons lot zijn overgelaten tijdens onze levensreis op onbekend terrein.

Eén gave die richting geeft aan ons leven, heeft Hij aan iedereen gegeven: *het vermogen om te kiezen.*

Onze keuzes hebben het onmiskenbare vermogen om ons leven te veranderen. Deze gave is een uitzonderlijk teken van vertrouwen in ons, en tegelijk een cruciale verantwoordelijkheid waar we verstandig mee om moeten gaan. Onze Vader in de hemel respecteert onze keuzevrijheid en zal ons nooit tot het goede dwingen of ons afhouden van minder goede keuzes.[4] Wel geeft Hij in de Schriften duidelijk aan hoe wij deze belangrijke en essentiële gave dienen te gebruiken: 'Doch zie, wat van God is, nodigt uit en verlokt om voortdurend goed te doen; daarom is alles wat uitnodigt en verlokt om goed te doen en God lief te hebben en Hem te dienen, door God ingegeven.'[5]

De woorden 'voortdurend goed te doen' geeft de norm aan die we bij het gebruiken van onze keuzevrijheid dienen toe te passen.

Keuzes hebben gevolgen, die al dan niet direct na onze beslissingen tot uiting komen. Alleen met behulp van de gaven van de Geest kunnen wij de juiste koers aanhouden.

Onlangs ben ik een GPS-ontvanger in zakformaat gaan gebruiken. Dit is een ongelooflijk apparaat met een antenne die is afgesteld op de frequenties die door satellieten hoog boven de aarde worden uitgezonden, plus een scherm met daarop mijn huidige positie op aarde.

In de afgelopen decennia zijn deze apparaten steeds vaker gebruikt voor wetenschappelijke doeleinden, het maken van kaarten, het doen van landmetingen en, meer recent, om te voorkomen dat mensen de weg kwijtraken!

Door de eeuwen heen heeft de mensheid geprobeerd de weg niet kwijt te raken. In de tijd van de ontdekkingsreizen in de 15de eeuw gebruikten de zeevaarders uit mijn vaderland, Portugal, 'van de oevers van Lissabon, over zeeën waar eerder geen schip aan begon'[6] al de best mogelijke kaarten en de sterren in de nachtelijke hemel met voor die tijd geavanceerde zeeschepen om hun bestemming te vinden. Ondanks dit alles was het niet eenvoudig voor die zeevaarders om tegen de wind in te zeilen, en vaak doolden ze eindeloos

rond voordat ze de juiste weg op de uitgestrekte zee hadden gevonden.

Vergelijk dat maar eens met mijn GPS-ontvanger, waarmee ik altijd antwoord krijg op vragen zoals:

- Waar ben ik?
- Waar ga ik heen?
- Wat is de beste manier om daar te komen?
- Wanneer ben ik daar?

Met dit apparaatje hoef ik me onderweg geen zorgen te maken, en kan ik erop vertrouwen dat het me uiterst nauwkeurig naar de gewenste bestemming brengt.

Toen ik echter een keer een ondergrondse parkeergarage inreed, ontdekte ik een nieuwe functie van het apparaat — ik werd verrast door een waarschuwende stem: 'Geen satellietontvangst.' Te midden van al het beton was het satellietsignaal onderbroken en had het apparaat geen verbinding meer.

Eenmaal terug in de open lucht besefte ik ook dat het enige tijd duurde voordat het apparaat het juiste signaal weer had opgepikt.

Ook wij hebben een 'GPS' in ons waardoor wij altijd kunnen weten wat goed is en wat verkeerd is, en hulp kunnen krijgen bij het maken van de juiste keuzes.

'Wij worden geboren met het natuurlijke vermogen om goed van kwaad te onderscheiden dankzij het licht van Christus dat eenieder ontvangt (LV 84:46). Dat vermogen wordt het geweten genoemd. Daardoor zijn wij verantwoordelijke schepselen.'[7]

Daarnaast hebben wij als lid van de kerk de gave van de Heilige Geest ontvangen om ons te troosten, te beschermen en te leiden.[8]

Ons geweten kan, net zoals andere vermogens, door zonde of misbruik afstompen.[9] Als wij ongevoelig worden voor de dingen van God in ons leven, raken wij ook de ontvangst van

het signaal kwijt die we nodig hebben om ons te leiden. Gehoorzaamheid aan de geboden is onze beste waarborg om een krachtig signaal van het goddelijke te behouden.

Onze geliefde profeet, president Thomas S. Monson, heeft gezegd: 'Ons leven wordt bepaald door de beslissingen die we nemen — want beslissingen bepalen onze bestemming.'[10]

Ik getuig dat goede keuzes ons uiteindelijk geluk brengen, terwijl verkeerde keuzes ons ongelukkig zullen maken.[11] Als wij leren het goede te kiezen en de geboden onderhouden, creëren wij een patroon dat ons helpt om:

- vervulling te vinden in ons leven;
- meer op onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, te gaan lijken;
- in aanmerking te komen voor alle zegeningen die aan de getrouwen zijn beloofd.

Nog een gave die richting geeft aan ons leven is het vermogen om de woorden te geloven van hen die getuigen van Jezus Christus.[12]

In alle tijden, met inbegrip van onze tijd, heeft God bij monde van profeten zijn plan van geluk voor personen en gezinnen geopenbaard. Wie de profeten volgen, ontvangen de zegeningen die God heeft beloofd.

Wij kunnen altijd vertrouwen op de levende profeten. Hun leringen weerspiegelen het woord en de wil van de Heer. 'Voorzeker, de Here HERE doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten.'[13]

De tekst van een jeugdwerkliedje spoort ons aan:

Volg de profeet,
volg de profeet, ja, wat je ook doet.
Volg de profeet, (...)
volg de profeet, want zijn raad is goed! (...)
Gods profeet die helpt ons, wijst ons

steeds de weg;
luister altijd goed en doe wat hij je zegt.[14]

Ik getuig dat onze Vader in de hemel een ieder van ons indachtig is, dat Hij onze gebeden hoort en verhoort, en dat Hij met zijn profeten communiceert om ons te leiden. Als wij ons geloof ontwikkelen en vertrouwen stellen in de woorden van de profeten en deze opvolgen, zal ons getuigenis van het plan van geluk en de centrale rol van Jezus Christus in dat plan sterker worden.

Door onze keuzevrijheid en ons geloof in de woorden van hen die van Jezus Christus getuigen, zijn wij in staat de grote wateren van het leven over te steken en onze eeuwige bestemming te bereiken.

Wij zijn dit weekend onderricht door profeten, zieners en openbaarders. Ik ben dankbaar voor de leiding die onze hemelse Vader ons heeft gegeven, en voor zijn Zoon, Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser. Ik getuig dat Zij leven en ons liefhebben en dat als wij de instructies opvolgen die wij hebben ontvangen, wij goede keuzes zullen maken, wij de weg niet kwijt zullen raken en wij onze eeuwige woonplaats zullen bereiken. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mozes 1:39.
2. 'Spiritual Gifts', op gospeltopics.lds.org.
3. Zie 'God has a plan for your life', at www.mormon.org/mormonorg/eng/basic-beliefs/heavenly-father-s-plan-of-happiness/god-has-a-plan-for-your-life.
4. Zie 'God has a plan for your life', op www.mormon.org.
5. Moroni 7:13.
6. Luis de Camões, *The Lusiad,* boek I, strofe 1, vert. William Julius Mickle (1776).
7. 'Geweten', Gids bij de Schriften, p. 72.
8. Zie Handelingen 2:38
9. 'Geweten', Gids bij de Schriften, p. 72.
10. Thomas S. Monson, 'Decisions Determine Destiny', *New Era,* november 1980, p. 30.
11. Zie 'God has a plan for your life', op www.mormon.org.
12. Zie LV 46:14.
13. Amos 3:7.
14. 'Volg de profeet', *Kinderliedjes,* p. 59.

Zijn dienstknechten, de profeten

OUDERLING F. MICHAEL WATSON
van de Zeventig

De Meester spreekt bij monde van zijn profeet.

Tijdens mijn jeugdjaren in de kleine boerengemeenschap Spring City (Utah) kreeg ik iedere zomer de kans om twee weken samen met mijn vader schapen te hoeden in de bergen van Manti-LaSal. Er was een keer zoveel mist in het gebied dat je niet eens je eigen uitgestrekte hand kon zien, en het was al bijna avond.

Mijn vader vroeg me om terug naar ons kamp te gaan en zei dat hij snel zou volgen. Ik weet nog dat ik me afvroeg hoe ik het kamp in de mist kon terugvinden. Mijn vader zei eenvoudig: 'Geef het paard de vrije teugel, dan zal het je naar het kamp brengen.' Ik volgde zijn raad op, liet de teugels vieren, moedigde het paard aan en we begonnen aan onze tocht. Af en toe kreeg ik een tak in mijn gezicht die ik niet had gezien, of stootte ik met mijn been tegen een boom. Uiteindelijk bleef het paard helemaal stilstaan en kon ik de contouren van ons kamp onderscheiden.

Soms vinden we niet altijd meteen de weg die we willen bewandelen, maar de wijsheid van hen die ons zijn voorgegaan gekoppeld aan de wijsheid van hen die nog bij ons zijn, zal ons leiden als we ze de vrije teugel geven.

'Verstaat gij wat gij leest?', was de vraag die Filippus stelde aan iemand die ijverig de Schriften bestudeerde.

Het antwoord kwam in de vorm van een vraag: 'Hoe zou ik dit kunnen, als niet iemand mij de weg wijst?'[1]

Het antwoord op die doordringende vragen is in de loop der eeuwen door profeten gegeven. Zij verkondigden hoe belangrijk schriftstudie is en gaven deze belofte: 'Wie mijn woord als een schat verzamelt, zal niet worden verleid.'[2]

In iedere bedeling heeft de Heer de profeten geboden 'die dingen aan de wereld [te] verkondigen; en dit alles, opdat zou worden vervuld wat geschreven is door de profeten.'[3] De eerste afdeling in de Leer en Verbonden is de inleiding van de Heer op de leerstellingen, verbonden en geboden in deze bedeling van de

volheid der tijden. Vooral de verzen 37 en 38 wil ik hier aanhalen:

'Onderzoekt deze geboden, want ze zijn waar en betrouwbaar, en de profetieën en beloften die erin staan, zullen alle worden vervuld.

'Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, en Ik verontschuldig Mijzelf niet; en al gaan de hemelen en de aarde voorbij, mijn woord zal niet voorbijgaan maar zal geheel worden vervuld, hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde.'

Vandaag wil ik de stemmen van zeven dienstknechten van de Heer laten weerklinken. In maart 1970 werd mijn grote verlangen werkelijkheid om de dienstknechten van de Heer te mogen helpen. Vanaf het begin heb ik bijna veertig jaar lang kansen gekregen om direct betrokken te zijn bij de broeders in het Quorum der Twaalf en vervolgens bij de leden van het Eerste Presidium. In die beginjaren is in mijn hart het begrip gegroeid van wat het betekent: 'mijn woord zal niet voorbijgaan maar zal geheel worden vervuld.'

In het verleden hebben we tijdens de algemene conferentie veel belangrijke aanwijzingen gekregen. En dat zal blijven gebeuren, dat zij die de wijsheid uit het verleden bezitten met hun raad ons hart in ons zullen doen branden. We moeten de kracht opbrengen om die raad op te volgen, nooit de moed op te geven en tot het einde te volharden.

Laat mij u vertellen over de raad en leiding die deze profeten Gods hebben gegeven. President Joseph Fielding Smith heeft bijvoorbeeld vaak de woorden in het 24ste hoofdstuk van Psalmen aangehaald, waarin een vraag wordt gesteld, een antwoord wordt gegeven en een zegen aan de getrouwen wordt beloofd.

De vraag: 'Wie mag de berg des heren beklimmen, wie mag staan in zijn heilige stede?'

Het antwoord: 'Die rein is van handen en zuiver van hart, die zijn ziel niet op valsheid richt, noch bedrieglijk zweert.'

De belofte: 'Die zal van de Here een zegen wegdragen en gerechtigheid van de God zijns heils.'[4]

President Harold B. Lee heeft ons tijdens een algemene conferentie geadviseerd om gehoor te geven aan de woorden en geboden die de Heer ons door zijn profeet geeft. 'Misschien bent u het niet eens met iets wat van de hoofdzetel van de kerk afkomstig is. Het stemt misschien niet overeen met uw politieke overtuiging, (...) uw maatschappelijke zienswijze [en] het kan uw sociale leven belemmeren. Maar als [we] geduldig en gelovig naar deze dingen luisteren, alsof ze van God zelf afkomstig zijn, luidt de belofte: "de Here God zal de machten van duisternis voor u uit verjagen, en de hemelen doen schudden voor uw welzijn en de heerlijkheid van zijn naam."'[5]

Voordat hij in december 1973 overleed, sprak president Lee tot een groep medewerkers van de kerk en hun gezinsleden. Nadat hij iets over de geschiedenis van het welzijnsprogramma van de kerk had verteld, vroeg hij: 'Gelooft u dat deze profeten wisten waar ze het over hadden?' In diezelfde toespraak, over het advies van de algemene autoriteiten om ons te beschermen tegen de tolerantie van ongepaste lectuur en televisie, vroeg hij: 'Bevindt u zich zo dicht bij de algemene autoriteiten dat u ze niet als profeten beschouwt, maar als mannen die slechts veronderstellen dat [zulke raad] goed is?'[6]

Het was president Spencer W. Kimball die ons de vertroostende woorden gaf dat het wonder van vergeving bestaat, en dat God ons zal vergeven. Bij een andere gelegenheid, toen hij het had over de onverwachte moeilijkheden waar we wellicht mee te maken krijgen, vroeg president Kimball ons wat wij zouden doen als wij de macht hadden om belangrijke momenten te beïnvloeden. Zouden wij dan de gebeurtenissen in de gevangenis te Carthage — waar de profeet Joseph Smith werd vermoord — hebben veranderd? Of nog belangrijker: wat hadden we met die onbeperkte macht gedaan op dat beslissende moment in Getsemane, toen deze woorden werden gesproken: 'Doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede!'[7]

In de vergadering van het Eerste Presidium spreken de broeders iedere ochtend om de beurt het gebed uit. Ik luisterde altijd graag naar president Ezra Taft Benson. Zijn

gebeden bestonden bijna alleen maar uit dankzeggingen in plaats van verzoeken om zegeningen. Over 'Eveneens een testament aangaande Jezus Christus' citeerde president Benson de profeet Joseph Smith 'dat het Boek van Mormon het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dichter bij God komt door zich aan de leringen daarin te houden, dan door welk ander boek ook.'[8] Hij moedigde ons aan om de Heiland te volgen, die heeft gezegd: 'Vertrouwt op Mij en volhardt tot het einde, en gij zult leven; want aan hem die tot het einde volhardt, zal Ik het eeuwige leven geven.'[9]

Tijdens zijn negen maanden als president van de kerk zijn we allemaal gaan houden van de natuurlijke goedheid van president Howard W. Hunter, die de leden van de kerk als volgt aanmoedigde:

'Schenk steeds grotere aandacht aan het leven en het voorbeeld van de Heer Jezus Christus, in het bijzonder de liefde, hoop en barmhartigheid die Hij ten toon heeft gespreid. (...)

'Laat de tempel van de Heer het overweldigende symbool van uw lidmaatschap zijn en de verheven plaats van uw heilige verbonden. Het diepste verlangen van mijn hart is dat ieder lid van de kerk waardig is om naar de tempel te gaan.'[10]

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Ik heb niet met alle profeten van deze bedeling persoonlijk gesproken. Ik heb de profeet Joseph Smith niet gekend en heb nooit met hem gesproken. [Maar] mijn grootvader, die als jongeman in Nauvoo woonde, heeft hem horen spreken en heeft getuigd van zijn goddelijke roeping als grote profeet van deze bedeling.'[11]

President Hinckley heeft ook zijn getuigenis van het eerste visioen gegeven, toen de jonge Joseph Smith naar het bos ging om te bidden en zijn antwoord ontving door openbaring van zowel de Vader als de Zoon.

De passie van president Hinckley voor tempelbouw en het heilige werk dat daarin plaatsvindt zal voor ieder van ons zijn als de poolster die we moeten volgen.

Onze dierbare profeet, president Thomas S. Monson, heeft het verlangen dat het Eerste Presidium in 1839 kenbaar maakte toegepast op deze tijd: 'De toekomst van de mensheid hangt af van uw ijver, volharding en getrouwheid, van de zuiverheid van de leer die u verkondigt en van de normen en waarden die u propageert en naleeft.'[12]

Nu verlenen we president Monson steun als profeet, ziener en openbaarder. Hij is de onmiskenbare stem voor de weduwe, de wees en iedereen die hulp nodig heeft. Hij heeft in zijn leven het grote voorbeeld van de Meester nagevolgd met het oprechte verlangen om altijd in zijn dienst werkzaam te zijn. President Monson is de spreekbuis van de Heer. We worden aangemoedigd om zijn raad en leiding te volgen. De Meester spreekt tot ons bij monde van zijn profeet. Ik weet, en heb in vergaderingen van de algemene autoriteiten genotuleerd, dat dit waar is.

Als iemand die is onderricht door de hedendaagse profeten, door deze hedendaagse getuigen die ik ken en liefheb, getuig ik in alle waarheid dat als de leden van deze kerk leven overeenkomstig de woorden en geboden van de Heer aan de profeten vanouds en aan de hedendaagse profeet van de Heer, zij deze tekst beter zullen begrijpen: 'Voorzeker, de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten.'[13]

Ik geef u mijn plechtige getuigenis van deze waarheden, dat God in de hemelen woont, dat Jezus de Christus is, en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen profeten, zieners en openbaarders heeft om ons te leiden. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Handelingen 8:30–31.
2. Matteüs naar Joseph Smith 1:37.
3. LV 1:18.
4. Psalmen 24:3–5.
5. Harold B. Lee, Conference Report, oktober 1970, p. 152; of *Improvement Era,* december 1970, p. 126.
6. Harold B. Lee, kertsmeditatie voor werknemers van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, 13 december 1973. In: *The Teachings of Harold B. Lee,* Clyde J. Williams (red., 1996), p. 298.
7. Lucas 22:42; zie Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), p. 100.
8. *History of the Church,* 4:461.
9. 3 Nephi 15:9.
10. Geciteerd in: Jay M. Todd, 'President Howard W. Hunter: Fourteenth President of the Church', *Ensign,* juli 1994, pp. 4–5.
11. Gordon B. Hinckley, 'Believe His Prophets', *Ensign,* mei 1992, p. 50.
12. *History of the Church,* 3:395; voor nadere informatie over deze brief, zie Joseph Fielding Smith, *Church History and Modern Revelation* (1950), pp. 48–49.
13. Amos 3:7.

Zielen tot Mij brengen

OUDERLING L. TOM PERRY
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De voltijdzendelingen zullen hun best blijven doen, maar zou het niet beter zijn als u en ik een klus zouden klaren die ons toebehoort.

Vele jaren geleden reed ik eens op University Avenue richting de ingang van Provo Canyon. Ik zag dat het verkeer voor mij vaart minderde. Verderop stonden politieauto's met zwaailichten aan, een brandweerauto en diverse voertuigen van de reddingsbrigade op een kluitje bij elkaar, en versperden de weg naar Provo Canyon. Eerst was ik wat geïrriteerd omdat het wel eens lang kon gaan duren. Maar ik was ook nieuwsgierig — wat was de oorzaak van al die commotie?

Ik keek naar de rotswand aan de oostkant van de ingang van Provo Canyon en zag enkel mannen omhoog klimmen. Ik nam aan dat ze reddingswerkers waren. Waar klommen ze naartoe? Uiteindelijk zag ik het. Op de een of andere manier was een ooi, een verloren schaap, zo'n acht meter tegen de rotswand opgeklauterd en daar blijven steken. Het was geen berggeit of bergschaap, maar gewoon een witte ooi die van de kudde van een schaapherder was afgedwaald.

Ik had toch niets anders te doen, dus speurde ik de rotswand af naar een weg die tot de ooi daarboven voerde, maar het was mij een raadsel hoe ze op die plek was beland. Toch was ze daar, en alle commotie vóór mij was erop gericht om haar te redden. Tot op de dag van vandaag weet ik niet hoe het voorval is afgelopen, omdat de politie het verkeer toch weer op gang wist te krijgen.

Toen ik wegreed, maakte ik me ergens zorgen over. De reddingswerkers hadden ongetwijfeld de beste bedoelingen, maar hoe zou de ooi op hen reageren? Ze hadden vast wel een plan om haar te kalmeren — wellicht zouden ze haar verdoven met een pijl als ze dichtbij waren, zodat ze haar konden vangen voordat ze zou vallen. Ik wist niet welk plan ze hadden, maar wist wel iets van de reactie van dieren als ze door vreemden in het nauw werden gedreven. Ik maakte me dan ook zorgen of hun reddingspoging wel een kans van slagen had. En toen vroeg ik Mij af: 'Waar is de herder?' Hij maakte zonder twijfel de beste kans om de ooi te benaderen zonder haar in paniek te brengen. De kalmerende stem en helpende hand van de herder waren in deze situatie nodig, maar hij leek in geen velden of wegen te bekennen.

Als leden van de kerk zijn we soms ook in geen velden of wegen te bekennen, net als deze herder. Denk eens aan wat president Monson nieuwe zendingspresidenten vertelde op de instructiebijeenkomst voor nieuwe zendingspresidenten in 2008. Hij zei: 'Er is geen vervanging voor een zendingsprogramma dat op de leden is gericht. Langs de deuren gaan kan het niet vervangen. Gulden vragen kunnen het niet vervangen. Een programma dat op de leden is gericht, is de sleutel tot succes en het werkt overal waar we het uitproberen.' ('Motivating Missionaries', 22 juni 2008, p. 8.)

In dit licht bezien, zijn zendingsactieve leden — u en ik — de herders, en proberen de voltijdzendelingen, net als de reddingswerkers, iets te volbrengen wat ze vrijwel onmogelijk alleen kunnen doen. Zeker, de voltijdzendelingen zullen hun best blijven doen, maar zou het niet beter zijn als u en ik een klus zouden klaren die ons toebehoort en waarvoor wij beter zijn toegerust, omdat wij degenen die verloren zijn en gered moeten worden persoonlijk kennen?

Ik wil graag stilstaan bij drie doelen voor de leden van de kerk, die we vinden in de Leer en Verbonden. Elke opdracht spoort ons aan om niet te schitteren door afwezigheid wanneer vrienden, buren en familieleden onze hulp nodig hebben. Daar horen ook degenen bij die zijn afgedwaald, de minderactieven. Wij dienen allemaal zendingsactieve leden te zijn.

In afdeling 88, vers 81 van de Leer

en Verbonden staat: '(...) en het betaamt eenieder die gewaarschuwd is zijn naaste te waarschuwen.' Ik heb vele ringen van de kerk bezocht en daar de groei en ontwikkeling van wijkzendingen gestimuleerd. Dat heeft mij veel geestelijke voldoening geschonken. Bovendien heb ik ontdekt, en een recent onderzoek bevestigt dat, dat ruim de helft van de mensen in de Verenigde Staten en Canada weinig of niets van onze geloofspunten en gebruiken afweet. Dat percentage zal in andere delen van de wereld vast en zeker hoger liggen. Uit hetzelfde onderzoek blijkt ook dat de niet-leden die goede leden van de kerk kennen of duidelijke en juiste informatie over de geloofspunten en leerstellingen van de kerk ontvangen, positief staan tegenover de kerk.

De kerk heeft ruim vijftigduizend voltijdzendelingen verspreid over de wereld. *Predik mijn evangelie* heeft van deze zendelingen de beste leraars van het evangelie van Jezus Christus gemaakt die we ooit in de kerk hebben gehad. Helaas besteden de meeste voltijdzendelingen meer tijd aan zoeken dan aan lesgeven. Ik vind dat we te weinig gebruikmaken van onze voltijdzendelingen als onderwijzers. Als u en ik meer belangstellenden voor de voltijdzendelingen zouden vinden, en zij daardoor meer tijd hebben om de mensen die wij hebben gevonden les te geven, zouden er grote dingen gaan gebeuren. We missen een gulden kans om de kerk te laten groeien als wij wachten tot de voltijdzendelingen onze naasten waarschuwen in plaats van dat wijzelf dat doen.

Wij dienen 'met grote ernst' (LV 123:14) het licht van het evangelie te brengen aan degenen die zoeken naar antwoorden waarin het heilsplan voorziet. Veel mensen maken zich zorgen om hun gezin. Sommigen zoeken naar zekerheid in een wereld vol verschuivende waarden. Wij zijn in de gelegenheid om hen hoop en moed te geven en uit te nodigen om met ons mee te gaan en het evangelie van Jezus Christus te omarmen. Het evangelie van de Heer is op aarde en zal een zegen zijn in hun leven hier en in de eeuwigheid hierna.

In het evangelie staat de verzoening van onze Heer en Heiland centraal. De verzoening heeft de kracht in zich om zonden af te wassen, te genezen en eeuwig leven te ontvangen. Alle onvoorstelbare zegeningen van de verzoening zijn alleen weggelegd voor degenen die leven volgens de beginselen van het evangelie en die de verordeningen ervan ontvangen — geloof in Jezus Christus, bekering, de doop, de gave van de Heilige Geest en volharding tot het einde. Onze geweldige zendingsboodschap aan de wereld is dat de hele mensheid kan worden gered en deel kan uitmaken van de kudde van de Goede Herder, namelijk Jezus Christus.

Onze zendingsboodschap krijgt extra kracht door de kennis van de herstelling. Wij weten dat God in onze tijd tot zijn profeten spreekt, net als Hij dat vroeger deed. Wij weten ook dat zijn evangelie ons wordt bediend door de macht en het gezag van het herstelde priesterschap. Geen andere boodschap is van zulk groot en eeuwig belang voor iedereen die nu leeft. Allemaal

dienen we deze boodschap met kracht en overtuiging aan anderen te verkondigen. Het is de stille zachte stem van de Heilige Geest die door ons getuigt van het wonder van de herstelling, maar eerst moeten wij onze mond opendoen en getuigen. Wij moeten onze naasten waarschuwen.

Dat brengt mij op de tweede tekst in de Leer en Verbonden die ik wil aanhalen. Uit vers 81 van afdeling 88 hebben wij geleerd dat zendingswerk de verantwoordelijkheid van ons allemaal wordt zodra wij zelf gewaarschuwd zijn. De verzen 7–10 van afdeling 33 leren ons om onze mond open te doen.

Vers 7 laat er geen twijfel over bestaan voor iemand die afdeling 4 van de Leer en Verbonden uit het hoofd kent, dat de Heer over zendingswerk spreekt: 'Ja, voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat het veld reeds wit is om te oogsten; daarom, slaat uw sikkel in, en maait met geheel uw macht, verstand en kracht.'

Daarna volgt de opdracht — tot drie keer toe — om onze mond open te doen:

'Doet uw mond open en hij zal gevuld worden, en u zult worden zoals Nephi vanouds, die vanuit Jeruzalem de wildernis introk.

'Ja, doet uw mond open en houdt u niet in, en u zult worden beladen met schoven op uw rug, want zie, Ik ben met u.'

'Ja, doet uw mond open en hij zal gevuld worden, en zegt: Bekeert u, bekeert u en bereidt de weg des Heren, en maakt recht zijn paden; want het koninkrijk van de hemel is nabij' (vss. 8–10).

Wat zouden wij zeggen als we onze mond drie keer moesten opendoen? Ik wil u graag drie suggesties aan de hand doen. Eerst dienen wij ons geloof in Jezus Christus en zijn verzoening uit te dragen. Zijn verlossingsdaad zegent de hele mensheid met de gave van onsterfelijkheid en de mogelijkheid om de grootste gave voor de mens te ontvangen, namelijk het eeuwige leven.

De tweede keer dat we onze mond opendoen, dienen we in onze eigen woorden het verhaal van het eerste visioen te vertellen — dat wil zeggen onze kennis van een jongen van bijna vijftien jaar die naar een bos ging, waar na nederig en oprecht gebed de hemel voor hem werd geopend. Na eeuwen van verwarring zijn de ware aard van de Godheid en de ware leringen van God aan de wereld geopenbaard.

De derde keer dat we onze mond opendoen, laten we dan getuigen van het Boek van Mormon, eveneens een testament aangaande Jezus Christus. Het Boek van Mormon vult de Bijbel aan en geeft ons meer inzicht in de leerstellingen van het evangelie van onze Heiland. Het Boek van Mormon is het overtuigende bewijs dat Joseph Smith waarlijk een profeet van God is. Als het Boek van Mormon waar is, is ook het priesterschap hersteld. Als het Boek van Mormon waar is, heeft Joseph Smith met het gezag van dat priesterschap de kerk van Jezus Christus hersteld.

Ik heb net het boek Alma in het Boek van Mormon uitgelezen. Bijna aan het einde van de geweldige boodschap van Alma aan de kerk in Zarahemla zegt hij:

'Want welke herder onder u die vele schapen heeft, waakt niet over hen, opdat de wolven niet binnendringen en zijn kudde verslinden? En zie, indien een wolf zijn kudde binnendringt, verdrijft hij hem dan niet? Ja, en tot slot zal hij hem, als hij dat kan, vernietigen.

'En nu zeg ik u dat de goede herder u roept; en indien gij naar zijn stem luistert, zal Hij u in zijn kudde brengen en zijt gij zijn schapen; en Hij gebiedt u geen vraatzuchtige wolf onder u toe te laten, opdat gij niet vernietigd wordt' (Alma 5:59–60).

De Heiland is de Goede Herder, en wij zijn allemaal in zijn dienst geroepen. De ooi op de rotswand bij de ingang van Provo Canyon en deze woorden van Alma doen me denken aan de vraag die de Heiland stelde in hoofdstuk 15 van Lucas: 'Wie van u, die honderd schapen heeft en er één van verliest, laat niet de negenennegentig in de wildernis achter en gaat het verlorene zoeken, totdat hij het vindt?' (vs. 4.)

Moskou (Rusland)

Ik denk bij schapen hoeden meestal aan de plichten of het rentmeesterschap van de herder om *al* het mogelijke te doen voor *al* zijn schapen. Deze ervaring herinnerde mij er echter aan dat het om de gelijkenis van het *verloren* schaap gaat, en dat deed mij weer denken aan de netelige situatie van die ene verloren ooi, helemaal alleen en niet in staat een stapje omhoog te doen tegen de rotswand en evenmin om zich om te draaien en haar weg omlaag te vinden. Hoe uitzinnig en hopeloos moet ze zich hebben gevoeld, volledig hulpeloos om zichzelf te bevrijden, één stap verwijderd van een onvermijdelijke ramp.

Wij moeten ons allemaal indenken hoe het voelt om verloren te zijn, en wat het betekent om een 'geestelijke' herder te zijn die de negenennegentig zal achterlaten om die ene die verloren is te zoeken. Deze herders hebben de expertise en hulp van het reddingsteam weliswaar nodig, maar zij zijn aanwezig, er wordt op hen gerekend en zij klimmen samen omhoog om degenen te redden die van oneindige waarde zijn in de ogen van God, omdat zij zijn kinderen zijn. Deze herders geven gehoor aan de laatste opdracht om een zendingsactief lid te zijn, die ik wil aanhalen uit de Leer en Verbonden, afdeling 18:

'En al ware het zo dat u al uw dagen arbeidde om dit volk bekering toe te roepen, en slechts één ziel tot Mij bracht, hoe groot zal dan uw vreugde met hem zijn in het koninkrijk van mijn Vader!

'En nu, indien uw vreugde groot zal zijn met één ziel die u tot Mij hebt gebracht in het koninkrijk van mijn Vader, hoe groot zal dan uw vreugde zijn indien u vele zielen tot Mij brengt!' (LV 18:15–16.)

De Schriften leren ons dus ook dat deze herders onuitsprekelijke vreugde zullen hebben. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Tot we elkaar weerzien

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Mogen wij ons nog lang herinneren wat we tijdens deze conferentie hebben gehoord. Ik spoor u aan om de toespraken te bestuderen en de daarin vervatte leringen te overpeinzen, om ze vervolgens na te leven.

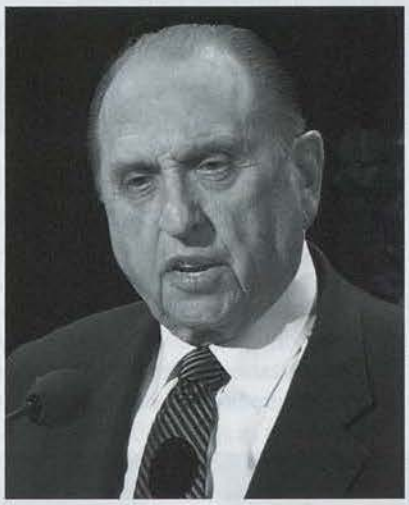

Geliefde broeders en zusters, mijn hart is vervuld van tedere gevoelens nu we deze prachtige algemene conferentie beëindigen.

We zijn rijkelijk gezegend door de adviezen en getuigenissen van hen die tot ons hebben gesproken. Ik geloof dat we allemaal vastbeslotener zijn om de beginselen van het evangelie van Jezus Christus na te leven.

Ik uit mijn oprechte dank aan hen die aan deze conferentie hebben meegewerkt, met inbegrip van de broeders die de gebeden hebben uitgesproken.

De muziek was fantastisch. Ik ben uitermate dankbaar voor hen die gezegend zijn met muzikale talenten en die anderen laten delen in hun talenten. Dat doet mij denken aan de tekst die in de Leer en Verbonden staat: 'Want mijn ziel schept genoegen in het gezang des harten; ja, het gezang der rechtvaardigen is Mij een gebed, en het zal verhoord worden met een zegen op hun hoofd.'[1]

Mogen wij ons nog lang herinneren wat we tijdens deze conferentie hebben gehoord. Ik herinner u eraan dat de toespraken in de *Ensign* en de *Liahona* van volgende maand worden gepubliceerd. Ik spoor u aan om de toespraken te bestuderen en de daarin vervatte leringen te overpeinzen, om ze vervolgens na te leven.

Ik wil u laten weten hoezeer ik mijn toegewijde raadgevers, president Henry B. Eyring en president Dieter F. Uchtdorf, waardeer en liefheb. Het zijn wijze en begripvolle mannen. Hun werk is van onschatbare waarde. Ik steun en hou van mijn broeders van het Quorum der Twaalf Apostelen. In deze conferentie hebben we een nieuw lid van dat quorum gesteund. Hij is volledig toegewijd aan het werk van de Heer en ik getuig dat hij de man is die onze hemelse Vader in deze positie wilde.

Ik uit mijn liefde voor de leden van de Zeventig en de Presiderende

Bisschap. Zij dienen onbaatzuchtig en doeltreffend. Evenzo breng ik hulde aan de algemene functionarissen van de hulporganisaties. Overeenkomstig ons beleid van roulatie hebben we een nieuw algemeen jongemannenpresidium en algemeen zondagsschoolpresidium gesteund. Wij verheugen ons op onze samenwerking met hen. Wij spreken onze dank uit jegens hen die in deze conferentie uit die functies zijn ontheven en daarin zo getrouw werkzaam zijn geweest.

Broeders en zusters, moge ons doel zijn om dichter tot de Heer te komen. Laten we niet vergeten 'altijd [te] bidden, opdat [we] niet in verzoeking val[len]'.[2]

Tot u, ouders zeg ik, breng uw liefde voor uw kinderen tot uiting. Bid voor ze, zodat zij het kwaad van de wereld weten te weerstaan. Bid dat zij in geloof en getuigenis mogen toenemen. Bid dat ze een goed en hulpvaardig leven zullen leiden.

Kinderen, laat je ouders weten dat je van ze houdt. Laat ze weten hoezeer je waardeert wat ze voor je hebben gedaan en wat ze nu voor je doen.

En nu een waarschuwend woord tot eenieder — jong en oud, man en vrouw. We leven in een tijd waarin de boze alle mogelijke middelen gebruikt om ons in zijn bedrieglijke web te strikken, hij wil ons wanhopig meesleuren in zijn val. Er zijn vele paden waarop hij ons wil weglokken — paden die tot onze ondergang kunnen leiden. De technologische ontwikkelingen op velerlei gebied kunnen ten goede worden aangewend, maar ook gebruikt worden om ons op die duistere paden mee te voeren.

Ik wil er één in het bijzonder noemen en dat is het internet. Aan de ene kant voorziet het in een bijna onbegrensde stroom nuttige en belangrijke informatie. We kunnen ermee met anderen over de hele wereld communiceren. De kerk heeft een prachtige website die vol staat met waardevolle en opbouwende informatie en hulp-

middelen van onschatbare waarde.

Aan de andere kant zijn er ook, en dat is zeer alarmerend, berichten over talloze individuen op het internet die het voor slechte en lage doeleinden gebruiken, waarvan pornografie een van de meest voorkomende is. Broeders en zusters, laat u daar niet mee in, want het zal de geest letterlijk vernietigen. Wees sterk. Wees rein. Mijd dergelijke verlagende en vernietigende beelden tegen elke prijs — waar ze ook zijn! Ik richt mijn waarschuwing tot iedereen, waar u ook bent. En ik voeg daaraan toe — in het bijzonder voor de jongeren — dat dit ook geldt voor pornografische beelden die via mobiele telefoons worden verstuurd.

Geliefde vrienden, laat u onder geen enkele voorwaarde in met pornografie, een van Satans doeltreffendste verleidingen. En als je je daarmee al hebt in gelaten, houd er dan nu mee op. Zoek de hulp die je nodig hebt om ervan af te komen en een andere richting in te slaan. Neem de noodzakelijke stappen om terug te keren op het enge en smalle pad, en blijf daar dan.

Mogen wij, gelijk Jozua van weleer, zeggen: 'Kiest dan heden, wie gij dienen zult. (...) Maar ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen.'[3]

Goed, broeders en zusters, we hebben over de hele wereld tempels gebouwd en zullen dat blijven doen. Wie de tempel mogen en kunnen bezoeken, raad ik aan zo vaak mogelijk te gaan. De tempel is een plek waar we gemoedsrust vinden. Daar doen we hernieuwde toewijding aan het evangelie op en een vaster voornemen om de geboden te onderhouden.

Het is een voorrecht om naar de tempel te gaan, waar we de heiligende invloed van de Geest des Heren kunnen ervaren. We bewijzen grote diensten als we aan de plaatsvervangende verordeningen deelnemen voor hen die zich in het geestenrijk bevinden. In veel gevallen kennen we de personen voor wie we het werk doen niet. We verwachten geen dank, noch hebben we de zekerheid dat zij onze dienst zullen aanvaarden. Maar we doen het wel, en al doende verwerven we datgene wat we op geen andere

wijze kunnen bereiken. We worden letterlijk heilanden op de berg Zions. De Heiland heeft zijn leven als een plaatsvervangend offer voor ons neergelegd. Wij doen, in geringe mate, hetzelfde met ons plaatsvervangende werk in de tempel, voor hen die niet vooruitkomen, tenzij wij dat werk voor hen doen.

Ik ben zeer dankbaar dat we als kerk humanitaire hulp blijven verlenen aan mensen in nood. We hebben veel goeds gedaan en zijn tienduizenden van de kinderen van onze Vader, binnen en buiten de kerk, tot zegen geweest. We zijn van plan om hulp te blijven bieden waar dat nodig is. We uiten onze dank voor uw bijdragen in dit verband.

Broeders en zusters, ik ben ontzettend dankbaar voor de herstelling van het evangelie in deze bedeling en voor alle zegeningen die mij en en u daardoor ten deel zijn gevallen. Wij zijn een gezegend volk, want wij hebben de vaste kennis dat God leeft en dat Jezus de Christus is.

Mogen de zegeningen des hemels op u rusten. Mogen uw huis vervuld zijn van liefde en saamhorigheid. Moge u constant uw getuigenis koesteren, dat het voor u een bescherming tegen de boze mag zijn.

Als uw nederige dienstknecht verlang ik met heel mijn hart Gods wil te doen en Hem en u te dienen.

Broeders en zusters, de conferentie is voorbij. Mogen wij in veiligheid onze woning bereiken.

Ik heb u lief. Ik bid voor u. Ik wil u vragen om mij en alle algemene autoriteiten in uw gebeden te gedenken. Tot wij elkaar over een half jaar weerzien, vraag ik God ons allen te zegenen, En dat doe ik in de naam van Jezus Christus, onze Heer en Heiland. Amen. ■

NOTEN

1. LV 25:12.
2. 3 Nephi 18:18.
3. Jozua 24:15.

ALGEMENE JONGEVROUWENBIJEENKOMST
28 maart 2009

Wees een voorbeeld voor de gelovigen

ANN M. DIBB
Tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

De kleine en eenvoudige dingen die je vandaag doet, zullen in de toekomst resulteren in grote en prachtige zegeningen.

Ik ben blij dat ik hier vanavond ben. Jullie goedheid stemt mij deemoedig. Jullie zien er inspirerend en prachtig uit. Ik hoop dat mijn moeder of zuster Dalton een handtekening willen zetten voor mijn waarde kennis, ervaring 4, omdat deze toespraak zeker voldoet aan de vereiste om een toespraak van vijf minuten over een evangelieonderwerp te houden. (Zie *Persoonlijke vooruitgang* [boekje, 2001], p. 35.)

Ik hou van de jongevrouwen, ik hou van mijn jongevrouwen, en ik hou van het jongevrouwenprogramma. Als jong meisje waren het programma en de wekelijkse activiteitenavond een belangrijk onderdeel van mijn leven. Ik hield van mijn vriendinnen, de lessen die we kregen, de jeugdconferenties en de kampen. Mijn leidsters hadden me lief en onderwezen me in de waarheden van het evangelie. Zij waren als een tweede getuige van de evangeliebeginselen die mijn ouders mij hadden bijgebracht. Mijn ouders, mijn bisschop en mijn dierbare jongevrouwenleidsters waren 'een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid' (1 Timoteüs 4:12). Ik volgde gewillig hun voorbeeld omdat ik op ze wilde lijken.

Als ik terugdenk aan mijn jongevrouwentijd, besef ik nu dat ik toen niet goed heb begrepen wat er in mijn leven gebeurde. Ik besefte niet dat mijn deelname toen aan alle activiteiten van de kerk me hielp om een levenslang patroon van toewijding aan de leringen van Jezus Christus te ontwikkelen. Ik begreep toen niet dat ik werd voorbereid op mijn toekomstige leven als persoon, vrouw, moeder en leidster. Ik begreep toen niet dat ik, door ervoor te kiezen het goede te doen, tegelijkertijd mijn doopverbonden eerde, geloof oefende, mijn deugd vergrootte en mij op de tempel voorbereidde. Dat zag ik allemaal nog niet in, maar door die stapjes — de een na de andere — werd ik een gelovige, ja, een 'voorbeeld voor de gelovigen'.

Hoewel we het programma Persoonlijke vooruitgang nog niet hadden, hadden we een soortgelijk programma. We hadden mogelijkheden om te leren, te oefenen en verslag uit te brengen van hoe goed we de evangeliebeginselen naleefden. Onlangs had ik de kans om over mijn ervaringen van toen na te denken toen mijn vriendin en voorbeeld, zuster Kathy Andersen, mij haar *Handboek bijenkorfmeisjes* liet zien. Ik wil graag enkele punten uit het versleten boekje van zuster Andersen bespreken.

Op het gebied van 'de waarheid liefhebben' moest je:

'1. Wees beleefd en werk mee in de klas.

'2. Eerlijk zijn in alles wat je doet. Het is belangrijk om op school kennis op te doen, maar het is ook belangrijk om eerlijk en integer te zijn en niet te bedriegen. Als je 'een voldoende haalt' op school, maar op het gebied van karakter 'een onvoldoende' omdat je oneerlijk bent, dan heb je de betekenis van waarheid niet goed begrepen.

'3. Deze maand niet roddelen en niet naar roddelpraatjes luisteren. Probeer daar een levenslange gewoonte van te maken.

'4. Op de goede eigenschappen van familieleden en vriendinnen letten en ze oprecht vertellen wat je waarneemt. Dan zullen ze je aardiger vinden. Denk er echter aan: geen "strooplikkerij of vleierij."' (*Beehive Girl's Handbook* [1967–1968], p. 59).

Hoewel dit wellicht wat ouderwets klinkt, is het wel waar. 'Gelovige' jongevrouwen moeten bidden, vriendelijk praten en oprecht zijn. Dat lijken misschien wel kleine en eenvoudige dingen, maar de profeet Alma uit het Boek van Mormon heeft gezegd: 'Nu denkt gij misschien dat dit dwaasheid van mij is; maar zie, ik zeg u dat door kleine en eenvoudige dingen grote dingen worden teweeggebracht; en in vele gevallen worden de wijzen door kleine middelen beschaamd' (Alma 37:6).

Onlangs heb ik gewerkt aan het volgen van levende profeten door me met de nieuwe JV-waarde deugd in mijn Persoonlijke vooruitgang bezig te houden. Dat lijken misschien wel *kleine* en *eenvoudige* dingen, maar ik kan wel getuigen dat ervaring nr. 3 al grote uitwerking op mijn leven heeft. Voor die ervaring dien je Alma 5 te bestuderen; waarna je noteert wat je wilt doen om je op de tempel voor te bereiden en de zegeningen te ontvangen die onze hemelse Vader heeft beloofd. (Zie Persoonlijke vooruitgang jonge vrouwen [bijlage, 2009], p. 3.)

Toen ik de woorden van Alma bestudeerde, voelde ik me nederig door de vele dingen die ik moest doen om tot de kudde van de goede herder te behoren. De lijst die ik in mijn dagboek heb genoteerd omvat:

'Ik moet geestelijk uit God geboren worden en zijn beeld in mijn gelaat ontvangen [zie vs. 14].

'Ik moet geloof oefenen in de verlossing door Hem die mij heeft geschapen [zie vs. 15].

'Ik moet weggaan uit het midden der goddelozen en mij afzonderen [zie vs. 57].

'Ik moet van hoogmoed worden ontdaan, ootmoedig zijn en schuldeloos voor God wandelen [zie vss. 27–28].

'Ik moet kiezen voor verandering, bekering en aanvaarding van de uitnodiging van de Heer om tot Hem te komen en te nemen van de vrucht van de boom des levens [zie vs. 34].'

In mijn dagboek beloofde ik wat ik zou doen. Toegegeven, een paar weerspiegelen mijn eigen uitdagingen:

'De Schriften bestuderen en de leringen beter toepassen.

'Positief zijn. Niet klagen.

'Respect tonen en anderen niet bespotten.

'Dankbaarheid tonen, vooral voor hen die ons het meest nabij zijn.

'Ordelijker zijn om de geest thuis en in mijn leven uit te nodigen.

'Me bekeren, nederiger zijn en de geestelijke gesteldheid van mijn hart overwegen.

'De woorden van Alma voor mij vertalend: *Ik zal veranderen.* Ik zal ervoor kiezen om "een voorbeeld voor de gelovigen te zijn".'

Omdat ik heb deelgenomen aan deze 'kleine en eenvoudige' activiteit in mijn Persoonlijke vooruitgang, zijn

mijn getuigenis van de profeten en mijn toewijding om Jezus Christus te volgen toegenomen. Door dit doel te bereiken ben ik ontvankelijker voor de Geest geworden wanneer ik naar de kerk en de tempel ga. Iedere keer dat ik de woorden in mijn dagboek lees, voel ik de Geest en herinner ik mij wat ik voelde toen ik aan de keukentafel aan deze ervaring werkte. Alma 5 is nu een van mijn lievelingshoofdstukken. Ik heb echt veel zegeningen ontvangen toen ik deze ervaring in Persoonlijke vooruitgang deed.

Ik heb zuster Andersen en haar *Handboek bijenkorfmeisjes* al genoemd. Ze is de echtgenote van ouderling Neil L. Andersen van het Presidium der Zeventig, ze is moeder en grootmoeder. Wat ik zo mooi aan haar vind is dat ze, hoewel ze heel vaak verhuisd is, altijd wist waar ze haar *Handboek bijenkorfmeisjes* en haar prestatiesjerp lagen. Samen met haar man heeft ze het evangelie overal ter wereld verkondigd. Als getrouw lid van de kerk is ze een voorbeeld van vrouwelijkheid en goedheid.

Als elfjarig meisje kon zuster Andersen niet wachten om naar de jongevrouwen te gaan. Op haar verjaardag kreeg ze eindelijk het *Handboek bijenkorfmeisjes*. Zuster Andersen legt uit:

'In het begin van het boek staat: "Als bijenkorfmeisje, en voor de rest van je leven, moet je hoge doelen stellen." (*Beehive Girls Handbook*, p. 12.) Ik wist dat dit een groot avontuur voor me zou worden. Ik nam het boek mee naar huis en las het meteen helemaal door om te zien wat voor doelen ik de komende twee jaar moest bereiken.

'Ik ontdekte dat ik uit tachtig verschillende doelen kon kiezen. In mijn enthousiasme besloot ik dat als ik goed mijn best zou doen, ik al die doelen in mijn boek kon bereiken — op één na: naar de tempel gaan en me voor de doden laten dopen (*Beehive Girls Handbook*, p. 140). Ik [kon] me niet voor de doden laten dopen omdat er geen tempel in Florida [was].'

Zuster Andersen besloot met haar vader te praten. Ze schrijft verder:

'Mijn vader aarzelde heel even. We hadden geen familie in het westen en geen andere reden om naar Utah te reizen. Bedachtzaam zei hij: 'Kathy, als jij al die andere doelen in je bijenkorfboek bereikt, zullen wij samen met jou de vierduizend kilometer naar Salt Lake City reizen zodat jij je voor de doden kunt laten dopen om je laatste doel te bereiken.'

'Ik werkte twee jaar lang hard aan mijn doelen en bereikte ze alle 79. Mijn vader spaarde die twee jaar genoeg geld om de reis naar de tempel te maken. Mijn vader hield zich aan zijn belofte.

'Vliegen was in die tijd te duur voor ons gezin, dus reden we met de auto de achtduizend kilometer naar Salt Lake City en terug zodat ik mijn laatste doel kon bereiken. Wat voelde ik me blij toen ik in de Salt Laketempel was en plaatsvervangend door mijn vader werd gedoopt! Dat was een ervaring die ik nooit zal vergeten.

'Ik ben mijn moeder en vader eeuwig dankbaar dat zij bereid waren om de tempel een belangrijk deel van mijn leven te maken. (...) Ze begrepen heel goed dat mijn geloof versterkt zou worden als ik aan mijn jongevrouwendoelen zou werken. Het geloof en het offer van mijn ouders om de lange reis naar Salt Lake City te maken, heeft veel invloed op mij en de volgende generaties gehad.' ('I Can Complete All of the Goals—Except One', ongepubliceerd manuscript.)

Als jong meisje heeft zuster Andersen ernaar gestreefd om de kleine en eenvoudige dingen te doen waardoor ze een voorbeeldige jongevrouw kon worden — 'een voorbeeld voor de gelovigen' — en dat is ze ook geworden. Jullie hebben allemaal soortgelijke mogelijkheden. De kleine en eenvoudige dingen die je vandaag doet, zullen in de toekomst resulteren in grote en prachtige zegeningen. Als je iedere dag 'een voorbeeld voor de gelovigen' bent, zul je gelukkig zijn en meer zelfvertrouwen hebben. Je getuigenis zal worden versterkt en je zal je doopverbonden naleven en je voorbereiden op de zegeningen van de tempel, zodat je uiteindelijk naar je hemelse Vader kunt terugkeren.

Mogen wij er allemaal naar streven om 'een voorbeeld voor de gelovigen' te zijn. Mogen we het evangelie van Jezus Christus naleven en alles doen wat er van ons verwacht wordt. En mogen we deze dingen in geloof doen, in geen enkel opzicht twijfelende, met een rein en deugdzaam hart, is mijn nederige gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Stap voor stap naar een deugdzaam leven

MARY N. COOK
Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Je jeugd is een uiterst belangrijke periode in je leven waarin je de gewoonten van deugd kunt ontwikkelen. Dat zal je helpen om de nodige stappen richting het eeuwige leven te nemen.

Een van de heerlijkste momenten in het leven van een moeder is als ze haar pasgeboren baby in haar armen krijgt en beseft dat deze reine geest net bij onze hemelse Vader vandaan komt. Het herinnert ons eraan dat we *echt* dochters van onze hemelse Vader zijn, en dat een kind rein op aarde komt, voorbereid om te leren en vooruitgang te maken.

Toen ik van huis was en op de universiteit zat, kreeg ik op moederdag een brief van mijn moeder met de volgende woorden:

'Deze moederdag is extra bijzonder omdat ik me realiseer wat een voorrecht het is om al 21 jaar jouw moeder te zijn. We vonden dat jij heel bijzonder was. We noemden je Mary. We wilden dat je rein en lief zou blijven, overeenkomstig de betekenis van je naam.

'Je tante met dezelfde naam hield erg veel van je. Bijna helemaal met de hand [naaide] ze een prachtig jurkje voor je waarin je gezegend werd, zodat je een naam kon krijgen in de eerste avondmaalsdienst nadat je thuiskwam — nog zo klein.'

Toen ik die brief las, besefte ik dat mijn moeder hoopte dat ik rein en deugdzaam zou blijven. Deugd is 'een denk- en gedragspatroon dat op hoge zedelijke normen is gebaseerd.' (*Predik mijn evangelie* [2004], p. 129.) Mijn moeder wist dat het leven moeilijk zou zijn en dat — om deugdzaam te blijven — je een levenslange strijd moet voeren. Ze wilde dat ik de leiding en zegeningen van het evangelie zou hebben om die strijd te strijden.

Mijn dierbare jongevrouwen, jullie hebben al veel goede keuzen gedaan. Nu moeten jullie deugdzame gewoonten aanleren waardoor je je hele leven op dit pad kunt blijven. Ga op zoek naar 'voorbeeld[en] voor de gelovigen' (1 Timoteüs 4:12), die je terzijde kunnen staan en je kunnen helpen een deugdzaam leven te leiden.

Waarom vinden niet alleen onze aardse ouders, maar ook onze hemelse Vader, het zo belangrijk dat we deugdzaam zijn? Deugd leidt tot gemoedsrust, een sterk karakter en geluk. Onze hemelse Vader wist dat we veel keuzen en moeilijkheden op ons pad zouden vinden, en door deugdzaam te leven bereiden we ons voor om te slagen.

Voor velen van jullie was de dag waarop je gezegend werd een eerste stap op je reis naar een deugdzaam leven. Je keuze om je te laten dopen en bevestigen, waarbij je de gave van de Heilige Geest kreeg, en je inspanningen om wekelijks aan het avondmaal deel te nemen en je doopverbond te hernieuwen, zijn allemaal belangrijke stappen op het pad naar een deugdzaam leven.

De volgende stap op deze reis is jezelf voorbereiden om naar de tempel te gaan, waar je nog meer heilige verbonden sluit en de tempelverordeningen ontvangt, waaronder het celestiale huwelijk. Om dat te kunnen bereiken moet je een deugdzaam leven leiden.

Je jeugd is een uiterst belangrijke periode in je leven waarin je de patronen van deugd kunt ontwikkelen. Dat zal je helpen om de nodige stappen richting het eeuwige leven te nemen.

In het bekende visioen in 1 Nephi 8 worden we eraan herinnerd hoe moeilijk het is om op het rechte en smalle pad te blijven dat naar het eeuwige leven leidt. Vader Lehi beschreef voor zijn zoons de moeilijkheden die verschillende groepen mensen hadden om de boom te vinden, 'waarvan

de vrucht begerenswaardig was om iemand gelukkig te maken' (vers 10). Deze boom is een symbool van de liefde Gods (zie 1 Nephi 11:21–22).

De eerste groep liep op het rechte en smalle pad, maar ze hielden de roede van ijzer niet vast waarmee ze op het pad hadden kunnen blijven, en ze verdwaalden in de mist van duisternis (zie 1 Nephi 8:21–23).

Sommige van deze misten van duisternis, ofwel verleidingen die Satan gebruikt om het pad naar het eeuwige leven te verduisteren, zijn specifiek op vrouwen gericht. Hij doet het lijken alsof kuisheid en zedelijke reinheid ouderwets zijn. Hij heeft ervoor gezorgd dat het moederschap minder belangrijk lijkt. Hij heeft met succes vrouwen in verwarring gebracht over hun rol in het goddelijke plan van de Heer.

Om door die misten van duisternis te navigeren hebben we de roede van ijzer nodig, die het woord van God voorstelt (zie 1 Nephi 15:23–24). We moeten de waarheden en geboden in de Schriften bestuderen en begrijpen. We moeten zorgvuldig luisteren naar de woorden van onze hedendaagse profeten, want hun leringen bieden ons leiding, richting en bescherming. En we moeten ons houden aan de normen in *Voor de kracht van de jeugd*.

De tweede groep mensen in het visioen van Lehi hield zich aan de roede van ijzer vast. Ze bleven de goede richting opgaan en aten van de vrucht van de boom. Zij proefden waar geluk, maar helaas duurde hun geluk niet erg lang omdat ze zagen dat ze werden uitgelachen toen ze om zich heen keken (zie 1 Nephi 8:24–27). Ze schaamden zich en gaven toe aan groepsdwang.

Dat is een van Satans meest beproefde methodes bij jongeren. Jongevrouwen, we moeten ons in rechtschapenheid verenigen zodat we pal kunnen staan als anderen ons gedrag en geloof belachelijk maken.

Een van de manieren waarop we de druk van de wereld kunnen weerstaan is als we 'op heilige plaatsen' staan 'en niet aan het wankelen' worden gebracht (LV 87:8). Blijf weg van situaties waarin je verleid, bespot of veracht kunt worden. Jullie vaste voornemen om deugdzaam te blijven zal je de kracht geven om groepsdwang te weerstaan. In *Voor de kracht van de jeugd* worden we geadviseerd: 'Heb de moed om bij een film of een videofeestje weg te lopen, een computer of tv uit te zetten, een andere radiozender op te zoeken of een tijdschrift weg te leggen als je geconfronteerd wordt met iets dat niet aan de normen van onze hemelse Vader voldoet' ([2001], p. 19).

We moeten afstand nemen van ongepast materiaal op het internet en onze mobiele telefoon, evenals aanstootgevende muziek en suggestieve dansen. Ze kunnen je uitlachen, ze kunnen met hun vinger naar je wijzen, je staat er misschien alleen voor, maar heb alsjeblieft de moed om deze verleidingen te weerstaan.

Wat zou jou kunnen helpen om voorwaarts te gaan en voortdurend de roede van ijzer vast te houden? Richt je in je leven op de Heiland en ontwikkel dagelijkse gewoonten van een rechtschapen levenswijze.

Leer de Heiland kennen en alles wat Hij voor je gedaan heeft. Ik vind het interessant dat toen de laatste groep bij de boom des levens kwam, ze neervielen. Ze waren nederig. Zij beseften dat ze de boom niet zonder de hulp van de Heer hadden kunnen bereiken.

Vergeet niet dat het de zuiverende kracht van de verzoening is waardoor wij deugdzaam kunnen zijn. We maken allemaal fouten, maar 'omdat de Heiland je liefheeft en zijn leven voor jou heeft gegeven, kun je je bekeren. Bekering is een uiting van ons geloof in Jezus Christus. (...) Door het zoenoffer van de Heiland is het mogelijk om vergeving van je zonden te ontvangen. (...) Neem je voor om iedere week aan het avondmaal deel te nemen en je leven te vullen met deugdzame activiteiten die je geestelijke kracht geven. Als je dat doet, zul je beter in staat zijn om verleidingen te weerstaan, de geboden te onderhouden, [rein te blijven] en meer op Jezus Christus te lijken.' (Persoonlijke vooruitgang jonge vrouwen, [bijlage, 2009], p. 3.)

Als we ons iedere dag rechtschapen gedragen, kunnen we ons *voortdurend* aan de roede van ijzer vasthouden. Als algemeen jongevrouwenpresidium moedigen we alle jongevrouwen in de wereld aan om de volgende drie dagelijkse gewoonten te ontwikkelen:

Ten eerste, iedere ochtend en avond tot onze hemelse Vader bidden.

Ten tweede, iedere dag ten minste vijf minuten in het Boek van Mormon lezen.

En ten derde, Glimlachen! Waarom? We hebben het herstelde evangelie van Jezus Christus, en dat schenkt ons ware vreugde.

Besef dat je deze reis niet alleen maakt. Toen je je liet dopen en bevestigen, kreeg je de gave van de Heilige Geest om je in alle facetten van het leven te begeleiden. Jullie hebben die leiding nodig. Door 'te

allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen' (Mosiah 18:9) een deugdzaam leven te leiden komen we in aanmerking voor het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest.

Soms heb je het gevoel dat je de enige bent die dat pad bewandelt. Net als veel dierbaren je omringden toen je geboren werd, zijn er ook nu veel mensen om je heen die je ten goede kunnen beïnvloeden — je ouders, broers en zussen, jongevrouwenleidsters, priesterschapsleiders, goede vriendinnen — en zelfs 'engelen zullen rondom [je] zijn om [je] te schragen' (LV 84:88).

Kijk vanavond om je heen naar wie je op dit pad kunnen helpen. Ik bedoel daarmee — vriendinnen die zich ongeacht de invloed van de wereld aan de roede van ijzer vasthouden; die het woord van God en de woorden van zijn profeten kennen en naleven, die zich op heilige plaatsen bevinden en zich niet door de druk van de wereld laten beïnvloeden, die hun leven op de Heiland en zijn zoenoffer richten en die er dagelijks naar streven om rechtschapen te leven. Zij zijn jullie voorbeelden voor de gelovigen. Jongevrouwen, leer van ze, en *jullie* kunnen zelf ook voor hen en voor anderen een voorbeeld voor de gelovigen zijn.

Ik wil jullie iets vertellen over het schitterende voorbeeld van Hillary, een bijenkorfmeisje uit Lagos (Nigeria). Enkele klasgenootjes lachten haar uit vanwege haar normen, vooral haar fatsoenlijke kleding. Ze besloot om altijd twee kleine exemplaren van *Voor de kracht van de jeugd* bij zich te hebben. Als iemand haar uitlacht, geeft ze die persoon een van die exemplaren en legt ze de normen uit en waarom ze die naleeft. Het andere exemplaar houdt ze als persoonlijk geheugensteuntje om de normen na te leven.

We moeten ons verenigen en elkaar helpen bij het vullen van ons leven met dingen die 'deugdelijk,

liefelijk, eervol of prijzenswaardig' zijn (Geloofsartikelen 1:13). We nodigen alle jongevrouwen, moeders en in feite alle vrouwen die het verlangen hebben om zich bij ons aan te sluiten, uit om deze nieuwe ervaringen en dit project voor de waarde deugd te voltooien.

Enkele weken geleden vroeg ik mijn moeder van 86 om samen met mij aan de waarde deugd te werken. Dat was voor ons beiden een grote zegen. Toen we aan de ervaringen werkten, vertelde ze me over haar beslissing om als jongevrouw in de jaren 1930 ernaar te streven deugdzamer te leven. We hebben samen teksten over deugd, 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', en zelfs *Voor de kracht van de jeugd* bestudeerd. We hebben allebei in ons dagboek opgeschreven welke zegeningen we hebben ontvangen omdat we naar een deugdzaam leven hebben gestreefd. Een van de grootste zegeningen die we allebei genoteerd hebben, is dat we waardig waren om naar de tempel te gaan. Jongevrouwen, dat is jullie volgende stap.

Net als het veertig jaar vergde om de Salt Laketempel steen voor steen te bouwen, bouwen jullie stap voor stap aan een deugdzaam leven. Je hebt verbonden gesloten om gehoorzaam te zijn. Je hebt enkele goede beslissingen genomen. Door de patronen van deugd die je nu ontwikkelt, zul je de roede van ijzer beter vast weten te houden. Je zult op die reis nooit alleen zijn, omdat de Heiland altijd bij je is en omdat jij je kunt bekeren. Je bent gezegend met de Heilige Geest om je te troosten en te leiden. Kijk naar de voorbeelden voor de gelovigen in je leven en probeer anderen op hun reis te helpen.

Ik geef jullie mijn getuigenis dat wij dochters van onze hemelse Vader zijn. Hij heeft ons lief en is ons indachtig, wat onze omstandigheden ook zijn. Of we nu 16 of 86 zijn, ons eeuwige geluk is zijn grootste verlangen. Daarvan getuig ik nederig, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren

ELAINE S. DALTON
Algemeen jongevrouwenpresidente

Door jullie deugdzaamheid zul je (...) in staat zijn om de beslissingen te nemen waardoor je waardig zult zijn om naar de tempel te gaan

Een van de vragen die mij het meest gesteld worden luidt: 'Hoe kan een moeder van vijf zoons en slechts één dochter algemeen jongevrouwenpresidente worden?' Mijn antwoord is altijd hetzelfde: 'Omdat ik één volmaakte dochter heb, en omdat ik alle jongensgeheimen ken!' Vanavond hebben mijn zoons me toestemming gegeven om één van die geheimen te verklappen. En wel het volgende: deugdzame jongemannen voelen zich aangetrokken tot deugdzame jongevrouwen.

Als je jongemannen vóór hun zending vraagt wat hen het meest aanspreekt in jongevrouwen, zouden ze een eigenschap kunnen noemen die op wereldse normen is gebaseerd, zoals het uiterlijk. Maar na twee jaar in het zendingsveld gaan diezelfde jongemannen naar huis en zijn ze veranderd. Hun hele instelling is veranderd. De belangrijkste eigenschap die ze dan in een eeuwige partner zoeken is veranderd zonder dat wij er weet van hebben! Een deugdzame teruggekeerde zendeling voelt zich aangetrokken tot een deugdzame jongevrouw — iemand die een getuigenis van Jezus Christus heeft en zich aan een rein leven heeft toegewijd.

Waardoor is die grote innerlijke verandering tot stand gekomen? Deze jongemannen begrijpen hun identiteit en rol in het plan van geluk. Zij hebben hun leven gezuiverd zodat ze door het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest geleid kunnen worden. Ze zijn waardig om naar de heilige tempel van de Heer te gaan. Ze zijn deugdzaam. Geen wonder dat er in de Schriften staat: 'schraagt door uw geloof de deugd' (2 Petrus 1:5). Want het is waar: 'Deugd bemint deugd; licht hecht zich aan licht' (LV 88:40). Net als Paulus zijn jonge vriend Timoteüs adviseerde om een 'voorbeeld voor de gelovigen (...) in reinheid' te zijn (1 Timoteüs 4:12), wil ik vanavond de woorden van Paulus herhalen, want *deugd is reinheid*.

Zoals jullie nog wel weten heeft ons presidium een jaar geleden een berg beklommen en een gouden banier geplaatst voor een 'terugkeer naar deugd'. We hebben de jongevrouwen en vrouwen over de hele wereld gevraagd om op te staan en hun licht te laten schijnen als een standaard voor de natiën (zie LV 115:5). Als gevolg daarvan is de waarde deugd toegevoegd aan het jongevrouwenthema en aan Persoonlijke vooruitgang, zodat het 'in [jullie] harten geschreven is' (Romeinen 2:15). Deze aanvulling is bedoeld voor jullie en voor jullie tijd en ze is geïnspireerd door de woorden en leringen van profeten, zieners en openbaarders. President Boyd K. Packer heeft gezegd dat 'niets in de geschiedenis van de kerk of in de wereldgeschiedenis (...) te vergelijken is met onze huidige omstandigheden. Niets (...) overtreft de goddeloosheid en verdorvenheid die ons nu omringt.' ('The One Pure Defense' [toespraak tot CES-docenten, 6 februari 2004], p. 4.) Er is nog nooit meer behoefte aan deugdzaamheid en reinheid in de wereld geweest.

De waarde deugd heeft net als de andere waarden een symbolische kleur gekregen. De kleur van deugd is goud, omdat goud zuiver is. Het glimt. Het is zacht, niet ruw. Het is kostbaar. Goud moet verfijnd worden. Als jullie een rein en deugdzaam leven leiden, zul je door je levenservaring verfijnd worden. En als je 'op de Here' vertrouwt (Spreuken 3:5) en dichter tot Hem nadert, zal Hij je 'hart tot goud vormen.' (Roger Hoffman, 'Consider the Lilies', p. 8.)

Wat houdt het in om 'tot deugd terug te keren'? We vragen om een terugkeer naar zedelijke reinheid en kuisheid. Deugd is reinheid. Deugd is kuisheid. Het woord *deugd* wordt ook omschreven als 'onkreukbaarheid en zedelijke uitmuntendheid, macht en kracht' (Gids bij de Schriften, 'Deugd'; Lucas 8:46). De kern van een deugdzaam leven is zedelijke reinheid, hoewel deze definitie door de wereld bijna is weggevaagd. De profeet Mormon heeft gezegd dat kuisheid en deugd 'het liefst en het kostbaarst boven alles' zijn (Moroni 9:9). Ze horen bij elkaar. De een kan niet zonder de andere. 'Wij geloven [deugdzaam] te moeten zijn' (Geloofsartikelen 1:13).

Om deugdzaam te zijn en te blijven, moet je trouw zijn aan je goddelijke identiteit, en je gedachten en gedrag op hoge morele beginselen baseren. (Zie *Predik mijn evangelie* [2004], p. 129.) Deze normen zijn eeuwig en onveranderlijk. Zij zijn door profeten van God verkondigd. In een wereld vol relatieve waarheid, zijn de normen van de Heer absoluut. Ze worden aan een ieder van ons gegeven zodat wij op het pad zullen blijven dat naar onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, leidt.

In afdeling 25 van de Leer en Verbonden geeft de Heer zijn dierbare dochters, jullie en mij, het advies om 'op de paden der deugd' te wandelen (vers 2). Jullie zijn niet ordinair. Jullie zijn niet alledaags. Jullie zijn dochters van God. Jullie hebben de heilige macht om leven voort te brengen. Dat is een van de grootste gaven die God zijn dochters geeft, en jullie moeten die macht beschermen door de normen na te leven en deugdzaam te blijven. Jullie moeten die macht beschermen door reinheid in gedachten en daad te betrachten. Als je dat doet, zullen jullie, jullie gezin, en de komende generaties gesterkt en gezegend worden. Brigham Young heeft gezegd dat 'de kracht van Zion in de deugd van haar zoons en dochters

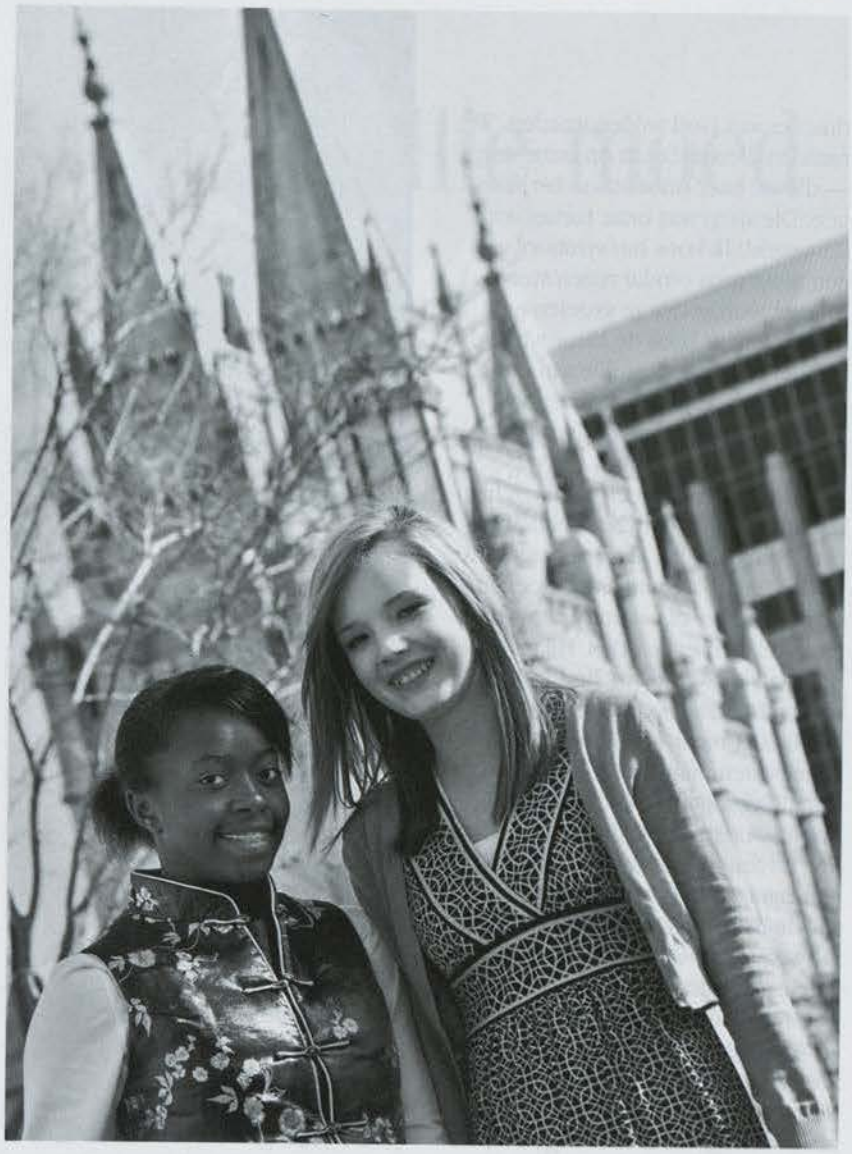

schuilt.' (*Letters of Brigham Young to His Sons,* onder redactie van Dean C. Jesse [1974], p. 221.)

Jullie moeten je eigen deugdzaamheid beschermen en ertoe bijdragen dat ook anderen leven overeenkomstig de goddelijke aard die zij in zich dragen. In ieder opzicht moet je deugd beschermen. President David O. McKay heeft gezegd dat 'een vrouw koningin over haar eigen lichaam behoort te zijn.' (Conference Report, april 1952, p. 86.) 'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?' (1 Korintiërs 3:16). Mijn vraag aan jullie is: Als wij de deugd niet beschermen, wie dan wel?

Onlangs hoorde ik van een groep jongevrouwen in Peru die een berg hadden beklommen en hun banier voor de wereld hadden ontvouwd. Een andere groep jongevrouwen en hun leidsters in Virginia hadden hun getuigenis opgeschreven en, net als die in Peru, hun banier voor de wereld ontvouwd. Ik heb foto's ontvangen van zo velen van jullie, van Californië tot Costa Rica, die hebben toegezegd om deugdzaam te blijven en de wereld tot deugd terug te voeren.

Toen ik een jongevrouw was, lieten mijn jongevrouwenleidsters ons een symbool uitkiezen van het leven dat wij zouden leiden en wat we als

dochter van God wilden worden. We naaiden die symbolen op onze sjerp — die we over onze schouder droegen. Die sjerp was onze banier voor de wereld! Ik koos het symbool van een witte roos omdat rozen steeds mooier worden als ze groeien en bloeien, en ik koos de kleur wit voor reinheid. Ik moedig jullie aan om na te denken wat jouw banier zou zijn als je de wereld een boodschap kon geven.

Enkele jaren geleden maakten mijn dochter en ik, met twee vriendinnen, een tocht door het Tetongebergte. We wilden iets avontuurlijks en vroegen de boswachter of er een pad was dat niet veel mensen kenden. Hij vertelde ons over een wandeltocht door weiden en beekjes, over rotsen en langs een helder meer, tot we uiteindelijk bij onze bestemming zouden komen: de muur. Dat zagen we wel zitten! Hij gaf ons instructies, wees ons de juiste richting en zei: 'Blijf hoog op de berg. Ga niet lager in het wilgenhout, want daar zijn de beren. Let op de wegwijzers.' De wegwijzers waren gemaakt van drie op elkaar gestapelde rotsen. Het waren milieuvriendelijke wegwijzers.

We gingen de volgende ochtend vroeg op pad. Een tijd lang liepen we door het wilgenhout, waardoor ik vrij zenuwachtig werd. Toen zagen we de eerste wegwijzer op de heuvel en we liepen er naartoe. We liepen van wegwijzer naar wegwijzer. Soms leek het wel of we verdwaald waren omdat we zo lang geen wegwijzer zagen, maar dan zagen we er weer een tot onze grote opluchting en was alles weer goed. We kwamen bij een veld vol grote stenen. We moesten elkaar en onze rugzakken van steen tot steen tillen. Dat was erg moeilijk, maar tegen de avond bereikten we het prachtige, heldere meer. Daar zetten we onze tent op. We hadden aan alle kanten een prachtig uitzicht. De vermoeiende tocht was de moeite waard!

De volgende ochtend werd ik wakker door het geluid van een harde

wind. Er hing een dichte mist op het meer, waardoor je geen hand voor je ogen kon zien. We pakten onze tent en slaapzakken in en begonnen rond het meer te lopen, op weg naar onze bestemming: de muur. Ik was nog nooit zo blij geweest als toen we bij de muur kwamen — dat waren we eigenlijk allemaal! We liepen naar de grote granieten muur en kusten die! Wij hadden ons doel bereikt.

Nu ik hier vanavond voor jullie sta en de jongevrouwen van de kerk oproep om tot deugd terug te keren, zeg ik met de woorden van Jesaja: 'Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, (...) opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen' (Jesaja 2:3). De weg van deugd wordt 'weinig bereisd' (zie *'The Road Less Traveled'*, in: *The Poetry of Robert Frost,* Edward Connery Lathem [red., 1969], p. 105). Hij leidt ons door de weiden en beekjes en langs meren — en zelfs over rotsen! We zullen elkaar moeten opbouwen en helpen! Dat pad is wellicht vermoeiend, maar als we gewillig zijn, is de beloning eeuwig.

Als je klimt, begeef je dan niet in het wilgenhout. Blijf hoog op de berg. Jullie zijn Gods dierbare dochters! Door de kennis van onze goddelijke identiteit moeten we op allerlei gebieden anders zijn: onze kleding, ons taalgebruik, onze prioriteiten en onze aandachtsgebieden. We mogen ons niet door de wereld laten leiden, en als onze ware identiteit door vergissingen of zonden verduisterd wordt, kunnen we daar verandering in aanbrengen. We kunnen ons omdraaien, ons bekeren en tot deugd terugkeren. We kunnen boven het wilgenhout uitklimmen. De verzoening van de Heiland is voor jullie en voor mij. Hij nodigt een ieder van ons uit om tot Hem te komen.

Als jullie een deugdzaam leven leiden, zul je het vertrouwen en de kracht krijgen om te klimmen. Dan word je gezegend met het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest. Volg de ingevingen die je krijgt. Handel ernaar. Net als de wegwijzers op een pad dat weinig wordt gebruikt, zal de Heilige Geest je laten zien wat je moet doen (zie 2 Nephi 2:35). Hij zal je onderwijzen en van Christus getuigen, die het pad heeft aangegeven en ons de weg wijst.

Door jullie deugdzaamheid zul je niet alleen in staat zijn om de Heilige Geest altijd bij je te hebben, maar zul je ook in staat zijn om de beslissingen te nemen waardoor je waardig zult zijn om naar de tempel te gaan, daar heilige verbonden te sluiten, die na te leven en de zegeningen van de verhoging te ontvangen. Bereid je geestelijk voor om in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader terug te keren. Bereid je nu voor om naar de tempel te gaan, naar de berg des Heren. Verlies je doel van de tempel nooit uit het oog. Nader rein en deugdzaam tot Hem en ontvang zijn zegeningen — zelfs 'al zijn bezit' (Lucas 12:44). In zijn heilig huis zul je worden gereinigd, onderricht en begiftigd met macht, en zijn 'engelen zullen over [je] waken' (zie LV 109:22).

Mogen jullie moed hebben

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Het is mijn oprechte gebed dat jullie de nodige moed zullen hebben om anderen niet te oordelen, om kuis en deugdzaam te zijn en om pal te staan voor waarheid en deugd.

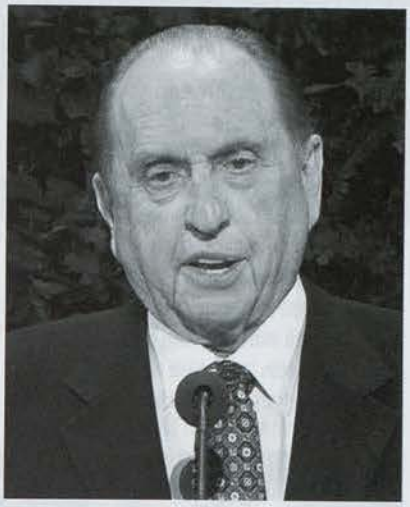

Geliefde jonge zusters, jullie zien er prachtig uit. Ik ben me ervan bewust dat er behalve de jongevrouwen in dit indrukwekkende Conferentiecentrum vele duizenden in kerken en andere gebouwen over de hele wereld vergaderd zijn. Ik bid om hulp uit de hemel nu ik jullie toespreek.

We hebben geschikte, inspirerende boodschappen van de algemene jongevrouwenleidsters gehoord. Het zijn uitverkoren vrouwen, geroepen en aangesteld om jullie te leiden en te onderwijzen. Ze hebben jullie lief, net als ik.

Jullie zijn in een prachtige tijd op aarde gekomen. Jullie mogelijkheden zijn bijna onbeperkt. Jullie wonen bijna allemaal in behaaglijke woningen, in een liefdevol gezin, met voldoende voedsel en kleding. Daarnaast hebben de meesten van jullie toegang tot geweldige technologieën. Jullie communiceren door middel van mobiele telefoons, sms, instant messaging, e-mail, weblogs, Facebook en andere dergelijke middelen. Jullie luisteren naar muziek op je iPods en mp3-spelers. En dan heb ik nog niet eens alle technologieën opgenoemd die jullie gebruiken.

Dat is allemaal een beetje intimiderend voor iemand zoals ik, die opgroeide toen radio's grote bakbeesten waren en er nog nauwelijks televisie was, laat staan computers of mobiele telefoons. Toen ik zo oud was als jullie, werden telefoonlijnen voornamelijk gedeeld. Als we bij ons thuis een telefoontje wilden plegen, moesten we de telefoon opnemen en eerst luisteren of de lijn niet door een ander gezin werd gebruikt, want verscheidene gezinnen gebruikten dezelfde lijn.

Ik kan de hele avond over de verschillen tussen mijn generatie en die van jullie spreken. Maar het zal voldoende zijn om te zeggen dat er veel is veranderd sinds ik jullie leeftijd had.

We moeten weten en beseffen dat — net als Winston Churchill op een moeilijk moment in de Tweede Wereldoorlog zei — 'alle mensen [en alle jongevrouwen] dat bijzondere moment (...) zullen ervaren, waarop zij als het ware op de schouder worden getikt en de kans zullen krijgen om iets bijzonders te doen, iets dat helemaal bij hen (...) past. (...) Wat zou het tragisch zijn als [zij] op dat moment onvoorbereid of ongeschikt waren voor [datgene] wat het hoogtepunt in hun leven [had kunnen zijn].' (Zie Jeffrey R. Holland, 'Heiligt u', *Liahona*, januari 2001, p. 49.) Dit is een belangrijke tijd. Jullie worden op de schouder getikt. Jullie bereiden je nu voor op het werk dat het hoogtepunt in je leven zal zijn. Jullie bereiden je op de eeuwigheid voor.

Toen ik vorig jaar werd geroepen om algemeen jongevrouwenpresidente te worden, en ik uit het kantoor van president Monson kwam, liep hij naar een bos witte rozen toe, haalde er een uit en gaf die aan mij. Ik dacht terug aan het moment dat ik als jongevrouw de witte roos had uitgekozen als mijn symbool van reinheid — mijn eigen banier. Hoe wist president Monson dat? Ik nam die mooie roos mee naar huis, zette hem in een prachtige kristallen vaas, en zette die op een tafel waar ik hem iedere dag zou zien. Iedere dag herinnerde die roos mij eraan hoe belangrijk mijn eigen reinheid en deugd zijn, en moest ik aan jullie denken. Wanneer je in deugdzaamheid openbloeit zal jouw reinheid een krachtige rechtschapen invloed worden in deze wereld. Ik geloof oprecht dat een door de Geest geleide deugdzame jongevrouw de wereld kan veranderen.

Moge dat jullie doel en het verlangen van je hart zijn. Mogen jullie gezegend worden in je streven om deugdzaam te blijven. Dat is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Hoewel dit een opmerkelijke periode met talrijke mogelijkheden is, moeten jullie moeilijkheden onder ogen zien die eigen zijn aan deze tijd. De technologische hulpmiddelen die ik bijvoorbeeld heb genoemd, geven de tegenstander de kans om je te verleiden en je in zijn web van bedrog te strikken, met het doel om jouw toekomst in bezit te nemen.

Als ik nadenk over alles wat jullie in deze tijd onder ogen moeten zien, moet ik aan een enkel woord denken. Het beschrijft een eigenschap die wij allemaal nodig hebben, maar die jullie — in deze periode van je leven en in deze wereld — vooral nodig hebben. Die eigenschap is moed.

Vanavond wil ik het hebben over de moed die je in drie aspecten van je leven nodig hebt:

- Ten eerste, de moed om anderen niet te oordelen.
- Ten tweede, de moed om kuis en deugdzaam te zijn.
- Ten derde, de moed om voor waarheid en deugd te staan.

Allereerst wil ik spreken over de moed om anderen niet te oordelen. Je kunt je afvragen of je daar echt moed voor nodig hebt. Ik ben van mening dat er veel momenten zijn waarop niet oordelen — of roddelen of kritiek hebben, die zeker verwant zijn aan oordelen — veel moed vereist.

Helaas zijn er mensen die het nodig vinden om kritiek te uiten en anderen te kleineren. Je hebt ongetwijfeld met zulke mensen te maken gehad, en dat zal zo blijven. Mijn dierbare jongevrouwen, we hoeven ons niet af te vragen wat ons gedrag in dergelijke situaties moet zijn. In de bergrede heeft de Heiland gezegd: 'Oordeelt niet.'[1] Later heeft Hij gezegd: 'Houdt op fouten te zoeken bij elkaar.'[2] Als je omgeven bent door leeftijdgenoten en de druk voelt om deel te nemen aan kritiek en oordelen, is er echt moed voor nodig om niet mee te doen.

Ik durf te beweren dat er jongevrouwen in je omgeving zijn die door onvriendelijke opmerkingen of kritiek uitgesloten worden. Het lijkt normaal te zijn, vooral in deze periode van je leven, om onvriendelijk te zijn tegen en afstand te nemen van mensen die we als anders beoordelen, mensen die niet in het plaatje passen van wat wij of anderen van ze verwachten.

De Heiland heeft gezegd:

'Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt. (...)

'Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander.'[3]

Moeder Teresa, een katholieke non die het grootste deel van haar leven onder de armen in India werkzaam was, heeft gezegd: 'Als je anderen oordeelt, heb je geen tijd om ze lief te hebben.'

Een vriendin heeft me over een ervaring verteld die ze jaren geleden als tiener had. In haar wijk zat een jongevrouw, Sandra, die tijdens haar geboorte letsel had opgelopen waardoor ze een geestelijke handicap had. Sandra wilde graag bij de andere meisjes horen, maar ze zag er gehandicapt uit. Ze gedroeg zich gehandicapt. Haar kleding paste nooit erg goed. Ze maakte soms ongepaste opmerkingen. Hoewel Sandra naar de wekelijkse activiteitenavond ging, was haar leerkracht altijd degene die bij haar bleef en probeerde haar het gevoel te geven dat ze welkom was en gewaardeerd werd, want de meisjes deden dat niet.

Toen gebeurde er iets: er verhuisde een meisje van dezelfde leeftijd in de wijk. Nancy was een leuk, roodharig, zelfverzekerd, populair meisje dat meteen in de groep werd opgenomen. Alle meisjes wilden haar vriendin zijn, maar Nancy beperkte haar vriendschap niet. Ze deed zelfs haar uiterste best om vriendschap te sluiten met Sandra en zorgde er altijd voor dat ze overal bij betrokken werd. Nancy leek Sandra oprecht *aardig* te vinden.

Uiteraard zagen de andere meisjes dat en ze vroegen zich af waarom *zij* nooit vriendschap met Sandra gesloten hadden. Het was nu niet alleen aanvaardbaar, maar gewenst. Uiteindelijk begonnen ze zich te realiseren wat Nancy hun door haar voorbeeld leerde: dat Sandra een waardevolle dochter van onze hemelse Vader was, dat zij iets te bieden had, en dat ze er

recht op had om liefdevol, vriendelijk en met positieve aandacht behandeld te worden.

Toen Nancy een jaar later of zo uit de wijk verhuisde, maakte Sandra permanent deel uit van de groep jongevrouwen. Mijn vriendin zei dat zij en de andere meisjes er vanaf dat moment voor zorgden dat niemand ooit uitgesloten werd, ongeacht eventuele verschillen. Er was een kostbare, eeuwige les geleerd.

Ware liefde kan het leven en de aard van de mens veranderen.

Dierbare jonge zusters, ik smeek jullie om de moed te hebben om anderen niet te oordelen en te kritiseren, en de moed te hebben om ervoor te zorgen dat iedereen erbij betrokken wordt en ze het gevoel te geven dat ze dierbaar en waardevol zijn.

Nu wil ik het hebben over de moed die je nodig hebt om kuis en deugdzaam te zijn. Je leeft in een wereld waar zedelijke normen grotendeels aan de kant zijn gezet, waar zonden openlijk getoond worden, en waar veel verleidingen zijn om jullie van het enge en smalle pad af te leiden. Er zijn veel stemmen te horen die zeggen dat je veel te provinciaal bent, of dat er iets aan je mankeert als je nog steeds gelooft dat er zoiets als onzedelijk gedrag bestaat.

Jesaja heeft verklaard: 'Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht en licht als duisternis.'[4]

Er is veel moed voor nodig om in de huidige denkwereld kuis en deugdzaam te blijven.

In de wereld wordt tegenwoordig nauwelijks meer verwacht dat jongemannen en jongevrouwen voor hun huwelijk zedelijk rein en zuiver blijven. Wordt onzedelijk gedrag daardoor aanvaardbaar? Absoluut niet!

Over de geboden van onze hemelse Vader kan niet worden onderhandeld!

Luister eens naar het volgende krachtig citaat van nieuwslezer Ted Koppel, jarenlang presentator van het programma *Nightline* van ABC. Hij heeft gezegd:

'We hebben onszelf ervan overtuigd dat loze kreten ons zullen redden. "Je kunt jezelf met drugs inspuiten, als je maar een schone naald gebruikt." Of: "Geniet van seks wanneer en met wie je maar wilt, maar [bescherm jezelf]."

'Nee. Het antwoord is nee. Niet omdat het niet gaaf of slim is, of omdat je in de gevangenis kunt komen of in het ziekenhuis aan aids kunt overlijden, maar omdat het verkeerd is! (...)

'Wat Mozes van de berg Sinaï naar beneden bracht, waren niet de tien suggesties; het zijn geboden. Zijn — niet waren!'[5]

Geliefde jonge zusters, blijf alles in een eeuwig perspectief zien. Wees op je hoede voor *alles* wat je van je eeuwige zegeningen kan beroven.

Uit veel verschillende bronnen kun

je hulp ontvangen om in deze vrijgevochten tijden het juiste perspectief te behouden. Een waardevolle hulpbron is je patriarchale zegen. Lees die geregeld. Bestudeer hem zorgvuldig. Laat je leiden door de waarschuwingen die erin staan. Leef zó dat je de beloften verdient. Als je nog geen patriarchale zegen hebt ontvangen, bereid je daar op voor en doe er je voordeel mee.

Als iemand is gestruikeld op haar reis, dan is er een weg terug. Dat proces wordt bekering genoemd. Onze Heiland is gestorven om jou en mij die heilige gave te bieden. Hoewel die weg moeilijk is, is de belofte echt: 'Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw.'[6] 'Ik zal [hun] zonde niet meer gedenken.'[7]

Jaren geleden heeft een ander Eerste Presidium deze uitspraak gedaan, en dit Eerste Presidium herhaalt dat verzoek. Ik citeer: 'De jongeren (...) worden aangemoedigd om een rein [leven] te leiden, want een onrein leven leidt fysiek alleen maar tot leed, ellende en narigheid — en op geestelijk gebied is het de weg naar verwoesting. 'Hoe luisterrijk zijn de jongeren die rein zijn, en wat leven ze dicht bij de engelen; deze jongeren hebben hier onbeschrijflijke vreugde en hierna eeuwig geluk. Seksuele reinheid is het waardevolste bezit van de jeugd; want ze is het fundament van alle deugdzaamheid.'[8]

Mogen jullie de moed hebben om kuis en deugdzaam te zijn.

Mijn laatste smeekbede vanavond is dat jullie de moed zullen hebben om voor waarheid en deugd te staan. Omdat de trends in de huidige samenleving afwijken van de waarden en beginselen die de Heer ons heeft gegeven, zal er bijna zeker van je verwacht worden dat je je geloof verdedigt. Tenzij de wortels van je getuigenis sterk genoeg zijn, zal het moeilijk voor je zijn om de spot te weerstaan van hen die je geloof op de proef stellen. Als het diep geworteld is, zal je getuigenis van het evangelie, de Heiland en onze hemelse Vader alles beïnvloeden wat je tijdens je leven doet. De boze wil maar al te graag dat je door de spottende kritiek op de kerk vraagtekens gaat plaatsen en gaat twijfelen. Als je getuigenis voortdurend wordt gevoed, zul je beschermd worden.

Laten we samen even naar Lehi's visioen van de boom des levens kijken. Hij zag dat veel mensen die de roede van ijzer hadden vastgehouden en door de mist van duisternis hun weg hadden gebaand, uiteindelijk bij de boom des levens waren aangekomen en van de vrucht van de boom hadden gegeten, maar vervolgens 'om zich heen [keken] alsof zij zich schaamden.'[9] Lehi vroeg zich af wat de oorzaak van hun onbehagen was. Toen hij om zich heen keek, zag hij 'aan de overkant van de rivier met water een groot en ruim gebouw. (...) 'En het was vol mensen, zowel oude als jonge, zowel mannen als vrouwen; en hun wijze van kleden was buitengewoon fraai; en zij maakten spottende gebaren en wezen met hun vinger naar hen die de vrucht (...) namen.'[10]

Het grote en ruime gebouw in het visioen van Lehi staat voor de mensen in de wereld die Gods woord bespotten en de spot drijven met de gelovigen die de Heiland liefhebben en zijn geboden onderhouden. Wat gebeurt er met hen die zich schamen als zij bespot worden? Lehi vertelt ons: 'En toen zij van de vrucht hadden geproefd, schaamden zij zich wegens hen die de spot met hen dreven; en zij geraakten op verboden paden en gingen verloren.'[11]

Mijn geliefde jonge zusters, met de moed van je innerlijke overtuiging kun je met de apostel Paulus zeggen: 'Ik schaam mij het evangelie niet;

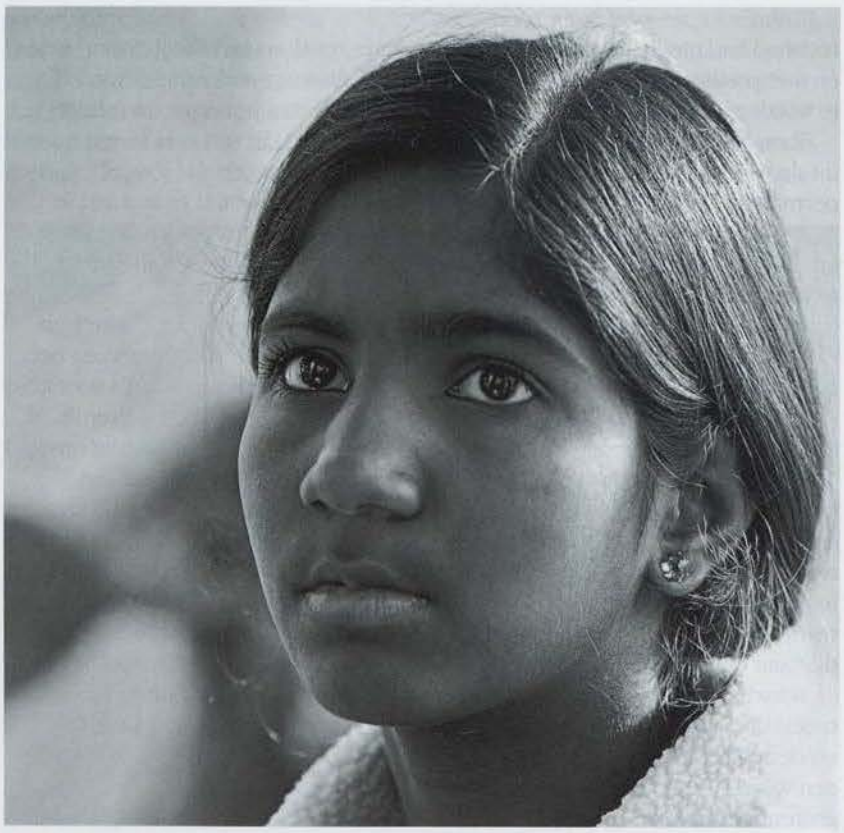

want het is een kracht Gods tot behoud.'[12]

Als je vindt dat je niet geschikt bent voor je toekomstige taak, herinner ik jullie aan een stimulerende uitspraak van de apostel Paulus waar we moed uit kunnen putten: 'Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid.[13]

Tot slot wil ik het graag over een moedige jonge vrouw die al eeuwenlang een voorbeeld is van de moed om voor waarheid en deugd te staan.

De meesten van jullie kennen het verhaal van Ester in het Oude Testament. Het is een interessant en inspirerend verslag van een prachtig jong Joods meisje van wie de ouders zijn overleden. Ze wordt opgevoed door een oudere neef, Mordekai, en zijn vrouw.

Mordekai werkte voor de koning van Perzië, en toen de koning op zoek was naar een koningin werd Ester door Mordekai naar het paleis gebracht en als kandidaat voorgesteld. Hij zei dat ze niet mocht zeggen dat ze Joods was. De koning koos Ester uit alle kandidaten en Ester werd koningin.

Haman, de grootvorst aan het hof van de koning, werd bijzonder kwaad op Mordekai omdat hij niet voor hem wilde knielen om hem te eren. Als vergelding overtuigde Haman — op sluwe wijze — de koning ervan dat er 'één volk' in alle 127 gewesten van het koninkrijk was waarvan de wetten verschilden van die van de andere, en dat zij de wetten van de koning niet gehoorzaamden en vernietigd moesten worden.[14] Zonder de naam van dit volk te noemen, bedoelde hij uiteraard de Joden, onder wie Mordekai.

Met toestemming van de koning om de zaak af te handelen, stuurde Haman brieven naar de leiders van alle gewesten, 'dat men zou verdelgen, doden en uitroeien alle Joden, van knaap tot grijsaard, zelfs kinderen en vrouwen, (...) op de dertiende [dag] van de twaalfde maand.'[15]

Mordekai stuurde een bode met een bericht naar Ester aangaande het bevel tegen de Joden, waarin hij haar verzocht naar de koning te gaan om voor haar volk te pleiten. Ester aarzelde aanvankelijk en herinnerde Mordekai eraan dat het tegen de wet was om ongevraagd naar het binnenste voorhof van de koning te komen. De doodstraf zou het resultaat zijn — tenzij de koning zijn gouden scepter toereikt en de persoon in leven laat.

De reactie van Mordekai op de aarzeling van Ester was treffend. Hij antwoordde haar als volgt:

'Beeld u niet in, dat gij alleen van al de Joden ontkomen zult, omdat gij in het paleis des konings zijt.

Want, als gij in deze tijd blijft zwijgen, [zullen] gij en uws vaders huis [...] omkomen.'[16]

En daar voegde hij deze gewetensvraag aan toe: 'Wie weet, of gij niet juist met het oog op deze tijd de koninklijke waardigheid verkregen hebt.'[17]

Ester vroeg Mordekai om zoveel mogelijk Joden te verzamelen en ze te vragen drie dagen voor haar te vasten, en ze zei dat zij en haar dienaressen dat ook zouden doen. Ze zei: 'Dan zal ik tot de koning gaan ondanks het verbod; kom ik om, dan kom ik om.'[18] Ester had al haar moed verzameld en zou standvastig en onwrikbaar voor het goede opkomen.

Lichamelijk, mentaal en geestelijk voorbereid stond Ester in de binnenste voorhof van het paleis van de koning. Toen de koning haar zag, reikte hij zijn scepter aan, waarmee hij aangaf dat hij haar verzoek inwilligde. Ze nodigde de koning uit voor een feestmaal en tijdens die maaltijd vertelde ze dat ze Joods was. Ze onthulde ook het geheime plan van Haman om alle Joden in het koninkrijk te doden. Het verzoek van Ester om zichzelf en haar volk te redden werd ingewilligd.[19]

Door vasten, geloof en moed had Ester een heel volk gered.

Er zal van jullie waarschijnlijk niet gevraagd worden om net als Ester je leven op het spel te zetten voor je geloof. Maar je zult je hoogstwaarschijnlijk wel in situaties bevinden waar je veel moed nodig hebt om pal te staan voor waarheid en deugd.

Nogmaals, dierbare jonge zusters, hoewel er altijd moeilijkheden in de wereld zijn geweest, zijn veel van jullie moeilijkheden uniek in deze tijd. Maar jullie vallen onder de sterkste kinderen van onze hemelse Vader, en Hij heeft jullie bewaard om 'met het oog op deze tijd'[20] op aarde te komen. Met zijn hulp zul je de moed hebben om alles wat op je afkomt onder ogen te zien. Hoewel de wereld er soms donker uitziet, hebben jullie het licht van het evangelie dat je als een lichtbaken de weg zal wijzen.

Het is mijn oprechte gebed dat jullie de nodige moed zullen hebben om anderen niet te oordelen, om kuis en deugdzaam te zijn en om pal te staan voor waarheid en deugd. Als je dat doet, zul je een 'voorbeeld voor de gelovigen'[21] zijn en zul je veel liefde, vrede en vreugde in je leven hebben. Mijn geliefde jonge zusters, ik bid dat dat zo zal zijn, in de naam van Jezus Christus, onze Heiland. Amen. ■

NOTEN

1. Matteüs 7:1.
2. LV 88:124.
3. Johannes 13:34–35.
4. Jesaja 5:20.
5. Ted Koppel, toespraak op afstudeerdag, Duke University, 1987.
6. Jesaja 1:18.
7. Jeremia 31:34.
8. Eerste Presidium, Conference Report, 6 april 1942, p. 89.
9. 1 Nephi 8:25.
10. 1 Nephi 8:26–27.
11. 1 Nephi 8:28.
12. Romeinen 1:16.
13. 2 Timoteüs 1:7.
14. Ester 3:8.
15. Ester 3:13.
16. Ester 4:13–14.
17. Ester 4:14.
18. Ester 4:16.
19. Zie Ester 5–8.
20. Ester 4:14.
21. 1 Timoteüs 4:12.

Zij hebben tot ons gesproken

De conferentie deel van ons leven maken

Hoe ga jij de leringen van de algemene conferentie deel van jezelf of van je familie maken? Maak een keuze uit de citaten en vragen als beginpunt van een discussie of overdenking.

Je kunt de conferentietoespraken ook online lezen, beluisteren of bekijken op www.lds.org; ook kun je fragmenten bekijken en met anderen delen op www.mormonmessages.org.

Voor kinderen

• 'Geliefde broeders en zusters, wees niet bang. Houd goede moed. De toekomst is net zo stralend als uw geloof. Ik verklaar dat God leeft en dat Hij onze gebeden hoort en verhoort. Zijn Zoon, Jezus Christus, is onze Heiland en Verlosser. De zegeningen van de hemel staan ons te wachten.' — president Thomas S. Monson (zie p. 89.)

• 'U en ik kunnen het pad van het discipelschap vandaag nog inslaan. Laten wij nederig zijn; laten wij met heel ons hart tot onze Vader in de hemel bidden en ons verlangen uiten om dichter bij Hem te komen en van Hem te leren.' — president Dieter F. Uchtdorf (zie p. 75.)

• 'Ik weet door de kracht van de Heilige Geest met volmaakte en zekere klaarheid dat Jezus de Christus is, de geliefde Zoon van God.' — ouderling Neil L. Andersen (zie p. 78.)

• 'Je bent nooit verdwaald als je de tempel kunt zien. De tempel geeft u en uw gezin leiding in deze chaotische wereld.' — ouderling Gary E. Stevenson (zie p. 101.)

• 'Ben ik thuis een voorbeeld van respect in de manier waarop ik omga met mijn dierbaren? (...) Respect voor anderen en eerbied voor God zijn nauw met elkaar verbonden.' — Margaret S. Lifferth (zie p. 11.)

FOTO VAN LOGANTEMPEL (UTAH): STEVE TREGEAGLE; FOTO VAN MEDAILLON CHRISTINA SMITH; FOTO VAN SALT LAKETEMPEL: CRAIG DIMOND

Voor jongeren

• Over het internet zei president Thomas S. Monson: '[het] voorziet in een bijna onbegrensde stroom nuttige en belangrijke informatie.' Maar hij waarschuwde ook voor mensen die het internet voor 'slechte en lage doeleinden' gebruiken, die 'de geest letterlijk [kunnen] vernietigen.' (Zie p. 112.)

• Hoe ga je te werk als junior huisonderwijscollega? Wat doe je als een van je vrienden van de kerk begint af te dwalen? Lees wat president Henry B. Eyring te zeggen heeft over die situaties. (Zie p. 63.)

• 'Iemand heeft dit de "ik-generatie" genoemd — een zelfzuchtige tijd waarin het lijkt of iedereen vraagt: "Wat levert het mij op?", sprak ouderling Dallin H. Oaks. Maar hij voegde daar hoopvol aan toe: 'Als groep zijn heiligen der laatste dagen uniek (...) vanwege de omvang van hun onbaatzuchtige dienstbetoon.' (Zie p. 93.)

• 'Je kunt een getuigenis niet met Google vinden. Je kunt je geloof niet sms'en', zegt ouderling M. Russell Ballard. Hij legt uit dat er geen nieuwe technologie is waarmee je een getuigenis kunt krijgen. Daarna legt hij uit hoe je een getuigenis wel krijgt. (Zie p. 31.)

• Tot welk type jonge vrouw voelen jonge mannen zich aangetrokken? Zuster Elaine S. Dalton onthult een van de verborgen 'jongensgeheimen' en spreekt over de terugkeer tot deugd. (Zie p. 120.)

• Ouderling Robert D. Hales verklaarde: 'De begeerte naar wereldse zaken [kan] alleen overwonnen worden als we ons tot de Heer wenden. De honger van verslaving kan alleen door onze liefde voor Hem worden vervangen.' Denk aan de keren dat u Jezus' liefde voelde. Op welke manieren is die sterker dan de begeerten of leegten die we in ons leven voelen? (Zie p. 7.)

• Na de kracht van de tempelverbonden en -verordeningen besproken te hebben, deed ouderling David A. Bednar aan het eind van zijn toespraak een aantal verzoeken. Welke is van toepassing op u? Wat gaat u doen aan zijn verzoek? (Zie p. 97.) ■

Voor volwassenen

• Lees het verhaal over de bisschop van president Henry B. Eyring. Hoe toonde hij zijn liefde en zorg aan anderen? Hoe kunnen u en uw gezin dit voorbeeld volgen? Bespreek specifiek wat u kunt doen om anderen te helpen? (Zie p. 23.)

• President Dieter F. Uchtdorf sprak over het voorbeeld van een controlelampje. Wat was de les in dit voorbeeld? Hoe kan die les op ons betrekking hebben? (Zie p. 59.)

• Ouderling L. Tom Perry verklaarde: 'We missen een gouden kans om de kerk te laten groeien als wij wachten tot de voltijdzendelingen onze naasten zullen waarschuwen in plaats van dat zelf te doen.' Overweeg hoe u het evangelie onder de aandacht van anderen kunt brengen. Hoe kunt u uw getuigenis aan anderen geven? (Zie p. 109.)

• Ouderling Russell M. Nelson besprak de lessen die we kunnen leren uit de wijze waarop Jezus bad. Hoe kunt u uw eigen gebeden verbeteren aan de hand van zijn voorbeeld? (Zie p. 46.)

FOTO VAN LOGANTEMPEL (UTAH): STEVE TREGEAGLE; FOTO VAN MEDAILLON CHRISTINA SMITH; FOTO VAN SALT LAKETEMPEL: CRAIG DIMOND

REGISTER CONFERENTIEVERHALEN

Hieronder volgt een lijst met verhalen die in de algemene conferentie zijn verteld. Ze kunnen van pas komen bij uw studie, de gezinsavond en ander onderwijs. Het nummer verwijst naar de pagina waarop de toespraak begint.

Spreker	Verhaal	Onderwerpen
Ouderling Robert D. Hales	Zuster Hales kiest ervoor om geen jurk te kopen die ze zich niet kan veroorloven, noch later een jas die ze niet nodig had (7).	schuld, geldbeheer, voorzorgen nemen
Ouderling Allan F. Packer	De jonge ouderling Packer hoort de stem van zijn footballcoach boven de menigte uit (17).	Heilige Geest, openbaring
Ouderling D. Todd Christofferson	Een gezin in Peru verliest al zijn bezittingen door aan aardbeving, maar blijft sterk en blijmoedig (19).	geloof, geestelijke kracht
President Henry B. Eyring	President Eyrings bisschop helpt anderen ondanks een slechte gezondheid (23).	tegenspoed, dienstbetoon
Ouderling M. Russell Ballard	Ouderling Ballard besluit tegen de raad van zijn vader in een bepaald merk auto te verkopen (31).	keuzevrijheid, ervaring, geloof, leren
Ouderling Quentin L. Cook	Charles Dickens is onder de indruk van de mormoonse emigranten (34).	voorbeeld
Ouderling Rafael E. Pino	Het driejarige dochtertje van de familie Alvarez verdrinkt, maar het gezin put troost uit de tempelverbonden (41).	tegenspoed, verzoening, troost, dood, geloof, hoop
Ouderling Richard G. Scott	Ouderling en zuster Scott vinden na de dood van twee van hun kinderen troost in de beloften van de tempel (43).	tegenspoed, kinderen, dood, hoop, verzegeling
Bisschop Richard C. Edgley	De loopbaancoach van de wijk zorgt dat werkeloze leden een baan krijgen (53).	naastenliefde, priesterschap, zelfredzaamheid
	Een quorumpresident ouderlingen begint zijn eigen bedrijf (53).	priesterschap, zelfredzaamheid, dienstbetoon
Ouderling Claudio R. M. Costa	Een echtpaar dient en blijft actief in de kerk ondanks verschillende problemen (56).	tegenspoed, betrokkenheid, plicht, geloof
President Dieter F. Uchtdorf	Een vliegtuig stort neer omdat de bemanning zich laat afleiden door een kapot controlelampje (59).	plicht, prioriteiten, verleiding
President Henry B. Eyring	Met gevaar voor eigen leven beschermen twee soldaten hun kameraden (63).	moed, plicht, dienen
President Thomas S. Monson	Een vrouw in New York City bidt om en krijgt bezoek van de zendelingen (67).	gebed
	Een lid van een schoolband wordt ziek, maar geneest na een priesterschapszegen (67).	priesterschap
Ouderling Steven E. Snow	Robert Gardner jr. gaat goed om met de veranderingen en tegenspoed in zijn leven (81).	verandering, uitdagingen, geloof
Barbara Thompson	Zuster Thompson krijgt hulp van haar wijk als er een boom in haar tuin omvalt (83).	menslievendheid, dienen
President Thomas S. Monson	President Monsons overgrootouders verliezen hun zoon aan de dood op de reis naar de Salt Lake Valley (89).	tegenspoed, dood, volharding, geloof, pioniers
	Een blinde man wil een priesterschapszegen (89).	priesterschap
	Een vrouw houdt dapper vol op haar reis van Oost-Pruisen naar West-Duitsland (89).	tegenspoed, geloof
Ann M. Dibb	Een jongevrouw voltooit alle tachtig doelen in haar *Handboek bijenkorfmeisjes,* inclusief een reis naar de tempel (114).	doelen, gehoorzaamheid, tempelwerk

Leringen voor onze tijd

Leringen voor onze tijd' vormt het lesmateriaal voor de vierde zondag van de maand in de Melchizedekse priesterschap en de ZHV. Elke les kan worden samengesteld uit een of meer toespraken uit de recentste algemene conferentie. Het is aan de ring- of districtspresident om voor elke les toespraken uit te kiezen. Ze kunnen dat ook delegeren aan de bisschop of gemeentepresident. Leidinggevenden dienen te beklemtonen hoe nuttig het is als de broeders van de Melchizedekse priesterschap en de zusters van de ZHV op dezelfde zondag dezelfde toespraken bestuderen.

Wie de les op de vierde zondag bijwonen, worden aangemoedigd de laatste conferentie-uitgave van de *Liahona* door te nemen en mee naar de les te nemen.

Suggesties om uit een toespraak een les voor te bereiden

Bid dat de Heilige Geest bij uw voorbereiding en les is. Wellicht bent u in de verleiding om ander materiaal te gebruiken, maar de conferentietoespraken zijn het goedgekeurde lesmateriaal. Uw taak is anderen te leren hoe zij het evangelie kunnen naleven, zoals dat in de recentste algemene conferentie van de kerk is uitgelegd.

Neem de toespraken door en let op beginselen en leerstellingen die voorzien in de behoeften van uw klas. Let ook op verhalen, teksten en uitspraken waarmee u in deze waarheden kunt onderwijzen.

Maak een lesschema aan de hand waarvan u de beginselen en leerstellingen behandelt. U dient in uw schema vragen op te nemen die uw klas ertoe aanzetten om:

- Aandacht te besteden aan de beginselen en leerstellingen in de toespraken.
- Na te denken over de betekenis.
- Over eigen ervaringen, ideeën en getuigenissen te vertellen.
- Deze beginselen en leerstellingen toe te passen. ■

Maanden	Lesmateriaal vierde zondag
Mei 2009–oktober 2009	Toespraken verschenen in de *Liahona* van mei 2009*
November 2009–april 2010	Toespraken verschenen in de *Liahona* van november 2009*

** Deze toespraken zijn (in veel talen) beschikbaar op www.lds.org.*

Algemene presidiums hulporganisaties

ZUSTERSHULPVERENIGING

Silvia H. Allred
Eerste raadgeefster

Julie B. Beck
Presidente

Barbara Thompson
Tweede raadgeefster

JONGEVROUWEN

Mary N. Cook
Eerste raadgeefster

Elaine S. Dalton
Presidente

Ann M. Dibb
Tweede raadgeefster

JEUGDWERK

Margaret S. Lifferth
Eerste raadgeefster

Cheryl C. Lant
Presidente

Vicki F. Matsumori
Tweede raadgeefster

ZONDAGSSCHOOL

David M. McConkie
Eerste raadgever

Russell T. Osguthorpe
President

Matthew O. Richardson
Tweede raadgever

JONGEMANNEN

Larry M. Gibson
Eerste raadgever

David L. Beck
President

Adrian Ochoa
Tweede raadgever

Ouderling D. Todd Christofferson (rechts), in april 2008 tot het Quorum der Twaalf Apostelen toegetreden, verwelkomt het nieuwste lid van het quorum, ouderling Neil L. Andersen, die in de 179ste algemene aprilconferentie steun is verleend.

01 APR 2013 DUTCH

#LDU1677259598/0#
KAREN BOZENDAHL
COB 2
50 E NORTH TEMPLE
SALT LAKE CTY UT 84150 0

Account #: 1677259598

23

DUTCH
02042 85120